

JAI KRISHNADAS-HARIDAS GUPTA,
The Chowkhamba Sanskrit Series Office,
VIDYA VILAS PRESS,
North of Gopal Mandir,
BENARES CITY.

हरिदाससंस्कृतप्रथमानाममाभ्य-
काशीसंस्कृतसीरिजपुस्तकमालायाः

९०

अलङ्कारविभागे (४) चतुर्थे पुष्पम् ।

काव्यकल्पलतावृत्तिः

श्रीअमरचन्द्रयतिनिर्मिता

अरिसिंहकृतसूत्रसहिता ।

‘काव्यकल्पलतावृत्तिः’ इति नाम्ना कृतम् अमरचन्द्रयतिनिर्मितम्
साहित्योपाध्यायेन दोगिरि-हनुमन्तुलके
धीमतायशास्त्रिणा मपरिष्कारं संशोधिता.

प्रकाशकः—

जयकृष्णदास-हरिदास गुप्तः—

श्रीमन्मया संस्कृत मीरिज आकिस,
विद्याविद्यास प्रेस, गोपालमन्दिर के इलाहाबाद,
बनारस सिटी ।

१९८८

अभ्यसनेऽधिकारा प्रकाशनेन स्वावलीकृताः ।

इस कार्यालय द्वारा "काशीसंस्कृतसीरिज" के अलावा और भी ३ सीरिज यथा
 "चौखम्बासंस्कृतसीरिज" "बनारससंस्कृतसीरिज" "हरिदाससंस्कृतसीरिज" प्रत्य
 प्रास्ताये निकलनी है तथा इन ४ सीरिजों के पत्रा और भी विविध शास्त्र की पुस्तकें
 प्रकाशित की गई हैं तथा अन्य सब स्थानों के छोड़े हुए संस्कृत तथा भाषा-भाष्य के
 प्रत्य विक्रयार्थ प्रस्तुत रहते हैं, सूचीपत्र पृथक् मंगवाकर देखें, इसके अलावा हमारे
 यहाँ सर्व प्रकार की संस्कृत, हिन्दी, अङ्ग्रेजी की सुन्दर छपाई होती है, परीक्षा प्राप्यनीय है।

पत्रादि प्रेषणस्थानम्—

जयकृष्णदास-हरिदास गुप्तः—

"चौखम्बा संस्कृतसीरिज" आफिस, विद्याविलास प्रेस,
 गोपालमन्दिर के उत्तर काटक, बनारस सिटी।

* भूमिका *

उपक्रमः—अद्यत्वे किल सर्वतः पठनपाठनरौलीमनुसरद्भिर्विद्वद्भिः पुस्तकसौलभ्यद्वारा विद्यार्थजनोपकार चिकीर्षुर्भिर्यत्रतत्र मुद्रणयन्त्रालयसाहाय्येन क्रियते पुस्तकानां प्रकारानम् । तत्रापि साम्प्रतिकप्रणाल्या परीक्षोपयुक्तानि तु पुस्तकानि निर्धार्य मुद्रणव्यवसायिभिः प्रकारय प्रचारमानीयन्ते । पुस्तकमात्रं नयनगोचरीकुर्वतां सर्वेषामेव विदुषामिदमापतति नेत्रयोः पुरस्तान् यन्— नैकमपि पुस्तकं भूमिकामन्तरा प्रकारयमुपगच्छतीति । सैवा प्रणाली किमुपादेया हेया वा ? इति समुत्तमे मनसि विचारे समुपादेयैवेति प्रतिभाति समञ्जसमुत्तरम् । यतो हि प्रकाराको गवेषकः सन् विद्यार्थजनोपकृतये यतमानः सर्वं ग्रन्थस्य ग्रन्थकृतुंश्च विषये ययोरलम्बि सङ्गृह्णाति सर्वतः प्रसृतमैतिहासिकं कृतम् । तथैव साम्प्रतं मुद्रितस्य पुस्तकस्यापि भूमिकालेखनं मुतरां साम्प्रतमिति तद्व्यंयास्यते लेखन्या ।

मुद्रणोपक्रमः—अद्येदानीमारभ्यते काव्यकल्पलताकविरिज्ञातृतिनाम ग्रन्थो मुद्रयित्वा प्रकाशयितुम् । साम्प्रतं सर्वत्रैव कविसम्प्रदायस्योच्छिन्नप्रायत्वेन कवित्वसम्पादकसंस्कारानुद्भवान्, सदुत्पत्तावपि यथाकथञ्चित् सरकाव्यप्रयाजककविसम्प्रदायानभिज्ञानाद्वा कविता न शारुवमावहतीति तत्साधनाय परमयुगयोगी ग्रन्थ इति तद्दर्शनपरिशीलनाभ्यां निर्गोतुं शक्यते । अत एव वाराणसेयराजकीयसंस्कृतशास्त्रालीयपरीक्षासमितिमदस्यै. संख्यावद्भिः साहित्यशास्त्रिपरीक्षायां विचारान्ते निर्गोय कवितासाधकतया पाठ्यग्रन्थे संनिवेशितोऽयं पुराऽऽमद्गुरुवरमहामहोपाध्यायपण्डितवरभीष्मरायशास्त्रिणैः नूतनपूत्रपादै प्रकाशित । मन्व साम्प्रति दुर्लभ इति धीजयकृष्णदासगुप्तभेदियरेस्तप्रकारानायाऽभ्यर्धितांश्च प्रार्थयिषि पुनर्मुद्रयितुमेतम् ।

ग्रन्थकृत्परिचयः—सांख्य काव्यकल्पलतातृतिनामा ग्रन्थ सूत्रतद्पुनिरूपण द्वैविध्य धत्ते स्ववपुष । तत्र तावन् मूत्राणि विद्वद्भिरधीश्वरिसिंहप्रणिनायैति वृत्तिदुस्मिन्विवान् 'मन्वाऽरिमिहमुकवे कवितारहस्य'मिति द्वितीयोऽभ्याऽस्त्रात् स्पष्टं प्रतीयते । एष मूत्रकर्ताऽरिमिह रवेताम्बरजैनमन्वदायावलम्बी धानकाराणाधीरधवलस्य जैनमन्त्रिणा वस्तुपालस्याभयमुपाधितस्तप्रशमाया निषवन्ध 'मूहलमूर्ध्तिना'भिध ग्रन्थम् । वस्तुपालकालम् १२५२ A 11. ईशवीया वन्धर । वस्तुतन्नुधीरधवलतनयस्य वीमलदेवस्य समयेऽमौ न्यधमदिति विद्वांस एतिहासिका पुरातत्त्वविद् । अस्य पितृनाम लावण्यमिहा लवण्यमिहा वेति कोऽपन् । भीमत आसङ्गस्य कृत विवेकमन्त्रया । वक्रमशाक १०३२ । मत बालचन्द्रकविकृतटीकाया उपादुपात समामो ध प्रमाविता वशादतन स्थीरीकृतु शक्यते यन्—भाभिल्लमालावुत्त कटकराजनायकान्

महतां जैनान् अनलदेव्यां पुत्रद्वयं श्रीआमड-जामड-नामकमुद्गमून् । तत्र श्रीमान् आसडः श्रीमदभयदेवसूरिसकाशाङ्गधविद्यः प्रणिनाय विवेकमञ्जरीम्, उपदेशकन्दलीम्, आदानप्रकरणम्, सरसां कालिदासकृतमेघदूतटीकां च । मेरुदूतकाव्यटीकानिमोलेन गुर्जरदेशीयान् कस्माच्चिद्वाङ्मनः 'कविममाशुङ्गार' इति पदवीमविन्दत । तस्यैव द्वितीयपत्नी पृथ्वीदेवी प्रामूत मुकविमरिमिहमिति । एतावन्तौ प्रवृत्तेन प्रकृतं समागतमिदं यत्-श्रीआमड इति सूत्रकृत्पितृनामेति । एतस्मादधिकमेतस्य विषये नोपलभ्यते किञ्चिन् ।

वृत्तिकृतपरिचयः—काव्यकल्पलतायाः कविशिष्याया वृत्ति श्रीमान् अमरयतिर्जमन्येति वृत्तौ दर्शितादाद्यान् 'अमरेण यतीन्दुना' इति पद्यान्, चित्रप्रकरणेऽष्टारचक्रग्रन्थगतान् 'वाचं स्मृत्वा यतीन्द्रेण काव्यकल्पलता कृता, तारश्रीरमरेण्यम्' इति पद्याच्च स्फुटं प्रतीयते । सचाऽयं श्वेताम्बरजैनधर्मावलम्बी चायडगच्छवसतेविवेकविलासकर्तुर्जिनदत्तमुरेरन्तेवासीति तदीयाद् ग्रन्थान्तिमात्पद्यान् 'श्रीमद्वायडगच्छवारिधिविधो'रित्याद्यान् स्फुटं ज्ञायते । असावपि वीरधवलतनयस्य अडिलवाडसिंहासनाधीश्वरस्य वीसलदेवस्य मन्त्रिणो वस्तुपालस्य न्यवसन् समये । एषोऽमरचन्द्रो न केवलं वृत्तिमेव न्यवध्नादपितु श्रीमतोऽरिसिंहस्य सूत्राणां पूर्वं परिवृत्तिं च वाऽकृतेति 'किञ्चिच्च तद्रचितमात्मकृतं च किञ्चिद्वाच्यस्यते' इति पद्यांशान् स्फुटमेव । अमुना च एतेऽन्येऽपि ग्रन्थाः कृताः—(१) पद्यानन्दापरनामधेयं जिनेन्द्रचरितं, (२) श्यादिशब्दसमुच्चयः, (३) बालभारत, (४) द्रौपदीस्वयंवरः, (५) छन्दोरत्नावलिः, (६) काव्यकल्पलतापरिमलः, (७) अलङ्कारप्रबोधश्च । तत्राऽन्तिमग्रन्थरत्नत्रयस्य वृत्तावस्थामेवोत्प्लेखं श्रीअमरचन्द्रेण कृतः । इतरेषु तु द्रौपदीस्वयंवरस्य पण्डितवामनशास्त्रिणा स्वीये महाराष्ट्रभाषीयटीकासंबलितकाव्यकल्पलतापुस्तकशोषोपाद्घाते, बालभारतस्य च देमहोदयेनाऽऽग्लभाषीपनिबद्धे 'संस्कृतकर्वाणामितिहाम'नाम्नि पुस्तके समुत्प्लेखः कृतः । अवशिष्टयोश्च पीटर्सन्, ब्रुइलर, आफ्रोडटसूचीपत्रेषु यथाक्रमं नामनिर्देशोपलब्धिः । राजशेखरमतेन वृत्तिकृतमरचन्द्रोऽरिसिंहस्य शिष्यः सहाध्यायी वासीदिति श्रीधरभाण्डारकरप्रकाशितपुस्तकसूचनाताऽवगम्यते ।

ग्रन्थपरिचयः—एतस्या काव्यकल्पलतावृत्तौ ये विषयास्तेषां तालिका विषयसूचीनाम्नाऽत्र सङ्गृहीता, परं ग्रन्थपरिचयावसरे सामान्यतः किञ्चिदिहापि प्रदर्शयते—शिष्टाचारं परिपान्य प्रथममनुष्टुप्छन्दसः, भिन्नानामितरेषामपि छन्दसां च मिद्धिप्रकारः, तदुपयोगिशब्दसङ्ग्रहः, छन्दोषद्धवादसिद्धिः, वार्थवस्तुस्थितिश्चेति प्रथमेप्रदाने ग्रन्थकृता प्रतिपादितम् । द्वितीये-रूढयौगिकमिश्रान् शब्दान् सविस्तरं विचार्य तादृशान् शब्दान् निरूप्याऽनुप्रासलाक्षणिकादिकं प्रतिपादितम् । तृतीये-रत्नत्रयं व्युत्पत्तिं सर्ववस्तूनामुद्दिष्टवस्तूनां च

धर्मानमद्भुतवर्णनप्रकारं च प्रपञ्च्य विप्रकाश्यप्रकार उपर्युक्तः । अनुर्ये-
 अलङ्काराभ्यामप्रकारमुपवर्ण्य वग्येवगूनामाकारक्रियादिकं च प्रदर्श्य संख्या-
 याचकशाब्दानां विशिष्टं धर्मानं कृत्वाऽन्ते समस्यापूरणप्रकारः प्रदर्शितः, एवं च
 ग्रन्थसमाप्तिरपि कृता ।

अस्य वैशिष्ट्यम्—दशमशताब्द्यामवस्थितस्य राजशेखरस्य काव्य-
 भौमांसाऽपि वरविहरो कवितानिर्माणविधियुग्दिशति न पुनः साकस्येन ।
 तत्र पुनः साहित्यस्याऽनङ्कारशास्त्रस्य वा विषया' प्रतिपादिताः, तथाच सर्व
 एव आकरण्या एतादृशः । परं केवलं कवितानिर्मितिविधिं नैते प्रतिपादयन्ती-
 त्यतिरोहितमेव विदुषाम् । प्रसिद्धस्य कारमीरकस्य राज्ञोऽनन्तदेवस्य समायां
 वर्तमानो महाकविः क्षेमेन्द्र कविकाण्डाकरणं नाम स्वल्पकार्यं कविताशास्त्रस्य
 मूलतत्त्वसोपकं ग्रन्थं निर्मातुं, परमस्यागकृत्वा कृते न शोऽपि पर्याप्त इति ।
 द्वादशशताब्दीकस्य जयसिंहविजयराजस्य समये निर्मिता जयमङ्गलाचार्योपेक्षा-
 कविशिक्षाऽन्यन्तं स्वल्पेति साऽपि नोपयुक्ता मुनरायम् । द्वादशशताब्दीकस्य
 तु केवलं क्रियाप्रयोगवैशिष्ट्योद्बोधकमित्येकदेशीयमेव । इत्यभिदमावर्तितं यत्र
 अभ्यसितुं कृते तदिदं ग्रन्थरत्नद्वयं काव्यकल्पना—कविकल्पनाभिध
 परमोपयोगितया भूषणायते । तत्रापि कविकल्पना तु गैतरथाः काव्य-
 कल्पनायास्तुलनामारोद्भूता, साच साकस्येन एतादृश एवाऽनुवृत्तिः, वरुणोपु
 तु सैव वर्णविरहस्योऽनुवृत्ता, वरुण ग्रन्थस्यारम्भायैतद्वृत्तौ विस्तारोऽपि
 नक्षेपं मीतः । 'असतोऽपि निष्पद्येन'—इत्यारभ्य 'ऐक्यमेवाऽभिरामम्'-
 इत्यन्तं प्रथमप्रधानं पञ्चमसप्तकस्य, तथैवाऽन्यत्रापि वृत्तं वर्तमानो
 ग्रन्थोऽन्तराऽनुवृत्तिं भजते । एवं कवितानिर्माणोपयोगिग्रन्थेष्वयमेव सर्वेऽप
 भङ्गनामावहतीति वैशिष्ट्यमेतस्य सिद्धयति ।

इत्यथनिर्णयः—सुप्रसिद्धौ बभ्रुवालर्षीमलदेवयोः सत्ताकावे
 विद्यमानत्रयादशशताब्द्या -पद्यसामिति पूर्वमुपरिष्ठाप्य प्रदर्शितम् । 'सजेमसादि'
 इत्यवशाभिधय तर्हिगौरनपतिराय निबन्धना तत्रागकद्वयमिहोरविजयसूरि
 शिवदत्त एवाभिव्यक्तव्यं किं तथैवसूरिपायनया शररसरसभूमि(१६२५)संमित
 वेदम शतक काव्यकल्पनाया अकरन्दार वा व्याख्या निरमापि । अथाऽय
 टीकात्रय समस्तं शतकं यद्युक्तं ग्रन्थस्य टीका निरमादियत्तत्कृतं पूर्वग्रन्थ
 विधातिरिति स्वल्पम् अन्यत्रच शास्त्रधरपद वा 'सागविशेष शेषे'इति पत्रस्य दृश्यते
 एव वक्तुं शक्यं निरदिष्ट । शास्त्रधरपदसिद्धयर्थं विद्यमीयपञ्चदशशताब्द्यां काव्य-
 तत्कृतं पूर्व दृश्यतेऽपि मलाकाल । अयं दृश्यते कविकल्पनायां रचयित्वा
 ग्रन्थार्थविरहस्येवमाया यस्य काव्यस्य गूनुस्य समस्यपुस्तकस्य रचयित्वा
 चतुर्दशशताब्द्यान्तः शतस्य अहोनिवर्तयित्वा राज्ञा हस्तारम्भोऽपि
 १२शताब्द्यां निबन्धना चतुर्दशशताब्द्यान्तः शतस्य काव्यस्य रचयित्वा

प्रकरणसूची ।

विषयाः		पृष्ठानि
१ उन्दःसिद्धिप्रतानः—		(१—२८)
१ स्तयकः	अनुष्टुप्शामनम्	१—४
२ "	सुन्दोऽभ्यासः	५—१४
३ "	सामान्यशब्दाः	१४—१९
४ "	षादः	२०—२४
५ "	षण्येभ्यः	२४—२८
२ शब्दसिद्धिप्रतानः—		(२८—४७)
१ स्तयकः	रुट्यौगिकमिधाल्यः	२८—३३
२ "	यौगिकनाममालाल्यः	३३—३६
३ "	अनुप्रामाल्यः	३६—४३
४ "	लाक्षणिकाल्यः	४३—४७
३ श्लेषसिद्धिप्रतानः—		(४८—१०५)
१ स्तयकः	श्लेषव्युत्पादनम्	४८—६२
२ "	सर्षवर्णनम्	६२—६७
३ "	उद्विष्टवर्णनम्	६७—७६
४ "	अद्भुतविधिः	७६—८५
५ "	विश्वप्रपञ्चः	८५—१०५
४ अर्थसिद्धिप्रतानः—		(१०५—१५४)
१ स्तयकः	अलङ्काराभ्यासः	१०५—११६
२ "	षण्यार्थवृत्तिः	११६—१२३
३ "	आकारार्थवृत्तिः	१२३—१२८
४ "	क्रियाार्थवृत्तिः	१२८—१३०
५ "	प्रकीर्णकः	१३१—१४३
६ "	संख्याल्यः	१४३—१४८
७ "	समस्याकर्मः	१४८—१५४

* विषयसूची *

प्रथमप्रतानस्य

प्रथमे स्तवके —	
सूत्रन्यायपाठनोर्मङ्गलाचरणानुबन्धचतुष्टयप्रतिपादनम् ।	१
कविताशास्त्रस्य समेदं प्रकरणोल्लेखः ।	१
प्रतानरूपप्रकरणस्य भेदानां स्तवकानां नामकरणम् ।	१-२
छन्दःसिद्धिप्रताने प्रथमेऽनुष्टुप्छासने एकाक्षरादिसाप्य- पदव्यापनं, गुणलघुविचारो, विशेषणैः पूर्तिकरणं च ।	२
अनुष्टुप्छन्दसः पद्यावक्त्रादीनां नियमाः, प्रस्तारविधिः गुणलघुस्यरूपनिरूपणं च ।	३
कविज्ञप्रोगुणन्यादिनियमः ।	३
वर्णनीयस्वार्थस्य वर्णादिना सविशेषणत्वं, समार्थकीर्तन्या- दिशब्दैर्वर्णनं, धीलक्ष्मीन्यादिभिस्त्वात्संयुक्तैरन्यैश्च पदै- वर्णनरूपेण कवितापूर्तिकरणविधिदर्शनम् ।	३-४
द्वितीये स्तवके —	
द्वयदीर्घस्यव्ययस्यवा एकाक्षरेणाऽनुष्टुबादिच्छन्दसां निरयंकाक्षरमात्रसंयोजनेन छन्दोऽभ्यासः ।	५
ताप्रसङ्गेन अग्रप्रतानानां समवृत्तानां पुष्पिताप्रार्थयसं- वृत्तानामार्थाऽछन्दसश्च स्वरूपनिरूपणम् ।	५-६
चतुष्कतञ्जितादिभिर्लाटानुप्रासादिज्ञैः शब्दभेदज्ञैश्च शब्दैः सोदाहरणं छन्दःसाधनदर्शनम् ।	७-९
कपादीनां इष्टलोकचेषादीनां च वर्णनैः छन्दोऽभ्यास- समर्थनम् ।	९-१०
स्थेयामन्वेयां वा पद्यानां तस्मिन्नेयाथं तत्रैव छन्दसि छन्दो- न्तरेषु वा परिवर्तनम् ।	१०-११
छन्दःसिद्धयर्थं छन्दोमर्मज्ञानविधिः ।	११
यतिनियमस्तत्रियोजनप्रकारश्च सोदाहरणः ।	१२-१३
तृतीये स्तवके —	
छन्दःगुरणयैकाक्षरादीनामनुलोमप्रतिलोमविधया रचनो- पयोगितया छन्दोविशेषे च प्राद्यानां सामान्यशब्दानां संग्रहः ।	१४-१५
चतुर्थे स्तवके —	
छन्दोवद्वा यादे सानुप्रासोक्त्यादिना कवित्यकरणं, तत्र सानुप्रासोक्तौ सानुप्रासशब्दसंग्रहः, स्वोक्तौ प्रशंसायै सारसंग्रहः, परनिन्दायैमुदाहरणसंग्रहश्च ।	२०

विषयाः—

तीये स्तवके—

श्लेषेणोद्दिष्टयस्तुद्रयस्याऽभेदकरणरूपोद्दिष्टवर्णनस्य पङ्-
विधत्तम् ।

६७

सोदाहरणं श्येतश्याम, रक्तश्येत, पीतश्येतरक्तश्याम, पीत-
श्याम, पीतरक्तानामभेददर्शनम् ।

६७—७४

परमादिशब्दैरभेदप्रतिपत्तिः सोदाहरणा ।
चतुर्थे स्तवके—

७४—७६

प्रथयादिभिर्लिङ्गविभक्तौनामभेदेनाऽद्भुतकरणविधिः
सोदाहरणस्तद्विस्तारश्च ।

७६—८४

श्लेषभेदस्याऽष्टविधत्वं, तद्विप्रभेदविचारः, श्लेषेण यमको-
पायं यमकोक्यादीनामलङ्काराणामपि श्लेषसाध्यत्व-
मुदाहरणैः प्रथमकारः प्रादर्शयत् ।

८४—८५

पञ्चमे स्तवके—

स्वरव्यञ्जनादिनियन्त्रणरूपविज्ञकाव्यस्य लक्षणं, च्युत-
गुदादिरूपस्य विज्ञकाव्यस्य चातुर्विध्यं च ।

८५

व्यञ्जनचिन्नेोदाहरणं तद्व्याख्या, तत्साधकैकाक्षरादि-
शब्दसंग्रहः ।

८६—८७

पकार्यनामार्थक्यणादीनां नाम्नामव्ययानां चाऽर्धप्रतिपादक-
कोशाकारशब्दसंग्रहः ।

८७—९२

पकारादिधानूनां सार्धानां संग्रहः ।

९२—९४

द्वयकारचिन्नेोदाहरणं तत्साधककृतिपद्यशब्दसंग्रहः ।
व्यानचिन्ने दम्बस्यानादि सोदाहरणं प्रदर्श्यं गतिचिन्नेषु

९६—१००

गोमूत्रिकामुरगपद्पाद्गतप्रत्यागतानामुदाहरणानि
दर्शितानि, ततोऽनुलोमप्रतिलोमशब्दसंग्रहश्च ।

भाकारचिन्नेषु लङ्गव्याऽष्टद्वयपाऽष्टारचक्रगोहशदल
कमलवग्यान् प्रदर्श्यं चतुर्विधच्युतस्य चतुर्विधगुद-
स्यापि सोदाहरणस्य प्रपञ्चनं विधाय प्राग्विशकोष्टकेषु

१००—१०५

श्लोककरणविधिरुपदर्शितः ।
चतुर्थप्रतानस्य

प्रथमे स्तवके—

उपमालक्षणं, तदुद्देशः सोदाहरणाः, वाचकोपमानधर्माणां
प्रपञ्चनम्, एकस्य बहुधोपमानत्वं च ।
विभक्त्यादिविपर्ययादपि काव्यकरणम्, तोष्यादिभेद-
विश्रायं चोपमायाः ।

१०५—१०७

१०७—१०८

उपमासिद्धये तत्रतमेद्भानमम्पत्याऽलङ्कारान्तराभ्यासः,
उत्प्रेक्षायाश्चकाः शब्दाश्च ।

१०९.

रूपकालङ्कारप्रपञ्चः समेदोदाहरणः ।

१०९-११२

राजादिभ्यारोपाहार्णां गुणानां, दोषाणां च भेदादिक्रमेण
रूपकालङ्कारस्य सोदाहरणं सिद्धिः ।

११३-११६

द्वितीये स्तवके—

अर्थोत्पत्तिं प्रति वर्णाकारादीनां हेतुत्वप्रतिपादनम्, वर्णा-
दिषु व्यस्तेः समस्तैर्वा पूरणम् ।

११६-११७

वर्णादिभिः सदृशे वस्तुनि सदृशप्रभुभायानालङ्कारैर्योजनम् ।

११७

वर्णादीनां गुणानां सादृश्यादिनोपमेये रोपणम् ।

११७

अर्थोत्पत्तये शुक्लरूपणीलरक्तपिङ्गलभृसरपदार्थोपसंग्रहः,
तदुदाहरणानि च ।

११७-१२३

तृतीये स्तवके—

आकारेभ्योऽर्थोत्पत्तये चतुरस्राकारादिपदार्थसंग्रहः
सोदाहरणः ।

१२३-१२८

चतुर्थे स्तवके—

क्रियातोऽर्थोत्पत्तिकथनं प्रकारान्तरश्च ।

१२८-१३०

पञ्चमे स्तवके—

आधारपरिवारादितोऽर्थोत्पत्तये अर्थयोजितस्य वस्तुमात्रस्य
नैकविधं योजनम्, उदाहरणैः स्पष्टीकरणं च ।

१३१-१३८

सदृशपदार्थानामप्यर्थोत्पत्तिं प्रति कारणतया वर्णाकारा-
दिभ्योऽनन्तरं प्रकीर्णकसदृशवस्तुसंग्रहः ।

१३८-१४३

षष्ठे स्तवके—

एकादिसंख्याभिर्निबद्धाभिरर्धपुष्टीकरणविधिः सोदाहरणं
प्रपञ्चितः ।

१४३-१४८

सप्तमे स्तवके—

समस्यापूरणादावसम्भवत्समस्यापूर्तये कल्पादिकल्पान्त-
वस्तुप्रतिपादनादिद्वारा लघूनां गुरुत्वस्य गुरुणां च
लघुत्वस्य कारणम् ।

१४८-१५९

जगत्त्रयपदार्थस्य कयापि विधया वैपरीत्यसम्पादनं,
तदुदाहरणानि च ।

१५९-१६१

यदिशब्देन घातसल्यादिना स्वप्नादिना च समस्यापूर्ति-
करणं सोदाहरणम् ।

१५१-१५३

एकैकस्मिन् भुयने भुवनान्तराणामवतारणविधिः सोदा-
हरणः, गुणाधिकत्वकल्पनं च ।

१५३-१५४

टोकाकृतः सपरिचयं ग्रन्थसमानिसूचनम् ।

१५४

॥ श्रीः ॥

श्रीमदरिसिंहनिर्मितसूत्रमाहितां
श्रीमदमरचन्द्रविरचिता

काव्यकल्पलतावृत्तिः ।

विमृश्य वाङ्मयं ज्योतिरमोण यतीन्दुना ।

काव्यकल्पलताख्येयं कविशिक्षा प्रतन्यते ॥ १ ॥

साररचनामूलमहार्णवपूर्णमेन्द्रोर्मत्वाऽरिर्मिहसुखेः कवितारहस्यम् ।

किञ्चिच्च तद्वचितमात्मकृतं च किञ्चिद्वाख्यास्यते त्वरितकव्यकृतोऽत्र सूत्रम् ॥

शास्त्रारम्भे(१) शास्त्राद्याः समुचितेष्टदेवनागमस्कारपूर्वं शास्त्रस्याकर्षा प्रेषाव-
त्प्रवृत्तवद्प्रयोजनमुक्तमभिप्रेयं वाह—

घाचं नत्या महानन्दकरस्तत्काव्यसम्पदे ।

कविशिक्षामिमां यत्किञ्च काव्यकल्पलताह्वयाम् ॥ १ ॥

घाचं नत्येति धेयोऽस्तुः, धेयमा ह्यविघ्नेन शास्त्रममाप्तिर्भवति, महानन्दकरं
यत्स्तकाव्यं तस्य वा सम्पद् वृद्धिस्तदर्थम्, सद्यो रसास्वादाज्जन्मा विगलितरेषा-
न्तरा परमस्मरसास्वादासोदरा पराप्तिर्महानन्दः, इदं सर्वप्रयोजनोपनिषद्भूतं कवि-
सद्व्यययोः काव्यप्रयोजनम् । कल्पलताऽपि सद्रूपमात्रमव्यय्येन महानन्दकरो सन्दा-
भ्या सन्निर्गन्वा वा सम्पत् तदर्थं ध्यात् । महानन्दः प्रयोजनं, तद्युक्तं सत्काव्यमभिप्रेयं,
शास्त्रमभिधापकं, सयोरभिधानाभिप्रेयलक्षणं. सम्बन्धः । धेयं एवमम् ।

शास्त्रमह्यहमाह—

चान्यारो ऽत्र चन्द्रःशब्दरहोयार्थसिद्धिनामानः ।

कामशस्तताः प्रतानाः पञ्चधनुष्यस्ततमिः स्तवकैः ॥ २ ॥

सिद्धिशब्द प्रत्येकं योऽयं, स्तवकसंख्या यथार्थकवम् । अत्र काव्यकल्पलतायां
चन्द्रसिद्धिप्रतानः पञ्चभिः स्तवकैः, शब्दसिद्धिप्रतानश्चतुर्भिः स्तवकैः, वृत्तेषुसिद्धि-
प्रतानः पञ्चभिः स्तवकैः, अर्थसिद्धिप्रतानः सप्तभिः स्तवकैः इत्येते तत्रा सिद्धीर्णाः ।
लताधर्मत्वात् प्रतानन्तवकारोप ।

क्रमेण स्तवकानां नामान्याह—

अनुपद्रुपुद्गासनं छन्दोऽभ्यासः सामान्यशब्दकः ।

यानो यथार्थसिद्धिः पूर्यप्रताने स्तवका मताः ॥ ३ ॥

(१) इदं ल० पुस्तकेऽपि चम् ।

रुद्रवीगियमिध्राभ्या यौगिकाहानमालिखा ।

अनुप्रासो लासलिको छिनीये स्तपकाः स्मृताः ॥ ४ ॥

श्लोत्रयुत्पादनं सद्यंघर्षोदोद्दिष्टप्रर्णने ।

अद्भुतं विप्रमिष्येते श्नीये स्तपकाः कृताः ॥ ५ ॥

तुर्ये पुनरलहाराभ्यासयर्ण्योरुतिक्रियाः ।

प्रकीर्णकाभिधः संख्यासमस्ये स्तपकाः मिथ्याः ॥ ६ ॥

इति शास्त्रवचनः ।

काव्यस्य छन्दोमूलत्वात् प्रथमं छन्दःमिद्विप्रतानः, तत्र पूर्वमनुष्टुप्प्रधानं यथा—

आदौ साध्यपदं स्याप्यम्

आदौ प्रथमं साध्यमस्य प्रयोक्तव्यं पदं कार्यम् । एकाक्षरादीनि साध्यवदानि यथा—धीः, लक्ष्मीः, कमला, कमलजा, जलधिजा, दुग्धाब्धिपुत्री, दुग्धाब्धितनया, दुग्धाब्धोनिधिमन्भृता ।

एकादिद्विलघु द्वयात् ।

एको इत्यो दाघौ वा वर्ण आदौ ययोस्तौ एकादी, द्वौ लघू यत्र पदं तदेकादिद्विलघु पदं जलधिजा-वारिधिजादि द्वयादर्णद्वयात् स्याप्यम् । यथा—असौ जलधिजा देवी, इयं वारिधिजा देवी ।

इत्यादिद्विलघुपदस्वादौ लघू गुणलघू च न प्रयोज्यौ । यथा—इह जलधिजा देवी, अत्र जलधिजा देवी ।

पञ्चाक्षरं समासे के विभक्तिभ्रशानि स्वरे ॥ ७ ॥

पञ्चाक्षरं पदं कुमारपाल-क्षीराब्धिपुत्रीप्रभृतिपदं समासेन कप्रत्ययेन वा विभक्तिभ्रंशहेतुना पुरस्वस्वरेण वा स्याप्यम् । यथा—कुमारपाल भूपाल, क्षीराब्धिपुत्रिका सेयम्, कुमारपालकोराजा, कुमारपाल उहासी ।

स्याच्चतुष्पञ्चपङ्कस्यं प्रान्ते विषमपादयोः ।

चतुर्ह्रस्वाक्षरं पदं दशरथादिकं पञ्चद्वस्वाक्षरं पदं कमलवनादिकं पदद्वस्वाक्षरं पदं समयमरणादिकं प्रथमकृतोत्थादयोः प्रान्ते चतुस्त्रिद्विघर्षोऽप्यः प्रायः सर्वगुरुभ्यो तिष्ठितान्तगुह्ययो वा परतः प्रयोज्यम् । यथा—वृष्वोनाथो दशरथः, अथवा— तदा ह्यो दशरथः, विष्णोरे कमलवनं, रम्यं समयमरणम् ।

शेषं विशेषणैः पूर्णम्

शेषं काव्यं विशेषणैः पूर्णं क्रियते ।

तूर्णं काव्यप्रदं पदम् ॥ ८ ॥

इत्युक्तप्रकारेण प्रयुज्यमानं पदं शीघ्रं काव्यप्रदं भवति । अनुष्टुभि प्रायः पञ्चा-यत्रेणाश्रयासः क्रियते ।

कल्पवृक्षि मन्त्री साक्षात् सुधीं च पादोऽन्वयः ॥ १० ॥
 परयावत्तम मयेन सुधींसां च सुखसादयोः ॥ ११ ॥
 उक्तं सुधींसां च मन्त्रीं विदुषां च ।
 कार्यान्ते सायन्मूर्धो ज्ञानेन च यत्तयो लघुर्धुवः ॥ १२ ॥
 वर्तमानासां च संशयं दुःखं च यत्तयो लघुः ॥ १३ ॥
 मयो रथो लक्ष्मीं उक्तो यत्तयो यत्तयो लघुः ॥ १४ ॥
 मन्त्रिणां च सुधींसां च सायन्मूर्धो लघुः ॥ १५ ॥
 लोकात्तयो लो मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च ॥ १६ ॥
 लोकात्तयो लो मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च ॥ १७ ॥
 साक्षात्तयो लो मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च ॥ १८ ॥
 साक्षात्तयो लो मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च ॥ १९ ॥
 पूर्णं च यत्तयोः पादात्तयो लघुर्धुवः ॥ २० ॥
 मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च सुधींसां च ॥ २१ ॥
 साक्षात्तयो लो मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च ॥ २२ ॥
 मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च सुधींसां च ॥ २३ ॥
 साक्षात्तयो लो मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च ॥ २४ ॥
 मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च सुधींसां च ॥ २५ ॥
 साक्षात्तयो लो मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च ॥ २६ ॥
 मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च सुधींसां च ॥ २७ ॥
 साक्षात्तयो लो मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च ॥ २८ ॥
 मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च सुधींसां च ॥ २९ ॥
 साक्षात्तयो लो मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च ॥ ३० ॥

अहो विद्या—

लघुं विद्यात्तयो मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च ॥ ३१ ॥
 मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च सुधींसां च ॥ ३२ ॥

लघुं विद्यात्तयो मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च ॥ ३३ ॥

मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च सुधींसां च ॥ ३४ ॥

विद्यात्तयो मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च ॥ ३५ ॥

विद्यात्तयो मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च ॥ ३६ ॥

लघुं विद्यात्तयो मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च ॥ ३७ ॥
 मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च सुधींसां च ॥ ३८ ॥

लघुं विद्यात्तयो मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च ॥ ३९ ॥

मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च सुधींसां च ॥ ४० ॥

लघुं विद्यात्तयो मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च ॥ ४१ ॥

मन्त्रिणां च सुधींसां च मन्त्रिणां च सुधींसां च ॥ ४२ ॥

शत्रुर्वा मित्रं वा भगनीयः । यथा—

भवद्यशोभतो भाति स्मेरकुन्दंन्दुषुन्दरः ।
हारतारकमन्दारकैलासोदरसोदरः ॥
कर्पूरपूरस्फूर्वीरः शरदन्नप्रभासि ।
ऐरावतगुपारादिशेषमित्रं क्षमापते ॥

पुनर्विशेषेणोपायान्तरमाह—

गुणात् श्रिया युतघ्राजिरोचिष्णुद्योनितादयः ।

गुणाद्गुण्यैवणदिः परतः श्रीशब्दस्तथैतदुपलक्षणात् लक्ष्मीच्छायाशोभाकलाकान्ति-
भावप्रत्ययादयः कार्याः, ततस्तत्परतः समासेन युतार्थां भ्राजिष्णुतोचिष्णुद्योनिताधा-
दयश्च । कापि श्रीप्रभृतिशब्दान् विनापि केवलगुणादेव परतस्तथा, क्वचिदयमामे-
नापि युतार्थादयो योज्याः । यथा—

शोणध्रीसंयुतो भानुर्वृत्तलक्ष्मीममन्वितः ।
अगूनां शोभया कीर्णो गगनस्थितिमङ्गतः ॥
दयामलद्युतिविभ्राजो गर्जिरोचिष्णुवैभवः ।
विद्युता द्योतिनः प्रीति स्तनयित्नुस्तनोत्पथम् ॥

तुल्यादमो सद्रुग्जिष्णुमुख्यः पूर्वं जिनादयः ॥ २१ ॥

तुल्याद्गुण्यैव्यैवणादिभिः समानान् परतोऽर्थां पूर्वोऽङ्गरोत्या युतार्थांघास्तथा सद्रु-
गर्थादेव जिष्णुजैत्रजयित्त्वरजितमुख्याश्च तथैतदुपलक्षणात् स्पर्द्धिधिकारिनिर्भर्त्सक-
विडम्बनतर्जकादयो योज्याः, तथा तुल्यात्पूर्वं जित-भर्त्सित-विडम्बित-धिकृत-
न्यक्कृत-निहत-पराभूत-अवदेलित-अवगणित-अवमानित-तिरस्कृत-अथ कृत-तर्द्धि-
तादयो योज्याः । यथा—

चण्डश्रीसयुता कीर्तिः कर्पूरभ्राजिवैभवा ।
यस्य गङ्गोर्मिशोचिष्णु कुन्दभ्राघोनिता बभौ ॥
कैलाससदृशं रजे विष्णुशङ्खांशुजिष्णुभम् ।
यद्यशो विधुधिकारि तुपारादिविडम्बनम् ॥
जितपार्वणशीतोऽंशु पराभूतभवाचलम् ।
निर्भर्त्सिततुपारादि भाति भूप भवद्यशः ॥

इति श्रीजिनदत्तसूरिशिष्यपण्डितश्रीमदमरचन्द्रविरचितायां काव्यकल्पलताकवि-
शिखावृत्तौ छन्दःमिथिप्रताने प्रथमेऽनुष्टुप्शामनः स्तवकः प्रथमः ॥

एकविंशत्यक्षरम्—त्रिंशेवा स्वधराऽग्नौ मरुतनययया वाइवाहैर्यतिश्रेण् ।

अर्द्धसप्तम्—अयुञ्जि ननरजा भवन्ति पादे युञ्जि च नञो जगताश्च पुञ्जिताया ।

विषमे सप्तजा गुरु समे स्युः सभरा यौ यदि मालमारिणो मा । पुत्रावौपच्छन्दसिक्र-
मेदी । विषमे सप्तजा गुरुः समे सभरा एणौ तु तदा प्रबोधिता, अर्थ वेतालीय-
भेदः ।

अथ आर्षालक्षणम्—

यस्यां सप्तचतुष्कलगणा गुरुश्च जगणो न विषमे स्यात् ।

जः षष्ठोऽथ नलघुञ्चौ पूर्वोद्धं जगुरिमामार्याम् ॥ २३ ॥

षष्ठे द्वितीयलात् परके नले मुखलाच्च यद्दिह पदघटना ।

अपराधे षष्ठमके मुखलादिह भवति षष्ठो लः ॥ २३ ॥

अन्वय-आर्षाऽन्दो मत्कृतच्छन्दोरक्षावल्यांशेयमिति । पुनरुन्दोऽम्प्यामोरावमाद्—

घतुष्कतद्धिताख्यातहरयादिह्यादिसम्भवेः ।

कर्तृकर्मादिसिन्यादित्रिभङ्ग्युग्यधिशेषज्ञैः ॥ २५ ॥

समाससंश्लिष्टैर्नाममालोत्पैर्योगिकैरपि ।

निरर्थैरर्थसंयुक्तैर्लाटानुप्राससयुतैः ॥ २६ ॥

पङ्कमायासम्भवेः शब्दैरभ्यसेच्छुद्धमेदुजैः ।

शब्दरिति सर्वत्र सम्पत्पनीयम् । चतुष्कशाब्दर्वथा—

दृग्शर्षं सा गता नाशे दृषोर्दं हि नदीपते ।

मधूदकं वधूदा सा तपेदा सेपमद्गता ॥

तद्विषयशब्दर्वथा—

इदानीमधुना मयः कुत्र वेत्र यथा तथा ।

सर्वथा सर्वदा धीमान् कतुषाज्जेकथा कथम् ॥

आकृषातशब्दर्वथा—

कतोनि तनुने वेसि वन्धि जानानि पूषुति ।

मुष्कं मशपति ग्साति स्नौति रौति न वाति च ॥

कृत्शब्दर्वथा—

अकृत्स्निपुत्रदाहमाहत्पृहवाक्यः ।

संक्रियाय त्रिवातुं न भेजिशान् कृतवानपि ॥

स्वादिशब्दर्वथा—

ईयो ईमी गुभी ईमा ईम ईमी च ईमडान् ।

ईमेन वाईमाभ्वा ईमईमाव शोमिने ॥

ईमाभ्यां राजईमेभ्यो ईमान् ईमभ्य ईमयोः ।

ईमानो प्रचो ईमे ईमनोईमकेभ्यपि ॥

बाका बाके वा वाका बाकी बाके मयोमै ।

निरर्धैर्यथा—

सकाकाचमसाराचममामात्रिहरादग ।
सगावगावरासोरोरानोरामकर्धमर्धो ॥

सार्धैर्यथा—

तर्णको वर्णकश्चैव कर्णकश्चित्रर्णकः ।
कुण्डं मुण्डं महामोर्कं स्तोत्रं मन्कुलसङ्गुनी ॥

लाटानुप्रासस्यद्भवैर्यथा—

यामिनीं यामिनीनाथो भेदिनीं भेदिनीश्वरः ।
मलिनीं नलिनीकान्तस्तोपयामाम तोपवान् ॥

पद्भाषामेधितैर्यथा—

भंस्कृतं प्राकृतश्चैव शौरसेनी च मागधी ।
पैशाचिकी चाऽऽभ्रंशं पद् भाषाः परिकीर्तिताः ॥

भंस्कृतं प्रस्तुतोक्तमेव । प्राकृतभवेर्यथा—

सम्पया सरिया एमा दीहाऊ धणुई धिणू ।
धीमा तोमा कुहो किमिपि वेसुयं किं सुयं तडा ॥
सम्पन्सरिदिषा दीषांसुयंनुपन्वेनु ।
विशातित्रंशङ्कुनः किमपि किङ्कुकं किं धुनं तथा ॥

शौरसेनीभवेर्यथा—

कुदो अन्देठरं दाव परिण्णापुरावं कथम् ।
नाथो भविष्य भोदूण भविस्मदि करिस्सदि ॥
कुतः अन्तःपुरं तावत्प्रतिज्ञापूवं कथम् ।
नाथो भविता भूत्वा भविष्यति करिष्यति ॥

मागधीशब्दैर्यथा—

एते सुगुलिसे विजाहले जाणादि सुत्पिये ।
कण्णका वण्णं एण्णा एण्णाहं एण्णररिण्णे ॥
एए सुगुदयः विद्याधरो जानाति सुम्मितः ।
कम्पका वानं प्रजा पुण्णाई पुण्णवज्जिन- ॥

पैशाचीभवेर्यथा—

कुमुम्बकं हिनरकं अतिसो तातिसो गुनो ।
भरिभा कमटं मको मङ्गी मग्गुन एव्वती ॥
कुदुम्बकं हदयं वाहनाः ताहनाः गुणः ।
भाषां कटं स्वर्गः सह्य. गम्वा पारंती ॥

अनर्धैर्यथा—

सरेदि तिरिदि जोयो तिमण्णम्मणुदु संकुद ।
अदि मदि णामि पदो क्कहीदु तउ भागरो ॥

नरः त्रिभिः यथा वागुल्लः शत्रुः ।

यत्र तत्र इवाग्निं करोति शत्रुः भगवत् क्रान्तम् ॥

कण्ठभेदनिर्देशा—

वागुल्लश्च कण्ठ इत्येव च यथा च जलमयश्चरति ॥ ७७ ॥

शंखोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुः शत्रुभेदजाः ।

अनुपाशेषु विभेषु श्रोत्रयोगा भयम्यमी ॥ ७८ ॥

कथा—

कथा शत्रुः त्रिभिः कोः शत्रुः शत्रुभेदोः ।

शत्रुः कथंशः कथा शत्रुः शत्रुभेदोः शत्रुः कथं ॥

त्रिभिः शत्रुः त्रिभिः शत्रुः कथंशः शत्रुभेदोः ।

कथंशः कथंशः शत्रुभेदोः शत्रुभेदोः ॥

पुनरुपाशेषात्साहचर्यम्—

यथापुनरुपाशेषात्साहचर्यम् ॥

शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥ ७९ ॥

कथा शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥

शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥

शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥

शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥

शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥ इत्यादि ।

पुनरुपाशेषात्साहचर्यम्—

पुनरुपाशेषात्साहचर्यम् ॥

शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥

शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥

शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥ इत्यादि ।

शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥

शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥

शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥

शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥

शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥

शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥

शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥

शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥

शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥ इत्यादि ।

(१) शत्रुभेदोऽथ जनिता ये ते शत्रुः शत्रुभेदजाः ॥

प्रणतश्रुतिराश्रीमौलिकोटीरकोटीरुपटिकरचितलान्त शोभमानाङ्घ्रिरघः ॥
 एवं परहृताम्बुषि काव्यानि पदान्तरीदृशदोन्तरीदृशन्द.सिद्धये पाठवर्तयेत् ।

अहोचो न छन्दसां ज्ञानोपायमाह—

क्रियन्मान्नेषु सिद्धेषु छन्दःस्वभ्यासतः सुधीः ।

शेषाणां छन्दसां सिद्धे छन्दोमर्माणि चिन्तयेत् ॥ ३१ ॥

पद्या—भद्रिकावामन्ते गलाभ्यां रथोद्धता । इन्द्रवज्रोपेन्द्रवज्रपोरन्तगुरोः प्रागधिक-
 लघुना इन्द्रवजावसांस्थे भवतः । विदुष्यामन्व्यवर्णद्वयात् प्राक् लघुना मोटकम् । मोटके
 पूर्वगुरुस्थाने लाभ्यां तोटकम् । रथोद्धतावामादौ गुरुणा ललिता । वंशस्थे सप्ताक्षरापे
 लघुना मञ्जुभाषिणी । रथोद्धतावामादौ ताभ्यां मन्दिनी । स्वान्ततायां प्रथमं लाभ्यां
 कुटजम् । वंशस्थे पूर्वलघुना छन्दम् । इन्द्रवजायां चतुरक्षरापे नगणेन वसन्त
 तिलका । शालिन्वां चतुरक्षरान्ते चतुर्गुरभिधिश्र । वसन्ततिलकायाः प्रान्तगुरोः
 प्राक् लघुना मृदङ्गकः । शालिन्व्याः प्रान्तगुरोः प्राक् लघुद्वयस्थाने गुरुणा
 जयामन्दम् । शालिन्वां चतुरक्षरापे नगाम्भ्यां मन्दाक्रान्ता । छन्द्यां सप्ताक्षर-
 प्रान्ते नगाम्भ्यां काशी । मन्दाक्रान्तायां चतुरक्षरापे लघुना चन्द्रलेखा । मन्दा-
 क्रान्तायां चतुरक्षरापे गुरुणा बुधमिगलतापेलिता । इतिवामादौ लघुना ललितम् ।
 मन्दाक्रान्तावामादौ छगाम्भ्यां मेघविष्कृजिता । शार्ङ्गे भाषगुरुस्थाने लाभ्यां
 मघेभविक्कीडितम् । शार्ङ्गलस्य प्रान्तचतुरक्षरस्थाने सगणेन शार्ङ्गलकलितम् । मेघ
 विष्कृजितायां षडक्षरापे लघुना शोभा । काश्यपां सप्ताक्षरापे लाभ्यां चित्रमाला ।
 काश्यपां सप्ताक्षरान्ते नगरीः खण्डरा । काश्यपां सप्ताक्षरापे नगणेन खण्डरा-
 यामाद्यगुरुस्थाने लाभ्यां महाखण्डरा । शार्ङ्गकविक्रान्दितान्ते सप्तरीविभ्रम-
 गतिः । प्रमिताक्षरावामाद्यष्टाक्षरैः पर्वन्ते क्षिप्तैर्दुर्बिलम्बिणम् । खण्डराया
 आद्यसप्ताक्षरैर्हेरिन्वाः प्रान्तसप्ताक्षरैर्जवा । खण्डराया आद्यसप्तक्षरैः शार्ङ्गलस्य
 प्रान्तसप्ताक्षरैर्जवोत्सना । शालिन्वा आद्याष्टाक्षरैः शार्ङ्गलस्य प्रान्तसप्ताक्षरैश्चन्द्रो-
 थोतः । शालिन्वा आद्याष्टाक्षरैर्हेरिन्वाः प्रान्तसप्ताक्षरैर्यमालिनी । मन्दाक्रान्ताया
 आद्यदशाक्षरैः शालिन्वाः प्रान्तषडक्षरैर्मन्दनकलिता । शालिन्वा आद्यचतुरक्षरैः
 शार्ङ्गलस्य प्रान्तद्वादशाक्षरैः कामलता । मन्दाक्रान्ताया आद्यदशाक्षरैः शार्ङ्गलस्य प्रान्त-
 सप्ताक्षरैर्हेरिणी । इरिन्वा आद्यदशाक्षरैः शालिन्वाः प्रान्तसप्ताक्षरैः पद्मम् । इरिन्वा
 आद्यदशाक्षरैः शार्ङ्गलस्य प्रान्तसप्ताक्षरैः रोहिणी । खण्डराया आद्यसप्ताक्षरैः शार्ङ्गलस्य
 प्रान्तैकादशाक्षरैः काशी । चन्द्रलेखाया आद्यैकादशाक्षरैर्हेरिन्वाः प्रान्तसप्ताक्षरैः
 चलम् । चन्द्रलेखाया आद्यैकादशाक्षरैः शार्ङ्गलस्य प्रान्तसप्ताक्षरैः केसरम् । इरिन्वा
 आद्यैकादशाक्षरैः शालिन्वाः प्रान्तसप्ताक्षरैश्चन्द्रमाला । शालिन्वा आद्यद्वादशाक्षरैर्हेरिन्वाः
 प्रान्तसप्ताक्षरैर्मकरन्दिका । शालिन्वा आद्यद्वादशाक्षरैः शार्ङ्गलस्य प्रान्तसप्ताक्षरैः
 ताया । खण्डराया आद्यचतुर्दशाक्षरैः शालिन्वाः प्रान्तषडक्षरैः खड्गम् । इन्वारि
 स्वधुञ्जवाङ्गुष्ठम् ।

सर्व विधिनामात् -

वाःवाःभ्यो आःवाःभ्यो विःवाःभ्यो उःवाःभ्यो र्वाःभ्यो र्वाःभ्यो र्वाःभ्यो र्वाःभ्यो ।

वाःवाःभ्यो उःवाःभ्यो उःवाःभ्यो उःवाःभ्यो उःवाःभ्यो उःवाःभ्यो ।

वाःवाःभ्यो वा -

वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो ।

वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो ।

व स्वेवम् -

वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो । इति ।

सुप्रविप्रसिद्धे वा -

सुप्रविप्रसिद्धे वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो ।

सुप्रविप्रसिद्धे वा -

सुप्रविप्रसिद्धे वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो । इति ।

आवाहाविविधेषु वाःवाःभ्यो सुप्रविप्रसिद्धे वा -

अनुसूक्तकवचनपुरा आवाहा आवाहा विप्रविप्रसिद्धे वाःवाःभ्यो ।

इत्येतेषु अन्वयनवा अन्वयनोपदेशे । इत्यादि ।

स्त्रीवाहेन आवाहो वा -

स्त्रीवाहेन आवाहो वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो ।

अन्वयनवाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो ।

व स्वेवम् -

स्त्रीवाहेन आवाहो वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो ।

विप्रसिद्धे वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो । इति ।

अथ व सन्धिवन्वा -

अथ व सन्धिवन्वा वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो ।

इत्यादि वा अन्वयनवाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो ।

यति कुर्यात् पदान्ताभ्यां पद्मभ्योऽपि कुर्यात् ।

वा -

यति कुर्यात् पदान्ताभ्यां पद्मभ्योऽपि कुर्यात् । इत्यादि ।

वा वा -

कुर्यात्पठितोलाहलमुत्तरधुवः प्राप्तवान्वाःभ्यो वाःवाःभ्यो ।

इति इत्यादिवाःभ्यो वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो ।

वैश्यानां तपोधारितधुरकृत्वा वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो ।

सद्यो वानोपमाद्वाःभ्यो वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो वाःवाःभ्यो । इति ।

स्यात् पूर्वोत्तरभागस्यैकाक्षरत्वे तु नो यतिः । ३३३ ।

पूर्वभागस्यैकाक्षरत्वे वा -

इत्यादि गणदत्तलममर्षं ग्राहते चन्द्रकृष्णम् ।

एवामो हात्रनि एतन्मो दामहृष्टावल्ग्वो । इति ।

कलाभागास्यैकाक्षरान्ये यथा—

एतासासितोरत्रनिपृष्टवगाविन्ः शिषः, इति ।

पादान्तेऽपि पदमप्ये न प्रायः कियते यतिः ।

यथा—

प्रणमन भवदन्धहेरानासाव नारायनवराजसोऽनुग्दुमावन्देरेणुम् । इति ।

सन्धौ स्यरः क्वचित् पूर्वान्तपत् क्वचित् परादियत् ॥ ३४ ॥

पूर्वान्तपथा—

स्यादस्यानोपगतपमुनासद्रमंशाऽभिरामा ।

अम्भारातोभकुम्भोऽवमिन् इधन इति ।

दिक्कालाद्यनक्किप्रऽमन्तविन्मात्रमूर्तेय ।

पदादिवयथा—

स्वन्धे विन्ध्यादिपुद्गा निरुपति मदिपन्थादितोभ्रूतहापीन्—इति ।

न पूर्वोत्तरभागस्यैकाक्षरे स्यरसन्धयः ।

यथा—

अस्या वक्राकृमवमिन्पूर्वोऽनुतोभं विभाति । इति ।

स्यासन्धौ स्यत्रने थापादेशोऽपि च परादियत् ॥ ३५ ॥

सन्धौ व्यञ्जनं यथा—

सुलं सुलं तु गार्ढं प्रहर इर हृषीकेग केशोपि वक्रअकेलाकारि किन्ते—इति ।

थापादेशोपि यथा—

अधिप्रममराणि नाय भवनः पातालकुक्षौ यथा-

स्यथापि क्षयपन्थि कोकिलकुलप्रपासात्रं तमः । इति ।

विततधनुषारभोऽनुभाद्य वृषा-

स्वविरलपदमालागुम्बलामुतिलन्तः । इति ।

सम्बद्धानामुत्तरेण पादेनैकक्षरसृष्ट्याम् ।

प्रादीनां पूर्वपादान्ते यतिर्न कियते क्वचित् ॥ ३६ ॥

यथा—

दुःखं मे प्रक्षिपति हृदये दुःसहस्वद्विभोगः ।

पूर्वपदसम्बद्धानामनेकाक्षराणां तु कियते ।

पूर्वपदसम्बद्धानो यथा—

धेवांसि बहुविधानि भवन्ति महतामपि ।

अनेकाक्षराणां तु यथा—

दूरास्वप्नोदं हसितमिव परिलुष्टमासं सखीभिः । इति ।

प्राक्पदाधितैकाक्षरं चादेः पूर्वं तु नो यतिः ॥ ३७ ॥

अनुनीमयेऽप्राप्तवम्—अथान् कथम् एतन्म भूताम् तदा आत्में क्वाण् मद्म् वाग्
वाम् हुवम् एवम् एतान् कान् भुङ्क्त्वा विष्णुः कन्त्वा ।

अनुनीमयेऽप्राप्तवम्—एतेन जनेन प्रभावरिभाजौ मतोऽभ्यन्तरेऽपि विज्ञानप्रदौ ।

अनुनीमये अनुस्रवणानि—एतदेव जवारं च अतः प्रोक्तवदुर्धीषो कथयन्तीह कान्तम्
एतन्मतेऽप्राप्तवामि ।

अथ क्वचित्तमेतान्प्रकाशयि, अन्त्याकारम्—भीः दिग् एव ह्य् ।

अन्त्याकारप्रवम्—एतदेव वेतान् प्रोक्तम् प्राक्तवम् सन्त्यम् निव्यम् कामम् कान्तम्
भीमात् शोणम् भेदम् एवात् तान् सर्वम् ह्यम् ।

अन्त्याकारप्रवम्—इतान्, एतद्भीः, संधीकः इत्याः दौभाज्यः कर्तव्यवान्
इत्यायः सन्त्यायः सन्तोभः वाग्धरीः कर्षणीः इत्यधीः ।

एतद्भीः सुदीदिता इव क्वचित्तमे अनुस्रवाः ।

अन्त्याकारप्रवम्—प्रवाधीकम् द्वाविश्यायम् एतुऽजतमौक्वम् एव सवम् वेतान्
भीमात् बलवायुणः एतर्नवान्तः प्रवत्प्रोक्तायः ।

अन्त्याकारप्रवम्—इतिवर्णायाः आरणायाः एतुऽतिलम्भीकः एतन्ममभीकः ।
प्रोक्तभिया तुनः इतयातोः इत्यन्ममभीकः प्रवत्प्रोक्तायः ।

एतत्त्वोपि पादः—अनुमितिसोभायः आद्यश्चाद्यन्त्याङ्गी इत्युद्यत्प्रवम्भुतिः
अनुप्रवत्प्रवत्प्रवत्प्रवोः विभासभारगसोभी प्रभाप्रभावात्मभावः
विभावात्प्रभावात्प्रभी, रोवि तन्प्रवोविष्णुः ।]

द्वितीयेऽनुक्तम् पादे यावदेवाऽस्तत्प्रवम् ।

विज्ञेयं सूर्यपादोक्तं वदयन्ते अनुस्रवणः ॥ ५१ ॥

[सर्वज्ञम् सर्वं च जवारं च जवारं च प्रोक्तवम् । वाटिन्वेव
एवादि जवारिद प्रोक्तवमीः एतुऽप्रोक्तायः अनुधीकः
वाक्प्रोक्तायः अतोभोतः महाभोतः प्रवत्प्रोक्तायः विष्ठाभिः ।]

अनुनीमयन्—सुदीदिताऽप्राप्तवम् ।

अनुनीमये आवादि—एवाद्दो जवारदो ममोरामम् मनोहरम् समन्ततः वाटिन्वेपि
वाणुति महामहाः ।

अथ क्वचित्तमेतान्प्रकाशयि—भाक् एव् इक् इग भूग् वृग् मद् वग् भू इक् ज हि
वै हे ओ हा लृ ए स आ वा य्य ता व दो
म म ये ओ ।

अन्त्याकारप्रवम्—एतन्म भुवाम् हुवम् भुवम् स्वप्न् एवात् जवात् अकम्
मद् सता ज्ञेः अतम् परम् विरात् हुमम् वाम् ।

अन्त्याकारप्रवम्—सर्वदा सर्वतः सर्वथा निव्यद्यः सस्वरम् सगन्तम् मिमितम्
वेतान् उच्यतेः अज्ञप्ता वाग्नित, इत्यम् देवात्मन् कोमकम्

किंमिदं प्रवत्प्रवम् ।

आत्मवर्णकमुच्यते--वर्णकस्य वपुःस्युग्मं वसिष्ठस्य लक्षणम् ।

आत्मवर्णकस्य--वराहस्यं वदन्निषधीः विवर्णिको, विवर्णिको वा
वराहोदय । संवर्णिकवराहः, वराहोदयेवराहः वापुः
कानिवापुः ।

वराहोदयावामात्मवर्णकस्य--वराहः वराहः प्रोक्त इत्येव वारं वारं सारं वराह
वराहः सर्वं वराहः ।

आत्मवर्णकस्य--विष्णुस्य सारं प्रोक्तं, वेदस्य वेदस्य मन्त्रस्य मन्त्रस्य
वराहः वराहः ।

वराहवराहः--वराहस्य वराहस्य वराहः मन्त्रस्य मन्त्रस्य ।

वराहवराहः--वराहस्य वराहस्यः वराहः वराहः वराहः, वराहः वराहः
वराहः वराहः वराहः वराहः ।

वराहवराहः वराहवराहः वराहः वराहः ।

आत्मवर्णकमुच्यते वराहः--वराहः वराहः वराहः वराहः, वराहः वराहः
वराहः वराहः वराहः वराहः ।

वराहवराहः वराहवराहः--वराहः वराहः वराहः वराहः, वराहः वराहः
वराहः वराहः ।

आत्मवर्णकमुच्यते--वराहः वराहः वराहः वराहः, वराहः वराहः
वराहः वराहः ।

वराहवराहः--वराहः वराहः वराहः वराहः ।

वराहवराहः--वराहः वराहः वराहः वराहः ।

वराहवराहः--वराहः वराहः वराहः वराहः ।

वराहवराहः--वराहः वराहः वराहः वराहः ।

वराहवराहः--वराहः वराहः वराहः वराहः ।

वराहवराहः--वराहः वराहः वराहः वराहः ।

वराहवराहः--वराहः वराहः वराहः वराहः ।

वराहवराहः--वराहः वराहः वराहः वराहः ।

वराहवराहः--वराहः वराहः वराहः वराहः ।

वराहवराहः--वराहः वराहः वराहः वराहः ।

वराहवराहः--वराहः वराहः वराहः वराहः ।

वराहवराहः--वराहः वराहः वराहः वराहः ।

अथ वादगिज्ञा ।

धादेऽनुप्रासयुक्तोक्तिः स्वोत्कर्षः परगर्हणा ।

कुलशास्त्रादिसंप्रश्नः स्वशास्त्राध्ययनप्रथा ॥ ४४ ॥

अनुप्रासयुक्तोक्तिर्यथा—

जल्पामि कल्पामितश्रोत्रमो भ्रूमोऽटनाश्रिताः ।

वशामि दासि भो जल्पिष्यामि श्यामितशाश्रवः ॥

जल्पामोऽनल्पसम्बोधवादसादरनादभृत् ।

एवं शब्दाः सानुप्रासाश्रिन्त्वा वादोक्तियुक्तये ॥

[कियन्तोऽपि सानुप्रासाः शब्दा यथा—

सूरि भूरि पूरि पूरि सुगेणाम् दूरि कुरी क्रूरीकृतम् दम्भ जम्भ रम्भ लम्भ
 भम्भ क्रूर तूर पूर मूर पूरण क्षेम लोभ प्रेम स्थेम हेम धेम हेमया ये
 खेमदः ते महान्तः प्राश्र मान्य धान्य नान्य तान्यव्यवस्थापयन् भूप स्तूप
 यूप कूप रूप सूरकार भूम्याम् धूम्याम् अवन्त्याम् वन्त्याम् गुर्वी उर्वी उर्व
 क्षेणी धोणी शोणीकृत शोणी क्मायाम् मायाम् छायाम् जायाम् सायान्घतम्
 ध्वीम सोम रोम स्तोम कोमल लोम कोमया यो महान् उक्ति युक्ति सु
 शुक्ति मुक्ति सोहम् मोहम् द्रोहम् दोहम् कोहद्भारः दोह लौह दोहद स
 सन्दोह दुग्ध मुग्ध सिग्ध विद्ग्ध दाग्र माग्र पाग्र क्षाग्र नाग्र छाग्र
 शाग्रय गोत्र स्तोत्र कोत्र पोत्र योत्र होत्र कुर्याम् माधुर्यम् चातुर्यम् तुर्यम् पु
 काव्यम् धाव्यम् नाव्यम् क्रव्यम् वाद नाद माद साद सादर छाद चाद पादः
 शब्द शब्द घान् अघ्यान धमान गान ज्ञान वान स्थान पान भान मान यान
 जीव तोष दोष शोष पोष लोला कोला कोलाहल गोला दोला तोलन लोलुप मन्द
 तन्द्र चन्द्रमाः सान्द्र पद्र भद्र मद्र वाचः काच प्राचलन् माच वाचि काचिन् स
 वाचाल वाचाट प्राचालीन् प्राणी वाणी वाणी पाणी कृत्या भारतया क्षारस्या
 भाषा दास्ता गावो नावो प्रस्ताव स्थावर दाव पावन भाव राव हाव सरस्व
 स्थापितनस्या हन्या पस्या मत्या रत्या गोर्वाण गोर्वाण कविता भविता सर्वा
 परिना रचिता पाता नैव देव सैव धीर कीर क्षीर चीर जीरक तीर नीर वीर सीर
 कीर्तीर कुटीर वानार महीरमण भारुच्य लुच्य स्तुच्य वर्ण कर्ण अर्ण वर्णक तर्णक अ
 पर्णक अर्णव स्वर्ण पण्डित सण्डित दण्डित मण्डित क्रुद्ध शुद्ध रुद्ध शुद्ध प्रवुद्ध युद्ध उ
 माहर्ता भारता वनर्ता कृता कवि गवि लवि पवि रवि रिक्त सिक्त विविक्त द्वेषा
 वेधा मेधा मेधावी आनुर चतुर कोत्र क्षेत्र तेत्र नेत्र नेत्र वेत्र क्षेत्र क्षेत्रत्र क्षेत्रत्र
 चर्म नर्म शर्म मर्म हर्म धर्म इर्म्य दक्ष कक्ष चक्ष यक्ष पक्ष रक्ष भक्ष कुनालव कल
 दल पल उपल फल बहुल हल गेय जेय देय ज्ञेय धेय नेय देय हेय मेय विषेय पा
 यत्राण पुराण दर्वे कर्षर स्तार तार्क्ष्य सर्पण सर्प तर्प किन्द छद् पद् मद्
 यान तान स्त्रयान दान ।
 । छान भान सर्व गर्भ स्वर्ष पर्व

अपर्वण अट्टुण्ण सुदुण्ण भोदुण्ण आचार कोप मोप आटोप रोप मोप बोप
 रोप शोप वण्णर्प अण्णर्प अण्णर्प वाव वराव ।]

स्वोक्तयो वया—

उद्योतिशामिष निर्गामुन्ताराणामिष अट्टमा ।

सोम्येसानामिष स्वन्दः कपोलामहमुलमः ॥

प्रथमाट्टो, शारवट्टो वया—

वर्तुनी वाचवञ्चदन्ताराणां, उद्योतिषा रविः ।

एतानां सुदुरो, वक्षरक्षया धनरोऽपि च ॥

मण्डवर्णां विजयतो, वृहस्पतिः पुरोधमाम् ।

महर्षीणां शृणुमुनिरेवर्षीणां च शारदः ॥

सोम्येसानां कानिषयो, मरीचियंरत्नामपि ।

निद्वानां वदिलो, वद्याभो गुर्तानां, वेगिनां मरुत् ॥

वाद्यनां वरगोऽनन्तां मागानां, रुविणां स्मरः ।

मर्गाणां वायुकिः, सुम्भः कर्षीणां, नृपनिर्भूणाम् ॥

सर्वज्ञमृतां रामः, पाण्डुराणां धनजयः ।

सर्वापुषाणां दम्भोलिः, पक्षिणां गरुडस्तथा ॥

उद्ये अथान्तरङ्गाणां मन्त्रानामध्रमृतिः ।

विद्यानामध्यामविद्या मायत्रो उन्द्यामपि ॥

शाषाणां मकरः, यिदो शृगानां, कामजुम् मवाम् ।

वर्षतानां मेरुगिरिः, स्थावराणां द्विमाश्रयः ॥

कर्षीणां जम्बूनवा सारमां सतितामपतिः ।

अक्षराणामहारश्च भूतानामपि चेतना ॥

वेदानां सामरोऽपि मासानां मार्गशीर्षवः ।

वशानां अण्यत्रश्च भोवृश्च सर्वतापिनाम् ॥

वयन्तः स्वकलर्तुनामोषधानां वयोऽपि च ।

तृणानां दूर्धो, धातूनां स्वर्णं, खानां(१) मनस्तथा ॥

प्रशास्य वर्त्रमयो भुवनत्रने जीवन्तृणां

उद्यान्नुधिष्यधानां, पवनधरत्नं सुतिमताम् ।

गिराणां स्वर्णाद्रिर्मणिमुद्रधानां धरमणि-

हृमाणां कल्पद्रुः, उकविनिवृद्धानामहमहो ॥

इतरेषामपि वर्णानामुत्कर्षाद्योपमानान्येतानि कल्पनीयानि । यथा—

पौषूपमोपधिपु, चाक्षिपु कल्पशाली,

विन्तामणिर्मणिपु, पेंनुपु कामधेनु ।

ध्यानं तपश्च, धृतेषु कृपा, मनेषु
 मरुमनं, श्रितिरतिरुचुरोचरोतु ॥
 कृपो विवाणप्रहृतीस्तनोत्सहो
 ज्येदपा जम्मनिगुम्महुम्भितः ।
 मया समं तत्त्वमनत्त्ववित्तमो
 मुषा कृतोग्माद्विवाद्दमारः ॥
 त्वयाऽर्धेसारुधे करचणचारेण तरणं
 कौजोपकाग्लं स्वतनकलणं चाऽम्बरमणेः ।
 निरोधेण स्वर्गावकल्पनमहूर्णमहो
 मरोधेण ध्याता परिह मम वादेन समता ॥
 वरामो वरामोरः(१)वदमिद्वीविाटन-
 प्रगल्भामिधार्तिभर्भनि मतिहोने सति पुनः ।
 मरुत्पावे कृत्वं वधिरपुदने मग्गकलं
 ह्यत्वेभोत्कृषो मगमहननं मुद्विनचरेः ॥
 प्रारंभे विकृताकृतामनमिर्दं प्रोशामदावानक-
 त्वावालिङ्गमपुपुषेपनारुच्याकावर्णोनेनम् ।
 सन्मत्तत्रागमकर्म भवता वद्विचरिचम्भरा-
 विद्वदुच्यार्द्वपव्य मम भो वाशोन्दिशुङ्गाहृता ॥
 वधोऽप्राप्रेत्सर्गकाहृता स्वर्द्विद्वन्नेः यिनकृत्कामा ।
 लभ्यन्वदुःखमयत्तमोन्दिचोरेहोऽपुत्र मन्मर्धोदने वद ॥
 हन्मन्मन्मापादनेन हि कृतं कृत्वाहिसचन्कन,
 विद्वः स्वार्कमिदहाप्रदाशिरिना एत. कृषी बोधिना ।
 बालव्याःऽनिमुच्यन्नेन भवता श्वाभिवात्तशक्तिनो
 वादोऽमाद्वर्णवदम वदई साशोपमाबोधिना ॥
 शानि. भाविमवा मव कृत्वाति का भावकृषं कि कृषी
 इम कृषीनिमवमर्दिना. क. हन्दी कि पुम् ।
 वाच्यन्मव वदिवना मतिगीरी योद्वकृषीमिरी
 भा. भावना विनाएद् । वद वाच्ये मम वाच्यम्. ॥
 कि एव कथमर्कनाःऽति किम् वा वाहिसचमोहिसचम्
 कल्प कल्पकला. कि कि व किम् वाऽपुत्राव्याऽऽवर्णि ।
 कि वा वद इत्यर्ककृषमना कि शानविसाकनाद्
 कृत्वावर्णि मना मववर्दिना भा. कर्षी मगई कर्ष ॥
 कथमर्कनाऽऽपुत्राव्याऽऽवर्णि वाऽपुत्राव्याऽऽवर्णि
 कल्प कल्पकला. कल्पकला. कि कल्पकला. कल्पकला.

पद्ममौमकरन्दमद्रुहरभिः सृष्टैरकलाशालिनी
 काप्येषा मम सेमुषी समनसां स्वार्तानि हन्तुं क्षमा ॥
 अये धस्य न कोऽपि रोपितपदो विद्वान् परप्रातिम-
 प्रौढिप्राभृतधीकरोति निवृत्तं भागोरिवोद्भवजः ।
 सोऽई मोहतम.प्ररोद्दमनः प्रागल्भ्यसम्भवस्तु-
 द्वाग्दीप्तिप्रमरप्रकाशितवृद्धवृन्दारवृन्दारकः ॥

परगर्हणा यथा—

शृण्वन्मपंश्य मग्द्रुक्षधेटीं दानुमुपतः ।
 रे मूढ ! यन्मया सार्द्धं विवादं कर्तुमिच्छसि ॥

एवं कृपमः हरदग्धितं विवाजैः प्रदग्धुं, द्विपो हन्ताभ्यां गिरिं पातयितुं, घनाकः
 काराभ्यां सिंहकन्धधेतरान् प्रदृष्टं, मूषकः स्वदग्धैर्मात्रार्द्धां पातयितुमुपत
 इत्यादि । यथा—

तुलया लोलनं मेरोः करेण स्थगनं हवेः ।
 मानं व्योम्नोऽङ्गुलीमिषेत् प्रेक्ष्यर्दिन मज्जयम् ॥

एवं बाहुभ्यामभ्येस्तरणम्, गिरिमा गिरेर्भेदः, पद्मर्पा यथाः प्रतिष्ठोत्तोगति-
 इत्यादि । यथा—

इदं पाषाणदलनमग्धस्याऽऽप्येकवदशमम् ।
 मन्त्रणं क्षिपेरैर्मूढ ! त्वया वार्द्धं तनोमि यत् ॥

एवं जलविलोडनं, व्योमहमनं, निर्देनदग्धनं मृगगृष्णार्पां जलादानमिति । यथा—

मन्त्रधारापमय्यारमयधगकवर्धनम् ।
 मन्त्रारण्यनं प्रेक्ष्यर्वर्यं मज्जयर्माहते ॥

एवं सिङ्गताकणभुक्तिः, तप्तप्रयुगानं, दावानकग्वालाडिङ्गनं, शृष्णानंमुलपुम्बनं,
 व्यालधेलनमित्यादि । यथा—

करेण काहसि मष्टं भूम्यः स्वर्गंद्रुमभ्ररोम् ।
 वार्द्धं वदसौ मूढ ! क्षिप्युर्मज्जयधियम् ॥

एवं शेषशरामणि, गरुडपथैर्धनंमम्, ऐरावणदग्धैस्तादृशं, शृणाग्तमद्विधेन
 पानीयमानयितुं, सिंहर्द्धवा कर्तुमपनेतुमित्यादि । यथा—

एकप्रसस्त्वा सिंहः पाराधातेन बोधितः ।
 वरुदं वादकचनारोपेन परिबोधितः ॥

एवं इहताघातेन शृष्णाद्विरकजोहृतः, बातायिमुक्तस्थितेन दावानिग्धालिनः,
 शरीरधौक्याय कविकच्छुलताऽऽभिङ्गिता, दुर्वाया दुर्धनं बोधित इत्यादि ।

कुलदाद्यादिमन्त्रप्रभौ यथा—

कस्मिन् कुटे तरोत्पत्तिः पुत्र शास्त्रे परिधमः ।

स्वशास्त्राध्ययनप्रथा यथा—

लक्षणे मम दक्षर्ण गादिने मदिना मतिः ।

तत्रे कर्कशागात्पर्यं क शाये भाषित मे प्रमः ॥

इत्याचनेकोलेने. सर्वज्ञानोमिर्गारोभ्यननोपः ।

इति धांजिनदण्म० छन्दःमिद्विप्राने वाग्मनवद्वन्दुयैः ॥

अथ यण्यानि कथयन्ते तानि यानि कथीश्वरैः ।

महाकाश्यप्रभृतिषु प्रयन्धेषु यथन्धिरे ॥ ४६ ॥

राजाऽमान्यपुरोहितौ नृपपथू राजाङ्गजः सैन्यपो

देशप्रामपुरीसरोऽग्भिसरिदुद्यानान्यरण्याभ्रमाः ।

मन्त्रो दूतरणप्रयाणमृगयाश्वेभन्यिनेन्दुदवा

धीचाहो विरहः स्वयंवरसुरापुष्पाभ्युखेला रतम् ॥ ४६ ॥

श्वे विद्या नयः शक्तिर्यत्नं तस्करतात्तयः ।

प्रजाशास्तिः प्रजारागो धर्मकामार्थनुल्यता ॥ ४७ ॥

प्रयाणरणखड्गादिशाखाण्यरिपराजयः ।

अरिनाशोऽरिशीलादिवासोऽरिपुरान्यता ॥ ४८ ॥

महःश्रीदानकीर्त्याद्या शुण्ठीया रूपवर्णनम् ।

मानया मौलितो धर्या देवाश्चरणतः पुनः ॥ ४९ ॥

महामात्ये नयः शास्त्रं स्वैर्य बुद्धिर्गभीरता ।

शक्तिः शस्त्रमलोभत्वं जनरागो विवेकिता ॥ ५० ॥

मन्त्री भक्तो महोत्साहः कृतशो धार्मिकः शुचिः ।

अकर्कशः कुलीनश्च स्मृतिज्ञः सत्यमापकः ॥ ५१ ॥

विनीतः स्थूल(१)लक्ष्म्याऽव्यसनो वृद्धसेवकः ।

अधुद्रः सत्वसम्पन्नः प्रातः शूरोऽचिरक्रियः ॥ ५२ ॥

राज्ञा परीक्षितः सर्वोपधासु निजदेशजः ।

राजार्थस्वार्थलोकार्थकारको निस्पृहः शमी ॥ ५३ ॥

अमोघवचनः कल्पः पालिताशेषदर्शनः ।

पात्रौचित्येन सर्वत्र नियोजितपदक्रमः ॥ ५४ ॥

आन्धोक्षिकीत्रयीवार्तादण्डनीतिकृतध्रमः ।

क्रमागतो यणिकमुत्रो भवेद्राज्याविवृद्धये ॥ ५५ ॥

कुलकम्—

पुरोहिते स्मृतिर्वेदा निमित्तापत्प्रतिक्रिया ।

दण्डनीतिज्ञता शुद्धधर्मशीलकुलक्रमाः ॥ ५६ ॥

दुरे तु नमो नवीरवृत्तानि नृप
 निर्यासनात्पुत्रस्य पुत्रस्य च नृप ॥
 निर्यासनात्पुत्रस्य पुत्रस्य च नृप ॥
 सुकरोत्पुत्रो नृपस्य दास्यत्पुत्रस्य च ॥ १४ ॥
 नृपने मेति विदुषाः कुरुक्षेत्रे नृपस्य च ॥
 कुरुक्षेत्रे नृपस्य पुत्रस्य पुत्रस्य च ॥ १५ ॥
 धर्मगतां श्वरीश्वरीं वासुदेवमीनयेत्तदा ॥
 मरुदकां सुतवासां गिरिशुक्रोत्तरागतिः ॥ १६ ॥
 मतो मरुदपुरोत्तरागतां वासुदेवमिति ॥
 गतिर्वैगतां चकमाकं वासुदेवमिति ॥ १७ ॥
 मते मरुदपुरोत्तरागतां वासुदेवमिति ॥
 अतिः सुदृतिभेदिष्वं कुरुक्षेत्रे नृपस्य च ॥ १८ ॥
 वासी शोभा कोकिलमादत्तस्यै गतिमरुदपुरोत्तराः ॥
 जातीतस्य पुत्रस्य वासुदेवमीनयेत्तदा ॥ १९ ॥
 धर्मो वासुदेवमीनयेत्तदा गतिमरुदपुरोत्तराः ॥
 मरुदपुरोत्तरागतां वासुदेवमिति ॥ २० ॥
 कर्ष्यं धर्ममिति धर्ममिति धर्ममिति ॥ २१ ॥
 जातीकदम्बकं कुरुक्षेत्रे नृपस्य च ॥ २२ ॥
 गरीश्वरीश्वरीं वासुदेवमीनयेत्तदा ॥ २३ ॥
 मरुदपुरोत्तरागतां वासुदेवमिति ॥ २४ ॥
 हेमने दिनस्युता शान्तययन्त्यमरुदकहिमाणि ॥
 मिशिरं शिरीषभुमाहि कुन्दान्पुत्रदाहमिति धर्मोत्तराः ॥ २५ ॥
 मूर्धंरुणता रविमणिवक्राभ्युत्पत्तिश्च मोचनशीतिः ॥
 तारं कुन्दोपकीर्णपिप्लवकमधोरकुमुदपुलटातिः ॥ २६ ॥
 चन्द्रे कुलटाचकाम्पुत्रमानधिरहितमाहानिरीत्यस्यम् ॥
 जलधिजननेत्रर्षेरयचकारचन्द्राश्मदस्यनिशीतिः ॥ २७ ॥
 विवाहं स्नानशुभ्राङ्गभूषात्पुत्रपर्याय्याः ॥
 धेद्वी संभन्ततामेतालाजा महलयतनम् ॥ २८ ॥
 विदे तापनिभ्यामचिदा मौन कृशाङ्गता ॥
 अञ्जशय्या निशादैष्ये जागर. गिशिरोष्मता ॥ २९ ॥
 स्वयंवे शचीरक्षा मञ्जमण्डपसञ्जता ॥
 राजपुत्री नृपाकारान्वयचेष्टामकाशनम् ॥ ३० ॥
 छापाने विकलता स्खलन धचने गतौ ॥
 लज्जा मानव्युतिः प्रेमाधिक्य रक्तसङ्गमाः ॥ ३१ ॥
 पुष्पावचये पुष्पावचयः पुष्पार्पणार्थने दयिते ॥

मानार्थं गोत्रस्वलनेर्ष्या घप्रोक्तिःसम्भ्रमाश्लेषाः ॥ ९० ॥
 ज्वलेलौ सरःक्षोभश्चकहसापसर्पणम् ।
 पद्मालानिपयोधिन्दुद्गमगा भूपण्युतिः ॥ ९१ ॥
 धते सात्त्विका भाषाः सौन्दर्यः कुङ्कुमलाहता ।
 काञ्चीकङ्कणमञ्जीररयोऽधरनखसने ॥ ९२ ॥
 यद्येषु घण्यभाषानां दिङ्मात्रमिति कीर्तितम् ।
 चिद्गुणैश्चिन्त्यमानातां भयद्येषामनन्तता ॥ ९३ ॥
 घसनोऽपि निबन्धेनाऽनिबन्धेन सतोऽपि च ।
 नियमेन च जात्यादेः कथीनां समयस्त्रिधा ॥ ९४ ॥

घसनोऽपि निबन्धो यथा—

रत्नादि यत्र तत्राऽदौ हंसाद्यल्पजलाशये ।
 जलेभाक्ष्यं नमोनद्यामम्भोजाय मद्गोष्यपि ॥ ९५ ॥
 तिमिरस्य तथा मुष्टिप्राहा मूचीधिनेघताम् ।
 अञ्जलिप्राहाता कुम्भोपवाहात्ये विभुषिपः ॥ ९६ ॥
 शुक्लस्य कीर्तिहस्तस्यै करण्यै दुःखीत्यैवादिषु ।
 प्रतापे रक्तोष्णस्यै रक्तस्य क्रोधरागयोः ॥ ९७ ॥
 विभाषयां मिश्रतटाधरणं चक्रवाकयोः ।
 ज्योत्स्नापानं चकोटाग्नौ यण्येदसद्व्यदः ॥ ९८ ॥
 कनुभिः कलापकम् ।

सनोऽप्यनिबन्धो यथा—

यसन्ते मालतीपुष्पं फलं पुष्पं च घग्ने ।
 अशोके च फलं ज्योत्स्नाश्रान्ते कृष्णाभ्यपलयोः ॥ ९९ ॥
 काभिदस्तेषु कुन्दानां कुङ्कुमेषु च रक्तनाम् ।
 प्रियङ्गुपुष्पे पीतस्य सराजमुकुलादिषु ॥ १०० ॥
 हृत्तिस्यै दिवा मौलोत्पलानां शमेरता दिवा ।
 शोकालिकातुमे शंशं यल्येय सद्यदः ॥ १०१ ॥
 त्रिभिर्विषेकम् ।

नियमो यथा—

मुक्तास्ताम्रपर्णामेवाऽप्यिष्येव मकरानपि ।
 भूर्जद्वन्द्वं हिमपायव मलयं होव चम्बुजम् ॥ १०२ ॥
 सामाभ्यप्रहणे पारिमुखा कृष्णवमेष हि ।
 रक्तस्यमेष रक्षानां पुष्पाणां शौक्यमेष च ॥ १०३ ॥
 तथा घसन्त एवाग्यभूतानां ध्वनिगोक्षम् ।
 वर्णस्येव मधूराणां हतं वृत्तं च वर्णयेत् ॥ १०४ ॥
 त्रिभिर्विषेकम् ।

नियमविशेषो यथा—

नीलकृष्णयोर्हरितकृष्णयोस्तथा श्यामकृष्णयोः ।

पीतपाटलयोः शुक्लगौरयोर्नागसर्पयोः ॥ १०५ ॥

महाणवसागरयोः क्षीरक्षारसमुद्रयोः ।

कमलासम्पदोः कामध्वजे मकरमातस्ययोः ॥ १०६ ॥

द्वादशानामप्यर्काणां चार्घ्यं त्रिदृग्जचन्द्रयोः ।

चन्द्रे शशैषयोर्विष्णुशेषकूर्मादिकस्य च ॥ १०७ ॥

नारायणदामोदरमाधवप्रभृतेरपि ।

दानवासुरदैत्यानामैक्यमेवाऽभिसंमतम् ॥ १०८ ॥

चर्गुभिः कथापकम् ।

दानवास्तु विप्रचित्तिः शम्बरो नमुन्निस्तथा ।

पुलोमादयोऽथ दैत्या हिरण्याख्यो विरोचनः ॥ १०९ ॥

घाणो हिरण्यकशिपुर्वलिप्रद्धादकादयः ।

अथाऽसुरा वृषपर्वण्यलवृत्रादयः स्मृताः ॥ ११० ॥

स्रीणामक्षयः कटाक्षणां शुक्लना कृष्णताऽथवा ।

कृष्णताप्यथवा शुक्लश्यामता शुक्लकृष्णता ॥ १११ ॥

षडुकालजन्मनोऽपि शिवचन्द्रस्य वाञ्छता ।

मनोभवस्य मूर्च्छत्यममूर्च्छत्यं च घण्यते ॥ ११२ ॥

देवदेवीस्थितिं विद्याभ्रायिकानायकक्रमम् ।

स्वभावात् सर्वजीवानां व्यवस्थां देशकालयोः ॥ ११३ ॥

एतन्लोकोक्तभावान् कथयानां विशेषान्तराणि कविसमयोदाहरणानि ।
काव्यकल्पलतापरिमलान् ज्ञेयानि । स्तपकोऽयं गतार्थः ॥

इति श्रीजिनदत्त० चर्यन्वितिस्वतन्त्रक. पद्यमः ॥

समाप्तप्राथ्ये छन्द.विद्धिप्रतान प्रथम ॥

अथ शब्दमिद्धिप्रतानः ।

नत्र पूर्व स्वर्गीयकमिधराशब्दात्प्राप्तं यथा—

रुदयोगिकमिधराशब्दात्प्रिधा शब्दाः प्रकीर्तिताः ।

धुगुगुक्तिर्जाज्ञता रुद्राः शब्दा आत्यगुडलद्वयः ॥ १ ॥

प्रतिशब्दव्यवहाराणां आदिना व्युत्पत्तिर्जाज्ञता, शब्दा इत्यनुवाची
कथा इति विशेषतश्च, भाष्यतत्त्वात् इत्युदाहरणम् । न ह्यत्र प्रकृतिप्रत्ययवि
धुत्पत्तिरस्ति, आदिनाशब्दात्प्रत्ययवत् । यथा "नाम य धातुम्" इति शाकट
मनेन कथा अत्र व्युत्पत्तिर्जाज्ञता इति वगैरेत्युत्पत्त्यानमानप्रयोजना तेषां व्यु
त्पत्त्याशब्दोऽर्थवृत्तौ कालमिति कथा अथुत्पत्त्या यथा ।

वक्ष्य इति रुदिः । आदिशब्दात् पुरनिहस्ता पुरकेतुः पुराहा पुरान्तकः पुरजयोति
इति वषाईमात्रेऽपि, तेन कालियदमनः कालियारिः कालियशासनो विष्णुरित्याद
रूपान्ते । कविरुद्रोत्थेय । तेन कालियदमनादिवत् कालिवधातीति न भवे
वक्ताः स्वस्यामित्यादयः सम्बन्धभेदाः, ते च यथा भिन्नद्रव्यामपास्तर्षिकप्र
मणि भवन्तीति दर्शयितुमाह—

सम्बन्धोऽपि विद्यज्ञात इति पदादेकतोऽपि संयोज्याः ।
धौचित्याद्विधुषैः प्राद्वृशिनसम्बन्धिश्चास्ते ॥ १० ॥

विद्यज्ञानिवन्धतो हि सम्बन्धस्तत एकस्मादपि दूषारैः सम्बन्धिषाणां परे
स्थान्तानिवन्धा बाहनादयः शब्दा यधौचित्यं प्रयुज्यन्ते ।
यतोमाह—

शुभस्य सति वाहातये शङ्करो शुभयाहनः ।
धार्यग्ये तु शुषाङ्कोऽयं स्यन्ते शुभपतिस्तु स्तः ॥ ११ ॥
धार्यग्येऽशोर्शुमाली सत्ये तु रधिरंशुमान् ।
आहेर्यग्ये हि शिपुर्भोग्यस्ये र्वाहिर्भोग्येऽहिभुक् ॥ १२ ॥

वाहातयेऽहमावमसम्बन्धविश्रयायां यथा शुषाहने रद इति भवति तथा धार्य
भावमसम्बन्धविश्रयायां शुषाङ्कनः, स्वस्यामिभावमसम्बन्धविश्रयायां शुषातिरि
तया धार्यधारकभावमसम्बन्धविश्रयायां यथा शंशुमाली रधिरिति भवति तथा स्व
भावमसम्बन्धविश्रयायाम् शंशुपतिः शंशुमालिरपि । तथा अह्येऽहमावमसम्बन्ध
अहिर्भोग्यस्य तथा भोग्यभोग्यभावमसम्बन्धे काहिर्भुगिरपि भवति ।

सम्बन्धविश्रयायां शुभपतिशुभतां शुभ्यायन्तामाह—

इत्यन्सिग्हाङ्कितो जातिशब्दोऽपि इत्यनिवाचकः ।
यथाऽग्निनिवासा दिक् दक्षिणाग्ना दक्षीण्ये ॥ १३ ॥

इत्यन् नि मन्देइ क्षिण्ये तेन विविधेने ज्ञात्पभित्तायोऽपि शब्दो इत्यन्ते
भवति । इत्यन्तेमोमानी कार्तव्येर्ष । यथाऽग्निनेर्मुनिविशेषेन निवासाय बदनी म
इत्यन्दिमन्दिइ क्षिण्ये तेन विविधता दितिनि जातिशब्दो दक्षिणाग्नाया इत्य
कार्यं भवति , एवं मन्दिपुत्रा विगुणाग्ना, अत्रैवैवत्पुत्रो योतिधत्त इत्यादयो
पुत्रपुत्रमाह—

शब्दो विपुत्रमानाः शिवायको विपुत्राशुको ।
शब्दोऽपि विनेयवशुशारयान्ददादिपु ॥ १४ ॥

जिह्वामन्दिः शिवायको विपुत्र-पुत्रमानो विनेयवशुशारपुत्राशुको । यथा—
विपुत्रमानोऽपुत्रपुत्रं शब्द , पुत्रपुत्र विपुत्रमानोऽपुत्रपुत्रं शब्द , पुत्रपुत्रो विपुत्र
पुत्रपुत्रं शब्द ।
पुत्रपुत्रमाह—

इत्यन्तेऽपि पुत्रपुत्रोऽपुत्रपुत्रोऽपुत्रपुत्रं शब्दः ।
पुत्रपुत्रं शिवायकोऽपुत्रपुत्रं शब्द इति शब्दपुत्रे इत्यन् ॥ १५ ॥

गुणशोभा शब्द इतरशब्दात्मो मन्पूर्वम विरोधिनमर्थमभिधत्ते । यथा—विनेतरो-
ऽमितश्च कृष्णः, एवं कृतेतरोऽशुभाश्च क्यूञ्च इत्यादि ।

शुन्यवपन्तरमाह—

जलदादिषु पूर्वपदे सरोजमुण्येषु चोत्तरपदेषु ।

शुरपतिसमेषु घोमयपदेषु पर्यायपरिवृत्तिः ॥ १६ ॥

जलदादिषु शब्देषु पूर्वस्मिन्नेक पदे पर्यायपरिवर्तनम् । यथा जलदन्तोपशो शौरदः ।
आदिपहणात् जलधिस्तोपधिर्नोपधिरित्यादि । सरोजमुण्येषु शब्देषु कलात्मिन्नेव पदे
सर्वपरिवर्तनम् । यथा सरोजं सरोऽहम् । शुन्यवपन्तशब्द वदवाप्रियं वदवान्ते वदवा-
न्दिहिरित्यादि । शुरपतिसमेषु पूर्वोत्तरपदेषु पर्यायपरिवर्तनम् । यथा—सुरपतिः देवराजः
रदोऽथाः । ममशब्दात्पूर्वनिर्महोपनिः भृशुक् महोभुगित्वादि ।

इति परिवृत्तिसहस्रा ये योगासं यौगिकाः शब्दाः ।

परिवृत्तयसहस्रा ये ते मिथ्या शीर्षाणुमुल्लासन्तु ॥ १७ ॥

हृष्येत् पूर्वोत्तरप्रोभवश्च च पदे परिवृत्तिः पर्यायपरिवर्तनं सहस्रते क्षमन्ते परिपूर्ति
इति ये ते जलदादशो योगाङ्गव्याङ्ग्येवृत्तिरिति यौगिकाः । शीर्षाणादयः शब्दाः शुन्यः
शोभाप्रोभवश्च पदे पर्यायपरिवृत्तिमवहमाना मिथ्याः । को भावः १ योगयुजाः कदि-
न्तश्च । शुन्यवपहणात् कृतान्तदशाद्यप्रभृतयः ।

इति धीश्रितः शब्दमिद्विपत्ताने द्वितीये रुद्रयौगिकमिथ्यालयः प्रथमस्तवकः ॥

अथ योगार्हनामानि ।

भयन्ति यौगिकाः शब्दाः समासव्यासहेतवः ।

तद्योगार्हणि नामानि कस्यपि प्रतिपादये ॥ १८ ॥

उद्देश्यवचनं पूर्वं समास्यन्तमिहोदितम् ।

पञ्चम्यन्तं पूर्वपदं प्रथमान्तं पुरः पदम् ॥ १९ ॥

शब्दः स पदः यथाऽत्र कयादेववचनान् कृतात् ।

वहस्यो बहुवचनान्मुल्याद्यादेस्तदर्थव्याः ॥ २० ॥

स्वर्गं सुदेभ्यो गेहानि देवं पुत्र्यः स्वदादयः ।

क्याहास्तत्रधाभ्याश्च सुधा कानुभ्योऽपि भुगादयः ॥ २१ ॥

देव्येभ्योऽप्योऽकं सहस्रान् स्वरमभूनेदपि ।

उत्प्लेभ्यभ्यांशयश्चश्चाऽप्यदिभ्योऽपि वाग्यवः ॥ २२ ॥

वशान्तेभ्यो रिपवो गोलपदिनीभ्यो प्रहादिनाः ।

प्रमादिनाभस्तोदिवादिनादृदिपत्तान् कवः ॥ २३ ॥

सभोदिनेभ्यो रजानि रागनेभ्योऽप्यश्चाऽप्यगाः ।

समादेरभ्या करनेऽप्येभ्यः सादयदस्ताया ॥ २४ ॥

विनतायाः मूनयन्तु गरुडेभ्योऽप्रजाः पुनः ।
 जैशङ्के तु कुमुदान् कैरयादपि यान्भगः ॥ २५ ॥
 शशाङ्कलायाश्चायाया मृगेभ्योऽपि भृदादयः ।
 तारानिशाकुमुदिनीकौमुदीभ्यो ऋजातनाः ॥ २६ ॥
 ओष्याद्दाजायाश्च रोहियाश्च प्रियादयः ।
 सुधाप्रयेतहिमेभ्यो मा निशाम्यो मलयः करः ॥ २७ ॥
 इन्द्रे सहस्रनेत्राणि शतास्तु प्रतयोऽपि च ।
 घञ्जेभ्यः पाणिप्रमुखाः केशयेभ्योऽप्रजाः पुनः ॥ २८ ॥
 त्रिदिवेभ्यः म्यः पुरीभ्यः सुघर्मायाः सुरादिनः ।
 पौलोमीभ्यः पूर्वदिग्भ्योऽप्सरोभ्यः पनिसन्निभाः ॥ २९ ॥
 जम्भात्पाकाद्दलात् वृत्रापुलोम्यो नमुचेरपि ।
 अद्रिभ्यः शासनसमा जयन्ताञ्जनकादयः ॥ ३० ॥
 वन्द्री धूमात् ध्वजाद्भव्यहविर्हुतान्द्रगादयः ।
 ज्वालाभ्यः सप्तादेर्मन्त्रजिह्वासतादितोऽर्चिभ्यः ॥ ३१ ॥
 स्वाहाया घञ्जमा और्वे यड्यायाश्च वन्द्यः ।
 यमे दण्डादखमुखा महिपेभ्यो ध्वजादयः ॥ ३२ ॥
 कालिन्दीभ्यः सोदरास्तु धूमोर्णायाः प्रियादयः ।
 दक्षिणाशाभ्यः प्रेतेभ्यः पितुश्च पतयो मताः ॥ ३३ ॥
 सूर्येभ्योऽङ्गजा रक्षि रजनीभ्यश्चरः पुनः ।
 निकपायाः सुताः क्रत्यादेर्भुञ्जो वरणे पुनः ॥ ३४ ॥
 यादो जलेभ्यः पतयः पाशादखादयस्तथा ।
 वायो नित्येभ्यो गतिः स्यादाशुशान्दाश्च गोगनिः ॥ ३५ ॥
 भन्द्रे शर्वेभ्यः सत्यादिस्तत्पुत्राञ्जनकादयः ।
 निघानयत्किञ्चरघनेभ्यः स्वामिसन्निभाः ॥ ३६ ॥
 अलकायाश्चैत्रयात्पुष्पकात्पतयः पुनः ।
 गिरे स्वैकमालेभ्यो दृशो वृषाद् वृषभात् ध्वजाः ॥ ३७ ॥
 दिग्भ्यो घासांसि श्यामेभ्यः कण्ठात् कालात् पुराङ्ग
 पूगान्धकाभ्यां कामेभ्यो मखेभ्यः प्रतिपन्थिनः ॥ ३८ ॥
 पशोर्गणैभ्यो भूताश्च गौरीभ्यः पतिसन्निभा ।
 शूलान् खट्वाङ्गात् गङ्गाया भुजगेन्दुमुखादपि ॥ ३९ ॥
 पिनाकाश्च कपालाच्च कपर्दाच्च भृदादयः ।
 गौर्वा महिपेभ्यः शुम्भात् निशुम्भान्मभनोमुखाः ॥ ४० ॥
 भवेभ्यः प्रिया संताषा हिमाद्यद्रिमुखात्सुताः ।
 हेम्बे गरुविष्णाम्यामीशाश्चैकपुरोरक्षाः ॥ ४१ ॥
 मूरकेभ्यो घाहमानि गजेभ्यो घटनानि च ।

स्वन्दे शिविभ्यो ष्यजायाः शक्तेभ्य पाणिसन्निभाः ॥ ४२ ॥
 शरादग्निभ्यो भूमुरवाः कौशाद्रेस्तारकाद् द्वियाः ।
 गङ्गोमाभ्यः कृत्तिवाभ्यः सुताः पट्टो गुणादि च ॥ ४३ ॥
 मलय्यामजः पसेभ्यो नामेभूं प्रमुखास्तथा ।
 सरोजंभ्योऽप्यामनानि हुंसेभ्यो वाहनानि च ॥ ४४ ॥
 माह्वजं प्रह्वभ्यो मन्दिभ्यो घञ्जेभ्योऽधिदेवताः ।
 किष्णौ धीभ्यः पनिरसमा पाट्टिभ्यः शयनादयः ॥ ४५ ॥
 इन्द्रेभ्योऽपरजा येनतेयेभ्यो वाहनानि च ।
 देव्येभ्योऽरयः पुराणान् पसेभ्यः पुरुषान्पुनः ॥ ४६ ॥
 शाङ्गात् चक्रगदाशङ्गादेः धीपरतान् भूतस्त्वया ।
 तादर्थ्येभ्यो ष्यजा देवकयाः पुत्राभ्यःपुत्रोभुजाः ॥ ४७ ॥
 गोपेभ्यः प्रभुसहायाः पीनेभ्यो परतानि च ।
 कान्तियान् बालनेमेभ्य आणुरासेनुवाग्मयोः ॥ ४८ ॥
 पूतनायाः शाल्यान् बंसकेशिभ्यां समलाजुंशान् ।
 शिशुपालहयमीवराडुभ्यः बंदमाग्पुरान् ॥ ४९ ॥
 शकटैभ्यो बलिभ्यश्च द्विविदाधरकादपि ।
 द्विरव्यवशिपोर्मेदवाणादिद्यामतोऽरयः ॥ ५० ॥
 रुक्मिणयाः सव्यभामाया राधायाश्च त्रियादयः ।
 नामे सुसलात् सौरेभ्योऽरानि तालामतो ष्यजाः ॥ ५१ ॥
 रोहिण्याः पुत्रा रेयायाः त्रियाः कृष्णादितोऽमजाः ।
 तथा रुक्मिणम्याभ्यां यमुनाभ्यो मिदादयः ॥ ५२ ॥
 नीलेभ्यो परतत्राया रुभ्यो कृष्णादितः त्रियाः ।
 पसेभ्यो वागायाः सीताम्भिभ्योऽग्निभ्योऽपि पुत्रिबाः ॥ ५३ ॥
 कामे विद्यमादन्नाणि धीभ्यः पुत्रा रतिभ्रियाः ।
 मधुभ्यः सुहृदो मीनमकरेभ्यो ष्यजादयः ॥ ५४ ॥
 अनिरुद्धापितृगुणाः शम्भ्वान् सूर्यबाग्निदाः ।
 पञ्चादितः शरमाया पुण्येभ्यः बेलनानि च ॥ ५५ ॥
 मृगामाह्नूनि पुण्येभ्यो बालाम्भनूनि च ।
 भृङ्गादाभ्यां सङ्कटादिषलेभ्यो योनिसन्निभाः ॥ ५६ ॥
 ताद्रेऽदलेभ्योऽपरजा विष्णुभ्यो वाहनानि च ।
 विननायाः सुपण्णाश्च चरुपणाश्च तनुजवाः ॥ ५७ ॥
 सपेभ्योऽरयः पतिभ्यो नाया वज्रिगुणाञ्जितः ।
 शंभे दिनेर्दुनोः पुत्रा देवेभ्यो रियवस्त्वया ॥ ५८ ॥
 नृषिणामग्निभ्यो मेघीमेघलावतनानि च ।
 वीरे भूयो धरा ध्रोऽपुत्रावपुहवास्तथा ॥ ५९ ॥

मृत्योर्दण्डितोऽप्यस्य दण्डः स्यात्पुनश्च मृत्योर्दण्डः ।
 विनाऽनुशासनाधिकारोऽप्यस्य दण्डः स्यात्पुनश्च मृत्योर्दण्डः ॥ १२ ॥
 येनकायाः विनाऽप्यस्य दण्डः स्यात्पुनश्च मृत्योर्दण्डः ।
 मृत्योर्दण्डितोऽप्यस्य दण्डः स्यात्पुनश्च मृत्योर्दण्डः ॥ १३ ॥
 मृत्योर्दण्डितोऽप्यस्य दण्डः स्यात्पुनश्च मृत्योर्दण्डः ।
 मृत्योर्दण्डितोऽप्यस्य दण्डः स्यात्पुनश्च मृत्योर्दण्डः ॥ १४ ॥
 मृत्योर्दण्डितोऽप्यस्य दण्डः स्यात्पुनश्च मृत्योर्दण्डः ।
 मृत्योर्दण्डितोऽप्यस्य दण्डः स्यात्पुनश्च मृत्योर्दण्डः ॥ १५ ॥
 मृत्योर्दण्डितोऽप्यस्य दण्डः स्यात्पुनश्च मृत्योर्दण्डः ।
 मृत्योर्दण्डितोऽप्यस्य दण्डः स्यात्पुनश्च मृत्योर्दण्डः ॥ १६ ॥
 मृत्योर्दण्डितोऽप्यस्य दण्डः स्यात्पुनश्च मृत्योर्दण्डः ।
 मृत्योर्दण्डितोऽप्यस्य दण्डः स्यात्पुनश्च मृत्योर्दण्डः ॥ १७ ॥
 मृत्योर्दण्डितोऽप्यस्य दण्डः स्यात्पुनश्च मृत्योर्दण्डः ।
 मृत्योर्दण्डितोऽप्यस्य दण्डः स्यात्पुनश्च मृत्योर्दण्डः ॥ १८ ॥
 मृत्योर्दण्डितोऽप्यस्य दण्डः स्यात्पुनश्च मृत्योर्दण्डः ।
 मृत्योर्दण्डितोऽप्यस्य दण्डः स्यात्पुनश्च मृत्योर्दण्डः ॥ १९ ॥
 मृत्योर्दण्डितोऽप्यस्य दण्डः स्यात्पुनश्च मृत्योर्दण्डः ।
 मृत्योर्दण्डितोऽप्यस्य दण्डः स्यात्पुनश्च मृत्योर्दण्डः ॥ २० ॥

एतद्वचोऽर्थे निगद्यते ।

इति श्रीजिनदत्तमूर्तिशास्त्रमिद्विप्रदाने दिनाये श्रीमिहनामनाथान्नचो द्वितीयः ।

अथऽनुशासोपायमाह —

अनुशासस्य सिद्ध्यर्थं शत्रान् स्वाधारणान् प्रथे ।
 मण्डितं मण्डलैः पूरैः पूरितं सङ्कुलं कुलैः ॥ ७१ ॥
 राजिनं राजिमिपुंक्तं पङ्क्तिभिः पटलैः पटुम् ।
 निचितं निचयैराधैर्मोघं सञ्जपसञ्जितम् ॥ ७२ ॥
 पुञ्जेन मञ्जुजानेन सुजातं बृन्दसुन्दरम् ।
 कदम्बधुम्बितं मार्यकृतायै स्वगुप्तं गुणैः ॥ ७३ ॥
 राशिभिर्भासितं वार्तैः कान्तं सदतिसंहतम् ।
 सोमं स्त्रौमि ससङ्घट्टं सङ्घैः प्रोतप्रञ्जं प्रञ्जैः ॥ ७४ ॥

स्फुरन्मदं समुदयैः प्रकरेण प्रियद्वरम् ।
 ततमानं वितानेन निकुरन्मसडम्बरम् ॥ ७६ ॥
 निकरेण प्रीतिकरं निवहप्रवहप्रमम् ।
 निवायेन सुकायधोविसरप्रसरद्रसम् ॥ ७७ ॥
 यूयेन प्रथितं जालजटालं पूगसङ्गतम् ।
 सन्दोहसप्रोहधि समुदायमदाधितम् ॥ ७८ ॥
 समूहसुमहद्व्युदमदितं धारधारकम् ।
 समाजराजिनं चक्राऽऽश्चितमुन्करमुन्करैः ॥ ७९ ॥
 चक्रयालविशालधीमहातवटिनोदयम् ।
 घोरणीधारणं धेणीशरणं कलमालिभिः ॥ ८० ॥
 तनिमिर्विततं मालामालितापलिशालितम् ।
 विशालशालितं कीर्णविस्नीर्णं भूरि पूरितम् ॥ ८१ ॥
 प्रभूतभूतं प्रचुरप्रचारं कलपुष्कलम् ।
 भूयिष्ठपुष्टमुद्गान्तादन्नं षड्भुलतापहम् ॥ ८२ ॥
 घाटप्रचारहारिस्फारितरुचिररुचिकण्ठुरायन्धाः ।
 शोभनशोभं सुपममममपुरपुरोत्तमतममिमप्राद्याः ॥ ८३ ॥
 ग्रहं प्रवहं सुन्दरतरसत्तमतमनघप्रथराः ।
 पुण्यवरेण्यप्रामप्रामय्यौ काममभिरामः ॥ ८४ ॥
 बलाद्बलुमनोहरतरसम्यप्रम्यमञ्जुरुचिपुञ्जाः ।
 दृष्टप्रदृष्टकाम वामान्याप्राः सुखप्रमुखाः ॥ ८५ ॥
 मञ्जुलोज्ज्वलसोद्रेकप्रवेकानुत्तमकमाः ।
 निवेशपेशलप्रामप्रामप्रामहराप्रहाः ॥ ८६ ॥
 नन्नकन्न काम्यकामधर्यधुर्यप्रियकिधाः ।
 साधुशुद्ध वामतान्तस्पष्टपृष्टपराऽन्तराः ॥ ८७ ॥
 मुख्यसंख्यरुचिचिसम्यकसौम्यस्फुरतपराः ।
 हृदयविद्योतिसौभाग्यभाग्यमाधुर्यं धुर्यं वाः ॥ ८८ ॥
 प्रधानसन्धानज्येष्ठधेष्टौ मनोरमः कमः ।
 पराधर्यपरद्विर्जान्यजातोऽनुत्तरसन्तरत् ॥ ८९ ॥
 सरलाप्रेसरोधर्गाप्रतीरन्यान्यधन्यभाः ।
 अकनीयःकमनीयः पुरोगतपुरोगवाः ॥ ९० ॥

१७ धेतादिकर्णो—

धवलप्रवलो लक्षदवलसो गौरगौरवः ।

सितस्मितशुभाद्भक्तकेशधेतवान्तयः ॥ ९० ॥

पलाण्डुपाण्डुरहरहरिणौ गर्जद्गुनः ।

स्तापदाती विसविशदः शुभ्रंशुशुभ्रताः ॥ ९१ ॥

धर्मार्थकथा सुन्दरीदुःखे सुखनिश्चयः ।
 धेव प्रयोगप्रथमः कापियः सुहर्म इत्यम् ॥ १०९ ॥
 नृपनाभुवसामात्मना माधवायमा ।
 कथयमाःश्यान्नाथद्वय विव-वात्तना ॥ ११० ॥
 प्रथमप्रमाणायविदित्वासाभेगभेगना ।
 कथयन्नाभोदुःखेहोद्वयद्वयसुखदुःखम् ॥ १११ ॥
 कथोद्वयसामादमुद्वेगद्वयविदित्वाः ।
 कथयन्नाभोदुःखेद्वयद्वयसुखदुःखम् ॥ ११२ ॥
 कथयन्नाभोदुःखेद्वयद्वयसुखदुःखम् ॥ ११३ ॥
 कथयन्नाभोदुःखेद्वयद्वयसुखदुःखम् ॥ ११४ ॥
 कथयन्नाभोदुःखेद्वयद्वयसुखदुःखम् ॥ ११५ ॥
 कथयन्नाभोदुःखेद्वयद्वयसुखदुःखम् ॥ ११६ ॥
 कथयन्नाभोदुःखेद्वयद्वयसुखदुःखम् ॥ ११७ ॥
 कथयन्नाभोदुःखेद्वयद्वयसुखदुःखम् ॥ ११८ ॥
 कथयन्नाभोदुःखेद्वयद्वयसुखदुःखम् ॥ ११९ ॥
 कथयन्नाभोदुःखेद्वयद्वयसुखदुःखम् ॥ १२० ॥
 कथयन्नाभोदुःखेद्वयद्वयसुखदुःखम् ॥ १२१ ॥
 कथयन्नाभोदुःखेद्वयद्वयसुखदुःखम् ॥ १२२ ॥
 कथयन्नाभोदुःखेद्वयद्वयसुखदुःखम् ॥ १२३ ॥
 कथयन्नाभोदुःखेद्वयद्वयसुखदुःखम् ॥ १२४ ॥
 कथयन्नाभोदुःखेद्वयद्वयसुखदुःखम् ॥ १२५ ॥

धर्मकर्मकर्मसाक्षी पथिप्रश्चिप्रमानुयत् ।
 अर्थमा ययंभाहान्यसत्पुनः समसत्तियत् ॥ १६१ ॥
 आत्तं मात्तंएडचएडधीमंणिर्दिनमणितुतिः ।
 घोननः प्रघोननयत् सहस्रांशुमहःसहः ॥ १६२ ॥
 भास्वद्भास्वद्भानुमानुः शौर्यसूर्यरविच्छ्रयिः ।
 पतङ्गचङ्गतरणितरस्यस्तिगमस्तयः ॥ १६३ ॥
 विरोचनरोचनश्रीः पूषा भूपार्ककर्कशाः ।
 नमो नमोमणिः प्रांशुः खरांशुः कोपगोपतिः ॥ १६४ ॥
 दण्डदण्डधरो ध्वान्तकृतान्तसमविक्रमः ।
 करालकालसद्धर्मो धर्मराजोऽन्तकान्तकृत् ॥ १६५ ॥
 हीना पीनाशकीनाशघर्तिना समघर्तिना ।
 सुभ्राद्धधद्धदेवेन शमनो दमनो द्विपाम् ॥ १६६ ॥
 संमदी कौमुदीकान्तः सादाहादायथोपतिः ।
 दोषधीरोषधीमर्ता मुद्ः कुमुदवान्धयः ॥ १६७ ॥
 दैवाज्जैवालुकः सोमः कोमलो विन्दुरिन्दुयत् ।
 विधुर्विधुरितो राजा राजानिस्तन्द्रचन्द्रमाः ॥ १६८ ॥
 दक्षनक्षत्रनाथश्रीः रोहिणी रोहिणीशरुक् ।
 स्फारातारापनिस्तारतारकास्तारकः प्रभुः ॥ १६९ ॥
 गिरमाङ्गिरसजीयपीयजीयोऽगुरुर्गुरुः ।
 धिपणो धिपणोद्मश्चिप्रश्चिप्रशिखगिडजः ॥ १७० ॥
 यानं धाचस्पतिः सौरिभूर्विर्बृहद्बृहस्पतिः ।
 सचिवार्यसुराचार्यसभृह्नीपतिगीष्पतिः ॥ १७१ ॥
 इति शप्ता नृपामान्यनृपपुत्रादिवर्णने ।

यथोचिन्यं प्रयोकस्याः शीघ्रानुप्राससिद्धये ॥ १७२ ॥
 अनुप्रासानपनोपागन्तमाह—

आदिक्षान्तलिपो कादिक्षान्तशप्दाद्येपणम् ।

छिप्रानुप्रासयमकशप्दनिश्चयवृद्धयेत् ॥ १७३ ॥

अकारादिप्रकारान्तशब्दं यति अन्य तत्सदृशा ककारादिप्रकारान्ता
 लीःयन्ते, तथा विभ्राऽनुप्रासयमकशप्दनिश्चयो भवति । यथा अरशब्दस्य
 कादिक्षान्तशब्दा यथासम्भवे निश्चयान्ते—अर का कर गर धर धर धर धर धर
 विद्वर ताति सन्तर दर धा ना परस्पर मरुवर भर मार वर शावण वर हर
 तथा—भार कार गाः धार उर दर धार धार नृपापार रुकार भार मार धार
 धार ; तथा—भाम काम धाम भावाम गामयः तामय दाम धाम ताम धाम
 राम धाम इवाम याम भामाः । तथा—वीर वीर वीरक वीर वीर वीर वीर
 वीर वीर वीर वीर वीर वीर वीर वीर वीर वीर वीर वीर वीर वीर वीर

प्राया—'अमरमुने मरुतम् । मय मरुतगणवत्त्वं अमरमुने प्रयोगे स्तं
 बाधः । अतोऽसौ स्वस्यवत्त्वं मरुतगणवत्त्वं वैशोऽप्यमरमुने इ
 जयाऽगमयति । प्रयोगे तु गुणाऽनवस्थाप्यतांति । द्वितीयोऽप्यप्राया—'मर्त्ये
 शयुगलम्' इति । अत्र अगस्त्यो शयुगलव्ययोगात् स्थाप्यताः । शयुगल
 अगस्त्यो शयुगलनक्रियाकर्तृत्वायोगात् लक्षणवत् प्रयुक्तः । प्रयोगे च सर्वनाम्न
 शयुगलव्यभिचयत्त्वापत्तिराद्यम् । 'इमेति कुशलः' इत्यादि कुशलम् इत्ये
 र्भवद्वाप्योगात् मुक्तत्वात् इति चेत् तदाही च स्वस्वतो ऋद्धिः प्रयोगमुपपत्तेरं
 लक्षणव्याप्येण लक्षणे । एतं द्विरेकद्विगनुत्वं इत्यप्यप्यवो ऋद्धिगद्वा, तत्र एतं
 ऋद्धिलक्षणा । 'गङ्गायां घोषः' इत्यादी प्रयोगान् लक्षणा । प्रयोगे च पारित्य
 स्वयम् । तत्रमिदम्—ऋद्धिलक्षणवो वाचको लाभनिरधेति नामद्वयम् । अत्रि,
 लक्षणेति व्यापारद्वयम् । प्रयोगेनलक्षणवो तु शब्दस्य वाचको, लाभनिरधे, इत्यत्र
 धेति नामद्वयम् । अभिधा, लक्षणा, स्वयत्तं चेति व्यापारद्वयम् । ऋद्धिलक्षणाया
 स्वयत्तप्रयोगेनाभावान् शब्दस्य न स्वयत्तत्वात् न स्वयत्तव्यापारः ।

शब्दव्यापारो निरन्तरार्थनिष्ठोऽभिधा मता ।

स तु सव्यवधानायनिष्ठो भवति लक्षणा ॥ १७८ ॥

सव्यवधानो मुख्यार्थवापारिरेतुप्रधानरितो यो लक्ष्यस्तरादिर्धर्मस्तत्र विधान
 शब्दव्यापारो लक्षणा । अभिधेय मुख्यार्थ वाधिता मनो अवरितार्थत्वात् प्रत्य
 प्रसति, तत्पुच्छभूतेः लक्षणा ।

शुद्धोपचारमिधाऽसौ द्विधा शुद्धाऽपि द्वि द्विधा ।

उपादानलक्षणाऽऽद्या परा लक्षणलक्षणा ॥ १७९ ॥

उपादानं स्वमिदूष्यं परार्थे । यथा 'पुरं कुन्ता प्रथितानि' । अत्र कुन्तै
 स्वप्रेषमिदूष्यं स्वययोगिनः पुरुषा आक्षिप्यन्ते तत्र उपादानेनेयं लक्षणा ।

परार्थं स्वार्थं लक्षणैः लक्षणलक्षणा ।

यथा—'गङ्गाया घोषः' । अत्र तत्रस्य घोषाधिक्यतासिद्धेयं गङ्गाशब्दः स्वार्थे
 मर्षमतीतीत्यादी लक्षणेन लक्षणा । अयमभिप्राय—यत्र शब्द सर्वथा स्वार्थमत्वत्त
 अन्वयमर्थं लक्षयति तत्र लक्षणेन तदादिजावनन लक्षणा स्यात् । यत्र तु स्वार्थमि
 वदन्वयमुपादाने तत्रोपादानेन लक्षणा । इमां ह्यपि भदो शुद्धो, उपचारणाऽभिध
 स्यात् । यथा 'गौर्वाहाक' इत्यत्र वस्त्वन्तर वस्त्वन्तमुपचर्यत, न तथाऽत्रेति भावः
 उपचारमिधाऽपि चतुर्विधा ।

सादृश्याद्गौणसारोपा गौणसाध्यवसानिका ॥ १८० ॥

गौर्वाहिको गौरेवाऽयम्

यत्रोपमानगतगुणगुलव्यगुणयोगलक्षणं पुनःसरोहृद्योपमेये उपमानशब्दं धारोप्यं
 सौ गौणौ भेदी, गुणेभ्य आगतत्वात् गौणतद्वाच्यो ।

सम्बन्धान्तरतः पुनः ।

विज्ञेया शुद्धसारोपा शुद्धसाध्यवसानिका ।

साया—'वमासुते' वासुते । न च अमृतचन्द्रवर्षिणी अमृतसुते चोक्तं । एते
 वाः । अतोऽपि सायासुते च अमृतचन्द्रवर्षिणी चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं ।
 सायासुते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं ।
 अमृतसुते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं ।
 अमृतसुते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं ।
 अमृतसुते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं ।
 अमृतसुते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं ।
 अमृतसुते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं ।
 अमृतसुते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं ।
 अमृतसुते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं । एते चोक्तं ।

शब्दव्यापारो निरन्तरार्थनिष्ठोऽभिधा मत्ता ।

न तु सन्धयधानाथनिष्ठो भवति लक्षणा ॥ २७८ ॥

सन्धयधानो मुक्तार्थवाधादिनुप्रदानरिक्तो वा लक्षणादिर्थात्तत्र विधानं
 शब्दव्यापारो लक्षणा । अभिधेयं मुक्तार्थं वाचिता मत्ता अचरितार्थत्वात् अन्तः
 प्रवर्तते, तत्पुच्छभूतं लक्षणा ।

शुद्धोपचारमिधाऽसौ द्विधा शुद्धाऽपि द्वि द्विधा ।

उपादानलक्षणोऽऽद्या परा लक्षणलक्षणा ॥ २७९ ॥

उपादानं स्वमिदृश्यं परार्थेन । यथा 'पुं कुन्ताः प्रविशन्ति' । अत्र कुन्तौ
 स्वप्रदेशमिदृश्यं स्वमेवोक्तिः पुरथा आश्लिष्यन्ते नत उपादानेतेषां लक्षणा ।

परार्थं स्वार्पणं लक्षणेन लक्षणलक्षणा ।

यथा—'गङ्गाया घोषः' । अत्र तदस्य घोषाधिक्यतासिद्धये गङ्गाशब्दः स्वार्थं
 मर्षयतीतीत्यादौ लक्षणेन लक्षणा । अथमभिप्रायः—यत्र शब्दः सर्वथा स्वार्थमत्वत्त
 अन्यमर्थं लक्षयति तत्र लक्षणेन तदादिज्ञापनेन लक्षणा स्यात् । यत्र तु स्वार्थम
 वदन्नन्यमुपादेते तत्रोपादानेन लक्षणा । इमौ द्वौ अपि भेदौ शुद्धौ, उपचारादिभि
 र्वात् । यथा 'गौर्वाहीकः' इत्यत्र वस्त्वन्तरे वस्त्वन्तमुपचर्यते, न तथाऽपि साकः
 उपचारमिधाऽपि चतुर्विधा ।

साद्रूप्याद्गौसातोपा गौसाध्यवसानिका ॥ २८० ॥

गौर्वाहिको गौरेवाऽयम्

यत्रोपमानगतगुणबुद्धयगुणयोगलक्षणं पुरःसतीकृत्योपमेये उपमानशब्द आतोप
 ती गौर्वा भेदौ, गुणेभ्य आगतत्वात् गौणशब्दाच्चौ ।

सम्बन्धात्तरतः पुनः ।

विज्ञेया शुद्धसारोपा शुद्धसाध्यवसानिका ।

यथा—'अमरमुने मद्रमुनः । अत्र मद्रमुनगणद्वय ममद्रमुने प्रयोगान् स्वार्थ-
 बाधः । अतोऽसौ स्वशाब्दभूतस्य मद्रमुनस्यैव शैवगत्या मद्रमुनस्यैव
 लयाऽवगमयति । प्रयोजने तु गुणाऽनन्यागं प्रतीतिः । द्विधायोगाद्यथा—'मृति लो-
 कयुगस्त्वम्' इति । अत्र अशयुगे शयुगस्यैव प्रयोगान् स्वार्थबाधः । अत्र
 अशयुगे शयुगनन्तकियाकर्तृत्वाद्योतान् लक्षणाया प्रयुक्तः । प्रयोजने च कर्तृत्वस्य
 शयुगस्यैव अभिधेयत्वरूपताप्रतिपादनम् । 'कर्मणि कृत्वा' इत्यत्र कुगान् लक्ष्यं
 द्रव्येण ह्यायोगात् सुलक्ष्यार्थबाधे विरेकशरीरे च मन्वन्ते रुद्रिनः प्रयोगानुसारेण
 लक्षणाव्यापारेण लक्षणे । एते द्विकृद्विधानुसारेण व्याख्यातव्यौ रुद्रिसंज्ञा, तत्र
 रुद्रिलक्षणा । 'गङ्गायां घोषः' इत्यादौ प्रयोजनान् लक्षणा । प्रयोजने च पारिजात-
 व्यङ्ग्यम् । तरवमिदम्—रुद्रिलक्षणायां वाचको लाक्षणिकप्रति नामद्रव्यम् । अत्र
 लक्षणेति व्यापारद्रव्यम् । प्रयोजनलक्षणायां तु शब्दस्य वाचको, लाक्षणिको, व्यङ्ग्य-
 अति नामद्रव्यम् । अत्रिधा, लक्षणा, व्यङ्ग्यत्वेनेति व्यापारद्रव्यम् । रुद्रिलक्षणायां
 व्यङ्ग्यप्रयोजनाभावान् शब्दस्य न व्यङ्ग्यकता न व्यङ्ग्यत्वव्यापारः ।

शब्दव्यापारो निरन्तरार्थनिष्ठोऽभिधा मता ।

स तु सव्यवधानार्थनिष्ठो भवति लक्षणा ॥ १७८ ॥

इत्यवधाने मुखार्थबाधादिहेतुप्रधानतरितो यो लक्ष्यस्तदादिर्यस्तत्र विधान-
 शब्दव्यापारो लक्षणा । अभिधेयं मुखार्थे बाधिता मता अवसितार्थत्वात् अन्य-
 प्रसक्ति, तत्पुच्छभूतैव लक्षणा ।

शुद्धोपचारमिथाऽसौ द्विधा शुद्धाऽपि हि द्विधा ।

उपादानलक्षणाऽऽद्या परा लक्षणलक्षणा ॥ १७९ ॥

उपादाने स्वसिद्धयर्थं पराक्षेपः । यथा 'पुरं कुन्ता प्रविशन्ति' । अत्र कुन्तौ
 स्वपरेशसिद्धयर्थं स्वसंयोगिनः पुरुषा आक्षिप्यन्ते तत्र उपादानेनेयं लक्षणा ।

परार्थं स्वार्पणं लक्षणेन लक्षणलक्षणा ।

यथा—'गङ्गाया घोषः' । अत्र तत्रस्य घोषाधिकरणतासिद्धये गङ्गाशब्दः स्वार्थ-
 मर्पयतीतीत्यादौ लक्षणं लक्षणा । अथमभिप्रायः—यत्र शब्दः सर्वथा स्वार्थमन्वय-
 अन्यमर्थं लक्षयति तत्र लक्षणेन तदादिज्ञापनेन लक्षणा स्वान् । यत्र तु स्वार्थमपि
 मद्रन्वयमुपादत्ते तत्रोपादानेन लक्षणा । इमौ द्वावपि भेदौ शुद्धौ, उपचारेणाऽभिध-
 एवात् । यथा 'गौर्वाहिकः' इत्यत्र वस्त्वन्तरं वस्त्वन्तःमुपचर्यते, न तथाऽप्रेति भावः ।
 उपचारमिथाऽपि चतुर्विधा ।

सादृश्याश्लेषारोपा गौर्वाहिकसामिका ॥ १८० ॥

गौर्वाहिको गौरेयाऽयम्

संज्ञोपमानगतगुणगुणयोगलक्षणं पुरासतं ह्युपमेये उपमानशब्द आरोप्यते
 सौ गौर्वाहिके, गुणेभ्य आगतत्वात् गौर्वाहिकत्वाच्च ।

सम्यन्धन्तरतः सुतः ।

विशेषा शुद्धसारोपा शुद्धसाध्यसामिका ।

यथा—'अमरमुने भद्रमुने । अत्र भद्रमुनागच्छस्य अमरमुने प्रयोगः स्यात् । अतोऽसौ स्वशाब्दयन्तस्य भद्रमुनागच्छस्य वैरगोत्याद्भद्रमुनेः प्रयोगाऽवगमयति । प्रयोजने तु गुणाऽनवस्थाप्येति । क्रियायोगाद्यथा—'मन्त्रे शत्रुमस्त्रम्' इति । अत्र अनाशुते शत्रुमस्तप्रयोगान् स्थापयेत्वापः । 'मन्त्रे अनाशुते शत्रुहननक्रियाकर्तृशायोगान् लक्षणाया प्रयुक्तः । प्रयोजने च शत्रुमस्तशब्दाभिधेयत्वरूपताप्रतिपादनम् । 'कर्मणि कृत्' इत्यत्र कृत्वात् कर्मणि दर्मवद्गद्ययोगान् मुख्यार्थकारे विभेदशब्दादौ च सम्बन्धे रूढिनः प्रयोगानुसारेण लक्षणाव्यापारेण लक्षणे । एते द्विगुणद्विगानुसारेणकारण्यद्वयो रूढिशब्दाः, एते रूढिलक्षणा । 'गङ्गायां घोषः' इत्यादौ प्रयोजनान् लक्षणा । प्रयोजने च पाठिनी व्यङ्ग्यम् । तत्रमिदम्—रूढिलक्षणाया वाचको लाक्षणिकश्चेति नामद्वयम् । अत्रिलक्षणेति व्यापारद्वयम् । प्रयोजनलक्षणायां तु शब्दस्य वाचको, लाक्षणिको, व्यङ्ग्यश्चेति नामत्रयम् । अभिधा, लक्षणा, व्यङ्ग्यत्वेति व्यापारत्रयम् । रूढिलक्षणान् व्यङ्ग्यप्रयोजनाभावात् शब्दस्य न व्यङ्ग्यकता न व्यङ्ग्यत्वव्यापारः ।

शब्दव्यापारो निरन्तरार्थनिष्ठोऽभिधा मता ।

स तु सव्यवधानार्थनिष्ठो भवति लक्षणा ॥ १७८ ॥

सव्यवधानो मुख्यार्थशब्दादिहेतुत्वान्तरितो यो लक्ष्यन्तदार्थिधर्मत्र विधातु शब्दव्यापारो लक्षणा । अभिधेयं मुख्यार्थं वाचिता मता अवहितार्थत्वात् अन्वयप्रसक्ति, तत्पुच्छमूर्तव लक्षणा ।

शुद्धोपचारमिधाऽसौ द्विधा शुद्धाऽपि हि द्विधा ।

उपादानलक्षणोऽऽद्या परा लक्षणलक्षणा ॥ १७९ ॥

उपादानं स्वमिदूष्यं पराश्रयः । यथा 'पुं कुन्ता- प्रविशन्ति' । अत्र कुन्तौ स्वपरशक्तिदूष्यं स्वयंयोगितः पुरुषा आश्रित्यन्ते तत उपादानेनैवं लक्षणा ।

परार्थं स्वार्पणं लक्षणेन लक्षणलक्षणा ।

यथा—'गङ्गाया घोषः' । अत्र तस्य घोषाविक्रमनामिदूष्यं गङ्गाशब्दः स्वार्थमर्पयतीतीत्यादौ लक्षणेन लक्षणा । अयमभिप्राय—यत्र शब्द सर्वथा स्वार्थमत्यन्तं अन्वयमर्थं लक्षयति तत्र लक्षणेन तदार्थिजापनेन लक्षणा स्यात् । यत्र तु स्वार्थमीव द्रव्यस्यमुपादत्ते तत्रोपादानेन लक्षणा । इमां द्वौपि नदी शुद्धौ, उपचारोपादानि प्रत्याहत्वात् । यथा 'गौवाहाडः' इत्यत्र वस्त्वन्तर वस्त्वन्तःमुपवर्षत, न तथाऽप्येति भावः । उपचारमिधाऽपि चतुर्विधा ।

सादृश्याश्लेषासारापा गौणसाध्यवसानिका ॥ १८० ॥

गौर्यादिका गौर्याऽयम्

यत्रोपमानगतगुणगुण्यगुणयोस्तलक्षणं पुरःसतकृत्वोपमेये उपमानशब्द आतोन्वयौ गौगौ भेदो, गुणेभ्य आगतत्वात् गौगशब्दाच्छब्दो ।

सम्बन्धान्तरतः पुनः ।

विद्येया शुद्धसांगया शुद्धसाध्यवसानिका ।

प्राण्याज्यज्ञातिसुहृदायादसनामिसहचरसतीर्थ्याः ॥
 सत्रह्यचारिनीलीरागसहाय्यायिसदृशसभ्युच्चः ।
 गणनाधिकः सवर्णः सवादी सांयुगीनरिपू ॥ १८६ ॥
 अधिदैवतविद्यागुरुकुलनाथकुलपुरःपुरयाः ।
 शोद्धारचक्रवर्तिक्षेमदूरसार्थवाहतीर्थानि ॥ १८७ ॥
 ज्येष्ठसभाधत्यग्रेसरोत्तमर्णप्रतीदयजितकाशि ।
 अद्वैतवादिद्युयोज्ञाघनगृहमेधिनोऽप्यक्षाः ॥ १८८ ॥
 तत्प्रमहोपनिषद्द्वयचैतन्यघुनपरान्मानः ।
 सौरभ्योत्कर्षरसाभोगानन्दाभिजात्यपरभागाः ॥ १८९ ॥
 लयसर्गस्यविलासान्गुलानियांसभाम्यमज्जानः ।
 जोषिततात्पर्यार्थःसुत्परत्यपवादमर्ममकरन्दाः ॥ १९० ॥
 माघाज्यसिंहनादाहद्वारिभ्यर्षसंसृत्तविपाकाः ।
 सारोद्धारनिदानभ्याख्याटीकाचरित्रविधम्माः ॥ १९१ ॥
 मूलद्रव्यविवेकस्याकरणनिकतसौष्ठवाभ्युदयाः ।
 सौन्दर्योन्मेषनयोत्पन्नाहसंघमोसाहाः ॥ १९२ ॥
 धेनुस्थायपृष्ठाभ्युत्पन्नयनोत्तयौयनादेशाः ।
 महिमनिषण्डीक्षत्यान्तरङ्गपूर्वोक्त्यधिस्यकास्येक्ष्याः ॥ १९३ ॥
 ध्यानिसंश्रुतयोवतोयमहोदामतुङ्गताः प्रौढिः ।
 नर्थाभिसारवृद्धिप्युद्भवासाऽदृष्टानामदृष्टाः ॥ १९४ ॥
 विषकर्मव्यवधानानभ्यायापमृद्याविमेशादाः ।
 केन्द्रयान्तरायायातदुपलयाध्यवृत्तम्भाः ॥ १९५ ॥
 प्रत्यानयानाःप्रतिध्यानेऽविद्वध्यनाम्यर्थावाराः ।
 अतुपदादभ्युदयवदयेरार्थकतास्त्रिकाः पुराभागा ॥ १९६ ॥
 कथायो वृथ्य किदृक्नुयपिगयाको यलाजयवभूला ।
 इत्यादुपवृत्तानमाप्रत्यापनादयमाकटा ॥ १९७ ॥
 अक्ष' इत्यन्त्यात्पुनराभ्यामभ्यासपरमाणु ।
 अत्र' अत्रप्रदत्त कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं यथाऽत्र प्रदी ॥ १९८ ॥
 मित्र' अत्र अत्र कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं यथाऽत्र प्रदी ॥ १९९ ॥
 अत्र' अत्र कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं यथाऽत्र प्रदी ॥ २०० ॥
 अत्र' अत्र कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं यथाऽत्र प्रदी ॥ २०१ ॥
 अत्र' अत्र कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं यथाऽत्र प्रदी ॥ २०२ ॥
 अत्र' अत्र कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं यथाऽत्र प्रदी ॥ २०३ ॥
 अत्र' अत्र कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं यथाऽत्र प्रदी ॥ २०४ ॥
 अत्र' अत्र कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं यथाऽत्र प्रदी ॥ २०५ ॥
 अत्र' अत्र कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं यथाऽत्र प्रदी ॥ २०६ ॥
 अत्र' अत्र कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं यथाऽत्र प्रदी ॥ २०७ ॥
 अत्र' अत्र कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं यथाऽत्र प्रदी ॥ २०८ ॥
 अत्र' अत्र कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं यथाऽत्र प्रदी ॥ २०९ ॥
 अत्र' अत्र कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं यथाऽत्र प्रदी ॥ २१० ॥

प्राण्याज्यशतिसुहृदायादसनाभिसहचरसतीर्थ्याः ॥
 सप्रह्वचारिनीलोरागसहाध्यायिसदृशसभ्युञ्जः ।
 गणनाधिकः सवर्णः संधादी सांयुगीनरिपू ॥ १८६ ॥
 अधिदेवतविद्यागुरुकुलनायकुलपुरःपुरयाः ।
 ओङ्कारचक्रयतिदोमदूरसार्थवाहतीर्थानि ॥ १८७ ॥
 ज्येष्ठसभायत्यग्रेसरोत्तमर्णप्रतीद्वयजितकाशि ।
 अद्वैतयादिधुर्योक्ताघनगृहमेधिनोऽप्यक्षाः ॥ १८८ ॥
 तरयप्रह्लापनिपद्रहस्यचैतन्यघृतपरात्मानः ।
 सौरभ्योत्कर्षरसामोमानन्दाभिजात्यपरभागाः ॥ १८९ ॥
 सयमर्षस्यविलासास्तुगडुलनिर्यासभाष्यमज्जानः ।
 जीयितनात्पर्यार्थस्युत्तरयपयादमर्ममकरन्दाः ॥ १९० ॥
 साघ्राज्यसिंहनादादङ्करीधर्यमंस्तृप्तविपाकाः ।
 सागोष्ठादिनिदानभ्याख्याटीकाचरित्रविभ्रम्भाः ॥ १९१ ॥
 मूलद्रव्यविवेकस्याकरणनिकलसौष्टयाभ्युदयाः ।
 सौन्दर्योन्मेषनयनीतथप्रराहसंज्ञमोत्साहाः ॥ १९२ ॥
 यैदाप्यायपट्टमायुग्मयनयनीतयौयनादेशाः ।
 महिमनिघण्टीज्यामन्तङ्गपूर्वोक्तयधिग्यकाशयेज्याः ॥ १९३ ॥
 ध्यानिसंभूतनयौयनीवमहोदाननुज्ञताः प्रीतिः ।
 मर्षाभिभारवृद्धिपूह्यानाऽदृहासगद्यष्टाः ॥ १९४ ॥
 विरक्तमवधयातनध्यायापग्दयाविमंसादाः ।
 केन्दुव्यामन्तयायातदुपलयाध्यवम्भ्याः ॥ १९५ ॥
 प्रत्याभयानाभविध्यानेर्वावहस्यनाम्यनीशाराः ।
 अनुपदादभ्युदकप्रवयेर्वाकृताभितकाः पुराभागा ॥ १९६ ॥
 कथायां प्रत्य विदूकनृपविगयाको गलाभयवभूला ।
 इन्द्रपूषण्डुमीनमाप्रव्नावनाटयमभ्रटाः ॥ १९७ ॥
 अक्षराननशाशापुण्ड्राभ्यामप्रत्यावमरणात् ।
 प्रवनाभरप्रदण कलेनीकशांरी प्रवालय प्रवर्षी ॥ १९८ ॥
 निनीत्यमं कृकण्ठावृणववाभ्यागदुर्वापिषाभवा
 ननकप्रनाभिम्यापवदभमभयाकलाभनराभगाः ॥ १९९ ॥
 इन्द्राभ्युदकनृवाभकभभ्यावमयादुकापुर्दुगामि ।
 अत्रदुर्वाभ्यवन्नाऽनुनीवद्वमभ्यादिचिपार्थि ॥ २०० ॥
 कदुर्वाभ्यावनिमूननृपलाभोभिरपादपीठानि
 अत्रपुनः इन्द्रवदनाभगदुर्वाभ्यावकापदभनार्थि ॥ २०१ ॥
 नृपः ॥ २०२ ॥ अक्षरं कवर्वाविदुर्वाभ्यावदुर्वाभ्याव
 विदुर्वाभ्यावदुर्वाभ्यावदुर्वाभ्यावदुर्वाभ्याव

प्राण्याज्यज्ञानिसुहृदायादसनागिमहत्वरमतीर्थ्याः ॥ १८५ ॥
 सप्रत्यचारिनीलोरागमहाध्यायिसदृशमन्युञ्जः ।
 गणनाधिकः सवर्णः संवादी सांयुगीनरिपू ॥ १८६ ॥
 अधिदैवतविद्यागुरुकुलनायकुलपुनःपुन्याः ।
 ओङ्कारचक्रवर्तिशैमदूरमार्यवाहतीर्थानि ॥ १८७ ॥
 ज्येष्ठसभावत्यग्रं सरोत्तमर्णप्रतीत्यन्निर्गमि ॥
 अष्टैतन्नामि- ॥ १८८ ॥

॥ १८९ ॥ भागानन्दामिज्ञान्यपरमाणाः ॥ १८९ ॥
 लयसर्वस्वविलामास्नगदुलनिर्यासमागमज्ञानः ।
 जोषिततान्पर्यार्थं व्युत्पत्यपवादमर्ममकरुण्डाः ॥ १९० ॥
 साध्याज्यसिंहनादादङ्कारैश्चर्यसंमृतविपाकाः ।
 सारोङ्कारनिदानव्याख्याटीकाचरित्रविश्रम्भाः ॥ १९१ ॥
 मूलद्रव्यविधेकव्याकरणनिदकसौष्ठवाम्युदयाः ।
 सौन्दर्योन्मेषनवीनत्वप्ररोहसंभ्रमोसाहाः ॥ १९२ ॥
 वैदग्ध्याद्यष्टमाद्युत्सवनवनीतयौवनादेशाः ।
 महिमनिघण्टोद्धृत्यान्तरङ्गपूर्वोक्त्यधिन्यकास्वेच्छाः ॥ १९३ ॥
 व्यासिर्वहुचनपीयत्तोयमहोहामनुकृताः प्रौढिः ।
 सर्वाभिसारवृद्धिव्यूहव्यासाऽदृष्टाससङ्घटाः ॥ १९४ ॥
 विष्कम्भवज्रपातानध्यायापन्ह्याविसवादाः ।
 केन्दुद्यान्तरायाघातद्वोप्लवाध्यवस्कन्दाः ॥ १९५ ॥
 प्रन्याख्यानान्तर्द्विव्यापेधविडम्बनान्यतीचाराः ।
 अनुपदाकनुदकद्वैरङ्गिकनास्तिकाः पुरोभागी ॥ १९६ ॥
 स्थायी द्रव्य किट्टस्तुपविण्याकौ पलालपदधूलौ ।
 उदाहपूर्वरङ्गप्रतिमाप्रस्तावनाटयसम्फेटाः ॥ १९७ ॥
 अङ्कोद्वतनशाखापुरगाम्नामङ्गलावतरणानि ।
 प्रश्नात्तरग्रहल कलभकिशागं प्रवालमञ्जर्यां ॥ १९८ ॥
 निर्माल्यमङ्गिकरणाकंनवपाखण्डकणिकाभेदाः ।
 तर्णकरागसैन्यापपदसमस्याकलान्तरोंत्सर्गाः ॥ १९९ ॥
 प्राकाशम्ययस्तुवाचिकसम्बोधनपादुकाग्रहिन्यानि ।
 व्ययहारकियदन्तीप्रभूतयिज्ञानकारिकोपाधिः ॥ २०० ॥
 बहिरङ्गोपधृतिमृगनृणांनामारपादपीटानि ।
 व्यापृतिद्वेषप्ररोक्तागणद्वयोपभ्यकाप्रहसनानि ॥ २०१ ॥
 युषरात्रशिष्यमेनिकमन्वियप्रनिहारमण्डलेशमणाः ।
 वैदासिचमंनार्थनालिकदुपदात्यनुगाः ॥ २०२ ॥

प्राण्याज्यशतिसुहृदायादसनामिसहचरसतीर्थ्याः ॥ १८६ ॥
 सप्रहचारिनीलीरागसहाध्यायिसदृशसभ्युच्चः ।
 गणनाधिकः सवर्णः संवादी सांयुगीनरिपू ॥ १८६ ॥
 अधिदैवतविद्यागुरुकुलनाथकुलपुरःपुरुषाः ।
 ओङ्कारचक्रवर्तिक्षेमद्वरसार्थवाहतीर्थानि ॥ १८७ ॥
 ज्येष्ठसमावत्यग्रं सरोत्तमर्णप्रतीक्ष्यजितकाशि ।
 अद्वैतयादिधुर्योक्ताघनगृहमेधिनोऽध्यक्षाः ॥ १८८ ॥
 तस्यप्रहोपनिषद्ग्रहस्यचैतन्यधृत्परात्मानः ।
 सौरभ्योत्कर्परसामोगानन्दाभिजात्यपरभागाः ॥ १८९ ॥
 लयसयंस्यविलासास्तण्डुलनिर्यासभाग्यमज्जानः ।
 जीविततात्पर्यार्थेषुत्पत्यपवादमर्ममकरन्दाः ॥ १९० ॥
 साम्राज्यसिंहनादाहङ्कारैश्वर्यसंस्कृतविपाकाः ।
 सारोद्धारनिदानश्याख्याटीकाचरित्रविभ्रम्भाः ॥ १९१ ॥
 मूलद्रव्यविधेः कस्याकरणनिदकसौष्ठवाभ्युदयाः ।
 सौन्दर्योन्मेषनयोन्त्यप्ररोहसंज्ञमोत्साहाः ॥ १९२ ॥
 यैर्दग्धायष्टमाशुसयनयनीतयौवनादेशाः ।
 मदिमनिघण्टीज्ञत्यान्तरङ्गयुक्त्यधित्यकास्वेच्छाः ॥ १९३ ॥
 ध्यातिपद्मघनपीयत्तीयमहोद्दामतुङ्गताः प्रौढिः ।
 सयानिसारवृद्धिन्मूह्यासाऽट्टहाससङ्घटाः ॥ १९४ ॥
 विरकम्मवयपातानभ्यायापन्ह्यायिसंवादाः ।
 केन्दूयाम्भरायावातश्लोषलघाध्ययस्कन्दाः ॥ १९५ ॥
 प्रयाषयानान्गसिद्ध्यापेक्षविह्वयनान्यतीथाराः ।
 अनुपदाकमुद्रकद्रयैरङ्गिकतास्मिकाः पुगामागी ॥ १९६ ॥
 कथायो द्वय किद्वन्तुपविगयाकी पलालपत्रभ्रुलो ।
 उदाहृत्परङ्गमनिमाप्रस्तापनाटपसम्प्रेटाः ॥ १९७ ॥
 अक्षीऽननशास्त्रापुरगास्त्रामङ्गलापतरणानि ।
 प्रजान्तरप्रथमकलमीकगागी प्रयात्म प्रथर्था ॥ १९८ ॥
 निर्मात्रियमाङ्ककण्ठाकेतवयास्त्रिगडकणिकाभेदाः ।
 लणकपरागसेन्यापवद्दामस्वाकलाभनरावर्गाः ॥ १९९ ॥
 प्राचाप्यवकमुयाधिकवाध्याधनयादुकापहिन्यामि ।
 श्यवहारकिचकम्बोत्रभूतविज्ञानकारिवापाविः ॥ २०० ॥
 बर्हद्वीपवतिभूतगुणानाः शारवादीशानि ।
 व्यापूनाः २०१ ॥ २०२ ॥ २०३ ॥ २०४ ॥ २०५ ॥
 २०६ ॥ २०७ ॥ २०८ ॥ २०९ ॥ २१० ॥
 २११ ॥ २१२ ॥ २१३ ॥ २१४ ॥ २१५ ॥
 २१६ ॥ २१७ ॥ २१८ ॥ २१९ ॥ २२० ॥

अथ श्लेषमिद्विपनानः ।

तत्र पूर्वं श्लेषश्रुत्यादनं यथा—

वर्णाकारक्रियाधाराधेयसम्यन्धियन्धवः ।

द्विद्विपक्षीप्रियसम्पर्कस्यामितुल्यगुणादयः ॥ १ ॥

एषां स्यान्नामभिः श्लेषो नानार्थधर्ण्यवस्तुनि ।

भद्रश्लेषोऽधिककसन्मुख्यैः पूर्वाग्रहैः पुनः ॥ २ ॥

वर्ण्यवस्तुनां वर्ण्यादिनाम्नां मध्याद्यध्याम द्वयर्थं श्रुत्यं नानार्थं वा मन्ति नाम्ना श्लेषः कार्यः । यथा घबलाजुनहतिगोप्रभृतयः शब्दाः । मद्रुश्लेषम् कर्णश्लेषादिनाम्नः पूर्वगतैरधिकादिमिरपगतैः कसदादिभिः सामान्यशब्दैरर्थे मिलति वर्ण्यं कार्यः । यथा कमलशब्दस्य मल इति अघेतनाक्षगर्भं मिलति पूर्वाक्षरकञ्चोदने । इति 'अधिकमलशब्दो' । अधिकशब्दः सामान्यः । तथा करकशब्दस्य कर इति पूर्वोऽर्थे मिलति उत्तराऽक्षरकञ्चोदने । यथा 'करकमलशब्दो' । कमलशब्दः सामान्यः ।

पूर्वं पूर्वाक्षराणां श्रोत्रनाय पूर्वप्रयोज्याः सामान्यशब्दा यथा—

अधिकस्वकस्वकीयकसथीकाः सुखसुगौ पुरोगश्च ।

श्लेषाः समानोच्चसदास्वच्छाः सदाच्छसञ्चौ च ॥ ३ ॥

तज्जामिहसुखशाः शोभितविभ्राजितादयः स्वस्थः ।

सुखदं तद्दं शोभा यदसौन्दर्यप्रभृतितो यदम् ॥ ४ ॥

सम्पन्नसुशोभनलोलुपसम्पन्नवसगौरवमहाभाः ।

यद्दुशोभनसदाशुभवद्दुभाः परमसमानयामनोहृद्यम् ॥ ५ ॥

पीथरसुरुचिरमधुरा मञ्जुलपृथुलौ स्वभावतः शंभौ ।

सुमुखदश- समहास मसमप्रहृष्टमहौ च बहुलक्षः ॥ ६ ॥

एतै. शब्दैः पदानां पूर्वाक्षराणि श्रोत्रान्ते । यथा— मर्धा क-पादिस्थितिः कैलासं मसोरम् । स्व-क-ल-प्राभोगं शशां, गवणवत् । छ-स्-सेवितं कुलात्मः, सुकृतिवत् । ७-लान्पुत्रम्, सुकृतिवत् । सु-स्-घोतस्तेपावयो, उपवन । पुरो-ग-वत्स्थितिः साहस्यं महवत् । समान-घ-न र म-भा-मितं मगं, उपवन । उ-च्चा-मरुधो, उपतिः, इन्द्रश्च सदाऽऽऽ गताजितं मास्थाने, मनुष्यावत् । म-स-जा रमण विभन् वन, हृष्टं अभिलातिस्थितिः कुर्वन्तो, विश्रवमोक्षावत् । शोभि-त-शुभान्तिनां जलधिः, अर्य स्वव्यपुत्रनाशाया गेज्जमागं, मुद्रवत् । एष-दा-नस्थितिः वदान्त्व, साकटिका शोभाबद्धं बलाश्रित्या दशो उपवन । सुगोप न-वत्स्थितिः सुगप, शिवकण्ठः श्लेष-व-वन-स्थितिः सागरमाहा, गिरिवत् । सम्प-क्ष-व-सुखाभोग, पार्थिवः, सत्त्व-शो म-यनाश्रितं पुर, गिरिवत् । पामेद्व्याजाया इवापि कामुक । ६ इ-यो-वस्थितिः सुदभूमिप चतुर्वत् । उत्तमि र-मगासगाव पाणिप्रहमहो, शो वत् । पृथु-ज-शर्मा गृहं, अन्वयत् । स्वभावतस्तज्जुराणां द्वेषा उपवन । सम-हास-मसमत्, एजिमेदुवत् । पाम इ यितया उपना, शिववत् । बहुलक्ष

शतशकलगुणशान्ताः स्वकाममार्थो स्वमायममुदावाः ॥२२॥
 समसोमोदितदृढमोदितमित्तमारोचिताः समामकनी ।
 मद्योत्तिमभाजतमारन्नित्तम्येच्छास्वतन्प्राद्य ॥ २३ ॥
 मततसमगादसमीमसदेशममानहासिता हासी ।
 हनं हितश्च हसिते हीनाद्वर्षो हसंश्चापि ॥ २४ ॥
 त्तिप्राशं च द्रुद्रुष्यान् चैव समोदितं शान्तम् ।
 एते पुरतः शब्दा अन्त्येऽप्येवंपिघा बुधैर्बोच्याः ॥ २५ ॥

पूर्व. शब्दः पदानामन्वयाप्रगति ययामंमं प्रोक्तान् । यथा—छ-ह-मृ-ह-पी
 मुद्रकाः; कलितद्रुपवत् । न-ह-न्-स्मित्तिविष्णु, नववत् । शब्द-विनाशेवं विप्रच्छ-
 वादकः, पुण्यनरवत् । मु-द्रा-हितो मरदेशः, दूरेहितवत् । त्रिं ग-द्विर्भव विप्रदून, वेद्य-
 जनवत् । परि-घ-न वर्द्धिम्यतिः पुरातोर्भो धर्मयवत् प्रावृत्-हान्यवत् । क-व-सोक्ति
 वेगो, समुद्रबोधीवत् । तापि-छ-विराजितो वनोदेशो, रविवत् । मदा-म जातिर्धैरुते,
 वनवत् । रम-हा-नवविष्मितिर्द्विसप्ततधियो, रविकवत् । शब्दाटोपवितो वीरवर्गो,
 गिरिवत् । सर-त-धियं विप्रदू वेदयावर्गः, स्वर्गवत् । स्वस्यामोदितधोः सुन्दरो,
 मलवत् । कलदान्तमित्तिः स्वर्गाल्लुपारकारो, दलवत् । छ-मो-दितधोः स्वर्गो, रवि-
 वत् । उपाय न-वमहसमोदेषा दुरः । कच्छ-प-वितधोऽन्त्यासयो, ग्रामवत् । अविच्छ-क-
 सत्मित्तिर्वपन्तः, सुस्वामिनेशवत् । केन व-नोवितधोऽङ्गाङ्गातुरो, सुकेसोवत् । क-
 भा-वितो मरदेशो, रविवत् । कल-म-हमहसमीः शम्भालः, मगुणवत् । वन्य न-मित्तं
 विप्रत् नातोप्रबोधो, मलवत् । तिमि-नो-वितधोः दृढः, समुद्रवत् । कुण्ड-ल-महसमीः
 कपोलपटो, सुधावत् । मान-व-मित्तिः सर्वलोको, मानिवत् । गिरि-त-मि-
 विप्रत् वैलाम, दृष्टवोः । मान-मो-दितश्च धादपुगोऽदेशो, मानवत् । क-ह-मि-
 त्तिः नारदः, कामिवत् । र-ह-मो-दितधोः दिनादि, शान्तवत् ।

एवमन्वयानि मामाम्यशब्दं इत्येव माध्व्यं—

अपूर्वस्याऽद्वितीयस्याऽमध्यमोऽनन्त इत्यपि ।
 अमाशो मात्राधिकस्याऽतिकान्ताऽलितकमः ॥ २६ ॥
 केषलोऽद्यान्तस्यन्तादिभ्यश्च परतो गुणः ।
 इत्येवमुपादयेदन्तैः शब्दैरुपपत्तिस्थितैः । २७ ॥

कन्त्योदाहाराणि—अपूर्वोऽन्त्यामोस एव दन्त्यामोस . अन्तः मोऽन्तं कृन्ता-
 रक विकृष अमृत दानव मामांसा पिनाक कुनार कणव कन्त्य इत्यादिनाम्नावापारो
 अपूर्वोदाहः प्रयोग्ये ।

अद्वितीयकवारिधोः, पक्षे कलिधोः । कमर दानव स्वयदन्तु भागम दिन क
 कृत्वा हृदय भास्वर इत्यादिनाम्नावापारो अद्वितीयोऽन्त्यामसो प्रयोग्ये ।
 अन्तदानवधोः—पक्षे दानधोः । देवत अष्ट प्रचारति भाग्यो मदन मन्दक
 नि . . . अन्त्यामसः प्रयोग्ये ।
 अमात्रकालमित्तिः, पक्षे कलमित्ति । तार वार स्वयं दार भार वार हा

इत्यादिशाब्दानामादौ भमात्रशब्दः प्रयोज्यः ।

मात्राधिककालगतः - पक्षे केवलगतः । पृथग कमल कल वक्र भर हर इत्यादिशाब्दानामादौ मात्राधिकशब्दः प्रयोज्यः ।

भनिकालक्रमभारतोस्थितिः, पक्षे तोरभास्थितिः । बलितक्रमसोत्रैभ्यः, पक्षे तरोर्वैभ्यः । हर नन्दक बाल मार कर्तव सह भाकि राजा भागव धारा लहुरा वमा दिवा दोन नीलिमा राक्षस दन बाह पुत्र शार भान पात्र रद कवि दम बलभो इत्यादिशाब्दानामादौ भनिकालक्रम, बलितक्रमशब्दौ प्रयोज्यौ ।

केवलकोरकस्थितिः, पक्षे करकस्थितिः । कञ्चक कोमल शव प्रमोद इत्यादिशाब्दानामादौ केवलशब्दः प्रयोज्यः । अन्तर्गुदृशस्थितिः, पक्षे कृशागस्थितिः । शरज प्रमद निरु निरु इत्यादिशाब्दानामादौ अन्तर्गुदृशशब्दः प्रयोज्यः ।

अन्तर्गुदृशस्थितिः, पक्षे कर्मस्थितिः । पद्म राम बाल वाम इत्यादिशाब्दानामादौ अन्तर्गुदृशशब्दः प्रयोज्यः ।

आदिगुरवस्थितिः, पक्षे बालस्थितिः । वर कन दह हर वर इत्यादिशाब्दानामादौ आदिगुरवशब्दः प्रयोज्यः ।

अथ वर्गादियं वक्ष्यप्रकारान्तरमाह—

कामतोऽपुषोऽर्चिताचितासितयाहितोहितोरुदाः ।

उद्घातिकास्तिकासितकामोदितकुलसिताः कसंश्यापि ॥ २८ ॥

उदित कामाच्च कृतोपचितं सचितं सुख पुरोगचितम् ।

गाहितगुरुदृगुद्वयनयद्विधारीकृता श्रेयाः ॥ २९ ॥

घाटापचिताच्यराचितवकाञ्चितकरोचिताभ्यान्तम् ।

द्विराजिजुप्रोच्य लभन् सज्ज जालावितश्च जानियुतः ॥ ३० ॥

प्रानादृशी टार्चितनिर्गाहितानवर्दिना याप्याः ।

तापोचितस्थिराचितस्तिरार्हितस्थानवर्दिना श्रेयाः ॥ ३१ ॥

स्थामार्चितदृशाचितदान्ता धाराचितश्च धनवर्धः ।

धामार्दिता धर्माचितनःस्थामार्ताचनन र्दिनिनयताश्च ॥ ३२ ॥

निहितनिषङ्गपरचितपहितपितङ्गमासितप्रमुखाः ।

प्रान्तप्रवटप्रवङ्गमादिता पानवर्धो च ॥ ३३ ॥

पुराचितप्रमादितप्रामप्रमासिता स्फुटापर्चितम् ।

स्फुटाचितश्च कलमद्विलभटामादिता यसद्विधायामो ॥ ३४ ॥

विपरानविकटस्यप्रप्रायमासितपरचितश्रुदाः ।

विप्राश्रुष्टाञ्जितमागोचितमानवर्दिभूयामाः ॥ ३५ ॥

मासितभामार्दितमार्हितमहसन्मानवर्दिना श्रेयाः ।

यानादृशी रचितराचता रोपर्चितरुदरूपचिताः ॥ ३६ ॥

रामादितलभितलसङ्गामाधितलनवर्दिता लघसन् ।

लान्दृशी शुभाजितशकलशुभासिताः सुशामिभ्यः ॥ ३७ ॥

विषु त्रयु वयु । अये—पुत्राग पुष्कर पुष्प पुर पुरा पुट पुत्र पुती पूर पुद
पुत्र्य अपुर पूः पून पुनः पुदय पूति पूतिन पूरिन पूर्णाद्युः ।

वप्र विप्र क्षिप्र क्षुरप्र कम्प्र । अये—प्रहर प्रदोष प्रहेला प्रन्ध प्रस्ता प्राप्ति
प्रवाहित प्राजन प्राघ प्राज्य प्रस्तावन प्रपह प्रमाण्ड प्रवाल प्रहार प्रान्त
प्रजा प्रकार प्रथा प्रमदा प्रकृति प्रमुख प्रभूत प्रांशु प्रपञ्च प्रकौष्ट प्रच्छद प्राज्ञ प्राँन
प्राकृत प्राधुनक प्राथना प्रेत प्रवर प्रकाम प्रकार प्रभावती प्रिय प्रधान प्राप्ति
प्रबोधक प्रधि प्रस्थान प्रचन प्रास प्रवह प्रकट प्रवार प्रतिक्रम प्रथम प्रतान ।

शिव भद्र देव दाव द्राव जीव मन्त्र भाव पीव आजीव शीव जव आहव वव
रव लव नव पूर्व दानव धाडव केशव वासव विभव ताण्डव पणव शराव मानव शक्ति
बल्लव भरद्वाज पौरोगव कुशीलव बान्धव राजीव गौरव अय । अये—वह वना व
अवधि वयु वस भवनि बहली बलि बल बहु अम्बर अम्बक वद्य वपा वया वर आपण
अवसा वनौकः अवयव बर्द्धनी वसुधा वकोट बररी वकुल वत्सर वपु वृष
अवम्बन्ध अदरोष वदन वलय अंबकीर्ण अत्रनेप अश्लक्ष अवसर वर्तुल बनगति
वर्षमान वष्टमनी वनोपक आवरण ।

रैवा शीवा जीशा दिवा बद्रवा । अये—वारी वार्ता वात्या वात वायु वामा वने
वाजि वाह बाल बाहु वात वारी वार वाम वातरोगी बाध वामना वामन वायव्य
बालक वाक्य वामा वाचिनी वाहिनी वामिनी वागुरा वारण वानीर वाडव वाशाव ।

अवि अद्रि रवि वरि मेधावि सावावि । अये—वित्र विच विक विष्णु विष्णु
विधि अत्रि बिन्दु विव वितर्क विद्वू विदेह विगान विषुय विनास विकल्प विना
विमोग विद्याम विपरीत विमर विपन्न विषह विकल्प विद्वय विरोधि विगाह विभी
विवर विप्रम अदिरत विनाश विमोद् विक्रम विरह विहार विक्रम विदुर विविधिन
विनाश विदोषन विहायक विच्छन्न विलान विकर्तेन विगाह ।

नीरो वदनी अटनी देवी । अये—वीर वीज वीची वीरधु ।

अन्धु अन्धु अलाधु अन्धु । अये—बुध बुध ।

भृष्य भृष्य मृष्य इष्य तीक्ष्ण जटय सव्य मृगदन्त शाक्य । अये—श्याव श
शत्रु श्याव श्यावि शनी श्याप्र श्याम श्याह श्याकल श्यति श्यतन श्यप्रतन श्याव
आपेण वेग वेदी वेत वेदिन विक्रत वेत्तामन वेधयत वेतालिक वैदिक वैदोषन ।

रुद्रम निध आरुद्रम शुभ दिग्म आलम्भ लक्ष्म लोक्ष्म काम काम रू
रुक्षम लक्ष्म श्यालम्भ मम । अये—मय भा मयम मय भरु मयव इम इमय भा
मयुष्य मयन आलम्भ आयिण अरिक्त अयानक ओषधम ओति अरुम अरुव अरुि भो
लोभा वया लक्ष्मा विमा प्रभा प्रक्षमा प्रतिभा । अये—भारत भातु भा
भावां आमिनी भावनी भारण भापुङ्ग ।

जावि कुटिम छर्तिन । अये—मिचक मिपु मिष्ठा मिद्रा अमिष्ठा अमि
अमिष्ठा अमिचक अमिचक अमिष्ठा अमिष्ठा ।

अरुभे अदिभी । अये—भीम भीम भीम जाम्भ ।

अहो गौश्वेन्देवर्षेभ्यो वं केऽपि वीज्यादीनां भवन्ति, ते सर्वेऽप्येवै वर्षन्ते ।
अर्वादीनां सप्तसहो यथा—

सन्धोऽनृत्तलपुल्लवपुत्राणामप्य-
अवतान्तेषु कालनिष्ठासु सुगन्धाः ।
सूतयोऽसौमयुषसु दृष्टिनिष्ठासु—

अथानिमतासत्समीरयामसाः स्यु ॥ ५२ ॥

अथोऽनेनोपादिषो वनः । सन्धोऽनृत्तलपुल्लवदिराकाशः । स्यान्धोऽनेन
सन्धोऽऽवासाभूवात्तालपर्वतवर्षवसन्तुतिषु जायते । अलिङ्गकारिकाः शिवाः ।
पुत्राणामप्य अमल-सूत सुगन्ध सप्तसहो मि सात-अवतान्तासाम सोऽप्यादिभिरायेवाऽप्यः ।
अर्वादीनां च अर्वादीनां नामानि पूर्वोक्तानेवोऽप्या सन्धेयानि विद्यन्ते । पूर्वोक्तानेव-
सापदा यथा—

गौरी मूलकलापाकी यामवेतनादितिः ।

सर्वेऽपरिभोलायाः पानुष्ठायाश्च ॥

आदिशास्त्रादप्येऽपि यथा—अधिकगौरीचिन्तितानि, सप्तसहस्र । त्रिंशोऽदिना-
दीर्षं विध्यन्, सप्तसहस्र । पुत्रो गौरीसातोऽर्वादीनां सप्तसहस्र । विरगेऽप्यमलोहो, शोऽपि च ।
अर्वादी इवेतभिर्षं विध्यन्, अनुषन् । कोऽप्यनेनैवेभ्यः, पानुष्ठासु ॥

पूर्वं वर्णादिनामालेखनानाः, सप्तसहस्रानां इवेतनादितः सप्तसहस्र—प्राप्य-
ब्रह्मण्यनापदिमले कल्पितानामनुष्यान् देवाः । सप्तसहस्रानां यथा—

अहो अन्नकल्पसौम्येभ्योऽपि सप्तसहस्रम् ।

सप्त सप्तसहस्रानां विभागे सप्तसहस्रम् ॥

पूर्वं सर्वत्र सप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां इवेतनाः । इति सप्तसहस्रानां ।

अधिकसहस्रानां सप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां ।

सप्त विद्यानां सप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां ।

विद्युमप्यसप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां ।

अथोऽप्यसप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां ॥

इति सप्तसहस्रानां ।

अधिकसहस्रानां सप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां ।

सप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां ॥

जातसहस्रानां सप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां ।

अथोऽप्यसप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां ॥

इति सप्तसहस्रानां ।

अथोऽप्यसप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां ।

अथोऽप्यसप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां ॥

अथोऽप्यसप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां ।

अथोऽप्यसप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां सप्तसहस्रानां ॥

नारूपमासीत् सदा नपुंसकव्युत्पत्तिः ।

विभक्त्यधिकृतोऽप्राग्व्ययव्यतिरेकः ॥

इति सूत्रार्थः ।

अथाऽऽध्यासशब्दाः—

स्वर्गस्थितितोऽपिपुः स्वर्गस्थितितोऽपिपुः ।

तदा दिवि द्विजोऽस्य सदा वासनाऽपिपुः ॥

इति स्वर्गस्थितितोऽपिपुः ।

सर्वोऽपिपुः स्वर्गस्थितितोऽपिपुः ।

अध्यासस्थितितोऽपिपुः सदाऽपिपुः ॥

इति स्वर्गस्थितितोऽपिपुः ।

स्वर्गस्थितितोऽपिपुः स्वर्गस्थितितोऽपिपुः ।

स्फुरद्विपिपुः स्वर्गस्थितितोऽपिपुः ॥

इति स्वर्गस्थितितोऽपिपुः ।

वदनामुपरोऽपिपुः सदा पातालवैभवः ।

स्फुरद्विपिपुः सदा वदनामुपरोऽपिपुः ॥

इति पातालवैभवः ।

गिरिस्थितिमनोऽपिपुः कुशैर्वाभोगभासुरः ।

प्रतिभूयस्वैरस्य पर्वतस्थितिमुद्रहन् ॥

इति शैलाधारः ।

सध्रीकान्तरोऽपिपुः काम्पारचितवैभवः ।

अधिकामारमारध्रीविधुनातधियं वदन् ॥

इति वनसरोनद्याधारः ।

स्वर्गस्थितिमनोऽपिपुः सदा नोरोचितस्थितिः ।

सज्जलशक्तिविद्योती सदाऽपिपुः ॥

इति जलाधारः ।

सर्वप्रदेशमनि स्यादपिपुः स्वर्गस्थितिभासित ।

सद्यः स्थितिमुद्रिभ्रव गुणाभिनिद्ये स्थितः ॥

इति गृहाधारः ।

अथाऽऽकारशब्दाः—

सर्वज्ञानभोगधर्मोऽपिपुः सर्वदारात्मस्थितिः ।

द्विजस्थितिविद्योती अधिकं प्रांशुवैभवः ॥

उर्मिमूर्धमनोऽपिपुः वक्राङ्गस्थितिभासितः ।

सदैव तनुताभोगो नितास्तमगिमद्व्युत्पत्तिः ॥

सदा तावत्पतारोपो नितास्तमगिमद्व्युत्पत्तिः ।

पृथुस्थितिमनोऽपिपुः स्फुरद्विपिपुः ॥

प्रमथत् । अधिकायस्थिति विभ्रत्, कर्णोत्थत् । पुनेगस्थितिर्युगः, कैलासत् । सप्त
 धरपूरस्थः, नृपत् । कनेशाभिवं विभ्रत्, कुमारीत् । उगमातुन्निर्दि विभ्रत्, त्रै
 मुनिवत् । अधिकेशाभिवं वदन्, मन्त्रिवत् । बहुकृष्णमरुत्पुत्रिः, उभयवत् । सदात्
 मनोरमः, वृषवत् । वेगोमम्भमयम्भुतो, नदीवत् । मदा तुण्डप्रगान्वितः, दादात् ।
 पृथुशाम्यमनोहरः, गर्तकोत्थत् । सुपरोपितरीभवः, कण्ठवत् । बहुधावदनस्थितिः, कै-
 लवत् । अधिकाननरोविष्णुः, गिरिवत् । स्फुरत्पृथुल्लाटश्रीः, मृगुकण्ठवत् । अतिक-
 न्तिस्थिति वदन्, वज्रवत् । प्रतिभालामिवास्थितिः, कत्रिवत् । उद्यैःधरःस्थिति विभ्रत्,
 इन्द्रवत् । अधिकर्णस्थिति विभ्रत्, दरिद्रवत् । वदन् वैधवगस्थितिम्, कैलासवत् ।
 विद्वेक्षगस्थिति विभ्रत्, हरिवत् । नेत्राभोगमाहारो, धनिवत् । नयनोदितवैभवः,
 मुनिवत् । स्पष्टां वक्रस्थिति वदन्, मरोत्थवत् । मदा लोचनमाहारः, मन्त्रिवत् ।
 उल्लोचनमित्युतिः, गृध्रवत् । सुदर्शनमनोरमो, विष्णुवत् । उगारास्थितिशलः, कर्ण-
 वत् । कलयन् नासिकास्थितिम्, पान्यवत् । नक्रस्थितिमनोरमः, समुद्रवत् । सदा-
 धरमनोरमः, पृथ्वीवत् । गण्डस्थितिमनोहरो, वनवत् । इनुमद्देमवाऽन्विः, रामवत् ।
 कूर्चकस्थितिशेखरः, चित्रवत् । उच्चैरदनमाहारो, बालवत् । असौ सुदूर्गतस्थिति
 विभ्रत्, एभोजिवत् । राजदन्तस्थिति विभ्रत्, राजशरवत् । रमनाभोगमाहारः, शरो-
 नितम्बवत् । घण्टिकास्थितिशेखरः, गजवत् । अधिकन्धरमान्वितो, वृषवत् । सुदीपो-
 दितवैभवः, रामवत् । स्कन्धस्थितिमनोहरो, ऋगिवत् । गलच्छायामनोहरो,
 कृष्णपञ्चचन्द्रवत् । अधिकण्ठमनोरमः, मन्त्रवत् । विभुजातिमनोहरः, नृपवत् । स्फुर-
 द्वाहोरुचि विभ्रत्, सैन्यनिवेशवत् । ममदोजितवैभवः, कुम्भिवत् । कक्षास्थितिमनो-
 हरो, वादिवत् । सधोऋणिवैभवः, पातालवत् । नितान्तमणिधन्धवान्, रथवत् ।
 करस्थितिमनोहरः, नृपवत् । सधोकरचिन्तस्थिति, धनिवत् । कारभासितवैभवः, उड-
 पालवत् । स्पष्टाऽङ्गुलिस्थिति वदन्, गान्धिकवत् । कामाऽङ्कुशस्थिति वदन्, इन्दि-
 वत् । सदाधिकरजस्थितिः, सैन्यवत् । नव्यास्थितिमाहारः, वर्षार्कवत् । सपम्पन्न
 विनस्थितिः, प्रासादवत् । प्रहस्तस्थितिशेखरः, रावणवत् । नालिकास्थितिऽन्व-
 वनवत् । अवक्रोडलक्षणान्वितः, सत्पुरुषवत् । स्पष्टमुरसङ्घपेशलः, सकान्तश्रीवत् ।
 उच्चैरङ्गुसमन्वितो, दुष्कालवत् । प्रौढोरसभिवं विभ्रत्, घटवत् । ममस्तनोदिता
 भोगो, मुनिवत् । कुपेष्टाभोगमाहारः, अधमवत् । द्विपयोधरयातोपः, नृपवत् । सदापि-
 षण्डमैम्भो, नृपवत् । प्रौढोदरस्थिति वदन्, शैलवत् । नाभिभूतस्थिति वदन्, नृप-
 वत् । वदन् वैकटिकाभोगम्, पुरवत् । सर्वदारोहपेशलः, सुभगवत् । अहोमज्जप
 स्थितिः, नभोवत् । सज्जानुगतवैभवः, धनिवत् । सदापि षण्डिकाभोगः, शम्भुवत् ।
 अपूर्वचरणव्याप्तः, उभयवत् । द्विपादरचिन्तस्थितिः, नृपवत् । सदावलनभिवं विभ्र-
 मुमिवत् ॥

विद्याणपुच्छसास्नागिः शूलच्छ्लादनचन्द्र्युभिः ।

वेगभीक्रोधयुद्धश्रीमीमतादिभिरुच्यते ॥ ६१ ॥

तिर्वरत्तनाय तद्गोवाङ्गुलेशशशा यथा—शृङ्गारोचिन्तस्थितिः, श्रीवत्

हृण्गवर्गपथे हरित्रिण्युगच्छी विण्युगच्छी । हरिश्च कुम्भा व विण्युगच्छी
 च तद्वत् श्रुतिः । इतएवपथे हरित्रिण्युगच्छी विण्युगच्छी । ततो हरेः कुम्भा विण्यु
 ईरुतो पेशवगन्तद्वत् श्रुतिः । तथा हृण्गवर्गपथे मेवाश्च इन्तावलाश्च, समुद्राश्च विण्यु
 च तद्वत् श्रुतिः । इतएवपथे मेघहस्ना, समुद्रहस्ना, पेशवग, तद्वत् श्रुति ।

तथा मुरारिवाचकशब्देभ्य, विण्युगच्छदः प्रयुज्यन्ते । विण्युमिण्युमप्रमः । इत्ये
 पथे मुरारिश्च विण्युश्च तद्वत् श्रुतिः । इतएवपथे मुरारिः विण्युर्नदो गद्गा तद्वत् श्रुतिः ।

तथा जलवाचकशब्देभ्यो वाइशब्दः प्रयुज्यन्ते । जलवाइमनप्रमः । इत्ये
 जलवाहो मेघस्तद्वत् श्रुतिः । इतएवपथे जलस्य वाइस्तद्वत् श्रुतिः ।

हृण्यगच्छदाम्बुवशाविनः शब्दाः प्रयुज्यन्ते । हृण्यगच्छमोत्रमप्रमः । इत्ये
 हृण्यगच्छमोत्रं नीलोत्तरलम् । इतएवपथे हृण्यव्य हरेरमोत्रं नामिण्युगच्छाच्च तद्वत् श्रुति ।

यमुनावाचकशब्देभ्यस्तथा कुम्भिवाचकशब्देभ्यो द्वेषिवाविनः शब्दाः प्रयुज्यन्ते ।
 यमुनारिमप्रमः । कुम्भिद्वेषिरविः सदा । हृण्यपथे यमुनाया अरिरुया स्तद्विं
 हविर्यस्य, कुम्भिनो द्वेषिगो हविर्यस्य । इतएवपथे यमुनारिर्बलत्र, कुम्भिद्वेषी वि
 स्तद्वत् श्रुतिः ।

हृण्यार्थत्वादि । हृण्यवाचकशब्दान् पुगन्विद्यतनदोवाचकशब्देभ्यो वरशब्दः
 प्रयोज्यः । हृण्यकुल्या वरश्रुतिः । इतएवपथे हृण्यकुल्या गद्गा तद्वत् श्रुतिः । इतएवपथे
 हृण्यो विण्यु, कुलवार, समुद्र, तद्वत् श्रुतिः । नौरदश्रुतिमासुर, । नौरदो मेघव
 द्वत् । पथे निश्चिता रद्वत् इन्तवत् श्रुतिः । घतोपवमिनथो । घनवत् मेघवत् वा
 लक्षिणा धोः । पथे घतोपलः कश्चस्तद्वत्स्विना शुभ्रा धोः । सदाहिमकाश्रुतिः ।
 हिमकाश्रन्तद्वत् । पथे अहिः सपो मकाश्र । विण्युवंगिप्रिय वद्वत् । विण्युवेदो
 तस्या, वेगि, प्रशाहस्तद्वत् । पथे विण्यु समुद्रो वेगि केसनाशब्दः तद्वत् । ई
 लात्रमश्रुतिः । शृणुलाजवत् काश्रितः । पथे शृणुला अत्रममा विण्युममा ।

सद्गच्छेत्यादि । पुक्त सद्गच्छाप्रिया । सद्गच्छय कग किण्णानि । पथे सद्गच्छो
 विण्यु तारकेशच्छवि । तारकेशच्छान्तद्वत् । पथे तारा शोसा केसवत् छविः । सदा
 काश्रथो । सद्गच्छमाना भाकाश्रवत् । पथे सदा काश्रवत् । व्योमकेशच्छविः ।
 व्योम च केसाश्च तद्वत् । पथे व्योमकश शिवस्तद्वत् । ताललक्ष्मथो । तालश्च लक्ष
 च तद्वत् । पथे ताललक्ष्मा वद्वत् । नीलाशुक्थो । नालानाम् अंशुकाना किरणो
 थोः । पथे नीलाशुक्थो वद्वत् । अधिकशच्छाय, । अदि मामभ्येन केसवत् ।
 पथे अधिकम् ईशवत् । अरिष्टश्रवि । अरिष्टशब्दन तक्काकी । यथा—

अरिष्टो लघुने निम्न पनेऽप्य कट्टकाकथाः ।

अरिष्ट मृन्वगारे तच्चिन्तं तक्के शुभेऽशुभे ॥

सदाभिव्ययतोविण्यु । विण्यु वद्वत् तद्वत् । पथे भविचयः सदाभ्येगिः । कट्टक
 श्रुतिः । कट्टकशब्दः पिङ्गो, हंसश्च । यथा—

कट्टकशब्दः पिङ्गे पारावने इमे कट्टकवती ।

शोकोशोर्गाः शब्दाः । वद्वत् कलमवच्छायात् । सदाधिकेशच्छायः । अन्ये

उपने । तमोरेतिप्रभा । तमयो रेतिरुणा स्वरिंशो प्रभा । पक्षे तमोरेतो रि-
स्तद्वत् । मोलाभोत्तरितुप्रभः । मोलाभोत्तरव गिरुणा प्रभा वत् । पक्षे मो-
भोत्तरितुः सूर्यस्तद्वत् ।

पमिनोवाचकशब्देभ्यो दन्वाञ्जहाः शब्दाः प्रयुज्यन्ते । पमिनोदन्वत् । पमि-
वचनपा दन्वत् । पक्षे पमिनोदन्वत् पुनरन्वत् ।

कमतेत्यादि । कमलापिनप्रेमशब्दाभ्यो विष्णुर्भवो । वगनामगो मेरु-
दाहितर्थाः । पक्षे धरा मदिता तद्वदाहितर्थाः । सूर्योत्पन्ना वृत्तिः । पक्षे सूर्यस्य शक्ति-
स्तद्वत् । रतानामाभ्यस्तद्वत् । पक्षे रतानाभ्योऽभ्युत्थिः । अधि कमद्वत् । पक्षे
अधिद्वो मन्वत् ।

सदेत्यादि । अस्ति ननु कूरमत्पर्यम् । पक्षे विद्वत् । कालेवशादेन कृद्कृ-
देत्यौ । कामाऽद्भुता नभ्याः । पक्षे काममत्पर्यमद्भुताः तस्य छाया मदिता कनक-
वत् । पक्षे अद्विनो मृद्भवत् ।

स्फुरेत्यादि । स्फुटसोमन्ताऽऽश्रयत् । पक्षे स्फुटसोमः मनः आश्रयः सद्वत् ।
सद्वत् । विद्वत्मणिः । कूर्यम् । पक्षे विशेषेण कूरमन्पर्य मणिः । धराद्व्यर्था आदि-
कोलः । पक्षे अहःस्वामी सूर्यः । नवानां विमा । पक्षे मन्मन्ना स्वयं कर्षामवदिमा ।
श्लोकोत्तोर्याः-कल्मानुमिनवृत्तिः । शीवत्याद्वृत्तिवृत्तिः । कर्षमन्मन्मन्मन्मन् ।
जेतापरमसिन्दूरं कृष्णलान्तं धियं वहन् ॥

पीतवर्णमौ लोहोत्तमहारशम्भुप्रियङ्गनागजितः ।

अजयसुचन्द्रहासाजुनेधेघोनागरकृत्स्नयोताः ॥ ६९ ॥

धशान्तादिभ्यो द्वियः कृष्णाद्योराग्येभ्योऽभ्यर्थाऽऽशुकं ।

ताद्वयोऽर्कतः कचः भीमात्कमलापद्योरिनः ॥ ७० ॥

पानाऽशुकः कृष्णपत्रसुपर्णमधुशत्रवः ।

हरिद्रोचितरुग्वियुत्कान्तप्रितङ्गलासितौ ॥ ७१ ॥

समातरूपशोभित्रीः सदापिकपिनञ्जकः ।

हरिन्मयिमधुपीतश्रीयुतौ स्वर्णवच्छविः ॥ ७२ ॥

पीतेत्यादि । लोहोत्तमं धवर्णम् । पक्षे लोहवद्वृत्तमम् । हरिताब्देन पिङ्गलवर्ण-
कृष्णवर्णश्च । शम्भुशब्देन विष्णुवर्णानौ । प्रियङ्गुशब्देन कद्दुः, कलिनी लता च ।
नागः सर्वस्तज्जपिनी प्रभा । पक्षे नागजिह्वद्वत् ।

एवं नागवाचकशब्देभ्यो जितवाचकशब्दाः प्रयोज्याः । अत्रो विष्णुर्ब्रह्मा च ।
वधुः कृष्णो मङ्गलश्च । चन्द्रहासः खड्गः धवर्णप्रकाशश्च । अजुनेशब्देन काल्युगस्तूर्ण-
श्च । वेधा विष्णुर्ब्रह्मा च । सप्रागरद्वः पूर्ववत् । सपोतः कीटमणिराकाशप्रकाशश्च ।

धशान्तेत्यादि । धशान्तवाचकशब्देभ्यः सर्ववाचकशब्देभ्यश्च द्वेषिवाचकशब्दाः
प्रयुज्यन्ते । धशान्तद्वेषिप्रभा । धशान्तव्य द्वेषिगो प्रभा । पक्षे धशान्तद्वेषी रविः ।
सुपर्णः । सार्थां शत्रुरूपः । पक्षे सर्वरिपुर्गण्डः ।

ज्यन्ते । तमोद्वेपिप्रभा । तमसो द्वेपिरुवा स्वर्दिनी प्रभा । पक्षे तमोद्वेपी रति-
स्तद्वत् । नीलाम्भोजरिपुप्रभः । नीलाम्भोजस्य रिपुरुवा प्रभा वस्य । पक्षे नील-
म्भोजरिपुः सूर्यस्तद्वत् ।

पद्मिनीवाचकशब्देभ्यो दलवाचकाः शब्दाः प्रयुज्यन्ते । पद्मिनीदलम् । पद्मिनी-
वदलया दलं तद्वत् । पक्षे पद्मिनीदलं पुष्पम् ।

कमलेत्यादि । कमलाधिपपद्मेशशब्दाभ्यां विष्णुरत्नी । सुगणामगो मेस्तद-
दाहितधीः । पक्षे धरा मदिरा तद्वद्दाहितधीः । सूर्योत्पन्ना घृतिः । पक्षे सूर्यसुः शम्भु-
स्तद्वत् । रत्नानामाकरस्तद्वत् । पक्षे रत्नाकरोऽम्बुधिः । अधि कमलवत् । पक्षे
अधिको मलवत् ।

सदेत्यादि । अंसि स्वर्गं दूरमत्ययम् । पक्षे मिन्दूरम् । कालेषाम्भेन कुङ्कुम-
दैत्यौ । कामाङ्कुशा नखाः । पक्षे काममत्ययमङ्कुशाः तस्य छाया नलिनवत् कमल-
वत् । पक्षे नलिनो भृङ्गस्य ।

स्फुटेश्यादि । स्फुटशीघ्रताऽऽस्रवत् । पक्षे स्फुटशोमः नतः आस्रः स्रवणः
तद्वत् । विदूरमणिः । वदूर्यम् । पक्षे विशेषेण दूरमत्ययं मणिः । वराहस्वामो जादि-
कोलः । पक्षे अहःस्वामी सूर्यः । नखानां विभा । पक्षे सम्पन्ना स्ववद् व्योमवदिना ।
श्लोकोत्तीर्णाः-कलमानुमितघृतिः । धीवत्माद्घृतिघोता । कर्कशमलवद्वर्षाद्वत् ।
जेतापरमसिन्दूरं कृष्णलान्तं धियं वहन् ॥

पीतश्यामौ लोहोत्तमहारशम्भुप्रियङ्गनागजितः ।

अजयसुखन्द्रहासार्जुनवेधोनागरङ्गखद्योताः ॥ ६९ ॥

ध्वान्ताहिभ्यो द्विपः कृष्णाश्चौराण्येभ्योऽम्बरांशुकः ।

ताद्वयोऽर्कतः कचा भीमात्कमलापद्मयोग्निः ॥ ७० ॥

पीतांशुकः कृष्णपद्मपुष्पमधुशय्य ।

हरिद्रोचितहृदियद्युक्तान्तप्रिनङ्गुलामिनौ ॥ ७१ ॥

सभातरूपशोभिधीः सदापिकपिनस्ररुक् ।

हरिन्मणिमधुपीतधीयुनौ स्वर्णवच्छविः ॥ ७२ ॥

पीतेश्यादि । लोहोत्तमं सुवर्णम् । पक्षे लोहवदुत्तमम् । हरिशब्देन पिङ्गलवर्णः
कृष्णवर्णश्च । शम्भुशब्देन विष्णुप्रह्लादी । प्रियङ्गुशब्देन कङ्कु, कलिनी लता च ।
नामः सर्वस्तत्रपिनी प्रभा । पक्षे नागजिह्वरुहः ।

एवं नागवाचकशब्देभ्यो जितवाचकशब्दाः प्रयोज्याः । अजो विष्णुर्वक्षा च ।
अजः कृष्णो मकुलश्च । खन्द्रहासः खड्गं सुवर्णप्रकाशश्च । अर्जुनशब्देन पाण्डुवर्ण-
श्च । वेधा विष्णुर्वक्षा च । सघागरुहः पूर्ववत् । स्वघोन, कौटप्रणिताकाशप्रकाशश्च ।

ध्वान्तेत्यादि । ध्वान्तवाचकशब्देभ्यः सर्ववाचकशब्देभ्यश्च द्वेपिवाचकशब्दाः
प्रयुज्यन्ते । ध्वान्तद्वेपिप्रभा । ध्वान्तस्य द्वेपिगो प्रभा । पक्षे ध्वान्तद्वेपी रतिः ।
मूर्तसुः । मूर्तगं शत्रुकुश । पक्षे तर्दसिगुर्दसः ।

ज्यन्ते । तमोद्वेषिप्रभा । तमयो द्वेषिस्था स्वर्दिनी प्रभा । पक्षे तमोद्वेषी त्वि-
स्तद्वत् । नीलाम्मोज्ज्विप्रभः । नीलाम्मोज्ज्वल्य त्विस्था प्रभा पक्ष्य । पक्षे तमो-
म्मोज्ज्विप्रभः सूर्यस्तद्वत् ।

पद्मिनीवाचकशब्देभ्यो दलवाचकाः शब्दाः प्रयुज्यन्ते । पद्मिनीदलम् । पद्मि-
न्यलया दलं तद्वत् । पक्षे पद्मिनीदलं पुष्पम् ।

कमलेत्यादि । कमलाधिपराशतशब्दाभ्यां विष्णुत्वात् । सुगणामो द्वेष्य-
दाहितधीः । पक्षे एता मदिता तद्वत्त्राहितधीः । मूर्धोत्पन्ना श्रुतिः । पक्षे मूर्ध्मूः पदि-
स्तद्वत् । रत्नानामाकरस्तद्वत् । पक्षे रत्नाकरोऽम्बुधिः । अधि कमलम् । पक्षे
अधिको मलवत् ।

सद्वेत्यादि । असि स्वर्गं दूरमत्यर्थम् । पक्षे मन्दूरम् । काण्डेवाग्देन कुण्ड-
देत्या । कामाऽङ्कुशा नखाः । पक्षे काममत्यर्थमङ्कुराः तस्य छाया नलिनवत् कन-
वत् । पक्षे अलिनो मृदस्व ।

स्फुटेत्यादि । स्फुटशोभनताऽऽश्रवत् । पक्षे स्फुटशोभः नलः साग्रः सद्वे-
स्तद्वत् । विदूरमणिः । वदूर्यम् । पक्षे विशेषेण दूरमत्यर्थं मणिः । वराहस्वामी शरि-
कोलः । पक्षे शहःस्वामी सूर्यः । नव्यानां विमा । पक्षे सन्वन्ना स्वर्गं व्योमवदिमा ।
श्लोकोत्तीर्णाः-कलभानुमितश्रुतिः । श्रीवत्स्मात्श्रुतिघोती । कलभमन्वद्वर्षद्वत् ।
जेतापरमसिन्दूरं कृष्णलान्तं धियं वहन् ॥

पीतश्यामौ लोहोत्तमहारशम्भुप्रियङ्गनागजितः ।

अजयसुखभद्रहासार्जुनघेधोनागरङ्गखयोताः ॥ ६९ ॥

ध्यान्ताहिभ्यो छिपः कृष्णाशीराग्येभ्योऽश्वराऽशुकं ।

तादयोऽर्कतः कन्या भीमात्कमलापन्नयोरितः ॥ ७० ॥

पाताऽशुकः कृष्णपत्रमुपर्णमधुशत्रवः ।

हरिद्रांचितरुग्निद्युक्कान्तप्रितङ्गलामिनौ ॥ ७१ ॥

समातरूपशोभिधीः सदापिकपिनज्जहक् ।

हरिन्मणिमधुपीतधीयुतौ स्वर्णचल्लुचिः ॥ ७२ ॥

परिभ्यादि । लोहोत्तमं सुवर्णम् । पक्षे लोहदुत्तमम् । हरिद्राग्देन विद्वल्लुचिः
कृष्णवर्णश्च । शम्भुशब्देन विष्णुप्रकाशौ । प्रियङ्गुशब्देन कहुः, कपिनी एता च ।
नागः सर्वस्तत्रविनी प्रभा । पक्षे नागजिह्वरश्च ।

एवं नागवाचकशब्देभ्यो जितवाचकशब्दाः प्रयोक्तव्याः । अजो विष्णुर्वेद्या च ।
अज, कृष्णो नकुलश्च । चन्द्रहामः स्वर्गः सुवर्णप्रकाशश्च । अर्जुनशब्देन काव्युत्तमं
च । येथा विष्णुर्वेद्या च । सम्रागरङ्गः पूर्ववत् । स्वघोतः कौटिलिताकाशप्रकाशश्च ।

ध्यान्तेत्यादि । ध्यान्तवाचकशब्देभ्यः सर्ववाचकशब्देभ्यश्च द्वेषिवाचकशब्दा-
प्रयुज्यन्ते । ध्यान्तद्वेषिप्रभा । ध्यान्तस्य द्वेषिणी प्रभा । पक्षे ध्यान्तद्वेषी त्विः ।
मूर्धोत्पन्नाः । मूर्धोत्पन्नाः । पक्षे मूर्धोत्पन्नाः ।

पट्टजं छवर्गकमलम् । पक्षे मूर्ति प्रभुः पट्टजवत् । ज्ञानरुपाऽप्युक्तम् । ज्ञानरूपं ह्येतं
तस्य कमलं तद्वत् । पक्षे व्यग्ररूपं यदप्युक्तम् । छवर्गाम्भोजम् । स्थगाम्भुजम् । ए-
पक्षे क्षोभनरत्नं यदम्भोजं तद्वत् ।

नवीनेत्यादि । तपनीयं छवर्गम् । पक्षे तपनस्य मूर्धस्थेयं धीः । घातुगैरिकं तद्वत् ।
पक्षे घातुगंधाजः । विनताछती गुरुशाऽख्यौ ।

एवमनया महत्वाऽन्वानवि कञ्चान् स्वपुत्रुष्या परिहृत्पयेत् ॥

विभिन्नवर्णविभिन्नाकारविभिन्नक्रियादीनामुद्दिष्टवस्त्वानामभेदप्रतिरूप्यं शब्दाः क्वा-

परमविशदस्वदृशायोग्यान्तरदृश्यदृश्यद्वयार्थाः ।

अपरापिनद्धनयसन्नन्यात्तानूनकिञ्चनसमानाः ॥ ७६ ॥

ननुसमशुभसम्पन्ना वपुषामहसाद्गङ्गेन समाः ॥

देहेसदाप्रभृतयो विराजतेदृश्यतेप्रमुखाः ॥ ७७ ॥

परमप्रभृतिशब्दानामपे वर्णाकारक्रियादिशब्दा यथौचित्यं प्रयोक्तव्याः । क्वा-
परमस्थूलतायुतः । एकपक्षे पामा प्रष्टा स्थूलता । द्वितीयपक्षे परमतिशयेन अस्युक्ता ।
विशदश्वेतताशाली । विशदा निर्मला । पक्षे विनन्ती अश्वेतता । स्वच्छताशाली ।
स्वकांया चलता । पक्षे छष्टु अचलता । एवं शुभसम्पन्नशब्दं यावत् ज्ञेयम् । अप्र-
रक्षित-धीमधुर-शोभामधुराद्याः शब्दाः ज्ञेयाः । वपुषाद्याः सकारान्ताः तृतीयैकवचन-
न्ता अङ्केनाद्या अकारान्तास्तृतीयैकवचनान्ता देहेप्रमुखा अकारान्ताः सप्तम्यै-
कवचनान्ताः सदासर्वदाद्या राजतेमुक्त्वा आत्मनेपदान्ताः क्रियाश्च ।

स्वकामादिमगुणता स्वगुणत्वाद्गते तनौ ।

वहन्नाहितगुणतां गुणन्वात्पटुनो भृशम् ॥

सर्वत्र गुणशब्दो वर्णाकारादिवाचोः । यथा—

स्वकामश्वेततां विभ्रदादिमस्थूलतां वहन् ।

स्वकाममत्यर्थं श्वेतताम् । पक्षे अश्वेतताम् । स्वकामादिमां प्रथमां स्थू-
ताम् । पक्षे अस्थूलतामादिम् ।

एव स्वकामादिशब्दयोः पुरन्धगुणशब्दा भावार्थताप्रत्ययान्ता द्वितीयैकवचन-
न्ताश्च कार्याः । चञ्चलत्वाद्गते देहे । चञ्चलत्वेनाऽऽवृते । पक्षे कृते विना चञ्चलत्वात् ।

एव गुणशब्दानो भावार्थत्वप्रत्ययान्तानो पञ्चम्यैकवचनान्तानां पुरतः कृतेऽपि
प्रयोज्य, नष्टे अकारान्तो, देहादिशब्द मसम्यैकवचनान्तो, विशेष्यरूपः कार्यः । वह-
न्नाहितगुणताम् । आहिता या कृष्णता तां वहन् । हस्योपघट्टयाद्यवम् । पक्षे ॥
वहन् ।

एवं हस्योपघट्टयाद्यवन्तशब्दस्य पुरन्धाहितशब्दानामपे भावप्रत्ययान्तगुणशब्दा
द्वितीयैकवचनान्ताः प्रयोक्तव्याः । स्मत्त्वात्पटुनो भाति । स्मत्प्रत्यय विशेषण पटुन इति ।
पदा पटु इति क्रियाविभेदणं, नो निवेधार्थं ।

एवं स्वप्रत्ययान्तान् पञ्चम्यैकवचनान्ताश्च गुणशब्दान् पटुनो कार्यं, पटुनो मूर्धं,
परमः स्फुटं, पटुभो राजते-इत्यादिशब्दाः प्रयोक्तव्याः ॥

रपद्मनवाटनवासनदर्शनमोदनसदातननयनायाः ।

पृथ्णुवत्सद्योधनतः प्रथोजनीया बुधजनेन ॥ ७८ ॥

एते पूर्वविधा भास्ता अग्नेऽपि । यथा—स्पर्शन-सुरन रदन-कोपन-भावतन-
मदन उदम वजन कन्दन-भजन बटन वर्जन सज्जन-हृत्पादिशब्देभ्यो नकार । विनाऽप्यर्थे
मिळति सम्बोधनीयतेभ्यः पुंशो गुणकन्दाः प्रथोभ्याः । यथा—

असौ विभाति वाग्देवीवासनवरेतताऽन्वितः ।

वरेतरणे भागते सम्बोधनम् । द्वितीयपक्षे नकारपर्यन्तं सम्बोधनम् । एते वरेत-
व्यामादिराकृदा निवतविश्वैर्वर्णवाचका वृत्ताः ।

अथैकपक्षे निवतवर्णवाचकाः द्वितीयपक्षेऽसर्ववस्तुवाचकाः कल्पन्ते । यथा
वरेतवर्णनी वाचकाः शब्दाः—

सोमनारमशाऽनन्तप्रधामोदितघट्टुराः ।

भाटपत्वास्तमोमहाग्लपनसारमदाधिकाः ॥

सोमञ्जविमनोहारी । वरेतरणे सोममन्मदस्तद्वत् । द्वितीयपक्षे सोमा सौम्यरूपा
उचिः । इदं विशेषणं सर्ववस्तुव्यापि । अन्मदविशेषे भवती वा उचिः । एवं
सर्वशब्देषु ज्ञेयम् ।

अथ वृष्णवर्णशब्दाः—

विश्वरूपाभ्युतानन्तधीपराकृकभासिनः ।

बहुकातिप्रापुष्टः सर्वदा तिक्रसद्वृत्तिः ॥

अथ शत्रुवर्णशब्दाः—

मदमास्त्रस्तुसोद्योतनालीवाशोकमद्रुद्धाः ।

विभाषभातरुणौ च सज्जपावनवाचकौ ॥

अथ वीतवर्णशब्दाः—

जातरूपमदार्पानकवपानमधुरोचिनाः ।

बहुशोभाऽनुवृत्तिधीर्मास्वित्प्रद्योतनावपि ॥

अथाऽऽधारशब्दाः—

अहो उरविनच्छाय स्वकामरचितस्त्वितिः ।

व्यष्टाऽम्बरधिष्व विभ्रसारापवहृलस्त्रिनि ॥

स्तुरप्रवनिबद्धभी सदा मूलकसद्वृत्तिः ।

सदा हि विश्वरूपधीर्विक्रसद्वैमगाऽन्वितः ॥

मदा सज्जलमस्तुभ्योः परमोदकवैभवाः ।

कास्तारविनमस्यानः सदा रामधिष्व बहुद् ॥

अथाऽऽकारशब्दाः—

व्यञ्जयत्येव विद्येयने पयोः स्थितेधादेर्पुङ्गिन्ने निः । अर्धप्रतीविद्येयने पुङ्गिन्ने निः ।
 इ शिव इति धर्मविद्येयने ध्वान्तिन्ने वाय् ।

तमः स्तोमभिदाधारु रविचन्द्राविशाङ्गिताम् ।
 स्वगुणयो जिनवाहपूरतनुना एष्यम्यदम् ॥
 स्मेरगुण्णसंक्षिण्णु शत्रुभ्यदृनतेतः ।
 ह्याण्यन्त इत्यौ च कोनि विननुर्ना भियः ॥

एवमन्येऽप्येवप्रतिबद्धाः शब्दा मिलयन्ते । शुवि स्थिति रवि मन्त्रु सापु पल्लु
 चार पट इत्याद्या अन्वयान्ताः, रेखादयः—रवि रदिम रय रशा रक्ष रसा रजः रदः
 रज्जु रय रन रमनीय रविन रदिन रिपु रिष् रवि रजा रबिर रोबिन रेखा रव राजीव
 राजा रोम राय रामा राज्ञो रीति रूय रथी रेवा रोम राम ॥

विद्ययाः समान्तरपरनिस्वरत्तुप्रायधान्तलीलाभिः ।

धानुचनुर्ध्वेवायद्यः पुररथतमसार्द्धताद्रुभुर्त भयति ॥ ८३ ॥

ये शब्दा उकारान्ताः प्रथमाद्युवचने वान्ता धान्ताः सन्तोऽर्थे मिलन्ति तैः शब्दे-
 रेकान्यदुवचयोः साम्यम् । उकारान्ताः शब्दा यथा—तद बृह भोर विभु प्रभु इत्यादिकाः,
 शुवि रवि रात्रि नाभि धरभि इत्यादि, एने जसि निष्पन्नाः । यथा—शोभितरथो वन-
 प्रदेया इव भायनः । एतंशब्दाः—सदाशब्दकारः, अधिर्कविमवः, लोलपत्तवः, बहुदधिर-
 माधवः, अधिर्कद्वः । अथ इकारान्ताः शब्दाः—शनेकगुणयो भूपाला इव देशः ।
 शोभितरथवः, उष्वक्रोधराजवः, ज्ञातवेदनाभवः, सदाशरभवः, समतिमवः,
 अधिभूमवः, परमलनवः, अयोतवः, अधिभूयः, भोगिरवः, स्वच्छप्रयालयः,
 तारकालयः, शुभकेशवलयः, तारकेलयः इत्यादि शब्दा उच्यन्ते ।

शब्दान्ता इति । ये शब्दाः शब्दान्ता नान्ताश्च त एव सन्तीना अकारान्ता अर्थे
 मिलन्ति तेषामग्रे प्रथमैरुवचनेन एकवचनदुवचयोः साम्यम् । यथा—महत्प्रभुतिकाः
 शब्दाः, सप्तप्रभुतिकाः शब्दाः । शहीनो महत्प्रभुः । शहीनो महत्प्रभुः ।
 सती या लक्ष्मीर्वस्य स महत्प्रभोवाचकः शब्दः । परमद्वारविरिष सप्तदुवचाः । परमद्वार
 देश इव धनुर्धरा । बहुतराः, निविडतमाः, पुरोगमनाः, बिलसदनाः, बहुधावदनाः,
 पुरोगचन्द्रना, वृत्तकदनाः, बहुधीमदनाः, बहुल्लवधानाः, इतबहुधानाः, परम
 ध्वान्ताः, रथानेकधानाः, विशदधनदानाः, परामानाः, बहुधनदानाः,
 अयमाना, शोभितानाः, सम्पन्नधानाः, कलितस्वानाः, अधिर्कवचाः,
 कलसमानाः, बहुदमनाः, सम्पन्नमनाः, सद्याः, सद्गमाः, स्मेरदुक्खैरम्भाः,
 चादुधैरजाः, बहुस्वर्णाः, प्रगुणितरेषाः, इत्यादि शब्दा अन्येऽप्युच्यन्ते । अथ
 शब्दान्ताः—बिलमपरा भागवर्ग इव पुण्यदुवचा । अनुकलङ्कितधीमा जक्रधिरिष
 सप्तदुवचा । परमेतेषां शब्दानामग्रे विसर्गलोपार्थं धोपवन्तः स्वराश्च प्रयोज्याः । एषां
 शब्दान्ताशब्दानामग्रे ये वकारादिषाः शब्दास्त एव वकारं विना स्वरादिकाश्च विहिते
 वर्णं वेला वार्ता अशिष्टा अर्ण एका वार्ताप्रभुतयोऽर्थे मिलन्ति ते शब्दाः
 शब्दान्ताः । अथानुवचनदुवचयोः साम्यम् । यथा—परमहाविशितेन राववा इव

वनमिवोलासितश्रीकवयो वृषमभाप्रदेशाः । नपुंसके एकवचनम् । पुमि बहुवचनम् ।
वैश्वानरा इव तेजोनुगतहचिरवयो गात्रम् । अश्वकुलमिव यः शोभिततरः । प्रवृत्तः
सेनाः प्रदोषवत् ।

शोभितादिशब्दानामग्रे निपातनिदाघनिकेनननिघिनादिशब्दाः स्याप्याः स्त्रीलिङ्ग
एकवचनेन स्त्रीपुंनपुंसकलिङ्गेषु बहुवचनेन साम्यं भवति । शोभितानिघिन्निघोरे ।
मण्डितानिघितदानेन । राजितानिकेतनैरित्यादि । शोभिता रात्रिता स्त्रीलिङ्ग
मण्डिता ध्योतित्तादिशब्दानामग्रे प्रयोज्याः शब्दा यथा—निघिन्निघिन निघिन
निदान निधान निपात निदाघ निघति निकुञ्ज निडय निःश्रेणि निवन्त निघि
निशान्त ।

ईकारोपधाऽऽकारोपघनकारान्ताः पौनह्वीनादिगानमानादयः शब्दा इकारान्ता
क्रियन्ते नपुंसलिङ्गे एकत्वबहुत्वयोः साम्यं भवति । यथा—अधिकपीति वनानी
कुलम् । विशदहीनि विलाहीव कुलम् । परमहासमीनि वनानीव समुद्रजलम् । तप
परमश्वगानि वनानीव विप्रकुलम् । स्वच्छगानि बहुवर्णनागानि परमध्यानि ह्यंम्या
दानि परमदानि बहुधानादानि मञ्जुलयानि पौन हीव मीन पाठीन शालीन अश्वनी
ईशान प्रम्यान इत्यादि ।

षाजादानामारालाहाक्षा एषां षाऽऽकारान्तादिशब्दानामग्रे मृतीयैकवचनेन इनेपः
सदालक्षयान्वितः । सदरुजयान्वितः पुरोगदयाऽन्वितः । बहुधानयान्वितः । सप्त
देशनयाऽन्वितः । सदारम्भयान्वितः । बहुधारयान्वितः । स्फुटमोहयान्वितः
अथ बाह्याद्यः । बाहाशब्दो भुजवाची आकारान्तः । सत्वरक्षयान्वित इत्यादि ॥

सनकारान्तैः शब्दैः सिमाधितैः पुंस्यनियुक्तैः ।

अग्रे क्रियाविशेषणकृतायमुखशब्दतोऽद्भुतं भवति ॥ ८६ ॥

महत्प्रमुत्तमान्तशब्दैः महत्प्रमुत्तमान्तशब्दैरप्रत्ययक्रियाविशेषणस्यत्वरक्षयान्वित
नाथवमुत्तरद्युक्ते पुलिङ्गे त्रिभिर्धनेभ्यस्तं भवति । यथा परमहावरम् । विलसप्र
हितप्रथम् । अस्पाथो 'वित्रया' इति मूत्रे प्राक् यनाम्नप्रस्तावात् सविस्तरः प्रोक्तः ॥

दीर्घादिगान्तशब्दैः त्रिषां द्वितीयैकवचनरुतरचनेनैः ।

अर्थे मिलति च सान्ते. षष्ठीयद्वयचनतोऽद्भुतं भवति ॥ ८७ ॥

दीर्घादिगान्तशब्दैः त्रिषां द्वितीयैकवचनेन सान्तिप्रत्यय. स्थिति विप्रदित्या
विधाने षष्ठाद्भुत्वेन साध्याद्भुतं भवति । यथा—सुभ्रमा स्थिति विप्रदित्यादिशब्दाः

यथा। सदागान्तशब्दैश्च जनान्तैः कागान्तैश्च द्वितीयैकवचनषष्ठाद्भुत्वयोः साम्यम्
यथा—सामो स्थिति उहन्. यमहमो स्थिति विधात ।

तथा इनेपविशेषणे पुमि स्थिपि च व्यञ्जनात्तानां शब्दानामग्रे जयस्यद्वयवच
साम्यम् । इनेपिमिने इनेपमि साधयम् । यथा—गृणन्तो रथान् । जयस्यो मुग्ध
हृदिः इति यथा—शुभावाचो रथान् ।

तथा—एतं मृदं वृद्ध्या च अकारान्ता, व्यञ्जनात्तानां शब्दानामग्रे पुात. तेषां
साधयम् । यथा—दुग्धुतो रथान् । अकारान्तपद मि, इनेपविशेषणे स्थिपाम् ।

अकारान्तादोपवति निमित्ते सिज्ज्यार्मा पुंस्वाकारान्तात् सिज्ज्यार्मा पुंस्वका-
रान्ताञ्जम् साम्यम् । यथा—सोमरा जगति । पुंशु अकारान्तः । अकारान्तोऽपि
अप्यपि ।

अकारान्तविशेषणात् पुंश्विद्योऽसः, द्विषो हाम् तथा घोषवति निमित्ते द्विषो
तेरपि साम्यम् । यथा—घनगुणा जगति ।

पुंस्वकारान्तादाकारादौ स्वे सिज्ज्योः साम्यम् । यथा—बृक्ष आस्ते ।
तथा अद्वयशाब्देभ्यः पुंस्वाकारान्तात् सिज्ज्योः, पुंश्विद्योर्व्यञ्जनाङ्गाञ्जम्-
स्युद्धमिहर्ता, ह्योवे इतिज्ज्योराकारादौ स्वे साम्यम् । यथा—गुणभूत आदरात् ।

अकारान्तविशेषणात्पुंस्वस्युपसर्गशाब्देषु निमित्तनिमित्तरूपेषु पुंसि जसः, द्विषो
सिज्ज्यार्मा, बर्त्तावे जम्दासोः साम्यम् । यथा—द्वुगुणानिकामम् ।

अकारान्तविशेषणात् पुंस्वीजसोः, द्विषो जम्दासोर्व्येषोपत्ये साम्यम् । यथा
बहुगुणा इह कामम् ।

इदृशुपशाब्देभ्यः द्विषो सेलिङ्गत्रये टावचनस्य साम्यम् । यथा गुणभूता, तथाभूते-
भ्यः । पूर्वरूपेषु अगुर्भासस्योरपि । एवमन्येऽपि बहुवः प्रकाराः संभवन्ति ते स्वयम्भूताः ।
अपेभ्यः इत्येव । कुलनामित्यादिष्वेकत्वद्वित्वयोः, अराजप्रमतेष्वेकत्वबहुत्वयोः,
अतिभाते इत्यादिष्वेकत्वद्वित्वबहुत्वानां साम्यम् ॥

अथ स्वराणां मियः इत्येवोपायमाह, पूर्वमकारस्याऽप्यन्तरैः क्रमेण इत्येवो यथा—
द्योसि आसि जसि अयामि स्वरे गौणतया अद्या ।

ये शब्दा अकारान्ता अकारान्ताश्च वृषण्योस्ते औन्वयिभिः सिद्धाः स्युः ।
यथा—रामयोः रामाणाम् रामाः शमाभ्याम् । शमावगुह्यम्, शमाश्लेषः, रामेकटा,
रामेला, रामोद्योतः, रामोडा, रामैजलम्, रामैदिकः, रामौज, रामौरम, रामाद्यम्,
रामैद्रितम् । उल्लासितरामो लक्ष्मण इव वसन्त, अत्र समासेन गौणता । शब्दा यथा—
(राम लक्ष्मण पद्म कमल वाल शाल भाधान बल कृष्ण तारक अलक मालिक जालिक
अथ अथ मुक्त कान्त प्रिय मित दक्षिण दीप अजन रत्न वासन रसन धवाल प्रकार
प्रमद प्रवीण प्रमथ सित जीव वसन् धर गोत्र इत दूल हाम अकन्त धिपण परवद्य
भार्द्र बहुल तार कील मद्राग्म काष्ट विगत निकष दह कल्प घट कण उच्छुद्धल हाक
विदेह आर निर्वीर विधत निष्कल भवनादयः) ॥

अथ अथस्वरेकेण इनाद्यसमासतः ॥ ८८ ॥

अकारेकारौ सप्तम्येकवचनपुर स्वरैकादिशाब्देन, तथा इत्युर.स्थसमासेन तथा
विषयप्रत्ययेन सिद्धौ भवता । यथा अकुर्वेऽभित्तित्यति । अकारान्तरथे सप्तमी, इका-
रान्तरथे पञ्चमी षष्ठी वा । शुद्धउदितोभिर् । अकारान्तरथे शुद्धभासौ शुद्धम् शुद्ध-
पुद्गोऽस्यासित इति इत् । इत्यनेकस्वरार्थः । "सर्वोदितित्वमिन् इत्युत्तिम्भित्तोमेभ्यः"
इत्यादिना इत्यासित्तौ वा । यथा शुद्धवर्दीभूतयोः । शब्दा यथा—(शुद्ध सिद्ध प्रपत
निकष सन बह गह इत धमत जात कास्त कन प्रपुन कास्त उग्रन भावन दुर्मत
छात जयनीत अक्षय इत लान अवन अटन दिनद प्रपुन अभिवात इत अ

भुत बल बल ग्रन्थ प्रथोच अनेक पक्षतः आट सदा पदन काग मू दुर्विद दंत नि
गुरतर वार कर कट शाल मुष्ट धून वर्द्धक) इत्यादयः ॥

अइं चिप्रत्ययादौणी

अकारोकारौ चिप्रत्ययेन गौणौ शिल्पौ भवतः । यथा—महीरुतधोः । गौणदुः-
स्थितिः । अकारान्तपक्षे पञ्चमी पष्ठी वा चिः । शब्दा यथा—(मह गौतव स्या ति
पञ्च बलक सल्लक पांशुल बल मह दार गुरतम वधनम तन्त्र नन्द वेद वाप सप्त ब्रज
वदुतर काल ताल हरिताल कवल ओष्ट विन्व मागध भाष्य कर्कट कौर अत्रुं इ
कुम्भ वर्द्धन भारतर चार मन्नगर नील बाण चण्डाम सदानिम ऐरावत गुरु निरु
शाम कुश कर्कर मग्यम सदा संमुख कुण्ड तुण्ड परतन्त्र हसुक्कवर सदानुधोरन वै-
यन्त तीर एकावल अष्टर आटक सदानुवर पिप्पटेत्यादयः) ॥

रेफहृष्टसिना अउ ।

अकारोकारौ प्रथमैकवचनाप्रत्ययेकादिशब्दैः श्लिष्टौ भवतः । यथा—द्योऽभ्यः ।
उकारान्तपक्षे पञ्चमी पष्ठी वा । शब्दा यथा—(पट कट रू काक सशङ्ख वर चार केत क
उत्तप दार तर्क वाह शुम्भ मय बहु भर सदा उडु गोमया भूरिमाय उत सदाका
सक्त पर मद्य स्तन प्रभ जराय अवट अन्ध तालेत्यादयः) ॥

अऊ उवत् वृत्तवलीवविशेषणतया तु ऊ ॥ ८९ ॥

यथा—अकारान्ता उकारान्तास्तथा उकारान्ताः पूर्ववलीवविशेषणत्वेन उकारान्ता
स्त्रियन्ते, तत उकारविधिना श्लेष । यथा—अतिवधोरम्यतर प्रकारः क्रूरान्ताति
स्वसमानो मुनिमण्डलस्य । उकारान्तपक्षे अतिक्रान्ता वधुर्वेन मुनिमण्डलेन तदति
वधु, नस्याऽतिवधोः । शब्दा यथा—(आग भालाव पवाग परमन्द अधिम प्रतिव
पुनभेत्यादयः) ॥

अए डौ

अकारोकारौ सप्तम्येकवचनेन श्लिष्टौ भवत । एकारान्तशब्दानामबाहुल्यादेकारान्तादि
नपूर्वाशरा. शब्दा अर्थे मिलति धाद्याः । यथा—अधिकेवचनेस्थिति । परहेरम्बस्तुपमीः ।
अकारान्तपक्षे सप्तमी । शब्दा यथा—(भेक केरली केलि केतु केरा केदार केय
क्रमेत्यादयः) ॥

हृष्टंफेण भिन्ना गौणतया अए ।

अकारोकारौ तृतीयावचनेन एव स्वयमावरकादिशब्दैः श्लिष्टौ भवतः । यथा—
मदाववरस्य । ऐकारान्तानामप्यबाहुल्यादेकारान्तादिपूर्वाशरणामकारान्तपक्षेकाणी
शब्दागामर्थे मिलति पहणम् । यथा—करवर्भेत्यादयः । मिष्टधोपवदादीर्ण सन्धि-
मेदिनावा अभावेन विगमरिवभ्रताद्विगमं एव ॥

अऊ

अकारोकारौ प्रथमैकवचनाप्रत्ययेष्वोपपूर्वाशरवयोदिशब्दैः श्लिष्टौ भवतः । यथा—
मजोवर्धधोः । अकारान्तपक्षे नि । उकारान्तानामप्यबाहुल्यादेकारान्तादिपूर्वाशरणाम
उकारादे अकाराद्योपपूर्वा शुक्रानां शब्दानां पहणम् । यथा—कोरक गोलक लोचक

कोपस्थितित्प्यादौ ङकाराये अकारः । कोपष्टिः कोदृशः कोदृशः उर्ध्वकोपवरित्यतिः
 कोपस्थितित्प्यादौ ङकाराये ङोपवन्तः । पुरोपोतः, अधिकोपगतः
 इत्यादौ ङतिः । पञ्चदशेऽपि समास ङपोतायेः ।

उलीलया अउ

अकारान्ता ङकारान्ता यदा तदा पूर्वं ह्रीविवेचनत्वेन ङकारान्ताः कियन्ते,
 तत्र द्विविधिना हनेपः । यथा-अस्यासप्रोद्विरः स्वगुल्यः कुलम्योदयः । यत्ने अति-
 कान्ता वा सामन्त्येन सप्रोर्वेन कुपेन तन् अस्यासन्नु, तन्वाऽस्यासप्रोः । एवं ङीः ।
 एषमन्वेऽपि ॥

गौणस्ये या अयत् ॥ ९० ॥

आकाराण्डाः शब्दाः पूर्वमन्यविवेचनत्वेनाऽङकारान्ताः कियन्ते, पञ्चादकारविधिना
 सर्वस्वरैः हनेपः । इकारेण यथा-पुरे प्रचुरशाके इम्यथा शरत्केदारस्येन । शालापक्षे
 सप्तमी । शालिपक्षे पञ्चमी षष्ठी वा । शब्दा यथा-(शालासम्या विनया प्रेला हेला
 वदुगडा परमहाला महाशाला मुक्ता कान्ता कचेस्यादयः) । इकारेण यथा-(यदा वदु-
 काया परमहाका छद्विरवाला महाशाला) इत्यादयः । वदुगलाभीभूतः । उकारेण
 यथा-(मन्वा मूना कम्वा यला प्रवा भम्वा मृगवादयः) । भूतप्रवोरम्यः । ऊहा-
 रेण यथा-(भा प्रतिभा अधिभा पुनमी कषडादयः) । अतिमीरम्यः प्रचारः । स्व-
 रूपधिकदृग्द्वय ॥

द्विजना ग्रामि ङति स्वरे ईई ।

इकारकारी द्विप्रत्ययेन तथा आम् इम्भ्यां तथा स्वरैश्च ङितौ भवतः । यथा-
 सदावर्णीभूतः । सदावर्णीनां सदावर्णयोः सदावर्णयनुतनादयः । शब्दा यथा-(अवि
 महाशालि अधिकालि प्रचुरालि मन्दि आलि महिबलीत्यादयः) ॥

इउ ङी

इकारोकारी सप्तम्येकवचनेन ङितौ भवतः । यथा-विषी प्रातिः । शब्दा यथा-
 (अगिरेति कठितरि सदारि दारि कष्यारि सदाद्रिप्रभूतयः) ॥

बलीवगुत्तिये इऊ उपिधिना तथा ॥ ९१ ॥

इकारोकारी यदा ह्रीवे तदा ङकारान्ताः ह्रीविवेचनत्वेन ङकारान्ताः कियन्ते, तत्र
 द्विविधिना हनेपः । हेभ्यापि विदादयो कुपे ॥

इय ङसिङ्गसौ रेपे

इकारकारी पञ्चमीपक्षेकवचनेन पुमन्योप्यारिश्चप्रमुक्ताशब्देन ङितौ भवतः ।
 यथा-सदाशोरम्यः । यकारान्तताशदानामभावात्तेसभः कल्पितः । इमा सह वर्नंत
 इति हेः, सकारम इत्यर्थः । सदाशोरभवाशोपः ॥

ङी ययलोपिरुदरे इय ।

इकारकारी सप्तम्येकवचनेन बलीवगुत्तिये ङितौ भवतः । यथा-सदाता काटो-
 अरिः ॥

सप्तम्योपनसियोतेन ययलोपिरुदरे इऊ ॥ ९० ॥

विलसद्गमान इत्यत्र यद्वेकवचनोद्भवः ॥६८ ॥
 यर्णादीनाममङ्गे तु राजा मृदुकरस्थितिः ।
 संसारसारमर्थैक्ये संस्कृतप्राकृतोद्भवः ॥ ९९ ॥

यमसोपायमाह—

समानस्वरवर्णानुप्रासतः श्लेषतस्तथा ।
 स्याद्दर्शयद्पादानामावृत्त्या यमकं द्रुतम् ॥ १०० ॥

अनुयासद्येपोगायाः पूर्वोक्ता एव ।

ऐलादिऽम्बितद्विरणमयस्तरशृङ्गाः शृङ्गारभाषास्त्वः सहचारिकान्ताः ।
 कान्तामृगमनयोऽथ वान्ति सारं भारद्वाजशृङ्गशो मरुतां मरेलाः ॥
 भवति वृद्धिद्वये कमलागमो जिनमतो न मतो नमतो मम ।
 न रतिदाग्मरभूरइकामधुक् छरमगीरमगीरमगीरयता ॥

यमन्यान्तर्लसत्यत्र रतिभूतत्वाऽऽहः ।

छरौघः श्रीमसो रतिरतिभूतरुधारणः ॥

यत्रोच्चिदितोषामासप्रदनेष्वरपुनरुक्ताभासा अपि श्लेषताज्याः । यथा—

तरणि पय घघोनि । नाथ । कुप्रास्ति भौरिह ।
 सविताई प्रिये वचिम प्रिय । दूरेऽधुना पिता ॥
 मात्पेष मेररचिगेऽपि नमेरशोभो वृत्तनामिन्नामपि बहव्रनित्याभिरामः ।
 सध्यालयालमपि चन्दनपादपानां लक्ष्यालयालमभितो बहने समूहम् ॥
 मूर्ध्ना बहन्ति के कुम्भौ मुग्धा छिष्टा मयीति किम् ।
 कियने कुञ्जशास्वत्य किमु सम्बोधनं पुनैः ॥

गज्ञानन ।

प्रद्योतनोऽम्बुजानी सविता मदमां विकलंनस्तमसाम् ।
 निसिलजगच्चतुरमावन्भारतनं रविर्भवति ॥

इति श्रीजिनो वल्लेपसिद्धिस्थाने श्लोकात् अद्भुतस्तवचमपुर्थः ॥

अथ चित्रप्रपञ्चः ।

स्यात् स्वरव्यञ्जनस्थानायाकारनियमप्रणा ।
 व्युत्तगूढादि धा चित्रं व्युत्तं तत्र चतुर्विधम् ॥ १०१ ॥
 मात्रार्थमात्रयोर्विन्दुवर्णयोश्चयवनाम्मतम् ।
 क्रियाकारकसम्बन्धपादैर्गूढं चतुर्विधम् ॥१०२॥

स्वारादीनां निवृत्तानियमः स्वाविवर्धम् । यथा—त्रय सहजतदवधमत्र जय मय्य-
 मद्भुक्तन जय कमलकरचरण जय सभयव्रजनाथ । इत्यैकपद्याम् । एवं द्वौद्विकपद्यादि-
 त्रयादिस्वानियमो ज्ञेयः । एकस्वारादितादृशः स्याज्या इति न दर्शिताः ॥

व्यञ्जनविधौ यथा—

कककाकुकुकाकुकु केकिकेकाकुका ककुप् ।

कौ के ककुक्कोकेककाकं काकककाकुक्कम् ॥

वर्षावर्णने ककुप् वर्तते । जारयेहवचनम् । किंभूता कककारककाकुकु
 लोलाः काकुकुः सुखामगता ये काहु मेघास्ते अहो लघन वस्याः सा । कक
 म्वादिरात्मनेपदी । ककन्ते ककाः पवाद्यन्, कं धृते तद्देगुः आकुकु आगमने
 काकुकुः । ककिककोत्यादिना, म्वादिरात्मनेपदी कक्यातुः आहूर्पः । आ
 आकुकुः, भावे धन् । कं जलम् अहो वरसद्गे येषान्ते काहु जलमृत् । पुनः कि
 केकिककाकुका । केकिनो मयूराः तेषां केका ध्वनिविशेषास्तासां कुका प्राणि
 कुक वृक आदाने, म्वादिरात्मनेपदी । कोकते कुका, नाम्युपधात्कः । कौ के ककु
 केककाकं, तथा कौ पृथिव्यां कं जलं वर्तते, किंभूतम् ककुक्कोकेककाकम् ककुका
 काश्च तेषामेकोऽद्वितीयः काको रवो यत्र तन् । ककु पक्षिविशेषः, स्वार्थे कः । क
 शक्रवाकाः । कायति अर्थमभिधत्त इति काकः शब्दः । “इणभोपाकाध्रुत्वविहृदाध
 कः” । पुनः किंभूतम् काकककाकुक्कम् काककक काकुकक तन्, केन आरमना
 कुटिलगामि । अक अग कुटिलायाद्गतौ, म्वादिः परस्मैपदी । अकतीति आ
 ण्वल् । काकुर्ध्वनिविशेषस्तं कतेति ‘अन्यतोऽपि चे’ति डः ॥

अथैकाक्षरादिशब्दाः कादिक्रमेण लिखन्ते । यथा—(कु ककुप् काकु क कि
 कः एकाकी कि कः कौ के कान् कं का के काः कां के काः कि के किम् के
 पापारौ । काकं काकसमूहादौ । को महादौ । कं शीर्षादौ । काका काकमण्ड
 अहो भूषणादौ । एकः सख्यादौ । कणो यमादौ । काको द्विजादौ । कोकप्र
 ककु र्नात्रविद्यादौ । समिन्द्रिपादौ । खाऽकं । आधुर्मूषकः । गः गण्डादौ । गौ
 गौः स्वर्गादौ । अगो वृक्षादौ । अङ्ग परीरादौ । इङ्गम् इङ्गितादौ । आगो म
 आगूः प्रतिज्ञायाम् । गङ्गा गौ गाम् अङ्ग । घः घण्टादौ । घा किङ्किण्यादौ
 दु सारौ । ओष प्रवाहादौ । चभन्द्रादौ । चञ्चुम्ब्रोठ्यादौ । चञ्चूः चञ्चु
 प्रन्वपञ्चिन् उभ्र । चोर्ध वल्कलम् । जो जैरादौ । जुनेभोवागादौ ।
 मझादौ । मात्रियुद्धादौ । भोजो मलादौ । अजाः आजूः । टो रथे । टं पृथिव
 अहो इहादौ । आदि. अट अटात् आटोत् । डः मिवादी । इडा पुधाङ्गादौ
 म्पुनौ । णो निष्कलादौ । ईडा अजिरिवाक्षपकीलादौ । अणुर्ध्यादौ ।
 मन्करादौ । ना श्रीः । अन्तः प्रान्तादौ । ईतो. रमग्वादी । ऊतिः रथ
 एतः आगमादौ । तत्तं धागादिवाद्ये । ततो वधासादौ । यातः वित्रादौ
 विरामादौ । तन्तु तुक अन्वर्धे आति । तन्तुः जलजोवविशेषे । अन्तर उतः
 ऊतः स्युने । तन्—शब्दः मोते तन् तौ तान् तीः ते ताः तत् ते इत् । अति
 एतिः ततिः तान्त इति । एनी एने एनम् एनौ एनान् एनैः एते एताः एता
 एताः एतन् एने इत् । यः शीलादौ । अय अयो । इ परम्पाम् । दा दातादौ
 नेत्रादौ । अन्तुनिगशादौ । दिग् इग्नुः वधोने । दीः आदिः । इदम् अदः

से दसौ । धा धनदासौ । धुर्धारासौ । अन्धोऽक्षिहीनासौ । आधिमानःपीडासौ ।
 जल्प्यु योः ऊचः अन्धु पृथम् पृथ । धुर धानमुत्पासौ । अधः अधिक । सो
 अन्धासौ । निर्नेतरि । सु स्तुत्याम् । मौस्तर्षाम् । अग्ने भक्त्यासौ । इतः स्वाभ्या-
 सौ । उच्चः, विष्ण्वासौ । मा सो जानन अधः सुध क्षाता अनु म सो मूनम् अनु ऊनः
 एव् एनाम् अनेन एनः । वः पत्रासौ । पृः पुरासौ । पृः अपूपः आर्ष पापम् । एषो
 विः । अवि अय पम्पा । उषा आपण् आपि । उषा निदोये । सो वरणासौ । विः
 प्यासौ । विद्वं प्रतिविष्वासौ । अट्वा सप्तु विष्वा । वषयोरेवमिति बोऽप्यत्र ।
 वः सिवासौ । अविसेपासौ । वाक् वचनासौ । विवार अय एव इव वा हे आशाम्
 व विम् अवाक् ववित् आविः विः । मः शुभासौ । भाम् कान्त्यासौ । मी मा भूः
 मूम् भोः मी मा भोः दभा आमा अमि भुक् इम भिन् भाक् भो भिः आमिः एभिः
 माव अमाः । मः सिवासौ । मा लक्ष्यासौ । माम् मासासौ । मूर्धन्धने । आसो-
 म्पासौ । इमा सोर्षासौ । मुग् धर्षासौ । इमौ इमे इमम् इमौ इमान् इमे इमाः
 म्य अमी अमुम् अमून अम् । अमा सहायं । मा वारणायं । मां मे मम अमान् ।
 मे मारतासौ । ये पत्नी । या वानासौ । ययुर्षादासौ । युध अयम् आयुः अये अयम्
 वि आयाः यः यौ ये यम् यौ यान् यैः ययाः या ये याः याम् ये याः यया यन्
 अयाव अयाम् ययौ ययुः इयाव इयुः । रः स्मारासौ । रोर्षात्नी । रः सुर्षासौ । रीः
 नासौ । अरोऽष्टादशो द्विनः । अरम् अमाद्रासौ । आरो भौमासौ । आरा अर्न-
 दिनी । इरा जलासौ । ररर्षेपासौ । रक् घोभासौ । अरर आगिः इौ कपाटे ।
 री रीरी इौ आकृटे । रत्र रे उर अरः ईर उर इरम् एष राज् अरि अर अरे रे
 रिण आराव अराः रसौ ररः रमे आर आरः । ल इन्द्रासौ । लण्वि । ली वल्लेवा-
 । अलिर्भृद्गासौ । आलि भेज्यासौ । आलुः कन्दासौ । इल्ल भूष्यासौ । लीला
 आमासौ । लोलकलासौ । लोला क्रिडासौ । ईलो वायो कण्ठः आलुः कर्पत्रि-
 । अलम् इतिताले निरथे च । लाला अलिन् अल बुभिकपुष्परिदिका लुलम्
 लम् पला अण्डल आलप्रथवी पृथ आनी लानी एव अलान् अलु लनी ललुः लले ।
 लयोरेवमिति बोऽप्यत्र लेष । ली द्रुमे । ला भास्नाशाम् । ली क्षपने । लुर्विषौ ।
 लुः क्षिणासौ । अलाया रिगासौ । आलुषीडासौ । ईला सिवासौ । ला-
 ली अंश । आलीः मद्रकवागासौ । लुव गिणु । ईला दलदन्दे । आलु ।
 लेष्टे । ल् मर्भविमोक्षे । उषा विहासौ । ल्प ल्प्यासौ । ईषा । लः परोक्षे ।
 लक्ष्याम् । लम् अंश अमूक् सोमे लम् अध अलिः सो सा अरौ आसम् आसम्
 मे । हो इन्नासौ । लविः सर्षासौ । ईला म्पासौ । अहा हाहा हृ ह्य ह्य
 हृ हृ हे अहो हं हो अह ह हाहा जाह आहुः । वषयोरेवमितिः ।
 ह्यः कृष्ण ह्य वषयोऽभूतिः याम ई धोदरीऽवतः ।
 ऊ दण्डे ह्यत्र ह्येये देवदाज्यमातरो ॥ १०३ ॥
 लुर्वेवगुल्वावाहाही भवेरेदिष्टुरैः शिवः ।
 उषेया ऊरुभक्तः वयासौ मद्र परमः शिवः ॥ १०४ ॥

को प्रत्यागमप्रकाशाशकैकेकियायुयमाऽग्निषु ।
 कं शीर्षेऽस्तु सुमे कुस्तु भूमौ गच्छे च किं पुनः ॥ १०५ ॥
 स्यात् सौमिन्द्रियोः प्रश्ने वितर्के च स्यमिन्द्रिये ।
 स्वर्गे ह्योमिन् नृपे शुभ्ये सुमे संविदि ह्यो रथौ ॥ १०६ ॥
 गस्तु गातति गन्धर्षे गं गीते गौविनायके ।
 स्वर्गे दिशि पशौ रश्मौ वस्त्रे म्माथिगौ गिति ॥ १०७ ॥
 जनेऽपिण घस्तु घण्टीरो घा किद्रिगयां वषे घ्नतौ ।
 इस्तु भैरवथिगयेऽद्युयोऽश्वत्थोऽश्वत्थोः ॥ १०८ ॥
 छः गूर्ये छेदकं छस्तु निमंसे जस्तु जेतति ।
 विगतो जूर्नभोधाधि पिशाच्या जयनेऽपि च ॥ १०९ ॥
 ओं लष्टे गायने ग्राहयश्चने घर्षंरघ्नतौ ।
 टं पूषिदयां कश्चु च टो घ्नतौ ठो महेश्वरे ॥ ११० ॥
 शुभ्ये बृहन्नतौ धाम्नमगहले षं शिपे घ्नतौ ।
 जाये दा निर्युगे शष्ने दक्षायां गस्तु निष्पत्ते ॥ १११ ॥
 ज्ञाने लक्ष्मश्चरकोऽहुपुच्छयोस्ता पुनः ध्रियाम् ।
 धो मीत्राणे महीधरे नृं पश्यां दृश दानुदानयोः ॥ ११२ ॥
 छेदे वस्त्रे च धा गुणर्षे गं घातति घीर्मतौ ।
 भूर्मांश्चर्यनिष्ठासु ल पुनर्षेऽप्यनुदयोः ॥ ११३ ॥
 निम्नं नेतरि तुः क्तुष्या लीकनयों पस्तु यातति ।
 पयने ह्यन्याने च को क्तुष्ठाऽनिलकोतयोः ॥ ११४ ॥
 पूष्ण पूष्णारे निष्पत्तवापण व प्रणेनधि ।
 बलमे वि ग्राहकश्चर्येऽमृदो मोऽनित्गुत्रयोः ॥ ११५ ॥
 ना चान्तो म्पुत्रोऽन्याने भाभाय म शिपे विषौ ।
 वस्तु जिह्वायां मा मान धामावपानात्पुत्रायाम् ॥ ११६ ॥
 म्पु पुनर्वलादे वस्तु मन्तावश्याने व पशौ ।
 वस्तु यातति लक्ष्मणश्च याने लक्ष्मणा च ही वृषभौ ॥ ११७ ॥
 नश्यते शिवायने चान्ते वस्तु वस्तु वस्तु ।
 वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु ॥ ११८ ॥
 वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु ॥ ११९ ॥
 वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु ॥ १२० ॥
 वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु ॥ १२१ ॥
 वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु ॥ १२२ ॥
 वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु ॥ १२३ ॥
 वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु ॥ १२४ ॥
 वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु ॥ १२५ ॥
 वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु ॥ १२६ ॥
 वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु ॥ १२७ ॥
 वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु ॥ १२८ ॥
 वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु ॥ १२९ ॥
 वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु वस्तु ॥ १३० ॥

वाग्द्वयलताहृतिः ।

अर्थात् वदने भावे तु । अर्थात् पुने तथा ।
 इत् एतद्वा संज्ञकत्वात् विद् तमेते मृषीत्ययोः ॥ १४८ ॥
 इत् लिङ्गार्थं विद्यायाः भा प्रभावे इत् इत्यपि ।
 भावम् भावे विद्यौ चैते मृष्यादात्मोपयोगिनः ॥ १४९ ॥
 एवं तु लक्षणयोस्तु भूषादात्मवत्त्वम् ।
 विद्यायां भावकारः सौ कथामे कौटोऽपि वागमे ॥ १५० ॥
 यथाऽप्येवं चैव चोः संख्या च परिबोधने ।
 वदो यमे कौटोऽपि तथा प्रादाल्लिङ्गिनि ॥ १५१ ॥
 वाचः शोचतपित्ति क्वास्तिरोवपात्तने टिप्ते ।
 हापमानदुभेदेषु वाचं वाचच दसचं ॥ १५२ ॥
 शोचिता इतस्यं च वाचा तु वाचजद्विधा ।
 वाचोदुःखत्वा वाचमाविचा त्तिवा तथा ॥ १५३ ॥
 वाचोली वाचमाशोऽप्य बोधकमे वृषेऽपि च ।
 वदुं वी पादपे भेजे क्वादागवतु मदीदृते ॥ १५४ ॥
 शीले कर्तव्ये भावात्पद्मलिङ्गमात्रयोः ।
 उपसर्जनभूते क्वादागवतुपायप्रतीकयोः ॥ १५५ ॥
 अङ्गानि वृद्धिदे क्वादिहः क्वादिङ्गिनेऽद्भुते ।
 ज्ञानजडमयोऽप्यार्थं तु ने व्यसनपापयोः ॥ १५६ ॥
 बोधः प्रवादः सहातोऽद्भुतवृत्तपत्परा ।
 उपदेशश्च क्वात्पुस्तु शोचयां वज्राहुते तथा ॥ १५७ ॥
 अजरदाने दरे विष्णौ क्वाजं येषमि स्मरे ।
 ध्यात्तः शले समस्मार्था मुभ्यद्वोऽङ्गालकं भूयं ॥ १५८ ॥
 क्वात्पुच भलयोदंटे इडेले च पुषटिवाम् ।
 गोवाचकप्रभुमिनादीषु तथा क्वादिगिराधिकत् ॥ १५९ ॥
 अलाऽप्रबोलऽधौ श्रीमन्वस्तुमीतल्पयोः पुना ।
 अन्त प्राप्ते च पार्श्वे च स्वरूपे तिथये तथा ॥ १६० ॥
 नागावयवया क्वादीतिरजन्यप्रधासयोः ।
 क्वादृति क्वाती रलावामेत क्वात्तं प्रागते ॥ १६१ ॥
 तत वीणादिवाद्ये स्वात्ततो क्वात्तेऽनिले पूषी ।
 ताताऽनुक स्यं जनचंऽन्तः स्वाभिगदभूपयोः ॥ १६२ ॥
 अन्धोऽप्यकानेऽतिहीने क्वादाधिर्वन्धकाशयोः ।
 मनाती व्यसनेऽधिष्ठानेऽनं स्वसितभक्तयोः ॥ १६३ ॥
 इतः स्वामिनि क्वाये क्वाद्गुम्नं क्वात्ते द्वापरे ।
 विद्यं तु प्रतिविद्यं क्वाग्मएडले विद्विकाफले ॥ १६४ ॥
 -रवके रोगमेदतागयोः स्वाधुमा पुन

गिरिपारण्यां हरिद्रायां कीर्तिकाभ्ययनशील्यदि ॥ ११९ ॥
 यदुर्गं प्रहृष्टे वाहे क्यादरोऽद्यादशाहंति ।
 मण्यरे नृ नृणां शीघ्रशीघ्रगयोरदि ॥ १२० ॥
 घातो शीरी शनिभीमे घारा यमप्रभेदिनी ।
 दशाऽभोगात्तुराभूनु दशैर्द्वयतुरङ्गयोः ॥ १२१ ॥
 अलिः तुवापुष्पलिहोदालं नृ हरितालके ।
 तथा निरर्थके ज्ञेयमालिस्तु गिरादाशये ॥ १२२ ॥
 यमर्षे अल्पमागता मोतापातुर्लभिकाः ।
 आतुः कम्पे भोतुकेऽपी लोपां गोर्गात् नृणां नृणा ॥ १२३ ॥
 लोप्या के विरिहागता अङ्गात् नृणां नृणा ।
 लोप्यामे अन्तरेण अ लोला तु दशमाधियोः ॥ १२४ ॥
 अर्थांये वपी भूमिधरे मृगचक्रधरे ।
 अर्थाः शृणाविरागतां विरले अगद्वीरिजिते ॥ १२५ ॥
 अथात् नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां ।
 ईसाः कर्णामिनि नृने अ कर्णावीया नृणां नृणां । ॥ १२६ ॥
 इया कर्णाव्याहारेण नृणां नृणां नृणां नृणां ।
 आताः कर्णाव्याहारेण नृणां नृणां नृणां नृणां । ॥ १२७ ॥
 इया नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां ।
 इया नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां । ॥ १२८ ॥
 इया नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां । ॥ १२९ ॥
 इया नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां । ॥ १३० ॥
 इया नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां । ॥ १३१ ॥
 इया नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां । ॥ १३२ ॥
 इया नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां । ॥ १३३ ॥
 इया नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां । ॥ १३४ ॥
 इया नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां । ॥ १३५ ॥
 इया नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां । ॥ १३६ ॥
 इया नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां । ॥ १३७ ॥
 इया नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां । ॥ १३८ ॥
 इया नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां । ॥ १३९ ॥
 इया नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां नृणां । ॥ १४० ॥

- च सुखं शक्तिशक्तयोः किं प्रकृतं बुद्धमेवैषि च ॥ १५६ ॥
 कोऽभ्योप्याशंसमाहात्म्यावाक्येण समुच्चये ।
 हेतो वसाम्भरं मुच्यदागिताविनिदागयोः ॥ १५७ ॥
 पादपूरणेऽचभुनो नु विरंतेऽप्यधारणे ।
 समुच्चये पादपूर्ती चिद् निमेषंनक्तिरुयोः ॥ १५८ ॥
 नि कयात् संने भृगाथे च निम्याथे क्षानकर्मणि ।
 शक्तिपातोपरमयोः शिष्याध्ययताशिवु ॥ १५९ ॥
 सोऽंशममावेऽधोमावे वध्यमे कीशलेऽपि च ।
 नु प्रकृतं नुनयेऽमीनाथे विवन्पवितकयोः ॥ १६० ॥
 नमोपथे वाङ्मये तद्विद्वत्प्रदग्धयोः ।
 व्यतिवर्गं वयङ्कथाथे निवेधाभापयारि ॥ १६१ ॥
 वा समुच्चय एवाथे उपमानविकल्पयोः ।
 विद्विष्टेऽमीने नामाथे धे हतो पादपूरणे ॥ १६२ ॥
 श्च कथाणे सुखे नम्रहृष्टार्थंनद्रुमाथयोः ।
 शोभनाथे समाथे ह समुच्चये पादपूरणे ॥ १६३ ॥
 हा सुगुदुःखविषादेषु दि हेतापवधारणे ।
 विरंते पादपूर्ती च ही विस्मयविषादयोः ॥ १६४ ॥
 दुःखहेतो च ह रोपभाषणेऽनुनयेऽपि च ।
 हं तर्के प्रकृतं पुनरथे स्वभाषने मुदि ॥ १६५ ॥
 अति प्रोक्तप्रवर्थाथे लङ्कनाथंभृगार्थयोः ।
 वृत्तापसप्रतिष्ठने आगद् दृग्ममीपयोः ॥ १६६ ॥
 इति वयङ्कप सारिष्य विपक्षानियमे मता ।
 हेतो प्रकाशभाषणप्रवाशपवधारणे ॥ १६७ ॥
 एवमथे समाप्ते कथादुल प्रशयितकया ।
 समुच्चय विकल्प चाऽथाऽप्यथ कथासमुच्चये ॥ १६८ ॥
 मङ्गल सशयारम्भाधिकारानाम्तरेषु च ।
 अन्वादेश प्रतिज्ञायां प्रकृतमाकल्पयारि ॥ १६९ ॥
 अनुसंज्ञणयासम्भृतभागेषु सन्निधौ ।
 सादृश्यायामहानपु पञ्चादथंनहार्यायोः ॥ १७० ॥
 नम्यास्येण परिप्रश्ने प्रमुक्तापवधारणे ।
 वाक्यारम्भेऽनुनयेऽप्यामन्त्रणाऽनुष्ठवारि ॥ १७१ ॥
 नाना विनामयानेकार्थप्यव्यस्नेयद्वययोः ।
 अथहृष्ट वजन चाविपर्ययवियोगयोः ॥ १७२ ॥
 निर्वेशाथे विशुध्यर्थे विद्युथे परिकीर्त्यने ।

प्रश्ने युक्तपदार्थेषु कामचारकियासु च । . .
 उपासन्नेऽधिके हीने सादृश्यप्रतियल्लयोः ॥ १७४ ॥
 तद्योगव्याप्तिपूजासु शक्ताचारम्भदानयोः ।
 दाक्षिण्याचार्यकरणदोषाख्यानात्ययेषु च ॥ १७५ ॥
 अभिर्घोपसालभ्रणयोरित्यांमृताभिमुख्ययोः ।
 स्याद्दमा सन्निधानार्थे सहाय्येऽलं निवारणे ॥ १७६ ॥
 अलङ्करणसामर्थ्यं पर्याप्तिष्वयधारणे ।
 एवं प्रकारेऽङ्गीकारेऽयधारणसमार्थयोः ॥ १७७ ॥
 नूनं तर्के निश्चये घाऽपि प्रश्नेऽनुनयेऽपि च ।
 अये क्रोधे विषादे च स्मरणे सम्भ्रमे तथा ॥ १७८ ॥
 अन्तर्मध्येऽन्ते स्वीकारे ऊर्ध्वर्यूररी तथा ।
 विस्तारेऽङ्गीकृते घाऽय वियोगे व्याप्तिशुद्धिषु ॥ १७९ ॥
 आलभ्यने विज्ञाने स्याद्देशीपम्येवद्वययोः ।
 निकारेऽयधारणे स्यादुपा रात्रितदन्तयोः ॥ १८० ॥
 अतः स्यान्निर्देशे पञ्चम्यर्थे हेत्वपदेशयोः ।
 इतो विभागे नियमे पञ्चम्यर्थे च कीर्यते ॥ १८१ ॥
 तत आदौ परिप्रश्ने पञ्चम्यर्थे कथान्तरे ।
 अहा धिगर्थे शोके च कद्वलार्थविषादयोः ॥ १८२ ॥
 अह क्षेपे नियोगे चाऽप्यहो प्रश्नविचारयोः ।
 हीही हास्ये विषारे स्यादन्ततोऽययये तथा ॥ १८३ ॥
 उपेक्षायां पञ्चम्यर्थे शासनेऽप्यहहः स्मृतः ।
 संज्ञाऽद्भुतयोस्त्रिमुक्तोऽनेकार्थाऽध्ययसङ्ग्रहः ॥ १८४ ॥

अर्थे वाशा घातव — मू मलायाम् । वा घाते । त्रि त्रि अभिमर्ते । इत्तु तु मनी
 अ प्राप्ते । ईत् शोभने । के त रे शब्द । ले खर्ने । ऊ ते हवे । वे लो
 शोषणे । वल् वल् इत् इत् अत इत मनी । अम् मनी । अत्र जत्रि पुर् ।
 पर मनी । वर मेषाने । इर मनी । कोट् कोट् वरमाद् । अह वयने ।
 विलामे । अट् अत्रियोगे । अत मनी । अट् वयने । इदि पामेवने ।
 शब्द । अम माय् मनी । शुषव अत्रियव । इदि ध्याती । अय मनी ।
 उट् मनी । इत् वल् । वाऽप्येधाया ॥

अह मनी । हीक विहावमागनी । वल् इत् शब्दे । वृत् मनी । वृत् ति
 व । वृत् वने । वेत् प्रतिदाने । इत् वालने । वल् कीर्त्तये । वृत् आरा
 वृत् मनी । अत्रि मन्वाहेन । इत् वृत् मनी । इत् वृत् मने । अट् विहावने
 व । वृत् विहावमात् । अह मनी । वर दाने । वृत् वृत् । अह मने ।
 अह मनी । वय मन्वृत्ताने । इत् मतिविहावदाने । इत् वेदाव
 वृत् विहावने । वाऽप्येधाया ॥

राष्ट्र गतिरेषणयोः । श्ये श्येणे । श हिंसायाम् । शृ माणे । शृ म्प्ये ।
द विदारणे । जप् जप् ययोदाहो । गृ शब्दे । अ गती । गृह हृत्वे । अ
भोजने । इय आभोज्ये । परस्मीभाषा ॥

शृष् संमर्द्धा । आरमनेभाषा । इति श्यादिः ॥

पृ पूणे । श्रु श्रुणे । अहृ अनाररे । लृट् कर्मवाचाम् । ओल्त् कर्मणे ।
ईट् स्तुतौ । भुषोऽवकण्ठने । अत्र उरथेने । अत्र वीट् अहृ भाषायाः ।
परस्मीभाषा ॥

यु युष्मत्भाषाम् । गृ वित्ताने । लृट् ईट्यायाम् । आरमनेभाषा ।

अट्ट लक्षणो । अट्ट पदे लक्षणो च । अय पारकरणे । अन्ध एट्युपसारे ।
आम आमन्त्रणे । परस्मीभाषा ॥

ली द्वीकरणे । आन्ट्ट लम्भने । ईर धेने । भू प्रास्तावात्मनेदी । इति
चुरादिः ॥

मीलानानलिलोनलाललनानलिनानना ।

ललललललनानलनलोलुधेनललनानना ॥

द्वयभरः ।

अय द्रव्यक्षराः शब्दाः । यथा—

मालोक कळ कीलाल कळट्ट काल मळका कालो मळोक एक कुण्डल कळा केलि
कळ कीळ कलि काल कोल कुल कूल लोकम् लोक भावुळ कट्टे कळिका कळिका कळोव
लडा लक कंकलि काल किलकिला किलकिल मळोक मळक लडा टोका कळक कळको
कळकळट्ट कोटि कोट कोटिका कळिका कुटो कुट्याक कट्टकम् कट्टम् कळट्ट
अटक वृत्तिका वृत्तान्त कान्त कुन्त अट्टित कौतुक कट्ट कतको केतक केतको आट्ट
आट्ट कान्ति कृत अफ ठफ मुफ अके कार कारक राका कारिका कूर कोर कोर
कोरक कारा रट्ट भाकर भाकार अङ्क करि करीर किरि कर्करक आरक काह कि
अकरोण कारा अकिण् नाक कानन कनक आनक अनेक नाकि अनीक अनोकिनी शीः
शुः दया दायाद दययाद यदु देयाव अदावि उदय उदाय आदाय इन्दुदध दिवि ईव
विदिक् वेद विदुः वेदवाद वन्दे वदिव वदावद दव अम्बुद वद वदव अवदाव अवाव
विवाद बुद्ध अमर मरु रामा मार रमा रोम मेर रमा आश्र मम मर्म हर अश्रि एव
आसार अम्बु मार मौरि सरमा मारम मम्बु अछ उछ मर सार सर एरा अष्टुष्ट एव
मातृ तमप्रत्यय तमम् तातर्माति मिमिल मत अमुत. माति मातृ मत्तम् मत्त हतान
अतमि तेमे लेखा आभगडळ सगड सल असेल असेल्ल असेलि खेल्न सल अखिल
खिल लेखा छषा सन्धा मौध विन्धु साधु साधु असेधन असेधि ससाध असाधि अग्
भर मार मारो विधु बुध विधि वेधा. बन्ध वध वेध बाधा अधावन् अधावि धव धू
सोम मास मम अमम सामन् मास मोमासा छम सामन् मामा असमत असमि अफ
सामन् तारा डलरा ताम् तर तार दन रल रेनम् अतरन् अतारि तेह. अन्तर वह इत
अति आत अत्र अत्रि अन्व आतुर भाद आर्द्र रौद्रो रौद्र रद इन्दिरा दर दूर दाहदा

बुद्धि उदर रोदः अरुदन् अरोदीन् अरोद अरोदि आदर उदर इन्द्रिन्द्रि
 दुग्दर र्द कदा कदा कुक्षि आकाङ्क्षन् अकाङ्क्षि अक्षि इक्षु उक्षन् धारा धरा धरा-
 धर धार राधा रधिर् रोधम् पुरन्धर अधरन् अधारि पुर धुग रधि अम्बा वीर दार-
 शान् विदर धार धर धैर धारि आरये उर्ध्वो उर्धरा अर्धत् धमे धैरि धर र्व अरुण रण रोग
 अरिण आरण अरिणि आरण अर्णः ईरुण रणन् रणरण र्णु कणा कर्णा अरणन् अरणोन्
 अरानि रराण मानु नामि नमम् सखिभ पूषा चौप विपेय पुषोय अयुपन् अपेपि
 अयोपि हेळि हळि हळ हळी हेळा दिन नन्दन नमिन्दन् दीन दनु निन्द्या नाद दून नदी
 दान नद निदान निन्दु निन्द नाद इन्दुना निनिन्द ननन्द ननाद नदीन नन्दन ननाद
 पुनोद विमा विमय भव भाव विभाष भुवम् भुवाः भुवाम् भावी वैभव विभु अमवन्
 अमूय अमूय अभादि वनूये भाव अभासि वमा इतिः चोदनाथैः, राहु इति इर इहः
 ई इर होरा हार ह्रा आहार हार अहारः हारि आरोह आरोह अहारि अर्हः हो
 अर्ह अर्हि रोधिः दधिः रुधः अर्धः अर्धो अर्धं आर्ध अर्धरी धर धार आधार धाराधर
 धार धारी अक्षुधर धौर धौर विधम् धिवा रधिर् अक्षर ररुधे रुधे अरुणन् अक्षुधरन्
 अक्षरन् धृति धृता अर्धोन् अर्धु धुम धोमा धुधुमे धुधोष कोष धोषी धुध सौध
 धाम धनु अधम इधम आधमन् धूम धुवा मेधा पाद् पाद्प अयादि पदे पद धध धामन
 धधिन् आसध सध धाम आधस धेवास मेधा धामम् अयमन् कषास गहा गहाम् गही
 गधिन् मुपोह सिमेह गहान् मोह धिम हेम होम तेजम् जाति जातो जित जात
 नत्र जग्नु जातु जतु जेता आतर तताय तपः तप ताप तेपे पात वेने पपात तस पीत
 पूत अतोतन् विन् पीत्र हेनि इति इत इत्त आहृति हुत हित इत आइत धाप धाप
 धापाये धनु धावा धनी धाम्पा अघापन् धक धकि गेल गुह गोवा गोक गण्ड गल गिळ
 अघलन् अलान् अगामि लङ् लणु लणुड धरा आधाय धाप अगावि अन्धा रिधये
 अगाय होर लोलुव अक्षुरन् अक्षुरान् अल पाल धलि मेघ पाण्डु धाल धक धुग पीन्
 पीडा जापीड आलन्पाय लुलोप लुलुप्य पाल निपि हलन् अक्षुप उपल वलाप अन्ध अन्ध
 ध्याय नयन अरुणन् योनि पान पून अयन अन्धोन्धम् आलाय आलाय अविनाय देश
 अरिणन् दिनाः दृश दृशा दंश करेण आरेण आरिरेण गोन गति गत अक्षुद्र यन्तु गांता
 आगन्ता गति गट गटन धाल धाल अयना यना अय अयन् अलापीन् यना लय
 दूय दलो आवन् आलन्ध वेता धित इति योनि धान योत रोध शाय अगान्
 अगावि पान पीन आपान अयान आयोक पुन ताळ लय ताळी तातु प्रताम तन्
 दूय लेम लता सुमित तुला अनुय जाति लातु वन् विन् दूय धकि धन्न धन अलाय
 वन् आदन्वन् वाग हत मिथुन तावन् दयावता वृणाष्ठ वृण्य वेता वाता धन धनु
 निधि निधान इन्धन धय गौरी गौरी इह राम रोम अय सुध धार धिनि धिना द्युध
 इह इहा अङ्गिन् अवार अङ्गार गोवा शमी आत अरिणन् अरे इह अक्षुन् अक्षु
 अण्ड गीनि आल अन्ना धाय मन्ना अयन् अक्षु अक्षु दिदोन् अमिन् विन् धिवा
 कौव विधः . . . आवेश वस वता वरी अरिणन् विदोन् गौरी अर्ध अर्ध अर्ध

राय ईषा अरयः पेयरः दिति अदिति उदन्त दन्त दन्ति दान्त दूत तदा तुन्द ददि भादृति
 वृत्त दृति उदात्त दत्त उदेति उदित ददात्त ददाति ददने दत्ते तुदति तुदन्तु इव हाव वाहु वाहृषि
 बहु षडिः वाहा हाव विवाह आहाव आहाव अवहत् उवाह इविः बहो वही उरानाः ऋषि
 निशा अशनिः ईशान शनैः नाश अनिश शुना शूनः नाश ननाश कवि कन्तु बह कब्जे
 अम्बिका केवा मन्द अमोद मुदा मोद मिमेदे दम माडाः सायम् सेवम् सोवम् असूया भाष
 अयसा यस्या अयास्यन् द्रोषा दोष जीव बीज वाजि जव अम्बीवत् अम्बीवत् त्रिशील
 आयाम यम याम मयु मय अमेय आमय माया कृद् कुह माघ मेघ मोघ मघा विवि
 शरत् शौरि शूर राशि शर सहस् सहसा सेहा हास हंस सोहम् सिह साहस सेह यसा
 गगन गान नाग नग अनङ्क काश आकाश कौशिक कुशिक केश कुश अङ्कश शक
 शकम् शुक कोश अशोक शङ्का शूक अनन्त नृत्त नीति नत नति तेन ततान तेने आनीक
 तनु तनू नूतन नुज्ज नेता नुति अथ्र भर भार भीरु भूरि मरो रम्भा वारम्म विष्ण
 वयम् वायु यव वायु युवन् अवपन् उवाय धन धनाधन कुकुन्त ककुम कुम्भ भेक कुम्भो
 अपाचि चम्पा चम्प अपचत् अपीपचत् चाप चम्प पर पार पुर पूर पौर अपर अपार
 आरोप पुरी उदीची उदृष्टत् जम्म अमज्जत् अभञ्जि अभाञ्जि भेजे भाज अम्भोज
 मोञ्ज भुञ्ज पवि वापी अवपत् अपीपवत् उवाप पीवा अतिभी मूत भोति भिति मोला
 भापा अभापि भूपा भिपक् भोपा वचम् वाचा ववा वष्ट अवोचत् इवाच वोचि वचु
 वाच अगमत् गम आगम मागा. छन्दः आच्छाद् उच्छेद् अच्छिद्त् घातुः घाता धौत
 आधौत अधीते अधीत अधत्त धत्ते धत्त. कंस सेक कसा अकसत् अकासि अङ्गत्र गत्र
 जगौ काम मूक मोक किमु कामिन् कामुकवाणी वीणा वणिक् वेणी बाण सनी सीता
 सुत हत सित असित आसित मन्ति सन्तु सतत सन्तत सेतु सोता सात मेना मेताक
 मनाक् मान मुनि भौन नेमी नमि नौमि नुम. नामन् मेने मीन मनम् मानिन् जष
 जाया जय जेष अजयत् जीवात् यज युषोज सेना सेनानी मूना आसन्न आसीन
 आसन नामा गुहा गुह विहू गूह अगूह अगाहि वण्डी चण्ड उचण्ड चौड कड
 अञ्जल अचल चल बोल चञ्जल चलाचल चाचलि च्ला चुहा चुहा च्या अलोच
 अवलत् अवालीत् अवाल भृङ्गी भृङ्ग भोग भग भाग भङ्ग भागी भोगी जड जाल
 छात्रा) । एवमन्येऽपि ज्ञेयाः ॥

स्यान्मुत्.कण्ठादि, तच्चित्रम् । यथा—
 नेनाऽनन्तकतोऽनन्त. सोऽद्यालासोदियात्तले ।
 धुनासिदासिगोत्ताल्दनुगुनुतः सदा ॥

दम्बवन्धानः ।

प्राग्बन्तवोर्जितस्मृतिचर्षो मर्वादयान्वितः ।
 समुद्रवर्गुर्ध्याः समो जयति समितः ॥ १ ॥

अङ्कनाः । एवमन्ये । एने शब्दाः उप्राप्यत्वात्त र्शिताः ॥
 गतिर्नशब्दवागमगोमूत्रिकागुगपदवाद्गतप्रत्यागताऽर्द्धगतमर्षतोभ्र्याऽर्धममादीदि.

इ	ए	य	वी	दि	धि	पि	दा
ई	रि	डा	दु	वा	दि	ही	वे
दे	रे	प	गु	उ	ह	द	वी
पा	पे	री	डे	दी	पु	पू	डु

तुल्यस्वरथाः ।

इपयद इति अत्वारो वर्णाः, श्लोकेऽपि अत्वारः पादाः, ततो वपाक्रममेकै-
पादं प्रत्येकैकवर्णो ज्ञेयः । स्वरैरक्षरमेकया ज्ञेया । अ आ इ ई उ ऊ ए ऐ, इत्य-
स्वराः । वक्रोक्तपारे वाऽष्टवर्णाः । वपा-इ हा दि ही दु हू डे डे, य मा पि पी पु पू
ये ये, व वा वि वी वु वू वे वे, र दा दि दी दू दू दे दे, अर्धं वक्रोक्तपुत्रागारेण कृणो,
वद्वर्णोऽप्यादि ॥

का एता निजद्वारेण
मोहाजनिगारका ।
चादमारपराधीन
अ चांरा वरमा वपा ॥

पादसप्तपञ्चासकम् ।

वृत्तार्थमतया नामनादीनि ॥

अनुसोमप्रतिशोमसंज्ञा वपा—[रिं रिवा रिंवे माइ देवा देवं देवं मयोरना
शेन शोमव वाम वर वींमानु भाओ धीमव ईव ईवा देकि रिम रिवा वार्दने रिवा
जातः चिदनेन अतश्चतु चासाकरी के मदानेजाः सदा कोक सदाकोक, विका कचतु
माय्या तावा काचिनी राधा राधवा इति देव शोवा भागीव कविना रापो वापाजिना
ये माई निजया तमा लमिया वाम माया देवा अण- वकि राका माय माये
। मय मय कल्पान्ण छव मयव वपाइकाः अनामा गुनामोः प्रमा देव मरी
मय वमगाव राधमा, कपापो मन्दुवा एव रिमोव सतुम् मरी हा हाव
। रिमादिजमकुटा कपादिवा मेवा पीवा हेरव हेरवा रिवावक मरी वपा
रि वेवाया प्रमार्थेन वामोद्ग म्मानन ववमाचिका रिगुदेवा देवोव वीवा इवे
। अदमार्थ-एव, कवाकरी कवा वावाका एता एमवा अण वपाकोकः अणव
। एमवा इवे एव अद कोक मा रिमदा वापा मुकुम् मयव ताव एव वावाववा शोव
। कवा एव कल्पदिवा कोककड एव कृत्तु एमामो एव हाव इति वाव एव
कल्पव कोककड कोक कोक कवम कपीम अविनी वावकड कपी क-कड कवम
कवम कोक म्मान कड म देवा कोक- मन्दे कृत्तु कवमामावा कवमकड
अव इवे- कवमामर्धे एवकवमव
वपा

पीत दम्भ अङ्गमर्क ऊर्ध्वन्दम अतित्रव जवन आराधना धन्वोसि वरु पदानि आवे
 शक पाद्य सम्मता प्रामेय कुन्दीन रामा लक्ष्मि अङ्गुण उपमानेन त्रिलास चर्चा क्लृप्ता
 दम्पती भोगिन्यौ स्वतन्त्रा मातुलानी इयामा कात्यायनी वारवधू आर्षव संवेशन
 दोहद आसन्नमत्वा कल्ल दास सोदर अवरत्र कनीयान् भागुला ननान्दा मनन्दा
 नन्दिनी हाली परीहास देयन उपमानी वीरमाटा इवगुर पितर प्राता बान्धव भावतन
 खालक कुणव कवन्ध अयय राशिक छाप अमरक अलञ्ज इमरा लक सयता सोमन्
 केशपाश काकरश घेष्टन भावनोय अवलोकन निशामन चोतन अयाङ्ग विकार नाभिका
 जीमा रसना कन्धरा अनामिका कामाङ्कृत तिलक रोमलता आरोह जवन वराङ्ग
 जङ्गल पल्ल परिकर्म अङ्गराग संवर्षान कोलक नापिका तरल ललामक लज्जा कर्ण
 कर्मिकाहारी अङ्गद यलय रसना सारसन कार्पोस इच्छ ललाटं ललितम तल्लिमा वाव
 कज्जल दीप पार्थिव प्रिशङ्कु] ।

पकार्थेऽनुलोमप्रतिलोमशब्दा यथा—[कलञ्ज पतदातप वासवा कौशिकी विभी
 काभिकः तावता कारिका कोरको नयन अपलाप वर्त्तन मन्दन साधयता वरभैरव कञ्जुक्
 कटक कण्टक नद्यपान आद्यजा मयुनः दीरवदः मरेम आर्कमिकभा यासुया कोरको
 योस्वयो रत्वार विभावि पातया नाघेन जापाजा कवसूचक नाश्रीनाम् हासीहा हावडा
 मूर्तिम् दशद वाचवा लोहलो स्पेडतास्वै तानेनेता गोप्यगो भीरमी वापा शष्पात वा
 केतव दम्भद साध्याया नार्त्ना कवकनेने नयेत लज्जु कौशिकी कामुका अर्थाङ्ग
 वलीय केशके वरवारव उपतापठ कोपतापठो जायुताकण्टक सरस निधनि विपति
 स्वदस्य सदास जनत्र जारवजा गोत्रगो योग्ययो जननज कान्ताकाम् स्मितानि भावभा
 हावडा हेलादे गौरीगौ सन्धम तरणोदन जनीज र्जुगु यात्रावा वनीजनीव दम्पतीपद
 कोस्वयोः साध्याया पातिवा प्रैङ्ग दोहदो कल्लक योनयोः यामेवा अद्याम हास्प
 र्मोदः बान्धवा माप्रता इहै मारभा इस्तइ केशाहू माळेमा दंष्ट्रादं वन्तर्दंष्ट्रादं म
 लदनमानुजा गगिता पल्लव लङ्ककङ्कालं अङ्गरागमं कण्टिकं काशिकी कण्टिकं तपयः
 मनुज भूरिन् मुनननु कनक] । एवमग्येऽपि ज्ञेयाः ॥

आकार. अङ्गाद्यादितिभक्तिप्रम् । ७५—

श्लेषार्थोपसङ्गृहीतेरभ्यादिसदृशादरेः ।

प्रतिलोमानुलोमस्यैः शब्दैश्चित्रसमुद्भवः ॥ १८५ ॥

इहोपप्लुतादभ्यन्तरेण सरसपत्रनाम्नामरुद्वयप्रतिशब्दैः प्रभाभास्वरगुणैः

सङ्गृहीतेऽनुलोमस्यैश्च यथोवाचानिजाति संभवति ।

सथेप्याचार्यिष्येणु यणाङ्गुलिभ्यु राश्विणु ।

जाणुयारे अरुद्वयपुत्रयमे ववपोरपि ॥ १८६ ॥

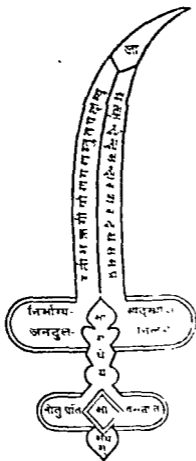
सङ्गुणयोः सप्रतीपवर्णवातामनाया ।

इतरथाङ्गिनमनयोर्विभगांसावमाययोः ॥ १८७ ॥

इत्यस्य विरोधो न समवर्तमानविरोधोः ।

इति ।

भाष्या अन्वयव्यतिरेकस्य समवर्तमानः ।
 काण्डव्यतिरेकस्य समवर्तमानस्य समवर्तमानः ।
 समवर्तमानस्य विरोधस्य समवर्तमानः ।
 अन्वयव्यतिरेकस्य समवर्तमानस्य समवर्तमानः ।

क पाप सम्मत्ता प्रामेय कुप्येन रामा खलना भद्रज उपमानेन विलास शर्वा कल्पमा
 न्यो भोगिन्यो स्वतन्त्रा मातृत्वानो इवामा कात्वापनी वारवन् आर्षेय सीमन्त
 इद आसन्नपत्न्या कल्प दाम मौदर अवरत्र कनोवात् मातृका नतान्दा नवन्दा
 न्दिनो हाडी परीहाय देवन उपमानो कीरमाठा इरगुर वित्रा प्राता बान्धव सापन
 तमक कुन्त कल्प अवपव रागिक कार भ्रमरक अलका भ्रमता लक मयता सीमन्त
 मयाग काकरस वेहन भावनोप अवपोकन निमामन योतन मयाद् विहार वासिका
 मीमा रचना कल्पता अनामिका कामाङ्कुरा निलक रोमकता आगोह उपन वाराद्
 कुव पत्न्य परिहर्षं अतृप्तम सीरर्षन कोकक नाविका तरक लकामक ह्यत्रा कर्मगु
 षिकाहागो अतृप्त वचन रचना मायन कार्याय इहक कल्पार्त्तं कल्पित तज्जिमा वावक
 उपपन्न हीन पार्थिव त्रिगच्छु] ।

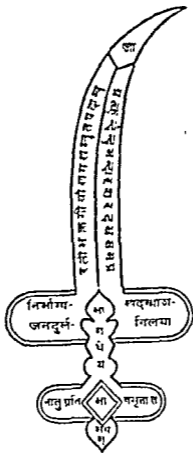
लक्ष्मणोऽनुचोऽप्यतिथोऽस्यत्वा यथा—[कल्पु पनदायन वामया औसिकी रिभदि
 यकिः तावता काठिका कोरको मयन भयलाय वर्षन मभ्द्व माधवया वरभीरव कल्पुच
 रक कण्ठक मयनान आङ्गत्रा मयन, दूष्यदः मोम भाङ्गिनिहता वागुया ओषको
 मयको लपार विभारि वानया मायेन प्रायात्रा कल्पुचक नःरीनाम् हायोहा हावयहा
 निम् दृष्ट् वावता कोइको स्पेयताये तानेतेता मोन्धयो भीरमा वाया शप्यास वन-
 तव द्वावद् माधवाया मर्दना ककडकोन मयेन लगुड कोरका कल्पुका अईयाईम
 लोः केरके वावायन इतानात्र कोरनायको प्रायुवाककउक मय विषनि विषवि
 यत्न सहाय इतत्र प्राप्यता मोन्धयो मोन्धयो जननज कामाकान् मिमनामि भावभा
 यदा ... तर्मीरन जनीत्र लुगु वावाया वनोत्रनीय द्वावनीयर्
 ... इरी दूीइरी कल्पक वानयो वामेवा भद्राच हाव्यदा
 ... मारना इत्यह कताई मावेया दूपाई द्वावई द्वाव मय
 ... अतृप्तम सीरर्षन कोकक नाविका तरक लकामक ह्यत्रा कर्मगु
 ]

...]

इन्द्रोऽथ दिगेषो न धामवासेर्वाचसोः ।

समन्वयः ॥

आरणा अन्तर्धीकणकं पुनरदात्तुम् ।
 आणवुन्दीन्पुनरदात्तुम् अणवपथा ॥
 आणवदाधोऽनिलया विधीयन्तुम् ॥
 आणवेर्वा आणवन्ती लोकेषु इति धामवम् ॥

साहसनाधिता पञ्चालयेन जल्दात्यये ।

आलोकितापि लोकस्य मनो हरति कामिनी ॥

अत्र साहसनाधिता इति । शब्दा यथा—[स्वन्द मन्द मन्थ भङ्ग सद्गङ्ग सम्मद सत्र कवन्ध वन्दन मन्दन सम्मम संवर सद्गर कम्बल जम्बीर विग्न अञ्जल करजादयः] । सानुभ्यारवणेषु निरनुस्वारीकृतेष्वपि येषां शब्दानामर्थो मिलति तैर्विन्दुष्वयुतं । यथा—

साहसेनाधिता पञ्चालयेन जल्दात्यये ।

अर्णवस्यामितरणे रहो मुह्यति वाहिनी ॥

अत्र हंसरह-इत्यत्र विन्दुः । शब्दा यथा—[वंसा हंस रंस रंसः] प्रभृतयः । गंसा पिनाकि कुमार केसाय कन्दर्प कलापि करहो काकोल जवन जवन चरण । गौरव केसर शुन्पक नक्षत्र नगर खजन नगरजन] प्रभृतयः । अथवा—

मत्तनाकिमौलिमणिमण्डलोविभाभरभासराङ्गिमरसीरुहा सताम् ।

शिवशर्मणे भवतु भारती मृगं हृदयत्राह्यस्वङ्गनदिनेशभाततिः ॥

अत्र मन्दिनोचउन्दसि प्रतिपादमाद्याश्ररुपवाते रघोदतायुत्तेन, तथास्त्याश्ररुप-
व भद्रिकायुत्तेन भारतीस्तुतिः । अयं वर्णचयुगप्रकारः उन्शोमर्माणि ज्ञात्वा
जगन्नाथैः साधवः ॥

तय चतुर्विधं गूढम् । क्रियागूढं भङ्गक्षेत्राद्युगाधैरेकाक्षरादिकाः क्रियाः प्रयोञ्ज्याः ।
इथा—

यथा यथा प्रन्तकुरङ्गनेत्रा प्रिया पुत्रो मेःघ तितोदितभो ।

महोदयेः स्फारतरङ्गभङ्गया तथा तथा प्रेममयं मुदागइम् ॥

अत्र मेघति, दये च क्रिये । क्रिया यथा—[अस्ति स्तः अस्मि स्वः स्मः] ।
तितोदितः । एवं भवति, यद्यति, प्रभृतिभ्यो रोदितः । [विभेति विभीताः विभीमः
दरानि विभृतः मिमते मिमे तिहाते स्वति स्य दूयते सोपते लोयते] इत्यादि ।
भा भावः भासा भागुः ईयुः । प्रभृतयः ॥

कर्तुं चर्मादिगुणादि भङ्गक्षेत्रेण साधयेत् ॥ १८८ ॥

इथा—

मा न चोत्तमूने पुमि शाश्वती विधितिमाधयेत् ।

उद्वेभ्यो मात्पुवारकोऽपि हेराः प्राप्नोति कर्तुमेः ॥

इति चर्मादिगुणम् । मा, न कर्मात्मं । उक्तार्थं चर्मादिगुणम् । लेख्य इतिद्वयेभ्यः,
इम् । कर्मा, कं एतम् ।

तद्वन्धवगूढमहि भङ्गक्षेत्रेण साधयेत्—

कालया पुधिनोराज क्वलीकवन तवावनम् ।

उदाप्रभृति तां निग्ने इमराः स्वयम्भवेभ्यताम् ॥

ते आत्मनिर्दिशन्तस्तस्यैव ।

वाचस्पतेः कर्तृत्वस्यैव वाचस्पतेः श्रेयाः । अथा—

॥ श्रेयसिवासी देव शोभतेवदन्तुः ।

अथातोऽहं ह्यहं ह्ये—

अथ वाचस्पतेः कर्तृत्वः वासी गुण — 'हृदयोदात्तोदात्तः' ॥ इति ।

वाचस्पत्येवैव श्रेयसिवासी—

वाचस्पतेः तु न श्रेयाः पूरणीया विद्यन्तेः ।

ये वाचस्पतेः श्रेयसिवासी वाचस्पतेः श्रेयसिवासी ॥ १८६ ॥

इति श्रीवाचस्पत्येवैव श्रेयसिवासी—

श्रेयसिवासी श्रेयसिवासी श्रेयसिवासी श्रेयसिवासी ॥

श्रेयसिवासी श्रेयसिवासी श्रेयसिवासी ॥

अथाऽर्थसिद्धिमदानः ।

अथ वाचस्पत्येवैव श्रेयसिवासी—

उपमादानं वाचस्पत्येवैव श्रेयसिवासी ॥

ह्यर्थं वाचस्पत्येवैव श्रेयसिवासी श्रेयसिवासी ॥ १ ॥

धर्मोपमादानं वाचस्पत्येवैव श्रेयसिवासी ॥ २ ॥

श्रेयसिवासी श्रेयसिवासी श्रेयसिवासी ॥ ३ ॥

उपमादानं वाचस्पत्येवैव श्रेयसिवासी ॥

धर्मोपमादानं वाचस्पत्येवैव श्रेयसिवासी ॥ ४ ॥

श्रेयसिवासी श्रेयसिवासी श्रेयसिवासी ॥ ५ ॥

उपमादानं वाचस्पत्येवैव श्रेयसिवासी ॥

धर्मोपमादानं वाचस्पत्येवैव श्रेयसिवासी ॥ ६ ॥

श्रेयसिवासी श्रेयसिवासी श्रेयसिवासी ॥ ७ ॥

उपमादानं वाचस्पत्येवैव श्रेयसिवासी ॥

धर्मोपमादानं वाचस्पत्येवैव श्रेयसिवासी ॥ ८ ॥

श्रेयसिवासी श्रेयसिवासी श्रेयसिवासी ॥ ९ ॥

उपमादानं वाचस्पत्येवैव श्रेयसिवासी ॥

धर्मोपमादानं वाचस्पत्येवैव श्रेयसिवासी ॥ १० ॥

श्रेयसिवासी श्रेयसिवासी श्रेयसिवासी ॥ ११ ॥

उपमादानं वाचस्पत्येवैव श्रेयसिवासी ॥

धर्मोपमादानं वाचस्पत्येवैव श्रेयसिवासी ॥ १२ ॥

श्रेयसिवासी श्रेयसिवासी श्रेयसिवासी ॥ १३ ॥

उपमादानं वाचस्पत्येवैव श्रेयसिवासी ॥

धर्मोपमादानं वाचस्पत्येवैव श्रेयसिवासी ॥ १४ ॥

परिकलयोपमेयं तु स्वेच्छया सविशेषणम् ।
 सदृशस्योपमानस्य कल्पने कल्पितोपमा ॥ ११ ॥
 उपकण्ठस्पर्शजघुग्ममस्या मुहं धर्मौ ।
 सहस्रपत्रं पार्श्वस्थरथाङ्गमित्युनं यथा ॥ १२ ॥
 उपमानोपमेयत्वं पर्यायेण ह्ययोर्भवेत् ।
 उपमेयोपमा मुखवदिन्दुरिन्दुवन्मुखम् ॥ १३ ॥

भयाऽभ्यासार्थमुपमावाचका उपमानानि धर्माः- प्रपञ्च्यन्ते-

यथेवधेत्यभ्ययानि तुल्यमित्रारिवाचिनः ।
 प्रतिविम्बाद्याश्च शब्दा धतिकल्पमुखास्तथा ॥ १४ ॥
 तद्धिता ध्याङ्गराधीन्दुमुखीत्याद्याश्च वृत्तयः ।
 स्पर्धते जयति द्वेष्यनुकरोत्यादिकाः क्रियाः ॥ १५ ॥
 यिन्कर्माधिकरणयोरायिः कर्तृसमुद्भवः ।
 कर्मकर्त्रोर्लभित्याद्या उपमावाचकाः स्मृताः ॥ १६ ॥
 राजादीनां शिवग्रहविष्णुरोपसुरोवरान् ।
 सूर्येन्दुजलदोदन्वदग्निशिहाद्रिहस्तिनः ॥ १७ ॥
 भूभूवहनभोऽम्भोजमरालगरुडानिलान् ।
 पुरारामसरोमुस्यानुपमानानि कल्पयेत् ॥
 मज्जन्ति भाधाः सर्वेऽपि भायानामुपमानताम् ॥ १८ ॥

पश्यती ।

घेय्याः सर्पांसिभृङ्गालयः, केशपाशस्य घामरः ।
 नीलकण्ठकलापोऽपि, धम्मिन्नस्य विधुन्तुवः, ॥ १९ ॥
 सीमन्तस्याऽप्यदण्डौ च, ललाटस्याऽष्टमीविधुः, ।
 फलकं च, कपोलस्य चन्द्रमा मुकुरस्थलम् ॥ २० ॥
 सुधोः लङ्घनुर्यष्टिरेखापङ्क्तयङ्गयः, ।
 दृशोश्चकोरहरिणमदिराः खत्रनोऽभ्युजम् ॥ २१ ॥
 नीलोत्पलं च कुमुदं, धुनेदौला च पाशकः, ।
 मामाया यंशोऽधोमुखान्णोरशुकचञ्चयः ॥ २२ ॥
 निलप्रसूतदण्डौ घा, ऽधरस्य नयपङ्क्तयः ।
 विम्बोफले प्रयालं च, दन्तानां मौक्तिकावलिः ॥ २३ ॥
 बुन्ददाङ्गिमवीजानि हीरकाश्च, रिमतस्य तु ।
 ज्योत्स्ना दृग्धं च पीयूषं, श्यामस्याऽम्भोजसौरभम्, ॥ २४ ॥
 जिह्वापाश्वज्जलो दोला, वाण्या भृङ्गीपिङ्गीरथौ ।
 सुधा मधु च, यक्षत्रस्य शशी पट्टजदर्पणौ, ॥ २५ ॥
 कण्ठस्य चन्द्रस्य कुम्भौ, बाह्योश्च वज्रती ।
 मृणाललहरीशाल्मापशाः, पालिपदस्य तु ॥ २६ ॥

मुलितालकवलीभिर्भाषने भाषित्रीमुत्तम् ।
 मुत्तुल्लोवालिमाकाभिर्नलिनो जलिनं वषा ॥
 मनुसं पद्मिनीपदं प्रेङ्गुत्पदत्पदरङ्गिभिः ।
 काम्नामुत्तमिवाभाति विडोडालक्यलिभिः ॥

इत्यादि ।

अमावाक्यानां विवर्यवाचया—

मुत्तं भाति वषाम्भोत्रं भारपञ्चुत्रमिशाननम् ।
 अम्भोत्रं वा मुत्तं भाति मुत्तं पद्मिनीं वभौ ॥
 स्मिताम्भोत्रधनुद्वयं स्मितपद्मिनीमुत्तम् ।
 मुत्तं पद्मिनीपद्मं मुत्तं स्मितपद्मोत्तम् ॥
 मुत्तं कमलकल्पं तन्पद्मोत्तं प्रियातनम् ।
 पद्मोत्तं प्रियात्तं ते भाति पद्ममुत्तं प्रिया ॥
 पद्मेन स्पर्धते वचनं पद्मं जयति ते मुत्तम् ।
 मुत्तमम्भोत्तं द्वेष्टि मुत्तं पद्मपुष्पात्तम् ॥
 मित्रोवति मुत्तं वदति पद्मोत्तं प्रियाते मुत्ते ।
 वदति वदति वदति वदति वदति वदति ॥
 जानते तव पूर्वोत्तं पद्ममि कामिनि ।

पूर्वोत्तं पद्मं पद्मं कर्तुं चोत्तं जम् । पूर्वोत्तं पद्मं पद्मं पद्मं ।
 मुत्तं पूर्वोत्तं पद्मं कर्तुं चोत्तं जम् ।

पूर्वोत्तं पद्मं विडोत्तं पद्मं कर्तुं चोत्तं जम्, वषा पूर्वोत्तं पद्मं चोत्तं जम् चोत्तं जम् ।

अमावाक्यानां विवर्यवाचया—

अमाभिः सवकाभिः स पूर्वोत्तं भाषां ।
 स मुत्तं अदशमिन्नु. कुमुदागामिवाक्योत्तम् ॥
 स अदश सवकागामिनेभ्युत्तं पद्मिनीम् ।
 नृमांशोत्तं पद्मं मुत्तं नृमांशोत्तं नृमांशोत्तं ॥
 नृमांशोत्तं पद्मं मुत्तं नृमांशोत्तं नृमांशोत्तं ॥ ३६ ॥

अमावाक्यानां विवर्यवाचया—

स अदशं नृमांशोत्तं अदशं दिवाक्याः ।
 स दिव चोत्तं पद्मं नृमांशोत्तं पद्मिनीम् ॥
 अदशं पद्मं नृमांशोत्तं नृमांशोत्तं ।
 अदशं पद्मं नृमांशोत्तं नृमांशोत्तं पद्मिनीम् ॥

अदशं पद्मं नृमांशोत्तं अदशं पद्मं नृमांशोत्तं पद्मिनीम् । पूर्वोत्तं पद्मं नृमांशोत्तं नृमांशोत्तं नृमांशोत्तं ।

अदशं पद्मं नृमांशोत्तं अदशं पद्मं नृमांशोत्तं पद्मिनीम् ।

मन्तकालदिनात्मयाः, अन्द्रम्य राहुदयामरक्षप्रतिनरप्रमाठरविदिनमेवाः, प्रदोस्य
 तस्यामर्षदोमन्नेहनुदिदशाक्षपहृत्कृतिमद्वस्त्राद्यन्तमिन्नाः, मरीप्रवाहस्य - मीप्मानवः,
 दिवाद्यस्य काडी, गङ्गाद्यप्रिसुराम्बककामदशाध्वरादीनां शिरः, मधुरैतवंचानूत्पू-
 तैटमर्षमेनिमुराराहुदित्यपकधियुवागकालिवाहिनरककलिनिगुराकसास्वगरादीनां
 वेत्युः, प्रछम्बाद्यपमुनाज्जरादीनां बहदेवः, मृगम्य मिहस्याग्री, मस्म्यमरुतादीनां
 र्शः, वातादिनां आस्तिः, रात्रेः प्रमातम्, घृत्तारेरुदुदीपौपथीषोरुमुद्वकोरावसपाय-
 त्वादीनां रविः, कमलककवाकतमनां अन्द्रः, हृत्पस्य परतः, धर्मस्य धमत्रनं वायुः,
 मधुदुग्धशोममृगुकादीनां सर्पः, विन्ध्यस्यामस्यः, पद्मस्य हिमवर्षागजाः, ईसागं
 तः, भाग्यस्य जम्बूः, जम्बूद्वारस्य रविः, सेः राहुः, राहोर्विन्ध्युः, पटुस्यातः, जम्बू
 तः, वातस्य सर्पः, सर्पस्य महदः, महदस्य विन्ध्युः, बहस्य गजः, गजस्य मिहः,
 मेहस्य शरभः, शरभस्य जगरो इस्ता ॥

तोप्यं वषा—

यनपमाधिष्यकाङ्गचक्रचातकवदूपदाः ।

पिककेकिमुखास्तोप्या रूपके मिलरूपकेः ॥ ४८ ॥

वनाथं मेघवमन्ताममृदुवथीपथोमगकासामिहाः, पद्मस्यारिष्यद्यममलाः, मधुद-
 व अन्द्रर्षात्मो, ईसादीनां धारागमः, अकवाकादीनां रविः, बालरातां मेघः, पर-
 दातां पद्म, कोटिनां वमन्तः, मवृतातां मेघः, मुखस्यरात्रु अकोरमनेत्रअन्द्रकास्ता-
 नां अन्द्रः, घृत्ताग्रावीरुदुश्रीपथित्तयां तमस्विनां, मूर्धिकाग्नदिनकमदिनीनां रविः ॥

भावारकगर्ह वषा—

स्यगुणैर्मूममोम्भोपिनदीयननगाद्वयः ।

रूपक.रथैः स्युराधारः—

वका'तादीनां भूताधारः, वषा-गुणधानमभूर्तः । तातादिपद्मादीनां मम,
 तथा-गुणानागमोः । अथमोत्पन्नवषाधेनविन्ध्युमन्स्यकस्तोअदिमुममुचामरुतादीनां
 म्पुत्रः, वषा-स्यगुणधामहोद्विः, गुणरुकाभुधिर्नूत्र इत्यादि । कमलईसवकवाकादीनां
 म्पुत्रः, वषा-गुणाहमोत्रममभुक्त्वा, वयोईसवगोत्रम् इत्यादि । गुणार्थनपुनमिहादीनां
 म्पुत्रः, वषा-गुणप्रमदने द्वा, माकल्पनकाममिष्यादि । र्शर्षतकदीविहृत्पमादीनां
 रविः, वषा गुणमास्तिवगइम, धानिनद्वारिमावकाः । आरितस्यरात्रुहोत्ररावकम्पु-
 त्वादिमकमामुक्त्वावा हिमादि, नशाना मर्मदावा दिप्यः, अम्बुद्विगतारिकार्थ
 कवादि, मृदावी काशरतां, म्पुत्रावां लहमादिः, देवकनपुममरातादिनाकहदि-
 त्कननाककन-मदवदिलाममिहामप-वेगकनकवर्षनातादीनां मेघर्षाः, अकवा-
 त्कनदिपयो'सुक्त्वावां देवाम भावाः । कितककपुत्रो, पद्मम्, विहृत्पुत्रो। म-
 लम्, कुदमस्यवषा'अम्बुकाधार'अम्बु'दीनां पुन, देवकनपुममरातादिनाकव-
 दिहृत्कनमममकादीनां मर्म, अकवममका'एरा'रा'वां वैश्वम्, देवतामोर्षनादीनां मर्दा,
 एवक-मो'अ'अम्बु'दीनां दिप्यः, मी'एकपु'अम्बु'कादीनां मो'वरा', म्पुत्र-

सुतिमुख्यानां रविः, कलाचन्द्रिकाउपादीनां चन्द्रः । अमुना प्रकारेण स्वस्वगुणैः सर्वे पदार्था आधारा भवन्ति ॥

रामाद्याः केयलैः कवित् ॥ ४२ ॥

रामप्रमुखाः स्वगुणैः केवलैर्न्यायप्रमुखैराधाराः, रूपकं भवति । यथा-न्याये रामः । सन्ध्यायां चाणक्यः । अहहारे रावणः, दुष्योधनश्च । शौर्वे रामसिंहौ । साहसे विक्रमादिश्वश्रोमृतवाहना । महसि भारतंशुः । धीरत्वे रामः । शक्तौ कार्तिकेयः । धिर्वा विष्णुः । विद्यायां भारतीशुहस्पतिमुखाः । दाने कर्णशिविलिकल्पद्रुमकामपेनुचिन्तामणयः । शरणे शिविशत्रुपुत्रोमृतवाहनाः । वाण्यां वाल्मीकिः । धामे रामः । कलाय चन्द्रः । माने युधिष्ठिरहरिश्चन्द्रौ । शौर्विषये गुरुः । भक्तौ लक्ष्मणः । स्वैर्वे मेरुः । विरेके शूहस्पतिः । शौर्वे रामः । विनये लक्ष्मणः । प्रज्ञायां गुरुः । प्रतिष्ठायामिन्द्रः । दयायां युधिष्ठिरः, त्रिनेन्द्रश्च । आज्ञायां लक्ष्मणः । लावण्ये समुद्रः । सौहार्दे हृषीकेशः । गाम्भीर्ये समुद्रः । सौभार्ये कामः । शोभायामिन्द्रः । उद्यमे रामः । गतौ हंसगजशृपभाः । स्वरे पिकशीणाहंसकेकिमशुकराः । रूपे कामनलकृशरदिवनेपङ्कमारपुस्वरवो-नकुलाः । धामे मुनिः । ब्रह्मधने माद्देवस्तकन्दशुकदनुमघारदाः । ज्योतिषे ब्राह्मिहिरसहदेवौ । गणिते श्रीधरार्थः । नाट्येदे भरताचार्यः । गीते तुम्बुर्द्विधाराप्सरसः । नृत्ये हरः । वाद्ये नन्दो । कवितायां वाल्मीकिष्वासकालिशामाद्याः । दैवके धन्वन्तरिः । विपनिषे पोद्दुलिः । दोषनिषे इन्दुमान् । लक्षणे पाणिनिः । तर्के दिङ्नागधर्मकोरुणुद्योतनकरादयः । छन्दसि विद्मलाचार्यः । अक्षरद्वयज्ञाने, रसवत्याश्च मन्तः । कामशास्त्रे वात्स्यायनः । नीतिशास्त्रे चाणक्यः । पुराणश्लोक्षणे समुद्रः । वेदे ब्रह्मा । रसवादे व्याधिनागाहोनी । धारावेधे अजुनः । धनुषि पिताम्ही । वज्रे इन्द्रः । शक्रे विष्णुः । गदायां भीमः । पाशे वरुणः । दण्डे धमः । शक्तौ कार्तिकेयः । चन्द्रहासे रावणः । लाङ्गले बलभद्रः । परशौ परशुरामः । वास्तुशास्त्रे विश्वकर्मा । मलविद्यायां चाणूरमलः । तुरिविद्यायां वेतालभृगू । मायायां विष्णुः । धूर्त्तत्वे मूलदेवः । परोपकारे जीमूतवाहनः ।

अथ दोष-कुचकर्मणे हृष्टस्वरभृगोलाः । कुचरे उष्ट्रमार्जारस्वाधरष्टकाकचकटिद्विभाः । कापट्टरावे वेतालभृद्विदिदी । शौर्वे मार्जारः । दम्भे बकः । भीषणमने नदी । चावश्ये मर्कटः । शोषे सर्पः । भीरत्वे शृगालः । तुच्छत्वे इस्तजलम् । मानादिषु दुष्योधनादीनामुदाहरणम् ।

माने दुष्योधनो, न्याये रामः, सत्ये युधिष्ठिरः, ।
आज्ञायां लक्ष्मणः, शक्तौ कार्तिकेयो धराधरः ॥
वाक्शानुषे उराचार्यो, गम्भीरत्वे सरिस्वतिः, ।
मेरुर्धैव, हरिः शौर्वे, प्रतापे तपनो नृपः ॥

अथवा एभिः सन्धादिर्द्वैतैः सन्धादिगुणवन्तज्जाणकवादयो जीवन्ते । यथा-

प्रतापजितमार्तण्डो राजते पृथिवीपतिः ॥

आधेयं रूपकं यथा—

सिंहरत्नसरोऽम्भोजचन्द्रोदित्यद्भुमादयः ।

स्थाधारै रूपकप्रोक्तैः

वनपर्वतगुहादीनां सिंह आधेयम्, यथा—कुलकाभर्तसिंहोऽयम्—इत्यादिकं ज्ञेयम् । समुद्रताम्रपर्णारोहणाद्रिप्रभृतीनां रत्नमाधेयम्, यथा—कुलाम्भोनिधिमाणिक्यम् । मृपर्व-
साण्यादीनां सर आधेयम्, यथा—मवात्पये उघासरः ।

वंशपर्वतपीथूपमरोवरमयं नृपः ।

मूरि स्फुरति संसारमरुमूरिउधारसः ॥ इत्यादि ।

नदीसरःप्रभृतीनां जलस्थानानामम्भोजमाधेयम् नीतिद्योतस्विभोपग्रम्, राजा
राज्यसरोऽम्बुजम् इत्यादि । नभोग्घिशिरमालानां चन्द्र आधेयम्, यथा—कुलाकाशे
निशानायो, ज्ञानाद्यौ हिमदीधितिः । इत्यादि । आकाशस्य रविराधेयम् ।
महीपालकुलाकाशप्रकाशनदिनेश्वरः, इत्यादि । घरादिवनादीनां वृक्ष आधे-
यम्, यथा—संसारभूमिकल्पद्रुः, कुलादौ देवपादपः, राज्यारामरसाक्षुद्रः—इत्यादि ॥

आधेयं केवलैः क्वचित् ॥ ५० ॥

मौलिः किरीटमाल्यमाणिक्यतिलकादय आधेयम् । अत्र केवलेन मौलिना रूपक-
रहितेन आधेयं कोटीरादि रूपकं भवति । यथा—भूपालमौलिकोटीरमाल्यमाणिक्यम्—
इति, तथा कुलतिलक इति । वृक्षस्य लतायाश्च पत्रपुष्पफलशास्त्रामूलकन्दपक्षिजाति-
प्रभृतय आधेयम् । पर्वतस्य नदीवृक्षरत्नमृगसिंहपुलिन्दगजकिन्नरादय आधेयम् ।
नद्याः पद्मप्रसरहंसचक्रवाकमत्स्यादय आधेयम् । समुद्रस्य चन्द्रउधावहवाग्निरत्नशङ्ख-
ध्रीगुप्तातरद्बुधोमत्स्यविद्रुमभेनविष्णुविवादय आधेयम् । चन्द्रस्य ज्योत्स्नाकला-
कलद्रादय आधेयम् । आदित्यस्य तापकिरणादि आधेयम् । आकाशस्य चन्द्रार्कतारा-
गङ्गाप्रभृतय आधेयम् । पातालस्य गङ्गानागदैत्यहृदकेश्वरतमःउघाकुण्डादय
आधेयम् । स्वर्गस्य देवेन्द्रविमानकल्पद्रुनन्दनवनगङ्गामन्दारपारिजातकहरिचन्दन
सन्तानकादय आधेयम् । मेरोदेवस्वर्गकामधेनुचिन्तामणिमन्दारप्रभृतय आधेयम् ।
कामिन्याः सीमन्तकुट्टमस्तबलकलोलाकमलादर्शकुण्डलकङ्कणकेयूरहारमञ्जीरस्मितकटा
क्षयस्मिन्लप्रेणोकुचमुक्कुरचधुनासादय आधेयम् । वनस्य सासीवारिकाईमवक्रवाक-
वृक्षपर्वतध्रमरगजसिंहसहकारादिवृक्षपुष्पन्तबकपुलिन्दकतस्करमृगादय आधेयम् ।
गजस्य आदर्शमिन्दूरभूषणाहङ्कुरावरप्रागुत्रिकोटक पताकायोधमुखपटकाङ्कुम्भस्यल-
दन्तकर्णपादादय आधेयम् । मण्डपस्य कुम्भलतास्तम्भचन्द्रोदयचन्द्रमालामुक्तावचू-
पुष्पप्रकरादय आधेयम् । विन्ध्यस्य गजनमंशादय आधेयम् । हिमालयस्य गङ्गाहिम-
कस्तूरिकामृगदेवदारुकिन्नरौपधिवामरप्रभृतय आधेयम् । मलयदेशेभ्रन्दनदक्षिणानिलादय
आधेयम् । रोहणस्य रत्नाधाधेयम् । कैलास्य शिवगौरीमानमधनशादय आधेयम् ।
गृहस्य स्तम्भकपाटशारादय आधेयम् ॥

अथाऽऽप्राप्ता गुणाः—

सम्प्राहंश्रुतिशौर्यसाहस्रमतो धीरत्यशक्तिधियो
विद्यादानशरण्ययाश्रमवलासस्यौचितोभनयः ।

स्यात्स्यैर्यविवेकवीतिविनयप्रज्ञाप्रतिष्ठादया—

शालाघण्यसुहृद्भूमोरगुग्नासौमाम्यशोभोद्यमाः ॥ ५१ ॥

विद्याराज्यारसमतोपज्ञानधर्मनयद्यमाः ।

सौजम्यौदार्यधैराम्यप्रशान्त्यर्थगुणार्जवाः ॥ ५२ ॥

उपकारेन्द्रियानुग्रहश्रीपिबन्तित्यागसंधमाः ।

सौम्यमार्दवशौचगपसत्यानि विषयोऽजम् ॥ ५३ ॥

एते संप्राप्तो गुणा राजार्थधौचित्यं कल्पन्ते ॥

अथ दोषाः—

मायाभीक्ष्ण्यभद्रुष्यर्मलोभशोषमद्वेषः ।

रागदंसारद्वैजंभ्यप्रमादाज्ञानमग्मयाः ॥ ५४ ॥

एते मायादिका दोषा नीचजनस्य भेदरूपकेन उत्तमस्या भवि औचित्येन
न्यात्वन्ते । पूर्वोक्ताः संप्रादिका गुणा अपि वैपरीत्येन दोषा भवन्ति ॥

अथ शोषाः शब्दाः पुत्रपुंसवन्निद्रश्यापाः—

शैत्याङ्गनृत्तगजमेघमृगाङ्गभाजं

धोमासितिस्युदृष्टिदीपकरत्नकुम्भाः ।

अज्ञानाङ्गालकःशकोरमयूटघ्नः-

सुखकोकिला धनसरोऽम्बुजमन्दिराणि ॥ ५५ ॥

अथ शोणित्वाद्या शोषादीः—

उयोम्या नक्षी विभूकला सरसी यतावा

यस्मी यमी कमलिनो हविता सुधा भीः ।

कादम्बिनी सुरभिनृष्टिसुरात्रिमुक्ता-

ताराचरैलुक लिखालहरीवह्लयाः ॥ ५६ ॥

एतेः काव्यदूषणार्थेऽप्येति पूर्वोक्तसम्प्राहंश्रुतिशौर्यसाहस्रमतोभनयः अस्याऽपि गुणा
दोषाश्च ननुमका ननुमके, पुलिङ्गाः पुलिङ्गे, शोणित्वाः शोणित्वा, कर्षोचित्यं येषादि
कृपकमुद्वेगविभवा शोषाः । अर्थं यथा—कोपरावकपर्यन्तः । तस्यैव यथा—
विवेकाभोजभास्वरः । आधारे यथा—गुणतन्मयधाराणि । आधारे यथा—गुणा
श्वानिशाकरः ।

ननुमकश्चिद्वदित्कान्तराः शौदंशमाद्व. शोणित्वा शोषादी भवन्ति । यथा—

शौदंशकोकिलाधेय. अमयीशोणित्वादिभुः ।

मह शोधाशोणित्वादिभुः शोणित्वादिभुः ।

शोणित्वाद्याः सम्प्राहंश्रुतिशौर्य-पुत्र-सिद्धि-प्रदृष्टि-ताराचर-मयूट-घ्न-दि-भु-दि-

लिङ्गा रोप्याहां भवन्ति । यथा—

सन्धाविस्तारपाणोधिर्विधुरेष क्षमापतिः ।
विद्याप्रमरवृक्षाब्दः प्रजोरकर्पनमोरविः ॥

एतच्चतुर्विधानामपि द्विपङ्क्तिरूपकं भवति । प्रथमं भेदं द्विपङ्क्तिरूपकं यथा—
प्रतिज्ञावाहिनीपूरपरिप्लुतरिपुद्गमः ।

इदमपि रूपकं वैपरीत्येन यथा—

द्वेषिवृक्षपरिज्ञाविप्रतिज्ञावाहिनीरयः ॥
प्रतिज्ञाचन्द्रिकापूरम्लानवैरिसुखाम्बुजः ।
द्वेषिवक्त्राम्बुजद्रोहिप्रतिज्ञाचन्द्रिकारयः ॥
शौर्यदावानलपुष्टद्वेषिकीर्तिलतादवः ।
द्वेषिकीर्तिलताद्रोहिशौर्यदावहुताशनः ॥
धैर्यसूर्यपरिम्लानवैरिर्कैरवकाननः ।
वैरिर्कैरवकान्तारलानिहृद्द्वैर्यभास्करः ॥
शमस्रोतस्विनीपूरशान्तक्रोधहुताशनः ।
क्रोधदावानलच्छेदिश्रमस्रोतस्विनीरयः ॥
कलाकादम्बिनीशान्तद्विपत्तेजोहुताशनः ।
द्विपत्तेजोद्वच्छेदिकलाकादम्बिनीभरः ॥
विद्यास्रोतस्विनीवाहमिद्वयादिमहोरहः ।
वादिभूरहविद्रोहिविद्याकृत्तुपारयः ॥

अथ द्विपङ्क्तिस्तोष्यरूपकं यथा—

कलाकमलिनीबोधशमवासरनायकः ।

इदमपि वैपरीत्येन यथा—

शमभास्करविस्मोरकलाकमलिनीवनः ॥
कालाकादम्बिनीलोलावृष्यजुंनमनःशिक्षी ।
जनम्बान्तशिवित्रीडाकलाकादम्बिनीभरः ॥
उल्लासिमप्यजोमूलप्रानिष्टपचातकः ।
लोलचालकम्प्रोतिकारमत्पययोधरः ॥
विवेकरजनोनाथसर्वधितशमाम्बुधिः ।
शमसागरविस्मारविवेकरजनोकर ॥

अथ द्विपङ्क्त्याधाररूपकं यथा—

गुणसमनोहारिप्रतिज्ञावाहिनीरयः ।
कीर्तिपत्राद्यलभादिमानमत्तमनपूजः ॥
बसोमौखिकविस्मारितारदाग्रावोनिधिः ।
स्फूर्तिनिर्गमराध्यात्रिधैर्यविन्ध्यमहोदधरः ।

प्रनायनरनोद्द्योतिगुदशौर्वमभोद्वणः ।
 विन्दीदरकोविन्दीनाशोः सारदानपयोनिधिः ॥
 देवमत्तिमरुत्कुलपरार्थमानमयागरः ।
 धैर्यद्वयक्षय्यर्थाविलसदुणपरामनः ॥
 गुणमुक्ताङ्गणभेदविदेकनदिनीपतिः ।
 कलावरनदीरम्यरुपारदीर्षदिमाचलः ॥

इदमेव द्विपदूगाधाररूपकं वैपरीत्येन द्विपदूगापेक्षरूपकं भवति । यथा—

प्रतिज्ञावाहिनीपराक्रोददुणलितपदः ।
 महद्वारमहाहस्मिन्कोदरर्षानिच्यजाग्रतः ॥
 दानपायोनिधिर्वाहसोऽगुणात्सुखयः ।
 धैर्यविन्द्याकलोत्तरद्वारद्वारकोर्तिमर्मदः ॥
 गुरशौर्वाभ्यामोदकीदनेर्षोदिवाकरः ।
 दानरक्षाकरप्रोदविन्दीदरकोर्तिभग्नाः ॥
 स्वास्त्याम्बुधिरिशदेवमत्तिदेवनीरयः ।
 गुणकामनविन्दीदरारधैर्षदृगाधिपः ॥
 विदेकाम्बुधिरिन्दीददुणगुणात्सुखयः ।
 धैर्यदौलपरिन्दीदरर्षोर्तिगङ्गारयो नृपः ॥

अथ त्रिपद्विमिश्ररूपकम् । यथा—

सन्ध्यासिन्धुषणोऽम्भोजक्रोददुणलितपदः ।

इदं वैपरीत्येन—

गुणईसमभोद्वारिसन्ध्यासिन्धुषणोऽम्बुजः ।
 शौर्वशौलमदोद्द्वयधैर्यमिन्दीदरः ।
 वैरिभूदविन्दीदिसौर्वशौलमहात्मकः ॥
 कलावलीयसा पुष्पवाङ्दुणमधुमतः ।
 गुणद्विदेकरोविन्दुकलावलीयसा नामः ॥
 शमसिन्धुषणोर्षोक्रोददुणपरतेरहः ।
 गुणपद्वेद्विभक्तिगमसिन्धुषणोऽम्भुजः ॥
 सरोर्षिनीलताकोर्तिः पुष्पेर्षोऽम्भुजधरः ।
 गुणपद्वेद्विभक्तिगमसिन्धुषणोऽम्भुजः ॥

अथ रूपकमिश्रविधिः । यथा—

प्रतिज्ञाकविद्वारभग्नाः शोभने भूमिदलम ।
 सदाजोऽम्भुषणोऽम्भुजः वैरिगुणपद्वेद्विः ॥
 स्वास्त्याम्बुधिरिशदेवमत्तिदेवनीरयः ।
 कोर्तिविन्दुषणोऽम्भुजः शमोऽम्भुषणोऽम्भुजः ॥

औचित्यद्रुमकान्तारं भूमिपालो विराजते ।
 शौर्यसिंहपरिक्रीडाञ्चस्तथैरिमत्तद्गजाः ॥
 धैर्येदन्तावलक्रीडाविन्ध्यविधम्मराधरः ।
 सत्कीर्तिर्नर्मदापूरुनक्षोणीतञ्जो नृपः ॥
 कलाकहोलिनीशैलः सैष राजा विराजते ।
 महोमहौषधिज्वालाजालजीर्णा द्विपत्तमाः ॥

अथ भिन्नरूपकविधिः । यथा—

यद्दानकासारसमुद्रवानि भृशं यथाःकैरवमण्डलानि ।
 गुणावलोकेमत्तमासुराणि धितान्बहो वाचकचञ्चरीकैः ॥
 सङ्ग्रामपायोनिधिमम्मवेन भवद्यशःकैरिणीधरेन ।
 लीलापरिस्मेरितदिहमुत्थेन म्लानानि विद्रेपिसुखाम्बुजानि ॥

शेषानलङ्कारान् मन्हुतात् झलद्गुरप्रबोधोधादवजुष्याऽभ्यसेत् ॥

इति धीजिवत्ससू० काव्यकव्यलगावृत्तौ अथुपं अर्थसिद्धिप्रदाने-
 ऽलङ्काराभ्यासस्तवकः प्रथमः ॥

अथापौत्पत्तिप्रकाराः प्रकारयन्ते—

वर्णकारक्रियाधाराधेयसम्यग्धियन्धवः ।
 सम्पर्कित्तेपिमित्राणि पतिपत्नीशसेवकाः ॥ ५७ ॥
 इन्द्रियानन्दभूत्यादिप्रदं तदपहारि च ।
 एषामप्यरिमित्रादीत्यादि घण्येऽर्धमोजकम् ॥ ५८ ॥

सर्वेषामेव वस्तुनामेव वर्णादयो भावा पदो द्वौ इत्यादयो वा निमित्ताः । वर्णः
 पुत्रादिः, आकारअणुआदिः, क्रियाअन्तनादिकाः, अधारो वृक्षादोः वृषिभ्यादिः, आधेयं
 वृषिभ्यादवृक्षादिः, सम्बन्धित विपुत्रादयः, अन्धयो आतरः, सम्पर्कितः पार्श्वभ्याः,
 द्वेषिणो रिवः, मित्राणि अङ्गुः, पतिवराणि, पत्नी भावा, ईशः स्वामी, सेवका
 आराधकाः, इन्द्रियानन्दप्रदमकव्य अनुवादः सर्वेषामिन्द्रियाणां प्रातिप्रदम्, भूत्यादि-
 प्रदं लोभावभ्यास्येनेत्र प्रभृतिप्रदं, तदपहारि इन्द्रियानन्दापहारकं भूत्याद्यपहारकं च ।

तथा—इषां वर्णादानामपि यथातेभवे ये त्वयो मित्रादयन्तेऽपि यथा वर्णकार-
 क्रियाणां आरवपादव वस्तुवन्ताणि द्विषो मित्राणि च ।

तथा—आधारस्य द्विषा मित्राणि, आधेयस्य द्विषो मित्राणि, सम्बन्धितो द्विषो
 मित्राणि, अणुना द्विषा मित्राणि, सम्पर्कितो द्विषो मित्राणि, द्वेषिणो द्विषो
 मित्राणि, पत्नीद्विषो मित्राणि, पत्न्या द्विषा मित्राणि, स्वामिनो द्विषो मित्राणि,
 सेवकानो द्विषो मित्राणि, इन्द्रियानन्दापहारिणो द्विषो मित्राणि, भूत्याद्यपहारिणो
 द्विषो मित्राणि ।

आधारादीनामपि सादृश्यादस्त्वन्तरेः सह शत्रुत्वं मित्रत्वं च कल्पनीयम् ।
इत्यादिशब्दाद्गर्भवर्गोद्वेषिमित्राणां द्वेषिमित्रादि ।

तथा—वर्णस्य शिशिरस्त्वमुष्णत्वं मधुरत्वं कटुत्वं घृण्यत्वं घुरुपत्वं मधुरष्वनित्यं
सूक्ष्मत्वमित्यादयोऽप्येवैव भावा वर्णवस्तुनि विविधार्थानामुत्पत्त्यर्थं शीघ्ररूपा जायन्ते ।
यथा—वर्णो रविस्तस्य पीतो वर्णः, आकारो घृणः, क्रियाः प्रज्ञाजनरूपाद्याः, आधारो
ममः, भाष्येयं इस्तकमलादि, सम्बन्धितो महाकाव्यपरशनिषमुनाद्याः, बन्धवोऽपरे
सर्वाः, सम्पर्कितो रथो रम्याऽह्णवालखितयादयः, द्वेषिणो राहुमुक्तानयो व्चान्तर्द्वेष्याश्च,
मित्राणि चन्द्रमङ्गलगुणवः, कमलवक्रकाष्ठाश्च वा, रविरेव प्रभाकमकिन्योः पतिः, परन्वः
प्रभाकमलिनोरसादेभ्यः, ईशः पितामहत्वात् प्रज्ञा, सेवका भाविनः, इन्द्रियानन्दप्रदा
मित्राद्याः, सोमाप्रदा दिव्याद्याः, इन्द्रियानन्दहरा रिक्शाद्याः, तथा वर्णस्य स्व-
र्णस्य द्विषो मित्राणि, सद्यवर्णानि आकारस्य द्विषो मित्राणि सद्यगाकाराणि, मित्रस्य
कमलस्य द्विषश्चन्द्राद्याः, मित्राणि चक्राद्याः, सम्पर्कितो हंसाद्याः, आधारो जलम्,
भाष्येयं भृङ्गाद्याः । एवं परस्परमेकैकस्य भावस्य यथासंभवमपरे भावा निरोध्याः ।
एवं कमलमित्रद्वेषिणश्चन्द्रादेरपि वर्णादीनि विलोक्यानि ॥

घर्णादिकानामेकेन द्वाभ्यां वा त्र्यादिकैरेव ।

सुधीरुत्पादयेद्यर्धमौचित्याद्द्वयार्धस्तुनि ॥ ५६ ॥

वर्णवस्तुनो वर्णकारादीनां मध्यादेकेन केनापि काम्याश्चिद् द्वाभ्यां वा त्रिभिर-
त्रिभिरनुमिः पञ्चमिर्वा मावैर्यः पूर्णता मेवः ॥

घर्णाकारकियामुख्यैः सदृशं यस्तु यस्तुनि ।

संयोजयेद्यौचित्यमुपमारूपकादिभिः ॥ ६० ॥

वर्णवस्तुनि शुक्लादौ शुक्लादि, अनुरादादौ अनुरादादि, कम्पनादौ पर्वनादि-
इत्यादि सदृशान् मात्रानुपमया रूपकेण वा अलङ्कारान्तरेण बोधयेत् ॥

घर्णादिभिरुपमानोक्तयस्तुप्रथितपर्णमुख्यगुणाः ।

उपमेये सादृश्यात् श्लेषादौचित्यतो योज्याः ॥ ६१ ॥

घेतादीनां घेतादयः, अनुरादादीनां अनुरादायः, आधारपरिवारादीनाम् आधार-
परिवारादयः औचित्यवाद्गुपमानं क्रियन्ते । उपमानोक्तयस्तुनो वर्णादया गुणाः
सादृश्येन श्लेषेण वा उपमेये रोच्यन्ते ॥

पूर्वं वर्णभ्यस्तत्रापि शुक्लवर्णादर्थोत्पत्तये शुक्लवर्णार्थोपलङ्घने यथा—

शुभ्राणि भारतीधर्मशेषेश्वरुणेन्दवः ।

चन्द्रप्रभसुविध्याद्यौ जिनेन्द्रौ यलनारदौ ॥ ६१ ॥ ॥

प्राक्षयानां घर्णो धर्मः पितरश्च घृताद्युतः ।

मत्स्यं कृतयुगं शान्तहास्यधोररसास्त्रया ॥ ६२ ॥

शुक्लभ्यानं शुक्लशेषया पुण्यं सिद्धिशिलोशनाः ।

चन्द्रश्चोच्चै भयःशक जगज्ज्योन्ध्राशरनाः ॥ ६३ ॥

प्रासादसौधकैलासमन्दारदुहिमाद्रयः ।
 रम्भागर्भपारिजातलोधकङ्गोलपादपाः ॥ ६४ ॥
 कार्पासकाशकपूरकरम्भा रजतं यशः ।
 निर्मोकञ्जीरद्विण्डीरचन्दनं हसितं हिमम् ॥ ६५ ॥
 दधिघ्नक्षणचूर्णास्त्रिखटिकास्कटिकाम्रकाः ।
 रेणुः केतकखजूर्योः कटाक्षा चासमस्मनी ॥ ६६ ॥
 मृणालपलिताम्भोद्धारेन्दुकरचामराः ।
 हारोर्णानामतन्मूर्मिस्वर्दण्डेमरदा गुणाः ॥ ६७ ॥
 सेराहशकंराशालिदुग्धगङ्गासुधा जलम् ।
 निर्भरः पारदो हंसवक्रकैरवकम्बवः ॥ ६८ ॥
 लतागृहं पुण्डरीककपालश्वेतकुम्भकाः ।
 छत्रसिंहध्वजश्वेतगुञ्जशुकिकर्पादिकाः ॥ ६९ ॥
 मुक्ताकुसुमनक्षत्रदन्तस्वेदाम्बुविन्दवः ।
 सूर्येन्दुकान्तकरकसिकताकण्ठीकराः ॥ ७० ॥
 मालतीमल्लिकाकुन्दयूथिकाकुटजादयः ।

एते भारतोपमृत्तयोऽन्येऽपि श्वेतपर्वाः । परस्परमौक्त्यामुपमानं क्रियन्ते । उप-
 मानोक्त्युपपत्तेश्च वगोद्वयो गुणा वयमेवे रोच्यन्ते । यथा—वर्षां भारतां, तस्या उपमानं
 गङ्गा, गङ्गायाः शुद्धो वर्णः, परिवारो हंसवक्रादि, आधारो भूर्जद्विशिरः, क्रिया पाप-
 हारित्वम् । ततो भारती कुन्देन्दुछन्दरष्टुतिः पञ्चधिया हंससेविता शिवोत्तमाङ्गुलालिता
 गङ्गेव सेवक्यापहारिणी जयति ।

यथा—वर्षास्तारकास्तासामुपमानं मुक्तास्तासामाधारोऽग्निस्ततो नभोऽम्भोधि-
 मध्ये तारा मुक्ता इव ।

यथा—वर्षाः कानास्तेषामुपमानं हास्य हास्य च प्रियसङ्गतं भवति, ततो नव-
 ईससमागमे शारङ्ग्या हासप्रक्षारा इव कानाः ।

यथा—वर्षं हास्यं तस्योपमानं ज्योत्स्ना तस्या आधारश्चन्द्रस्ततो मुक्तावन्दस्य
 ज्योत्स्येव हास्यधीः ।

यथा—वर्षं वसन्तस्योपमानं हास्यं हास्यस्य हर्षस्ततो रिपुत्रयदृष्टस्य शृणुष्वस्य
 हास्यमिव वसः ।

यथा—वर्षं वसन्तस्योपमानं कूर्मः कूर्माधारः समुद्रकः परिवारोऽङ्गारस्त-
 तस्त्वैकोद्वयोऽसमुद्रके वसः कूर्ममिव तन्मध्ये नभोऽङ्गारशेषः ।

यथा—वर्षास्तास्तासामुपमानं पुष्पाणि तेषामाधारो कृता ततस्त्वमोवत्पुष्पाः
 पुष्पार्जाव ताराः ।

यथा—वर्षाणि पुष्पाणि तेषामुपमानं स्वैरविन्दवस्ने मारिचक्रभावाद्गर्भाश्च भवन्ति,
 ततो दक्षिणादिष्वथ स्वर्गाद्गङ्गस्य तांस्त्वस्य स्वर्गाद्गङ्गा वतीनां स्वैरविन्दव इव पुष्पाणि,

यस्यपार्श्वोपर्यङ्गस्य विनापदस्यैव आत्मकानुद् घातस्योत्तं इत्वा औपदिष
 कृत्वा श्लेषोपदिष इव पुण्यानि । अथवा पुण्यानी तत्रका उपमार्त्तं तत्रकाणामाचार
 आकाशगतो जनावाये पुण्यानि तत्रका इव । अथवा विनापदप्रत्याः इतिनकधमो
 वास्तव्याभिनात्मनः इव पुण्यानि । अथवा श्लेषकाः श्लेषकाः श्लेषका इवामकधम
 पुण्याभिनाशा इव पुण्यानि ।

अथा—वर्णः प्रासादस्योपमार्त्तं हिमाकल्पस्य परिवागे मद्रु तनः प्रासादो
 हिमाकल्पस्य मद्रु वनाका ।

अथा—वर्णः प्रासादस्योपमार्त्तं घर्मः तनः प्रासादो घर्मो लोकात्तद्वैति
 शिवा यथावाप्यजायमानैरपि यतीं चालवति ॥

अथ कृष्णवर्णोपमार्त्तं कृष्णवर्णोपमार्त्तं अथा—

- कृष्णाणि वैशद्यः शीतशीतस्यद्राहृदाहयः ॥ ७१ ॥
- विश्याः श्रुताद्रिस्तुमनेमिनाथी जिनेश्वरी ।
- भूमवेत्तुमंटापदानमनागौ यमाहुरी ॥ ७२ ॥
- वर्षात्तस्यस्यस्य शिष्यगठपनाशनिः ।
- बालिः बलिद्विष्टिपायनरामधनत्रयाः ॥ ७३ ॥
- शुद्धाणां यगो घर्मः पितरश्च तमोगुणाः ॥
- बाली देवी द्रुपदजा राजपादो विदूरजम् ॥ ७४ ॥
- विशाम्यरकुट्टगत्यागुण्यापनमोनिशाः ।
- भूमकञ्जलकश्चुरीयद्वा बहुलदुर्दिने ॥ ७५ ॥
- मयीमदसुरायाद्रियमुनागात्रनाधयः ।
- शुद्धमायनिला मुस्तमस्त्रिचे यमशास्त्रिनौ ॥ ७६ ॥
- गयलं तालतापिप्यदलेन्दीवरयज्ञयः ।
- नीली जम्बूकलं गुत्रामुखाहारी स्वलाजिने ॥ ७७ ॥
- मास्तिदुर्ध्वनालीकललाः कृष्या कुशीर्तयः ।
- मारण्यवामदुर्ध्वानकृष्णलेश्या विपदपथा ॥ ७८ ॥
- कूर्मो वराहस्युपाहमहियाः विकण्टपदी ।
- गोलाद्गुलमुयं दृष्टनी कठकटककेकिनोः ॥ ७९ ॥
- बाकः विपीलिबा दुर्गापतिखण्डनवदिडबाः ।
- मकरः कृष्णसारस्तु भिजाश्रयाया च गोमयम् ॥ ८० ॥
- रामानोमायलीनेत्रपद्मधूरोममूर्धजाः ।
- रत्नावद्भुतश्टकारी कटासातिकनोनिकाः ॥ ८१ ॥

वनेऽप्येऽपि कृष्णवर्णाः परस्परमौचित्यादुपमार्त्तं विपद्यते । उपमानीकृष्णवर्णस्य
 वर्णाद्वो गुणा उपमेये शोच्यन्ते । अथा—वर्णां धीवेर्णां तन्वा उपमार्त्तं कृष्णः कृष्णः

स्याधारो धीरस्तता मदनवीरेण भवनिष्कलीहृतपञ्चारेण धीरेणीमिषात् कृपाणरुण इव प्रगुणोक्तः ।

वर्षं तमस्तस्योपमानं धूमः, धूमाधारोऽग्निस्ततः सन्ध्यावन्देर्धूमैरिव तमोभि-
र्ध्यासा दिशः ।

वर्षं तमस्तस्योपमानं कञ्जलं, कञ्जलाधारस्योपमानं धूमः, धूमाधारोऽग्निस्ततः
सन्ध्यावन्देराधारो दीपस्तत औषधीदीपसमुद्भूतैः कञ्जलैरिव तमोभिर्नेलिना दिशः ।
अथवा रविविद्योगार्तानां दिग्बभूनां साज्रताश्रुमलिलानीव तमांसि ।

वर्षं इन्दुकलद्रुस्तस्योपमानं नीलवर्षं तस्याधारः सरस्ततो नभोरुण्ये उधारस-
स्तत्र लाञ्छनच्छादुत्तसो नीलोत्पलम् । अथवा यामिनीकामिन्या मुखमिव चन्द्रस्त-
लाञ्छनच्छादुत्तसो नीलोत्पलम् । अथवा लाञ्छनस्य पापमुपमानं पापस्य दुष्कृता-
दुत्पत्तिः, ततो रविविद्योगार्त्तपद्मिनीनां रुदमीहरणपातकादिव चन्द्रस्य लाञ्छनच्छा-
श्रुद्भूतं पातकमिव दृश्यते । तथा इन्दुकलद्रुस्योपमाने कस्तूरिका तस्या आधारो
स्यन्दबोधकम् । ततो यामिनीकामिनी स्यमगद्वतार्थं चन्द्रस्य कञ्जलको लाञ्छन-
ध्यात्रारकस्तूरिकापद्ममिव प्रगुणोचकार । अपेन्दुलाञ्छनस्य विपमुपमानं तत्र आत्मानं
रूपस्यभावेन निर्विण्णं ध्यातृस्यभावास्वीकरणात् लाञ्छनच्छादुत्तकालकृत् चन्द्रमिव
मेवने । अथवा यामिन्याः स्वपतेचन्द्रस्य चन्द्रोपापनपनार्थं लाञ्छनध्यात्रारकजभा-
दुः कृत इव ।

वर्षं नीलोत्पलं तस्योपमानं लाञ्छनं ततः कामिनीचन्द्रे नीलोत्पलं लाञ्छनमिव ।

वर्षो यस्मिन्मस्तस्योपमानं शकुस्ततः कालवशादिव मत्तैः समुत्तोमुष्णार्थं
चन्द्रप्रमादुष्मिलच्छेदेन शकृदिव समागतः ।

वर्षो धीरुत्कण्ठरविकस्तस्या इवमादे तमस्ततस्त्वे हे प्रभो सर्वेषामपि
यामास्यत्तमुस्ततः किमस्मद्वैरिणं चन्द्रं शिरसा धरस इति विस्तस्येऽन्धकारमिव कण-
रविच्छायादीशामाधिनम् । अथवा कण्ठरवि निरधुलकलादेगुम्भिकताय कलपिडिब
समागतः । अथवा कण्ठरविच्छलात्प्रकाशपर्यवेव मगुना ईरवः समागता ॥

नीलवर्णाः शोणलने नीलवर्णार्थमद्रुदो यथा-

नीलानि बुधवर्णोऽथ मग्निवर्णां जिनेररी ।

श्रीमन्तरस्यथायू अ नीलको नीलवानरः ॥ ८२ ॥

शुक्रो नीलाग्नय दृषो प्रियङ्गुदुर्लरीयमे ।

वशाकृता मरुचनेन्द्रनीलो रविशान्तिः ॥ ८३ ॥

बाबा मुद्रस्तया नीलमेरया बालनृणाप्यः ॥

वर्षं वर्षाः वि नीलवर्णाः वास्वाभौविन्वात्तुमानं द्विपदे । इवमाभौद्वतार्थेऽथ
वर्षं वर्षो नृणा इवमथ तन्वने यथा-वर्षः वापंशिकस्तस्योपमानं नीलोत्पलं तस्या-
धारः सत्यततो वल्ब वन वापि धा, वर्षो नीलोत्पलकोध्यानि तन्वकवर्षादे ह्ये ।

वर्षं तुषारकटा तन्वा इवमावमिच्छनीकमग्निमाका, ततः छादि यथोक्तव्या
इन्द्रोत्पलमग्निमादेव नृणाप्यः ॥

एतन्नोर्ध्वोत्पत्तये एतन्नदाधैतत्पद्मो वषा-

शोषानि भौमभौमाभ्याः ज्ञानतकपप्रणाः ॥ ८४ ॥
 पद्मममा वास्तुपुत्र्यौ जिनेद्री भवमानुमान् ।
 वेता वेता दृतिः सत्रयणं धर्मविभ्रजाः ॥ ८५ ॥
 एतन्पोलकायगृपो विष्णुनाम्ने विद्रुमबुद्रुमे ।
 पद्मरागासुराएतः सन्नालतः कद्रवाः ॥ ८६ ॥
 दृगन्ताधरकिङ्कासुद्रुर्मासिभिनूरघानवः ।
 दिङ्मलं मधु रजानि सुकुलिङ्गा हस्तिविम्बः ॥ ८७ ॥
 नखेन्द्रगोपजपोताः बुद्रुदस्य शिखा तथा ।
 अक्षोरव्यारसपाटायतकोबिलदृष्टयः ॥ ८८ ॥
 विद्यादो हंसकल्पवृक्षी शुक्रमर्षदोर्मुक्कम् ।
 बुद्रुमर्षिदुवागोकाजपावभृकपाटलाः ॥ ८९ ॥
 पङ्कवा दाडिमोपुष्पं विम्बाविम्पाकयोः पाले ।
 गुग्गा कोकनर्द रोद्ररसो रागघटेष्टिकाः ॥ ९० ॥
 ताम्बूलरागो मञ्जिष्ठा वज्रतनकद्रवे ।
 तेजोलेश्याः पद्मलेश्याः क्रोधः शुद्धयपुर्मदः ॥ ९१ ॥
 वर्यावर्षणयोर्ध्वानं सपाकपालमण्डली ।

एतेऽभ्येऽपि एतन्नदाधैः, परस्परभौविस्वाहृपमानं क्रियन्ते । अपमानोक्तन्नदाधैस्य
 वर्णादयो गुणा अपयेवे रोप्यन्ते । वषा—वर्षाः विष्णुकास्तेषामुपमानं कौटम्भवासीसि
 त्तनो वसन्तप्रिक्तसमागमे वसन्त्यकिन्तन्त्येति किञ्चिदुत्तमभेजिमिमेन करैः कौटम्भ-
 वासीसि परिहितानि ।

वर्षां कर्तुं किन्तन्त्या अपमानमनुरागस्तनो वसन्तानुत्तया वसकस्या कर्तुं लि-
 क्तयेन शूलोऽनुराग इव प्रकटीकते । अथवा वसन्धियो गुणमण्डनं कुक्कुमस्तवक इव
 कर्तुं किः ।

वर्षां सन्ध्या तस्या अपमानं कर्तुं स्ततः प्राणनाथेऽस्तद्वृते रथौ दिग्बभूमिनु-
 शगमयोभिः सन्ध्याकृतयेन प्रगुलीकृतो बन्धिविब । अथवा अथवाकहृदयेभ्यो विहा-
 मिन्ध्याकाककाप इव सन्ध्याकृतयेन नभोऽभिध्यावी बभूव ।

वर्षां जपा तस्या अपमानं रजानि ततः वास्तकाकनवकद्रव्या जपाकुडुमण्डनेन
 रजानोव प्रस्ताभिः ।

वर्षां वाकारं स्तन्मोपमानं बुद्रुदशिला ततः प्रातः किरणावृत्तमूर्तिर्नावावर्णवम
 पञ्जनेदस्यगिरिदुद्रुदस्य शिरःस्थितो रविः शिलाशोभा कभते ॥

विद्रुकवर्णोत्पत्तये विद्रुकवर्णवदाधैतत्पद्मो वषा-

पीतानि प्रश्नसूर्येन्द्रगण्डेभ्यरदृजटाः ॥ ९२ ॥
 पद्मनामो शुर्दविष्णोश्चर्षः धीररजोगुणाः ।
 गिरिजाऽगस्तिरिन्द्राभ्या ज्ञापरो ज्ञापराच्युतः ॥ ९३ ॥

मयानकरसो धैर्यवर्णधर्मविगृह्यताः ।

श्रमप्रमुखास्नीर्यकराः षोडश यासराः ॥ ९४ ॥

सुगन्धिः काञ्चनं काम्यं रोजिः किञ्चलकयलकले ।

परिघ्राजकयस्त्राणि हरितालमनःशिले ॥ ९५ ॥

हरिद्रा रोचना हीरो गन्धर्कं दीपचम्पके ।

वर्णिकारं सुवर्णाञ्जिरम्माकेनकशालयः ॥ ९६ ॥

हरयो रघाङ्गनामा घानरः सारिकाकमौ ।

एतेऽप्येऽपि षोडशदार्थाः परस्परमौञ्जिन्यादुपमानं कल्पन्ते । उपमानीकृतपदार्थस्य वणोदयो गुणा उपमेये रोप्यन्ते । यथा—वर्णो रविस्तम्बोपमानं कोकस्तम्बाधारः सरस्ततो नमःसरोयरे रविश्चाप्याक इव ।

वर्णाः कोकास्तेषामुपमानं परागस्ततः सरणि स्मेरमतिस्रपरागाम्स्तवका इव चक्रवाकाः ।

वर्ण्यः परागस्तम्बोपमानं कङ्कुमाम्बस्तदाधारो नारीशरीरं ततः काननप्रदम्बा यमन्तप्रियागमे परागप्रसत्परिवृद्धमिदं कुङ्कुमेष इव चक्रे ।

वर्णो रविस्तम्बोपमानं गरुडस्तस्य क्रिया सर्वव्यस्ततस्तिमितमर्षाणां गरुड इव रविः ॥

अथ धूसरादिभ्योऽर्थोत्पत्तये धूसरादिपदार्थसङ्ग्रहो यथा—

धूसरा रेणुमण्डककरमा गृहगोधिका ॥ ९७ ॥

गर्दभो मूपको दुर्गाकाफकण्टकपोतकाः ।

पुलकोऽहिः शिखिपिच्छाऽधोभागः कण्ठो रसः ॥ ९८ ॥

कपोल्लेश्योर्णनाभशकुनाः कर्बुरी तथा ।

वर्णां मण्डकास्तेषामुपमानं कण्ठो रसस्तस्याधारो दुःखितस्तनो वर्णाकाळे षष्ठमण्डकावलिच्छलेन विरहात्तनो हृदयेभ्य उद्भ्रान्तः कण्ठो रस इव ॥

बहुवर्णाः शिखिपिच्छेन्द्रचापधोद्विप्रकाः ॥ ९९ ॥

वर्णं धनुस्तम्बोपमानं शिखिपिच्छं ततस्तस्याधारो गोपवर्णः ततः कृष्णमेघस्य गोपालानां प्रपन्नस्य शिखिपिच्छाभरणमिव इन्द्रधनुः ॥

उत्कर्षमुपमेयस्य परिकल्पयितुं सुधीः ।

विशेषणैः परिष्कारमुपमानस्य कल्पयेत् ॥ १०० ॥

उपमेयस्य शोभातिशयव्यापनाय, कथाऽपि युक्त्या विशेषणैरलङ्कृतमुपमानं कुर्वीत । यथा—

स्रानिकरकराप्रवधमन्थानशीलधुमिततरालदुग्धाम्मोधिच्छोषकान्तिः ।

दिग्मिद्विगतविष्णुविभ्राजमानशक्तिधरपतिवृत्तात्राह्वीकल्पकान्तिः ॥

तुद्दिनगिरितनूजानध्रभूतेशवृत्तागलितमगनगङ्गाधौतवाडेन्दुगौरः ।

गिरिशमुकुटध्वजस्योतिरद्योतमानम्फटिकशिखरवृत्तास्वर्धमागाङ्गकान्तिः ॥

इति श्लोकवर्णः ।

सुकुटगलितगङ्गाभीरकटोल्मालास्नपितगिरिशकटप्यदृश्यदेहवटिः ।
 अभिनवजलवाहच्युहपाराशिशुद्धाङ्जनसिद्धरिमरीचःशुद्धचक्राङ्गलक्ष्मीः ॥
 दिनपरिदृष्टपुत्रीगर्भनीलारविन्दप्रभुमरमणुवासीपञ्चतिप्रकवकान्तिः ।
 जलशयनशरीररुकारोवि.प्रपञ्चच्युरितसलिलरानिद्याप्रमानाङ्गवटिः ॥

इति कृष्णः ।

मणुजपुत्रगङ्गाभ्यङ्गचक्रकाशीकुचकलहापिधानोदामकौलम्भकान्तिः ।
 तरुणनगिरिशान्तिप्रान्तसंगर्गङ्गकमलदलकदम्बप्रापवापप्रभोर्भिः ॥
 अभिनवरविरदिमसोतितप्राच्यभृष्टिद्वारदशोक्तमेरुपुण्योपमानः ।
 पतिकृपितमृगाक्षीलोचनप्रान्तरोचिरदुरितकमलकणोत्तममङ्गाशवाग्निः ॥

इति शकः ।

सुररिपुपदनिर्वजागङ्गीनीरप्रस्रपितगदप्रपञ्चप्रकवमंलदयलक्ष्मीः ।
 तरुणकिरणमालिकम्भेर्दुप्ररोहः श्मिन्तकनकमरोजक्युद्धगुणवाङ्गकान्तिः ॥
 जलधरनिकुरम्बोदामपाराशनिपातप्रविनवनकसौख्यद्विरोचिष्णुकान्तिः ।
 तरुणतरुणाक्षीगङ्गरोवि.प्रपञ्चच्युरितकमलकणोत्तममङ्गलवर्धनः ॥

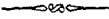
इति शीतवर्णः ।

सदृशं सदृशेभोपयेयम् । यथा—

अमरनिकरवाद्याविकुररुक्कामयेनुस्ननगलितपयोवद्गारती यन्व रेजे ।
 द्विमकिरणमपूलप्रान्तभिषेभ्युकास्तप्रसङ्गदृष्टगुणवा यन्व वाचो विभाग्नि ॥
 दनुतनुत्रविपङ्गुणधनुम्भान्धियाभौतपदगुणवमाना रेसिरे यन्व वाचः ।
 मदनमपनपूडावद्गोविष्णुगङ्गालङ्घिभरसमाना शोभते यन्व वाणी ॥

पृथमभ्यदपि ॥

इति श्रीत्रिकण्ड० अर्धसिद्धिप्रदाने अनुर्थं सर्वस्तवको द्वितीयः ॥

अथ आकारेभ्यस्तत्रादि प्रथमं अनुाकारादर्थोत्पत्तये अनुाकारपदार्थसङ्घटा यथा—

अमुरध्याणि ध्यजनं कुम्भिका च पताविका ।
 आनुरी भञ्जिका सिंहासनं पार्थिवमण्डलम् ॥ १०१ ॥

एतेऽभ्येऽपि अनुरध्याणां परस्परमौचित्यानुपमानं विपन्ते । उपमानोक्तपदा-
 र्थस्य वर्णादयो गुणा उपमेये शेष्यन्ते । यथा—अर्थं पार्थिवमण्डलं तस्योपमानं सिंहा-
 सनं तस्यापेयं राजा सतः सर्वकारप्रभमस्य मन्त्राधिराजस्य सिंहासकमिदं
 पार्थिवमण्डकम् ॥

प्रत्यक्षअनुरध्याणार्थसङ्घटो यथा—

प्रत्यक्षअनुरध्याणि खट्वा कथदिहलक्ष्मिणा ।
 कपाटपट्टिकापेटापट्टाः मालकपुरनके ॥ १०२ ॥

एषका तिलकं केतुः पटः पाणिः प्रसारितः ।

प्रशस्तिपट्टिका शय्या पटुः शकटमञ्चकौ ॥ १०३ ॥

गयाक्षसारफलकं कटद्वारपटाद्यः ।

एतेऽप्येऽपि-इत्यादि। कर्ण्यं पुस्तकं तस्योपमानं मञ्जूषा साऽपि रत्नस्थानं, ततो
नकाशपरसा मञ्जूषेव पुस्तिका ।

कर्ण्यं तिलकं तस्योपमानं तुलिका, ततो मदनवृषतेर्षाक्षाशरीरसौधोपरि क्रीडाये
मुरघमुक्तातिलकच्छलेन विशदप्रमाच्छलोत्तरच्छदा तुलिकेव प्रगुणीकृता ।

कर्ण्यं तुलिका तस्या उपमानं चतुरस्रतिलकं, ततो गृहछन्द्याश्चन्दनं तिलक-
मेव तुलिका ।

कर्ण्यं छलाटफलकं तस्योपमानं प्रशस्तिपट्टिका, ततः कन्दर्पदेवतापत्ने बाष्पा-
शरीरे कस्तूरिकापत्रवर्धामिवाश्रमालिका प्रशस्तिपट्टिकेव छलाटफलकम् ॥

वृत्तपदार्थसङ्ग्रहो यथा—

सम्पूर्णगर्मवृत्तानि मुखपद्मेन्दुदर्पणाः ॥ १०४ ॥

कपोलकुण्डले तालधुर्यभाजनगात्रिकाः ।

सङ्गरी कमठं पुण्ड्रं लूतागृहदलस्फुराः ॥ १०५ ॥

छत्रव्यजनचालिन्यो मृदङ्गपुटपूपकाः ।

घरदृमण्डकौ कन्दुरालयालः सरो मही ॥ १०६ ॥

द्वीपः शरायः कंसालकरिभयणकौशिकाः ।

कुलालरथरूपणानां चक्राणि शाण्यत्रकम् ॥ १०७ ॥

तुलापेलाजकैयर्तजालायर्तारघट्टकाः ।

एतेऽप्येऽपीत्यादि । कर्ण्यः सूर्यस्तस्योपमानमादर्शः स क्षीपावधे भवति, ततः
पूर्वदिग्नायां आदर्श इव प्राभातिको रविः । अथवा रथेऽपमाने पुण्ड्रः सोऽपि क्षीमुत्तरे
भवति, ततः पूर्वदिगङ्गनामुने पद्मरागपुण्ड्रमिव रविः ।

कर्ण्यश्चन्द्रस्तस्योपमानं छत्रं तदपि राशो भवति, ततो मदनभूपतेरछत्रमिव चन्द्रः ।
अथवा चन्द्रस्तस्योपमानं स्फुरा सापि घमटस्य भवति, ततो मदनघमटस्य स्फुरामण्डल-
मिव चन्द्रः ॥

गम्भीरमध्यवृत्तानि तामिरपालीगुहानदाः ॥ १०८ ॥

कुण्डं वापी धृतिः कूपो ध्रुव्यं गर्भकचोलके ।

कमण्डलुघटमीयाचक्रनामिदलललाः ॥ १०९ ॥

कटाहमणिकौ कुण्डो कम्पुः कुतपपङ्कजे ।

खण्डं कुम्भभृङ्गारो धोभाजगाप्यमण्डले ॥ ११० ॥

हारजा तंभिका पद्मी करण्डो भूपवर्तकः ।

कपालखण्डं तुम्बसमुद्रचरका द्वितिः ॥ १११ ॥

अगदाशिरकचक्ररत्नमनोमेटिकाहलाः ।

नालप्रत्यालनलिकाः शरधिर्धमनो घटी ॥ ११२ ॥

गतापिधानं चङ्गेरीकुम्भिकालोकनालयः ।

तिलेक्षुपेपुरुच्यन्त्रे पालकं द्यूतगतिंका ॥ ११३ ॥

पतेऽभ्येऽपीत्यादि । वर्यां नाभिः तस्या वपमानं कृपस्ततः स्तनारवद्योपरि लुलित-
रोमाक्षिमाकाशावशत्रकपूर्णः शङ्कारवमतेषनाथ मदनारामिकेन नाभीरूपः कृप इव
प्रयुणीकृतः ।

वर्णानि यद्यानि तेषामुपमानं वपकानि ततो जलदेवतानां मधुपूर्णानि वपका-
नीव यद्यानि ॥

विण्दिहतावृत्तिवृत्तानि गोलस्तयककन्दुकाः ।

कन्देमकुम्भधम्मिन्नितम्बस्तनमौलयः ॥ ११४ ॥

कूप्यं घण्टिका मुष्टवंसकरोटिककुन्दवृद्धकाः ।

राहुर्धतलपिएडोघःकविशीर्वघटाः फलम् ॥ ११५ ॥

गुल्मं कालं घयःसाररघ्याङ्गा हंसजाहकौ ।

मोदकः कलशस्तुम्बकमण्डलुसमुद्रकाः ॥ ११६ ॥

मारङ्गचूतकरुणविल्वजम्बीरदाडिमाः ।

थीजपूरीनारिकेल्यावित्यादिद्रुफलावलिः ॥ ११७ ॥

एतेऽभ्येऽपीत्यादि । वर्यां स्तनी तपोरुपमानं कुम्भौ ततः शङ्कारवमपूर्णौ तदन्व-
निष्पन्मृदेषावृत्तिरोमावकिम्बौ गुलस्थितकूप्यकचउरेनेन्द्रनीलपिधानौ नाभौः कुम्भा-
विव कुम्भौ ।

वर्यां वप्रस्तस्त्वोपमानं वलर्धं तस्याधरो बाहुस्ततो वपधावध्या अन्तरोत्सित-
वलयमिव वयः । नाभ्याः शङ्कारवलेमृषुकचउलमिन्नोमधुङ्गौ कुपयस्तवकाविव कुम्भौ ।
रतिप्रीतिभ्यां कामदेवस्य त्रिभुवनराज्याभिषेकाय वृषुकचउलमुकस्थितावत्पयसौ
कनककुम्भाविव कुम्भौ ।

वर्यं वप्रस्तस्त्वोपमानं हंसस्तनो नभःकासरो च्छोत्प्राजलसम्भूने काण्डनचउलेष
कलितदीवलयसतीपलवो इव इव वर्यः ॥

गर्भप्रकाशपूत्तानि घटोगुडुटकण्टिकाः ।

ताडवज्रकण्टकाङ्गुः कङ्कणमूर्धिका ॥ ११८ ॥

हस्तसूत्रं नूपुरे इन्द्रदारुतार्थकण्टके ।

पुष्पध्रुमेजला हारो दण्डमालावर्षवी ॥ ११९ ॥

कटपाः सुत्रगुणो मौञ्जीअपमर्षरमालिके ।

परिवेधः कुण्डलना प्राञ्जलपरिखापृतिः ॥ १२० ॥

कर्णपाशो बाहुपाशो पालिकाद्यालिवागुताः ।

घटकण्ठः कण्ठवापं अवालम्बोमण्डले ॥ १२१ ॥

दिश्वार्थमण्डलधोलीकुण्डलीभूतकुण्डली ।

पर्यहितका योगवद्वयसोपवीतरहमया ॥ १२२ ॥

एतेऽभ्येऽपीत्यादि । वषा—वर्यां वप्रस्तस्त्वोपमानं कण्ठस्त्वोपमानं

वदुःखैः करिषीषं मुग्धमाकाङ्क्षितः कररं इव वयः ।

वो वदन्तस्त्वोदमानं वक्ष्ये तत्त्वाधारो राहुस्तनो वदुषावध्या अन्तरोद्दसिप-
त्तुमासिने वक्षयमिष वयः ।

वो कर्मगामी तयोदयमानं व्याकूटघाते तनो मरुतपीठनाम्पा जवनवचमनोद्युग-
च्छिदिपङ्कगणधाले कर्णद्वयमितेन धनुषो इव कुण्डलिते ॥

सूयमश्नेतानि घृत्तानि मुक्तामलकतारकाः ।

वाङ्मोहलपीठानि वृत्तविष्णुयराटकाः ॥ १२३ ॥

करदासिपयोविष्णुपुद्गुद्दुस्तेद्विष्णुवः ।

प्रभुर्न पिदकं पीलुर्नलं जातीफलं कणाः ॥ १२४ ॥

अनेदीत्यादि । वया—वयांस्त्वारास्तयागुणमानं मुक्तामला द्वि मगुरं
सम्भारिण, तनो उवोदयमान.पञ्चभूतवभोऽम्भोधौ लाङ्गणतण्डलकुण्डिप-
कुच्छिदुद्दसि.वृत्त मुक्ता इव ताराः । कपयता तारातागुणमानं जलविष्णुवः
वाङ्मोहपीठानि, तनोऽन्तरालभ्रामितभ्रामितस्व रौः पश्चिमाक्षलसिन्ध-
नमस्यावधेन तोपनिर्देशपत्रलिता मममि जलविष्णुव इव ताराः ॥

सूयमरक्तानि घृत्तानि मत्पदलोमविष्णुवः ।

मुग्धोद्भृगायन्मथोतः कण्डुलिङ्गकुण्डलोद्यने ।

पूगशोणाश्मथम्भुद्दवद्रीपटयोः कले ॥ १२५ ॥

अनेदीत्यादि । वया—वयां स्तवन्नेवागुणमानं तनानि तनो जलपीठकोः
त्रिङ्गा इव ममग. ।

वो इन्द्रनाम्नेवागुणमानं तनानि तनो जलपीठकोः पीतमलकत्रयीत्रयोः
अनेदिष इन्द्रभोत्रैर्नृत्पासाः ।

व. कणांस्त्वारागुणमानं विद्वत्कुलिङ्गात्मनो वनपशामुद्भृगायन्मथिद्विष्णु-
पटयो इव मथोतः ।

वयि उद्भृगायन्नेवागुणमानं मथोतानि तनो वनपशवः सास्त्राणेन
व वृत्तिकायन्नेवागुणमानं वन्दुवामुद्यमानि ३

सूयमश्यामानि घृत्तानि जम्भुद्भृक्कमोनिजाः ।

सूयुषः सा वृत्तारवद्वृत्तानो मुग्धजादनमोत्तुमे ॥ १२६ ॥

अनेदीत्यादि । वया—वयांस्त्रि उद्भृगायन्नेवागुणमानं सास्त्रवापुश्चिन्व,
वृत्तिकायन्नेवागुणमानं वयः वयः उद्भृगायन्नेवागुणमानं सास्त्रवापुश्चिन्व वदुः
वृत्तारवद्वृत्तानो मुग्धजादनमोत्तुमे ।

वय जम्भुक् कला उद्भृगायन्नेवागुणमानं वय द्विनेके वयदि, तनो वनपशवः
व वृत्तिकायन्नेवागुणमानं वयः उद्भृगायन्नेवागुणमानं वयः उद्भृगायन्नेवागुणमानं

वो कपयो वक्षयन्नेवागुणमानं वदुः वयः उद्भृगायन्नेवागुणमानं वयः, तनो वनपशवः
वयः उद्भृगायन्नेवागुणमानं वदुः वयः उद्भृगायन्नेवागुणमानं

त्रिकोणाम्यथ दम्भोन्मिलोत्थानद्वयौ हलम् ।

सम्यक्तराद्यष्टद्वादौ कामातीवग्निमण्डले ॥ १२७ ॥

वरपत्रनिरङ्गाद्रितलभोणिरघपाणयः ।

शरप्रभृद्गोशुरदोद्विषोशकटानि च ॥ १२८ ॥

एतेऽग्रेऽपीत्यादि । यथा-इत्ये त्रिकोणतिसर्गं तस्योपरमार्त्तं रोहिणी, ततो नाविकामुने त्रिकोणमुक्तातिरुक्त्वात्तेन निरूपतिप्रमेन रोहिणीव समागता । अथवा स्म-
भरेण सिक्वपासवदारनादतदुत्पत्त्यानेन बालाया हृद्युः सञ्जीवत्य त्रिकोणतिककृष्णवेन
धुयाद्युधमिष प्रगुणीकृतम् । अथवा निरन्तरं जनममोदेवकाविसारपास्याधेपभ्रमात्तैरप-
नवनाथाऽन्तान्तरा भीरुपानमिष कर्तुं नाविकात्रिकोणमुक्तातिककृष्णकात् अर्धेन
कान्तिरूपणं करपमिष सौमन्तदुधे लम्बितम् ॥

दोर्धाणि घेणीसोमन्तनासिकाषाहयोऽङ्गलिः ।

रोमाली पृष्ठधंशोदजङ्घाऽजललिकाः शिराः ॥ १२९ ॥

मौर्वी धनुः शरपासकृपाणलकुटार्गलाः ।

आपादमुशलाऽटिभ्रयष्टिमग्नानकव्यजाः ॥ १३० ॥

र्षशरपमुलापट्टनालद्रुस्नम्भमेधयः ।

रूपकृपयशस्तम्भेद्रुष्वजार्हत्पुरोष्पजाः ॥ १३१ ॥

रुधर्दण्डप्युधदण्डोमिनिमोकाऽष्वाऽद्विनिस्तगाः ।

शृणालं शरयोघ्नजटाघ्नोद्गुमेत्तवः ॥ १३२ ॥

शुशी प्राजलकं बाहुयुगयेत्रकशा भयः ।

हस्तिहस्तद्वौ पुण्ड्रं नाड्योश्चलकीलकाः ॥ १३३ ॥

दामशैलुबशूलानि करभो नकुलस्तथा ।

अनुकैर्थासकृष्माण्डमुद्गा पायुमण्डलम् ॥ १३४ ॥

धर्तनं लेखनो काष्ठकरणं मखभेदनी ।

केतकीदलमञ्जरीं नाराधार्केन्दुररमयः ॥ १३५ ॥

एतेऽग्रेऽर्थात्त्यादि । अर्थां घेणी तस्या रूपमार्त्तं सर्वैः शोऽपि श्याकुरे भवति,
तन्निभनेत्राभरुत्प्रभुमायुधमौर्वीधनवाकशधाकुडित्य अर्धम्य रक्षाभुजङ्गा इव वेणी-
दण्डः । अथवा भीवनयज्जना युवतीद्वयकुण्डे सरा दोषितरुव मर्दानप्रत्य विगता
भूयोमिषिव वेणोवहारी ।

अर्थां रोमाली तस्या रूपमार्त्तं मुञ्जालं ततः शिवसमादम्भनुषः स्मरत्य हृने
धौवनेव बाकाभोमावलोभ्याजाव सञ्जीवतो मुञ्जालधनुर्दण्डः ।

अर्थां हृणालेभ्या तस्या रूपमार्त्तं यमुना ततस्वरुध्रिद्वितानमंमुधद्वपतिमिडरीनि
स्तं दिग्धमानो मम पिता रिकिधुत्वं गता, ततः किवन्तमपि काळं दिग्धम्वत्वेति
विज्ञापनायेव हृणालकृष्णकान् यमुना नृपदत्तं गता ॥

यकत्राएवलकभालसूनखाङ्गाऽङ्गुलिः ।

कटाक्षेन्द्रधनुर्पिण्डुर्ध्वध्रहलाङ्गुयाः ॥ १३६ ॥

कुडिचमिभ्राहुलीतल्पदाप्रकन्दुकदग्दका ।

तडागपालिकुहालतोरणानि सुखासनम् ॥ १३७ ॥

गोपानसी रघो धंशाः शाकच्छदकघेटके ।

चन्दनमालापालेन्दुकियुकेमाहुलीरदाः ॥ १३८ ॥

श्वपुच्छाऽश्वमुत्ते शृङ्गचञ्चूवृक्षिककण्टकाः ।

करिदंष्ट्रा मयुषीवा सिंहकुक्कुटयोर्नखाः ॥ १३९ ॥

केसरचन्द्रको लग्नकङ्कणं फणमृत्फणाः ।

पुरोघःकरकौपीने केकिकुक्कुटमञ्जरी ॥ १४० ॥

एवमन्येऽपीत्यादि । यथा-वर्ण्यो बालेन्दुस्तस्योपमानं दात्र दात्रेण छवनक्रिया क्रियते, ततो मानिनीमनोभूमिप्रस्वरदृढमूढमानश्रुतावितानछवनाय मनोभुजा प्रगुगीकृतं छविप्रमिव बालशशी ।

वर्ण्योः किञ्चुकास्तेषामुपमानं कर्तव्यंवा हि व्याघस्य भवन्ति, ततो मदन-व्याघस्य प्रतिकामिनोजनमनोमृगवधादिव रुधिराद्रोः कर्तव्यं इव किञ्चुकाः ।

वर्ण्यो नखाङ्कास्तेषामुपमानं किञ्चुकानि, ततः कुष्ठमास्त्रस्य कामिनोवशःस्पर्धि-चन्द्रबाणाकृतिर्किञ्चुककुष्ठमध्रेणोव पतितानि नखशतानि ।

वर्ण्यो भुवौ तथोरुपमानं मित्राहुल्यौ, ततो बालायाः कामयौवनाभ्यां परस्पर-मैत्रयाय वक्रोक्तौ मित्राहुलयाविव भुवौ ॥

उच्चभद्रासनं धप्रप्रासादादृालकालयाः ।

सतां मनोरथां हस्तिहस्तिशालशिलोच्चयाः ॥ १४१ ॥

पतेऽन्येऽपीत्यादि । यथा-वर्ण्यः प्रासादस्तस्योपमानं हिनादिस्ततः प्रासादे हिमाद्रौ मद्मेव पताका ।

वर्ण्यं भद्रासनं तस्योपमानमुदयादिस्ततो भद्रासनोदयाद्रौ राजा रविरिव ॥

इति श्रीजिन० अर्थसिद्धिप्रदाने चतुर्थे आकारस्तवकम्पनीयः ॥

अथ क्रियाभ्योऽर्थोत्पत्तिः कथ्यते । यथा-

इष्टप्राप्तये रिपुच्छिद्यस्यै स्पर्धया पूर्वजकमान् ।

यद्ययंस्तुक्रियाभायैः कापि श्लेषकृतस्मितैः ॥ १४२ ॥

तावद्रण्यवन्तुनोऽवयमेव कापि अज्ञानावन्मानत्रकपनादिक्रिया भवति, तत-स्तस्याः क्रियाया इष्टप्राप्तिः, रिपुच्छिद्यः, स्पर्धा, पूर्वजकम-एतानि अस्वारि कारणानि कापि श्लेषकृते प्रकाशानि यथोचित्यं योजनीयानि ।

इष्टप्राप्तिर्धया-वर्ण्यो यप्रस्तस्योऽर्थेर्वर्धनं क्रिया तस्याः कारणं नमोगङ्गास्ना-नेन पारापनयनमिदं तप्रप्राप्तिस्ततः परमातङ्गस्पर्धौदर्थं मानिष्यमनेतुमिव यप्रो नमो-नङ्गास्नानार्थमुपैन्ततां वर्धते स्म-

वर्धयं कर्मणं तस्य जन्वामादि ततःक्रिया तस्याः कारणं कामिनीमुक्तौपन्येष्ट-

प्राप्तिस्ततः कमलं कामिनीमुखौपम्यप्राप्त्यै जगन्तराकण्ठमग्नं तपः कुले ।

वर्षंश्चन्द्रस्तस्य शिवशिवःहरमरिचोरे निवासः क्रिया तस्याः कारणं कामिनीमुखौ-
पम्येष्टप्राप्तिस्ततः समुखौमुखौपम्यप्राप्त्यै स्याजोः शिरसि स्याथो हरमरिचोरे तपस्वी
तपःक्षामो निवसति चन्द्रः ।

वर्षं वशास्तस्य स्वर्गमग्नं क्रिया तस्याः कारणं निजमित्रैरावतादिमिलनेष्टप्राप्ति-
स्ततो निजमित्रैरावतोर्च्यै.धर्मोमहाईसशिवशिवो गङ्गाविष्णुपारुचक्रन्वादीनां मिलनादेव
शुपयशः स्वर्गं जगाम ।

रिपुच्छित्तिर्धया—वर्षोव वप्रस्तस्य नभोगमनं क्रिया तस्याः कारणं स्वल्पधिमेरु-
नमाभितरविरिपुच्छित्तिस्ततः स्वल्पधिमेरोराभयणतोळं रविमिव भूमौ पातयितुं वयो
नभोगमनं करोति ।

वर्षो हंसास्तेषां सर.धरणं क्रिया ततो निजमाधिभ्रातृगदररिगुत्सर्वमोदराणोव तर्मासि
छेत्तुं सरः धरन्ति हंसाः ।

वर्षो रविस्तस्योदयः क्रिया ततो निजमाधिभ्रातृगदररिगुत्सर्वमोदराणोव तर्मासि
छेत्तुं रविस्तद्वं करोति ।

अथ स्वर्धा—वर्षो वप्रस्तस्य नभोगमनं क्रिया तस्याः कारणं स्वर्धा ततो
विन्ध्यगिरिस्पर्धया तरगिसरगिरोर्धं कर्तुमना इव वयो ज्योतिषि ।

वर्षं वशास्तस्य दिग्गवापनं क्रिया तस्याः कारणं स्वर्धा ततो निजप्रभावस्पर्धि-
छादारीधितिस्पर्धयेव शुपयशो दिक्कप्रमाप्नोमति ।

अथ पूर्वजन्मः—वर्षो वप्रस्तस्य पूर्वजो गिरिस्ततो निजपूर्वजगिरिजमेणैव वयो
ऽपि जमो ररोध ।

वर्षा भारीमुखान्नवर्णाकन्दुरिका तस्याः पूर्वजो मृगस्ततोऽस्मत्पूर्वजमृगभ्रष्टं
भित इति पूर्वजन्मान्मृगनाभिरपि चन्द्रमोदं समुखौमुखं धिता ।

एवं वस्तुषु क्रियामारोप्येष्टप्राप्त्यादिकारणानि योजनीयानि ॥

क्रियाम्योऽर्थान्तरोत्पत्तये प्रकारान्तरमाह—

यएयोऽप्यद्भुतियाचक.शम्रैदारोपितेषु तुल्येषु ।

रचितोचितक्रियाणामिष्टप्राप्त्यादि कारणं कल्प्यम् ॥ १४३ ॥

वर्षं वस्तुषु वस्तुनिवाचकः शब्दे रूपद्वारेक्षाम्यां वर्षाकारक्रियादिभिः सहस्रानि
वस्तुनि धर्मावित्थं क्रियाः कल्पयेत् । ततः प्रकल्पितक्रियायामिष्टप्राप्त्यादीनि कार-
णानि योजयेत् । यथा—वर्षा भारीनसास्तेषु तुल्यवशादारोपितान्तरास्तासां पाद-
लगनं क्रिया तस्याः कारणं भारीप्रसादनेष्टप्राप्तिः, तन्मन्त्र मुक्तस्पर्धापातयेनाऽऽमत्यतिः
ककट्टितः क्षयो नाद्यप्रभृति स्पर्धत इति नार्थाः प्रसादनं कर्तुमिव जलमिषेण चन्द्रदारा-
स्ताराः पादुषोर्ध्रमाः ।

वर्षंश्चन्द्रस्तस्यवशादारोपितं वशास्तस्य त्रिभुवने जगत्तं क्रिया तस्याः स्वसमाप्त-
विरोक्षणं कारणं ततो मत्सयावः कोऽप्यस्ति न वेति निरोक्षिणुमिव योपूषणुतिच्छेद्य
शुपयशो भुवनत्रयं जगति ।

वर्षा वेगी तस्यां तुल्यत्वादरोपितः सर्पस्तस्य नायां अनुवर्णं क्रिया तत्त-
द्वचनस्य वृषया सह मैत्रीमिव कारयितुं वृषाप्यशः सर्पो वेणीमिषेण नायां अनुवर्णं
करोति । अथवा तस्माः कथाश्रवणत्वमिव शिश्वितुं वेणीमिषेण सर्पो नायां अनुवर्ण-
त्वं गतः ।

वर्षां दशनघृतिस्तस्यामारोपिता वृषा तस्या रामाभयणं क्रिया ततो वच-
माधुप्यमिव शिशितुं दशनघृतिमिषेणाभयणं करोति ।

शिशुच्छित्तिर्येषा—वर्षां देरावणस्तत्रारोपितं यशस्तस्य स्वर्गाद्वाभयणं क्रिया
तस्या शिशुच्छित्तिः कारणं ततः स्वस्पर्धिनीं स्वर्गाद्गामिव गाहितुमैरावणच्छत्रेण नृपस्य
स्वर्गाद्वा गतम् ।

वर्षां कुक्षौ तयोरोपितौ चक्री तयोः कास्तधयणं क्रिया तस्याः कारणं शि-
श्चित्तिः ततो नित्रत्रैरिणग्रन्थस्य तन्मुखावर्चसां पराभवं कारयितुं कुक्षच्छत्रेण चक्री
शातोमाधिनौ ।

अथ स्वर्षा—वर्षां द्वारमुखास्तास्वारोपितास्तास्तासां नागोममाभयणं क्रिया
तस्याः कारणं स्वर्षां ततोऽमृतमहोदयेन तममा वेणीमिषादियमाभितेति स्वर्षां
द्वारमुखाच्छत्रेण ताराभिः श्लो ममाधिनौ ।

वर्षां शिशिशिरःमरिन् तस्यामारोपिता क्षीतिस्तस्याः शिशोभयणं क्रिया तस्या
स्वर्षां ततः कण्ठरनिच्छत्रेणः मन्त्रिपुक्षीतिः शिशोमाभितेति स्वर्षां ततः क्षीतिः
शिशोतद्वाच्छत्रेण शिशो भिनौ ।

अथ पूर्वप्रक्रमो वृषा—वर्षां वैशिष्ट्यं शिशोवृषास्तत्रारोपितो वृषणतापस्तस्य वैशि-
ष्ट्यं हृदयप्रवेसः क्रिया तस्याः कारणं पूर्वप्रक्रमस्ततोऽमृतपूर्जः वृषाणो वैशिष्ट्येषु प्रवि-
ष्टि कृषाणोत्सवो नृपयणोऽपि विद्यामच्छत्रेण वैशिष्ट्यं हृदयेषु प्रविष्टः ।

वर्षां वैशिष्ट्योक्तत्वात्किमा तत्रारोपितं नृपयणस्तस्य क्रिया वैशिष्ट्योक्तत्वात्
तस्याः कारणं पूर्वप्रक्रमस्ततो मन्त्रपूर्जप्रक्रमस्ततो मन्त्रपूर्जः । वृषाणो शिशुभिमङ्गले
विद्यामतेति कृषाणोत्सवं नृपयणोऽपि शिशुभिमङ्गलमधोदयेषु वैशिष्ट्येषु पाण्डित्य
च्छत्रेण विद्यामते ॥

आरोप्य वरुणैवम्बुना क्रियास्तु मन्त्राणां क्रियाः ।

तासां शोचिनक्रियाणां वरुणैवम्बुनाकारणम् ॥ १५५ ॥

वरुणैवम्बुना क्रियाश्च वरुणैवम्बुना शोचिनक्रियाः, अथवा वरुणैवम्बुना वरुणैवम्बुना
वरुणैवम्बुना शोचिनक्रियाः क्रिया आरोपयेत् । तन्मन्तात्तमारोपिनक्रियाणां वरुणैवम्बुना
वरुणैवम्बुना, अथवा वरुणैवम्बुना शोचिनक्रियाणां वरुणैवम्बुना ॥

इति शोचिनः अथोचिनक्रियाणां वरुणैवम्बुना क्रियाः वरुणैवम्बुना ॥

मयाधारपरिवारादिभ्योऽप्योत्पत्तिर्वा—

यनगिरिजलभाम्यद्वातशीतामिलोद्-

ग्रहरणपरघट्टाभ्येतजन्तुपकारैः ।

सरिदधिगममौनध्याननैश्चल्यमन्त्रा-

मशनमखिलमागायावित्तान्तित्तैः ॥ १४५ ॥

वर्णवस्तुषा निश्चितस्य सदृशस्य वस्तुनो वनादिमिरमाभिर्मादिर्यः समर्थनोषः ।
 यथा—आनेत्रजिता सृगा वरं गताः । मन्वजितः सिद्धो गिरिगङ्गां प्रविष्टः । मुखजितं
 कमलं जलदुर्गमयात् । स्वैर्वजिता गिरयो भास्वत्तापवातशीतामिलोद्गुःस्थानि सदृशे ।
 अमरः संघर्षं तितिक्षते । अन्व्येतद्दमादीनां घोरारण्यैरप्युपकारं कुक्षे । मति-
 जिता हंसाः घारदधिगमं कुर्वते । दम्भजितो वकः सरिष्टे मौनो ध्यानं कुरुते ।
 शुद्धस्वजितो मेरुलोकांऽऽहव स्थाने निश्चलाश्चभूव । मुखजितं कमलं अमरारवैर्मन्त्राद्
 जपति । मलजितानि रत्नानि गिरौ निराहाराणि तस्युः । अघाजितानि प्रवालानि
 जलमध्ये जलाहारतया वर्तन्ते । अद्भुतौकुमार्यजितं गिरीचकुण्डमं धनेऽधावितवृत्ति
 कुरुते । मुखजितं कमलं अमरार्थिषातैरपि क्षमां कुक्षे । उदाहरणानि । अथैव
 जितपदार्थस्यैस्वादिभिःपदार्थैः समर्थनोषः ॥

लज्जाकोपनपानाशसेवामभ्दास्यकृष्णनाः ।

र.गात्पाणदुरता शस्त्रीविपक्रम्पादियांजने ॥ १४६ ॥

वर्णजितस्य वस्तुनः परामर्शोद्भवा एते लज्जादयो भाषा यथोचित्यं योजनीयाः ।
 यथा—मुखजितं वरं लज्जायैव वनं गतम् । कोपतप्तमिव लज्जासर्वं यत् । यथा'माकण्ड-
 मर्दं जलाहारातया तपस्तपुने । अथवा जलदुर्गमं घाम्भास्वभोवृत्तं तेषां कर्तते ।
 अमरारवैताकण्डं कुक्षे । नीकादिभिः क.कनश्मनुजतां यत् । नेत्रजितं कैरवं दुःखात्
 पाणदुरतां गतम् । भृङ्गभेनामिषादुरे वाजो क्षिपति । जयान्तर्गम्पां हरी । भृङ्ग-
 मिषाद्वा विषं मलयति । एवं यो रक्तपदार्थः स सदृशेन जितः कोरादिषु रक्तोऽथ-
 यथा कथाविद्युत्पासासुरागो भयनाथः । धः चेतः इयामत्र सदृशजितो दुःखारिषो-
 त्पाणदुरा कृष्णश्च समर्थनोषः ॥

वृक्षाङ्गादिभवस्तूनां यनापैः सत्पद्धारिचम् ।

किञ्चिदप्यु वृक्षाङ्गादिमर्धं किञ्चिदप्युमर्धं किञ्चिद्वापुमर्धं किञ्चिन्वापामर्धं किञ्चि-
 कर्ममर्धं किञ्चिन्कार्जवममिरवारिष्वस्तूनां वनासादितराभिः पुनन्वावाभवस्तुभा-
 कारमुपदिषामुमरिवासादीनां प्राप्तिः सम्भाष्या ।

यद् वृक्षाङ्गादिमर्धं वस्तु तस्यैव भाषा विभावयाः । यत्पूर्वं वृक्षभवे रवित्रापसात्-
 वातारिकरमवावित्तमत्तारिभित्तवस्तुतं तन्मूकस्यहरशुष्पचक्रकडावादिभिः सुवर्ज-
 तसनां रोमातीनां भोगादिनां मङ्गलार्थिनां मत्सर्वाणां शृङ्गाणां पक्षिणां चतुष्पदाकासु-
 र्णैः तेषु वृक्षाङ्गमयवस्तुनः पुनन्वावादिप्राप्तिः ।

सुमये वस्तुस्यैव भाषाः समतोषवाः । यत्पूर्वं कुदात्तघातपादुपहारवन्धवन्ध-
 परेशवकातहमचक्रममनराजनिविष्टकाकडहस्तकत्वात्तद्विधापयोचरमिदधरेमरतोषा-

र्थं गिरःप्रहासादिभिः कष्टमनुभूतं, यत्र जनपुमुभान्गङ्गाहाराप्रज्ज्वाधारतया लोकोपकारः
कृतस्तीः सृष्टैर्मन्मयवस्तुनो मध्याभासादिकमारोप्यम् ।

पात्रमये वस्तुमये भावा भावनीयाः । यत्पूर्वं बन्दिप्रवेशहस्तपुटघातमन्दसपहग-
यन्त्रान्तराकर्षणवाहनकठेदनवनप्रहारदण्डिकाघातादि कष्टमनुभूतं, यत्र देवदामिगहनतया
कास्ताभूवगतया लोकापवापकमोत्रनोदकाघाधारतया देवदेव्यादिपन्नाधारतया लोको-
पकारः कृतस्तीः सृष्टैर्धातुमयादिवस्तुनः शुभस्थानादि सम्भाष्यम् ।

पात्रागमये वस्तुमये भावा भाव्याः । यत्पूर्वं द्रुविदारणयनप्रहारदण्डिकाघातादि
कष्टमनुभूतं, यत्संस्थाने देवतादिदेवतया परोपकारः कृतस्तीः सृष्टैः पात्रागमय-
वस्तुनः शुभस्थानादि सम्भाष्यम् ।

धर्ममये वस्तुमये भावा भाव्याः । यत्पूर्वं कर्तिकाकठेदनप्रारथेवत्रिक्रयधर्म-
कात्यायानतस्त्रिकाकठेदशुबिडाभेधररकथययद्रप्रहासादि कष्टमनुभूतं, यत्पात्राग-
तया, माङ्गलाद्युपगिकरत्रिकादिकतया, पुस्तकाघापरगतया ह्रस्वादिभिः परोपकारः
कृतस्तीः सृष्टैर्धर्ममयवस्तुनः शुभस्थानाद्युभ्यम् ।

कार्यामगमये वस्तुमये भावा भाव्याः । यत्पूर्वं शीतवाताघवाकिताडुगान-
धर्मकान्तकठेद्विज्वायपरकाग्लथेवशोहोपकपर्यगनुजरोहणास्त. मातृकर्मणि ज्ञपानन-
विदारणयन्त्रासोदनकुंभस्याकर्मनगन्धुवावकाकर्णकाप्रहारविगमिदिपादि कष्टमनु-
भूतं त्वेन, त्विकिदादिकतया वक्षेन परगुण्यक्यादन्देवतादिवरिधानादितया लोको-
पकारात्कार्यामगमये वस्तुनः कृतस्तीः सृष्टैः कार्यामगमयवस्तुनो मध्वस्थानादि
सम्भाष्यम् ।

वृत्तवस्तुनां दूर्युते कष्टे सृष्टेन वाऽऽतोय मध्वस्थानाघवादिभिर्धैः समर्थोत्वा ॥

द्विनश्य मीरा कृपणा सृष्टगा प्रनिविश्यगा ॥ १४७ ॥

द्विनश्य इति प्रकाशो भवन - विद्वान्मन, जेनु मयाकाली वा । विद्वान्मन
वर्तन्तु प्रविशन्तम् । मया तु प्रविशतः । भवणा यथा-भास्वा मनिशिनो ईशः
वदन्तु कदाः । वातेनामभवत्तिल. मिह. मया कृपण ।

कृपणा कथा-वामिन्वा वदन्तिन मया वनामिवाद्गुपतीभूत. । सुखद्विगमन्त्र
कन्दनद्वर्तितकठकठयना मय

द्विद्विद्वान्मना कथा-सुखद्विगमन्त्र कथाकथनिविद्वान्मनाभुवरात् कथे । कथ
कथुर्वेद्विगमन्त्र द्विद्विद्वान्मना मया मयन मया । इत्याद्युभ्यम् ।

मयासुष्टुतन धवन्तप्रानिद्विगमन्त्रय. ।

कथा-द्विद्विद्वान्मना इया वदन्तप्रानिद्विगमन्त्रय कथे मया सृष्टेन मयाविति कथु
कथुर्वेद्विगमन्त्र मयाविति मया कथाकथनिविद्वान्मनाभुवरात् कथे मया सृष्टेन मयाविति मया-
कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथे मया कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथुर्वेद्विगमन्त्रय
कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथुर्वेद्विगमन्त्रय
कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथुर्वेद्विगमन्त्रय

कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथुर्वेद्विगमन्त्रय कथुर्वेद्विगमन्त्रय

कर्मणं स्वर्गोद्भवस्यै राजप्रमार्गविकर्तं सङ्गटं च ज्ञातम् । यथाःस्वर्गो चन्द्रः सङ्गटः
 कृषी च ज्ञातः ।

उच्यतेऽपि सरोचना । अर्धवन्मुनः स्वर्गोदात्तेन सहस्रं बन्तु उच्यते कुर्वाणमपि
 सङ्गटं स्यात् । यथा—मुख्यस्वर्गं कुर्वन् चन्द्रो मोक्षं लेखमानोऽपि सङ्गटोऽभूत् ।
 मुख्यस्वर्गोद्भवेः चापैः कर्मणं इत्यदिज्ञान् सारोत्सर्गैरपि प्रीतान् कुर्वाणं सङ्गटं भवति ॥

अथ तपसाऽर्थोत्पत्तिभेदाः—

इयास्तपः इयगतं तुष्यगतं च प्रतिविम्बयाम् ॥ १४८ ॥

तत्रोविधिद्विधा आत्मनैव स्वर्गं कृतं, सहस्रवन्तुच्छप्रणा वा कृतं, जलादिषु
 प्रतिविम्बतया वा कृतम् । त्रिविधमप्यथे इदाहृत्यते ।

एष्यर्थादिभिस्तपो एष्यर्जितस्यैतत्कलासये ।

अर्जितस्य अन्वुनो अर्धशोभाप्राप्तये अर्जितप्राप्तये वा अनादिभिस्तपः कल्पनी-
 यम् । स्वगतं यथा—मुख्यं कर्मणं तप्योभाप्राप्तये जलवासादि तपः कुलो ।

उच्यते यथा—मुख्योभाप्राप्तये चन्द्रो बने कन्याशाखावल्गवी कुलमन्त्रकच्छत्रेण
 तपस्तनुने ।

प्रतिविम्बगतं यथा—मुख्यमूलकच्छत्रे चन्द्रो रश्मिप्रतिविम्बतया जलशिरसि
 तपस्तनुने ।

एवं सर्वभेदेषु त्रिविधार्थं बोध्यम् ॥

तपसा सपदायातिः

जितस्य सहस्रास्य तपसा अर्धशोभाप्राप्तिः । यथा—परकर्मणेनाकण्ठजले जला-
 हारेण तपस्तप्तं तेन नारीमुखममानया कण्ठा । यच्चन्द्रेण बने कुलमन्त्रकच्छत्रेण तप-
 स्तप्तं तेन स्त्रीमुखकर्मणीकणा । यद् भृङ्गभेनिभिर्विष्णुदास्युने कामिधोरणीमिषेण
 तेषां कृत्वा तेन नारीकटाक्षकच्छत्रोपमा प्राप्ता ॥

दुष्खादिस्तदनातिकः ॥ १४९ ॥

तपसाऽपि अर्धकल्पया अग्राहौ जितं बन्तु दुःखवेदितानि कुर्वते । यथा—मुख-
 जितं कर्मणं जलवासादिभिरपि मुख्यकर्मि न प्राप ततो भ्रमरावैराकर्म्यं कुर्वते ।
 वेणीजिता भृङ्गभेनी बने मकरदास्वाद्माघाशाशाऽपि वेणीमास्यं न प्राप ततः साकन्त्वा
 भ्रमति ॥

तेनापि न हि तपप्राप्तिः

तपसाऽपि अर्धशोभां जितं बन्तु न लभते । यथा—कपर्लं जलं अण्डकण्ठमग्नं
 तपस्तेपे परं नारीवक्त्रोपमां न प्राप । इतः परस्त्वतोपदेवैर्वा अन्ते परं नारीगत्यु-
 पर्मां न प्राप ॥

अह्यप्राप्तिर्न तस्य तु ।

तपसा महतोऽम्बुत्व भवेत्स प्राप्तिर्भवति न पुनर्वर्ण्यशोभाप्राप्तिः । यथा—कर्मणं
 जलवासादिभिः औपदे राजसत्सोम्यं जातं, न पुनः स्त्रीमुखोपमां लेभे । चन्द्रेण
 ज्योत्स्नादांमैच्छोरप्रोणनाद्युजैः शिवशिरसि परं लब्धं न पुनः स्त्रीमुखोपमानम् ॥

तदासौ दुष्कृतं विग्रः

तपसा वर्णलक्ष्माप्राप्तौ जितवस्तुनः किञ्चिदुष्कृतं विग्रः कल्पनीयम् । यथा—
कमलं शम्भोरम्भोमूर्त्तः सेवया सुखोपमामयास्यरुचेन्नित्याभितमृद्भवन्धने नाकरिष्यत् ।
विष्णुपदसेवासकृतेन विष्णुपदी तत्कार्तितुलनां प्राप्नुयाद्यदि नीचगमनं न कुर्यात् ॥

तदासावपरं शुभम् ॥ १५० ॥

तपसा वर्णशोभाप्राप्तौ सदृशवस्तुनोऽप्यपि श्रेयः सम्भाव्यम् । यथा—कमलं
जलवासादिभिर्मुखोपमां प्राप्य लक्ष्मीस्थानं राजहंससेव्यं च बभूव । जलवासादिभिः
पाञ्चजन्यो नारीकण्डोपमानं प्राप्य लक्ष्मीपतेरपि कसारविन्दानुपासो बभूव ॥

श्रेयस्तदासौ दोषेऽपि

तपसा वर्णस्योपमाप्राप्तौ सदृशवस्तुनः सदोषस्यापि श्रेयः कल्पनीयम् । यथा—
जलवामादिभिर्मुखोपमां प्राप्तां कमलं सकण्ठकमपि देवगिरास्यधितोइति । विष्णुपद-
सेवया गङ्गा यत्कांतिसमतां प्राप्य नावगामिन्वपि शिवशिरःसंश्रयाऽऽसीत् ॥

तदासौ नर्चनादिकम् ।

तपसा वर्णोपमाप्राप्तौ ह्येव सदृशवस्तुनो नर्तनादीनि कल्पनीयानि । अमुनि
यथा—

नृत्योत्कन्धकरता स्मेरगौरवापीडपुष्टता ॥ १५१ ॥

आभितातिथिभिप्रादिदानं देवादिपूजनम् ।

यथा—जलवामादिना कामुलोपमां प्राप्य कमलं वातवलितरत्रैर्नृत्वं रचयति ।
राजः स्थैर्योपमां प्राप्य मेरुश्लकन्धतोऽभूत् । गम्भीर्योपमां प्राप्य जलधिः सर्वदिग्ग्यापी
बभूव । मतिममतां प्राप्य वृद्धस्पतिर्देवपुत्रो गतः । लक्ष्मणोपमां प्राप्य कलापी
शिलाकण्ठभादापीडं धत्ते । स्थैर्योपमां प्राप्य गिरिः शिरस्थमेघावल्लिष्याजान्मुकुटं
धत्ते । राजः स्थैर्योपमां प्राप्य मेरुः स्थूलोऽभूत् । मुलशाभो प्राप्य चन्द्रः स्वाभित-
वकोरान् स्वेच्छया ज्वात्छायाभानं कारयति । मुण्डकर्मो लक्ष्मणा कमलं हंसद्विजान-
तिथोन् मृद्धानाहारदानं प्रागवति । मुखोपमां प्राप्य चन्द्रेण स्वकलया शिवपूजा कृता ।
एवं चण्डे कृत्वत्, उष्ट्रे शर्वाङ्गन्धरता, विस्तारं स्मेरता, पूज्ये गौरव, गिरास्थवस्तु-
स्वापीडः, स्थैर्ये पुष्टता कल्पनाया । इत्याद्यनेकोल्लेखैर्यथैः कल्पनीयः ॥

अर्थोत्पत्तये प्रकारान्तरेण—

द्वेषस्याहसुहृद्भक्तैः

वर्णवस्तुना जिना वः पराधनस्य वर्णं तावद् द्वेषम् । ततो द्वेषस्य वर्णस्य
वाग्यद्धानि तेषां साम्यत उद्धृशाने वाति वस्तुनि तेषां जिनशावर्षाद्भक्तः कल्पनीयः ।
यथा—नारो कुशाब्जा जिगः कुम्भो नारोमुखमित्राणि कमलास्तुम्बुभवति । नारो
मन्वमित्रः मित्रो नारोनेत्रमित्राणि मृगकुञ्जानि भिनति ॥

अपूविद्वेषिणोपर्णः ॥ १५२ ॥

द्वेषव्याहृतानां ममनया द्वेषिकराणि वाति वस्तुनि तेषां जिगशापैरावर्षोत्पापन
कार्यम् । यथा—राजा प्रजावर्जितो रविः राजवर्षोमित्रकम्पद्वेषितः

दृष्टे । राजा यत्रो जितस्यद्रो राजप्रतापमित्राविद्वेषिणः कैरवाणि विद्यासयति ॥

अद्रुष्टेपितुष्टपोषैः

द्वेष्यद्रुष्टेविर्णा ये उद्वस्तेषां जितप्रदार्थपात्रांश्च पोषो विधेयः । यथा—नार्थो मुलजितस्यद्रः क्षोभयताक्षुद्रेष्विषद्वभेजिप्रतिद्वयोनि कैरवाणि विद्यासयति । नार्थो गतिजितो हस्ती मुखद्वेषिकमण्योपामकान् भुङ्गान् राजेन पुष्पाति ॥

अद्रुष्टेपिद्विपद्वधैः ।

द्वेष्याद्रुष्टेविर्णा यानि द्विषद्रूपाणि यस्तुनि तेषां जितप्रदार्थपात्रांश्चो विद्यासयति । यथा—नार्थो धम्मिस्तुजितो राष्ट्रः क्षीमुलद्वेषिकमण्यद्वेषिणं, नारीकृष्णपुग्मद्वेषिणं वा चद्रं पौदयति । नार्थो वेजोजिता भुद्रुभेजो क्षीमुलद्वेषिचद्रद्वेषिकमण्यनि पदायति परामयति ॥

समानयस्तुनः शोभाशौर्थाप्राशोऽप्य निप्रदः ॥ १५३ ॥

वर्णाद्रुमद्वो यद्रुस्तु तस्य वर्णाद्रुसोभाशौर्व परिहस्य वनारियु नारो निप्रदो वा वरुदनीयः । यथा—शुभा नारीनवनसोभां दृष्ट्वा वने गताः । क्षीमप्यक्षिर्ष दृष्ट्वा सिद्धो तिग्मिद्वरे गतः । नारोमुलकटमोहर्षं वमर्णमति राजद्वेषे, कण्ठघाः क्षिपने । शशौ क्षीमुलकटमो हति चद्र इति प्रात कालेन द्विषकरः क्षिपने ॥

नियतायतनद्रुद्वयभङ्गाकारद्रुद्वैः ।

राजयेथास्मदद्यानधिद्व्यादिद्विधेयैः ॥ १५४ ॥

अगःयगमलापेयपानवाभद्वयभक्षणैः ।

अपद्रुष्याद्भयेद्विष्यं प्रायश्चित्तान्द्रुम्यतः ॥ १५५ ॥

द्विष्यं यथा—

द्वेष्याऽपि वान्तिवतस्य वनपुत्रस्य कोनेद्विष्यं शुभ्रिष्व जगत्पुत्रादभोतः ।

द्वन्दु एवावपुःपि प्रभुतावधोनामद्वेषं लभ्यमिषमद्वन्दुतो न दृष्ट ॥

पायद्विषकारणं यथा—

समो वरुदवाक वोऽथा मानद्रुद्रुभङ्गाकारम्

अमुनापाव सनयति रिपुवपनां यदा भ्रातम् ॥

अथ अमप्रकारैरर्थोत्पत्तिर्था—

कवचव्यादिभिस्तुमात् पायप्रवृत्तिं परित्यज्यत

स्वयंयवप्रद्वेषयतिद्वेषवत्पता पूर्ववत् ॥ समाप्य—

सक्तिनामि वाक्यस्युभाङ्गनामि न विचारति न स विपुत्रे मावः

इति शेषैरिषि मावचवत्त उद्वताम्यः पत्नीनकारमारतम् ।

नाटदुःसुखमुनामिपुत्रमनाऽवगतति

निश्चयंक्षयेक्षेव भेजे वरुदवाकमुलम् ॥

यथा वेदुर्वेदुर्वेदु कुट्टिदु नयाभम न

एतिवावेक सक्तिनी वनिवावनि विषयाः ॥

अमकारिणोऽपि प्रतिविष्कया यथा—

मग्निरक्षेपु यत्सौधाङ्गणेषु प्रतिविम्बितम् ।

वाशाङ्गुं कैरवम्राग्न्या भजन्ते भृङ्गराजयः ॥

कार्यप्रवृत्तिरन्यत्र कारणप्रत्यये स्रमात् ॥ १५६ ॥

यथा—

एकत्र ऋचिदेव देवसदने सम्प्रेक्ष्य साक्षात्कृत—

प्रघोतं सपत्नीपकुम्भमुदयदमाभृद्भुतार्कभ्रमात् ।

आविलम्ब्यन्त्यनिदां निशास्वपि वियद्गङ्गारयाङ्गयो मिश्र-

द्रवभ्रान्तिमृतः पयोगतनिवृत्त्यायामिमुष्पाशयाः ॥

कार्यप्रवृत्तौ भ्रमतः साफल्यं जायते ऋचिन् ।

यथा—

विधुमग्निसयमौषधप्रङ्गणे यत्र चन्द्रप्रतिमितिमतिरुल्लस्यैरवभ्रान्तिभाजः ।

असदृशमृतविन्दुस्यन्दपानेन भृङ्गाः प्रसृमरमकरान्दास्यादमौर्लभ्यं लमन्ते ॥

यप्रोन्मुखं चातकवृन्दमध्रध्रमेण सैत्योत्पितधूपधुमे ।

वेक्ष्यताकाप्रवृत्तमुक्तनभोनदीविन्दुभिरेपि तृप्तिम् ॥

भ्रमात् कार्यस्य नैष्फल्ये भ्रमः सान्येऽपि यस्तुनि ॥ १५७ ॥

यथा—

आलिङ्ग्योच्चैः धरगृहशिरःशातकौम्भीपकुम्भान्

भर्तृभ्राग्न्या निशि विकलिताः स्वर्गगङ्गारयाङ्गयः ।

अर्कालोकादुपगतमपि प्रीतिभाजं रषाद्

मिथ्या बुद्धा स्यादि न परोरभ्युमारात् स्वरगते ॥

भ्रमान् कार्यस्य नैष्फल्ये सत्यप्यकरणं तथा ।

वस्मिन्नित्रातस्यत्रिपरपोत्कद्रेण वेदमाग्तो

माज्जाः परिजर्तरोऽत्रनि जवादाहृत्य सत्यभ्रमात् ।

तान् विन्दुप्रभिर्जीवतोऽपि स पुनः प्राग्भङ्गभाषादभि—

व्यन्तं मुक्तविरोधबोधविययो लोकेः समाहोक्तते ॥

भ्रान्तस्य यस्तुनोऽन्यार्थं जायते भ्रमतोऽन्यतः ॥ १५८ ॥

यथा—

विश्रयथा वृत्रिमवत्रिपत्नूः कपोतशाकीषु निकेतनाभाम् ।

मात्रागमव्यावृत्तिभ्रान्तं यस्यां जनः वृत्रिममेव मेने ॥

भ्रमज्ञानपदार्थस्य पूरणं च भ्रमाग्निराम् ।

यथा—

संज्ञानं प्रतिविम्बमन्वयमेणे, शुभासमवेदमाङ्गणे

यत्र प्रातःसन्तुलं कलकभ्रान्तिं विधेते तथा ।

वापारसमाभ्यसरेरहपरिदम्भमेण भ्रमम्-

भृङ्गभ्रान्तिविदाभिना विप्रिदभ्रान्तिं यथा ककारयेत् ॥

नैष्फल्ये भ्रमतः कार्यप्रवृत्तेः शाऽप्य निरवयाम् ॥ १५९ ॥

वया—

यत्र स्फुरत्स्फटिह्रस्वगुहाङ्गुणोऽर्धसंक्रान्तविह्वलमवलम्ब्य नितम्बिनीभिः ।
स्वर्धप्रयासकरणोच्चरणापगङ्गाभिर्भ्रमिष्य सरवकण्ठोऽपि किल प्रवृत्तम् ॥

स्नातस्यापि भ्रमो यः स्याद्विभ्रमेवोऽसौ प्रतिभ्रमः ।

निद्राग्नेषु बने द्विषः सहस्रीवक्षोरहौ बोंदय य-

दुग्धेभोजतकुम्भविभ्रममवादानं एवं तंनिरे ।

तासु प्राप्तमित्तमित्तिवलिनीबासु वेगोत्पन्न-

द्वेजोदण्डविकोकनेन यस्मिन् व्यासङ्गा मृच्छामगुः ॥

वन्धो हन्ती स्फटिकचटिने भिसिभागे स्वविभ्रं

एव्हा दूरात् प्रतिगज इति स्वदृष्टिषा मग्निरेषु ।

हरवाकोपाकुलितरदनस्तत्पुनर्वीक्षमाणो

मग्दं मग्दं स्फुरति करिणीकडुवा माहसाङ्गः ॥

आयोऽयन्नातिको भेदो यत्राऽयोऽयोऽयं छणोर्ध्वमा ॥ १३७ ॥

वया—

जगत्पूर्वा कुलमोक्षमे भवमपुण्यावहृपानोत्सवाः

कीराः पकपत्यासवा मधुवरीभिर्भवति मुद्यमिति य ।

यनेषामपि आतकिङ्गुहृदलभेजीतमाभित्वरी

पुन्यजान्तिभतः पतमिह सहसा यद्गु भुङ्गाङ्गुणाः ॥

भाहृदाः संकमेवैद्विपुगुरक्षितराण्यूर्ध्वमालोचय भिति-

वयावातासु स्वर्धयका दिवि जलरगजाधेव हिममिति सिहाः ।

जज्जान्तं स्तोऽपि तत्र प्रतिवृत्तकर्मगाशातिमित्वावकोकात्

जीनीतद्वो मजेन्द्रः सविधमपि भवमेव तेऽप्यो विभेति ॥

इत्याद्यनेवोलेकेर्धमाश्पोत्पतिः कार्वा ॥

यद्वयस्तद्विद्यारोपैः

वस्तुनि तद्विद्वत्स्फुरतिवा विप्रार्थमातोत्पने । वया—

इन्दुगुणो वृमुदाधी इभोक्तः कमलचारकावाया ।

अधुतद्रववाववाद् हृदयता देवि । किं ददमि ॥

वयागिनीववनाभुर्वादेवैकोकता यत्र विभाति पुनम् ।

वयाववगिहृदेलिने अदेतेत्रतवमाथाः (हं तदत्त ॥

वाशिगुहाऽपि वाहोर्तिभवेऽद्विककालिमात् ।

वपूाभमपि वमिषीरुवत्वं वद्विरिद्वंता ॥

वापारिकममिपुलिभिः ।

वावोऽभ्यावराधेय केवापि वावनेव निवृत्तिः कल्पवन्धा । वया—

भुई भुजे वोऽधिग वाकनेऽप्यो दिवृज्जगद् द्वाप्तमवा जलकं ।

तदेकपुनं जज्जानं वभुत्वं व दिव्यपीनां वृववाऽहरकाद् ॥

उपाध्यायात् प्रमोमिन्नात् सेधकाज्जातिभाषतः ॥१९१॥
सङ्गात्सङ्गुणसंक्रान्तिः

वया—

राजन् । दानत्रिषो मेहनविधि निम्नितरेणामिवा-
रेषा कण्ठगता प्रकल्प्य निषां त्वत्प्रागिपुत्रेक्षान् ।
सदुक्त्याधिकृतान्कल्पनकृतां वेति स्म तस्मात्त्रिषां
सोमोमोमठन्वार्थिनी विनरति स्वमोगमीकशाभ्यनि ॥
किं त्वया मिश्रितं कतिम । विपुः कलोकचारकम् ।
वन् तं नैक्य कुत्रामि मियात्वं प्रतिपाद्यते ॥

एतेभ्योऽपि न सा कश्चिन् ।

ज्जातवाचारिभ्योऽपि सा तदुक्तसंक्रान्तिर्न इवान् । वया—

द्वित्रयनत्रयितमेतद्वयज्ञे वयामि किं न संज्ञात्मन् ।

सङ्गैकैत्रयं तस्मात् द्वित्रयानभोर्द्वैताऽनेन ॥

आहारमदृशोत्रारद्युत्पुत्रयविपर्ययैः ॥ १९२ ॥

इत्युनि औक्त्वादाहारदद्योत्रारदेहकर्मवोदज्ञायः कल्पनीयः । ज्ञाप्याहारा-

देववोर्निर्वाहाः कार्यः । तस्माद्यथा—

अतिभौक्तवः कृतक्यन् अमितशुनि कामर्न किमपि दावगिणो ।

कृतमकृतेन गितिभूमिगणनूने स्म भोग्यनवृष्टितम् ॥

त्रिभूम्याऽभौक्तवनाकृत्रनानि कर्षेण निम्नं कृतनीचगेति ।

त्रिभूमिः । तेषामानिभक्तिमैव विद्या विद्यानि स्म अत्यन्तान्ते ॥

निर्वाहो वया—

वदुत्पन्नजनमत्रिमये गोत्रामिभ्यन्वयस्य वयान्ते ।

नानर्न कपुत्रवादि वृथावर्णनयोर्निरिन्ति वयराभिः ॥

निम्नमात्मनि अकृत्वाऽमिनीकल्प्याऽभिविचोचवाभुमिः ।

आदृताऽऽभिमनाऽनि कामने संवभानुवयमेव वयसाः ॥

वदार्थिनीं निम्नः सादृश्यं कयादृश्याऽभिलिचारकम् ।

इत्येव वदुत्पन्नमि वानुत्पान्ते विद्युत्पत्ति ॥ १९३ ॥

अन्तःकालं सङ्गात्सङ्गुणसंक्रान्तिः । वया. उक्तेर्नैव अदृश्याऽभुवैवः । विद्ये ।

वया—

अन्तर्नैव प्रतिभयन्त्राऽपि वदुत्पान्ताः शृङ्खला मयाः ।

नान्त्रयवृत्त्याऽपि वदुत्पान्ताः अदृश्याऽभुवैवः ॥ १९४ ॥

अन्तर्नैव प्रतिभयन्त्राऽपि शृङ्खला मयाः ।

विद्युत्पत्ति इत्येव अदृश्याऽभुवैवः ॥ १९५ ॥

वदुत्पन्नमि वानुत्पान्ते विद्युत्पत्ति ॥ १९६ ॥

इत्येव अदृश्याऽभुवैवः ॥ १९७ ॥

महत्तमानि दिङ्मालप्योमङ्गानेशकेशयाः ।
 आरामः सन्मनोबुद्धिसमुद्रारण्यभूमयः ॥ १६७ ॥
 शय्याऽरः पुलिनं धोणी कपाटः सैत्रयेदमनी ।
 मूःमानि केशसूच्यमत्रसरेत्तरजःकणाः ॥ १६८ ॥
 मनः सन्मनिसंसारस्यरूपपरमाणुयः ।
 मङ्गलानि दधिदूर्पाचन्द्रमासतद्दीपिकाः ॥ १६९ ॥
 रसालविण्मलाशोकपत्राण्यमृतमं फलम् ।
 शङ्खसिद्धार्थकौ सिद्धमन्नं मध्याज्यमामिषम् ॥ १७० ॥
 कृत्यं तासं मयिः दधर्णभूपणाम्यंशुकानि च ।
 प्यञ्जनं धामराशुत्रं ध्यजो यानेभयाजिनः ॥ १७१ ॥
 ताम्बूलं गीतपादित्रगुदबन्दिद्विजाशिवः ।
 पुस्त्यप्रशकुने हंसघापत्रञ्जनवह्निः ।
 अङ्गनास्फारण्टङ्गारूपा धेमवती प्रिया ॥ १७२ ॥
 धीवन्ममस्यदृपेणमद्रासनवर्धमानवरकलशाः ।
 दधस्तिवनम्यापत्तावष्ट महामङ्गलाम्याहुः ॥ १७३ ॥
 भमङ्गलानि धूकाहिकपोतशशकौतयः ।
 कृकलासो पुःशकुनें दुराप्यं दुरवधुतिः ॥ १७४ ॥
 कृतप्रामपजपापद्वपतितारिविलापिनः ।
 नदाद्विप्राङ्गरोगार्तदीनमन्नादिघातिनः ॥ १७५ ॥
 सम्माजंती खराऽजाहृमिदजो भूमधितोद्भवा ।
 द्याया शायोत्कविभीतकपोर्मञ्जरीपयोः ॥ १७६ ॥
 वकिर्णानाशुद्धार्हद्विष्णुमत्ताकंनकराः ।
 पावकाभमोमदद्वभूमिवेदयालीयतिद्विजाः ॥ १७७ ॥
 पुरोघा धेगुरतिथिः पुष्पं वर्भगोमये ।
 त्वायं सती वदिवापि पूज्यवाहृज.कणा ॥ १७८ ॥
 गङ्गा गोदावरी रेवा यमुना च सरस्वती ।
 कामरूपः कुरतेभ्रान्तयेर्षी कशिपूस्तथा ।
 सत्यः सीता इमवती द्रौपद्यदग्धती तपः ॥ १७९ ॥
 मङ्गलार्थं हरिकामुनलरामपुत्रिणिताः ।
 अविभानि रणारिपराहृद्दुधरिताम्यजाः ॥ १८० ॥
 रजस्यला इमगानोर्वाभरमाङ्गा. शवानि च ।
 कृतप्रस्थामिविभ्यासशोदिमत्तादिघातिनः ॥ १८१ ॥
 शरीरव्युत्पत्तेशात्पुष्पाङ्गिः कबुधुताः ।
 उष्णानि प्रियागोतनुष्यवाद्यादि नाटकम् ॥ १८२ ॥
 आरामः पुमकोतामातामाविभ्रमकेलयः ।

सुखशय्या शशी दोला स्यातन्व्यं धीः सुतोद्भवः ॥ १८३ ॥
 नष्टासिः स्वसृष्ट्यालम्बिर्वियुक्तप्रियसङ्गमः ।
 दाता विद्वान् सुदृष्टिश्च स्वर्गः पीयूषमन्तराः ॥ १८४ ॥
 धर्मः सद्बचनं सन्तः सन्तोषदानमुक्तयः ।
 दुःखदान्याधिनरको काराग्याधिधिरोधिनः ॥ १८५ ॥
 कुभार्या नैःस्वयकुप्रामथासाः कुस्यामिसेवनम् ।
 कन्याबहुरवं वृद्धये पत्न्याः पुत्रस्य या मृतिः ॥ १८६ ॥
 बालस्ते मातृमरणं निधासः परवेशमनि ।
 दुर्लभे नीरसे श्रेहहीने पररते रतिः ॥ १८७ ॥
 वर्षाप्रवासासौ द्वे पत्न्यौ कुभृत्योऽर्घहलः कृपिः ।
 कलङ्को निष्कलङ्कस्य मानिनीमानस्रएडना ॥ १८८ ॥
 त्विराणि पृथिवी शैलो धर्माधर्मा सतां मनः ।
 सती शैलं रणे धीरः प्रतिपन्नं महात्मनाम् ॥ १८९ ॥
 अस्थिगणि नदीपूरलहरीविन्दुबुद्बुदाः ।
 विद्युद्भूमस्कुलिङ्गोत्कानला दीपोऽनिलाहतः ॥ १९० ॥
 मत्स्यः कपिध्वजो सन्ध्या हस्तिपुच्छकरभ्रुतिः ।
 कन्दुकश्यामराधकं दोलास्त्रीविभ्रमथियः ॥ १९१ ॥
 निमेषोन्मेषपरसतानेत्राङ्गायपि यौवनम् ।
 स्नेहशकधनुःस्थामिप्रसादस्वप्रदुर्जनाः ॥ १९२ ॥
 स्वैगान्यनिलेन्द्राभ्रमनस्तादर्याऽभ्रदृक्शराः ।
 नदी विमानहनुमन्तौ मीनोष्ट्रेणपक्षिणः ॥ १९३ ॥
 मन्दानि शनिः पङ्कमुनिर्बालो नितम्बिनो ।
 खड्गनः पुण्यपुद्गरो हंसो वृषभहस्तिनो ॥ १९४ ॥
 बलिष्ठानि शिवो विष्णुः स्कन्देन्द्रगदडानिलाः ।
 श्रीरामहनुमद्भीमा यलदेशो बलिः पविः ॥ १९५ ॥
 सुदर्शनं सुरा दैत्याः पञ्चास्यशरमौ गजः ।
 महाधराहृदिन्दुशेषकूर्मकुलाचलाः ॥ १९६ ॥
 पृथुरैरावतधक्षी सतीस्वान्तं पुराकृतम् ।
 प्रतिपन्नं प्रतिष्ठा च महतां स्त्री जडा प्रहाः ॥ १९७ ॥
 अश्लिष्ठानि रोगातंयालभूधितकानराः ।
 बलाकृतानि कार्याणि नारी पापघनो नृपः ॥ १९८ ॥
 क्रान्ति सर्पमाज्जरमकरव्याधपोत्रिणः ।
 हृष्यंशदुर्जनश्येनस्नेनप्रत्यन्तवासिनः ॥ १९९ ॥
 अत्राणि शिशुः साधुर्धार्मिको धर्मतन्दनः ।
 सुस्वामिभृशमित्राणि तत्त्वज्ञा गौः सुगेहिनी ॥ २०० ॥

तज्जा तमालपत्राणि मधुसमच्छुद्धौ मधः ॥ २१८ ॥
 शाठयः कुसुमं जानी केतकी यकुलोऽम्युजम् ।
 पाटलाचम्पकौ मल्ली करुणी शतपत्रिका ॥ २१९ ॥
 दुर्गन्धानि वपुःस्वेदकुघिताद्यादिपूनयः ।
 मृतस्नानादिदेहानि पुरीषापानमारुतौ ॥ २२० ॥
 भिन्निराणि सन्ननवचः प्रभुः प्रसादेष्टसङ्गसङ्घाः ।
 काश्यपशःसन्तोषाः सुधाम्बुहेमन्तहिमकराः करकाः ॥ २२१ ॥
 कृष्णानि तरणिवन्दिर्घाडवः शिवभालदृक् ।
 कालान्निरुद्रगोविन्दचक्रब्रह्मानलास्त्रभाः ॥ २२२ ॥
 यज्ञं विद्युद्बधो घ्रीष्मः कारीषान्निर्हंसन्तिका ।
 आधिर्घ्राष्ट्रौ ज्वरो घर्मः प्रतापो दुर्वचस्तपः ॥ २२३ ॥
 क्षुद्धोपशापदुर्वासःक्रौधवैरिपराभवाः ।
 सपत्नीष्टवियोगोष्टकृतावज्ञास्मरज्वराः ॥ २२४ ॥
 कोमलान्यत्रनाह्वानि शिरीषं नवपल्लवाः ।
 हंसरोमाणि कदलीस्तम्भाः पट्टांशुकान्यपि ॥ २२५ ॥
 कशेरुणि शिला शैलो वज्रं दुर्जनमानसम् ।
 कुस्वामिभृत्यमित्राणि कुपरनी शाकिनीमनः ॥ २२६ ॥
 लोहं वैरिमनो हस्ती बृहस्ततदृणीस्तनौ ।
 कृतघ्नो नालिकेरीहुदीकपित्त्यफलानि च ॥ २२७ ॥
 मधुराणि विदग्धोक्तिकाव्यगोतप्रियाधराः ।
 सुधामधुपयोनालिकेरीरसशशित्वियः ॥ २२८ ॥
 द्राक्षाघ्नदाडिमोरम्भाराजादनकलाद्रिजाः ।
 रसाः पुष्परसाः कीर्त्तिगुण्डखण्डेषुशर्कराः ।
 सुरा शिखरिणी मस्तु पायसं पानकानि च ॥ २२९ ॥
 कर्णिकारिणी शिखरिणी शिखरिणी शिखरिणी ॥

॥ २३० ॥

अथसारः स्वर्गिकाजमूत्रं लवणवारिधिः ॥ २३१ ॥
 निकानि मरिचं शुण्ठी सरणं शृङ्गवेरकम् ।
 पिप्पली पिप्पलीमूलमजमोदादयस्तथा ॥ २३२ ॥
 अम्बानि बीजपूराणि जम्बोरकरमांशिकाः ।
 आरुनालकपिरघानि निम्युकान्यम्लयेतसम् ॥ २३३ ॥
 प्रभाण्यमृतपानीयघृततक्रपयःसुराः ।
 तैलान्नमकरन्देशुरमः शिखरिणा मधः ॥ २३४ ॥
 मयीमदाधुघृतिरमृतप्रस्वेदपारदाः ।

- अथश्यापाम्बुकार्पूरजलचन्द्रोपलद्भ्याः ॥ २३६ ॥
- तेजस्विणे रविश्चन्द्रनाराभिन्वर्णापारदाः ।
- नेत्रदन्तनखादर्शा रूप्यं चरियास्रकं मणिः ॥ २३६ ॥
- सूर्येन्दुबान्धवयोत्तमुनापिद्भुमहीरवाः ।
- पद्मरागो मरकतं वैदूर्यं राजपट्टकः ॥ २३७ ॥
- सुकपा मदमरचम्दानिदन्तनलकूदराः ।
- अग्निनीपुत्रननुलनलदेवाः पुङ्गरवाः ॥ २३८ ॥
- हानिकः कामधुक्चिन्तामणिकल्पद्रुमायलिः ।
- जीमूतपादमः कर्णादधीषिषिविषममाः ॥ २३९ ॥
- यन्त्रिकः शिषकृष्णोद्गा मार्गयो रामलक्ष्मणौ ।
- पार्थभीष्मकृपद्रोणद्रौणिकाण्यर्षनिमग्नयः ॥ २४० ॥
- भाषाः स्वर्गभोभूदिषपातालाद्रिषट्टदुमाः ।
- तीरन्नामपुरागारमासादाः रुच्यनागने ॥ २४१ ॥
- युष्मोऽमरायती भोगायती लङ्काऽलका तथा ।
- विदर्भा मिथिलाऽयोध्या चाम्यबुर्जं बुभारयणम् ॥ २४२ ॥
- बौशाख्यौ त्रिपुरी बाही मथुरा हस्मिनापुरम् ।
- अयाती पाटलिपुत्रं खम्पा द्वारायती गवा ॥ २४३ ॥
- विदिशा निरघा बोटीवर्षं बाञ्जी तमालिनी ।
- मादिध्यती भृगुकण्डः काञ्चिपत्यं पारणायतम् ॥ २४४ ॥
- तन्नामः पृथुमाभ्यात्पृथुभुमारः पुङ्गरवाः ।
- हरिश्चन्द्रो भरतश्च बालंवीर्ययुधिष्ठिरौ ॥ २४५ ॥
- मनुः चाकुम्भसगरौ भगीरथनलौ रघुः ।
- अजो वराहो रामबुधौ धैलिषसम्पती ॥ २४६ ॥
- विद्रुणाः प्रतिष्ठाने शालिवाहनभूपतिः ।
- उज्जयिणी विक्रमाङ्गमुज्जमोजनरेभ्यराः ॥ २४७ ॥
- मग्निनी वाचपतिः सुषो आम्बवान् माह्यवानपि ।
- गालद्रायनकृष्णाण्डधुनशीलात्तयोऽपः ।
- पौगन्धरायती मुद्रारात्तसञ्जलवाग्मजः ॥ २४८ ॥

इति श्रीकान्यकुलपद्धताष्टिकायां अष्टादशोऽध्यायः ॥

अथ लङ्कालोकोत्पत्तिः काञ्चने—
 कौञ्चिन्धरविनेः संन्यासश्चरन्पुत्रितकर्मैः ।
 इत्यमाद्यैरुत्पत्तौ सुधर्मैर्षं समर्पयेत् ॥ २४९ ॥
 श्रीकान्यकुलपद्धताष्टिकायां अष्टादशोऽध्यायः ॥ १ ॥

दंष्टयस्तदाऽन्येऽपि द्विरक्ष्याः । यदा त्रिसंख्यस्तदाऽन्येऽपि त्रिसंख्याः । एवमन्ये
 तत्संख्या मलद्वारेण केनापि संकलिताः काव्ये संगृह्यन्ते । उदाहरणानि स्वस्वमर्थे
 पराधिभ्यन्ते । एकादिसंख्यासंप्रदायो यथा—

आदित्यमेवचन्द्रप्रासादा दीपदण्डकलशाभ्य ।

खड्गहरनेत्रशंखस्यदेण्डाङ्गुष्ठहस्तिकराः ॥ २५० ॥

मासार्धशयिनायकदन्तपताकामर्नासि शुक्राभ्यः ।

मद्वैतयाद् एकेक एवामी मुकविभिर्यणयोः ॥ २५१ ॥

यथा—

एकदन्तो जयत्येकदन्तस्तम्भं दधत्पुः ।

यो वन्धीव जगद्विभविधाताद्वैतमात्मनः ॥

भुजदृष्टिकर्णपादस्तनसन्ध्यारामलक्षणाः शृङ्गे ।

गजदन्तो प्रीतिरतो गङ्गागौरीं विनायकस्कन्दौ ॥ २५२ ॥

पद्मनदीतटस्थधुर्यलङ्घ्यारारख भरतशत्रुघ्नौ ।

रामस्तुतौ रवियन्द्राधिरथेते द्रव्यगा वाच्याः ॥ २५३ ॥

उदाहरणानि—

किं भूषणौ लसितोत्तमसौ किमन्यौ रामाधुनौ किमु मनेसागुहाविहीतौ ।

एतौ पुनः किमुदिनौ श्रुताजगुहाविस्वाङ्गुष्ठैर्नृङ्गुष्ठैः सहमेव हतौ ॥

आभिनयनामय भुजाविव विक्रमस्य मूर्धौ समाप्रभुवमेकधनुर्धुङ्गुतौ ।

नत्वा हने धनुषि सज्जगुणेऽर्जुनेन भीमो मदादिरमुनाथ भुवामर्धशात् ॥

प्रविष्टौ कुशमेलेषु मुनं भोमधतोरकधौ ।

मन्येव समयेव द्वौ बालकस्य कराविव ॥

पीडयमाना इह ताभ्यौ त्रिपदोऽध्यामिव त्रिषा ।

मिथेव च चकम्पे च संमुमोह च सा वमूः ॥

भुवतथलियद्विविधासम्भवागज्जगतिर्भुनेत्राणि ।

त्रिशिरोमौलिदशाक्षेत्रपालकण्ठकालमुनिदण्डाः ॥ २५४ ॥

त्रिकलात्रिशूलपुण्डराः पलाशदलकानिदामकाध्यानि ।

वेदावस्थाः कम्पुमीथारेखा त्रिकूटकूटानि ॥ २५५ ॥

हरहत्पुत्रविद्यमायामा यज्ञोपवीतगूत्राणि ।

त्रिनेत्रच्छत्र(?)दक्षिणागुनिशय्यानि ॥ २५६ ॥

मुद्राऽणामगौरेश्वरिणिवमवमार्गाः शुभेतरा लेख्याः ।

मथेऽप्यमी त्रिसंख्योपेताः काले निवद्वयाः ॥ २५७ ॥

यथा—

कालेऽप्यन्या बहुमप्यन्याकदाववापार इति विवेकाः ।

मुनिद्वानि त्रिसंख्येण त्रयानङ्गुष्ठौ मदाव्यङ्गव ॥

किं लोकाग्रंथमुनादेऽन्या कर्त्तिकृत्तर्ही ककवद्वयः ।

इत्यन्यौ काले त्रिसंख्येणः तथेव त्रेण तथेव त्रीणि ॥

शक्येन धारितस्यासेर्षात्प्रतिनीयविम्बः ।
 त्रिमूर्तिरिव रेजेऽसौ त्रिवेदीवेदिजोऽर्चणम् ॥
 प्रथमुत्खयेदपृष्ठां हरिभुजसुरगजवद्वक्षतुटिकास्तम्भाः ।
 सहस्रमुद्राधमघातगोस्तनाधमकथापदिशः ॥ २५८ ॥
 गजजातिषामसेनाद्दग्दहकता महाजने यण्डिजः ।
 दशरथपुत्रोपाध्यायध्यानकथाभिनयरीनिर्गोमरग्याः ॥ २५९ ॥
 मादयस्तथककराहुलिसंज्ञासुरभेद्व्योजनकोशाः ।
 एते सलोकापालाः काण्डे योज्याधनुःसंख्याः ॥ २६० ॥

वधा—

संघातिस्तु शोचदोषपट्टीगोलाय संश्लेषिणो
 मार्गानुपलमप्रमादशर्माधामान् निवामास्रथान् ।
 संघातोद्युतप्रधानपुरुषान् क्यामोहवारागृह-
 शाशाह्निकात् क्षिपन्ति चतुराः केचिन् कथावतिथः ॥
 बृहोदशायाः सहसा मनस्विनाः सद्योदगन्तं परिवर्तिते नृपम् ।
 शुद्धिभो हस्तनिवापहृष्टमच्छिदाभिदानं वल्लभादा वदाः ॥
 इमरवाणुपागहवेन्द्रियव द्राहुलीशम्भुमुत्तमदापजाः ।
 विषयध्याकरणाहमनयगिहस्तुपार्श्वपाणिकणाहर्षैव ॥ २६१ ॥
 परमेष्ठिमहाबाह्यवधानकलनुचालगृगशिरवताराः ।
 पञ्चकुलमदाभूनाः प्रणामपञ्चान्तद्विमानाः ॥ २६२ ॥
 महाममरुष्टसमितिस्थानवानि च ।
 शत्रुधमरय स्थेतानि बध्नीयात् पञ्चसंख्यया ॥ २६३ ॥

वधा—

पञ्चैषुद्विपभेदपञ्चवदनः पञ्चमनस्वन्तरः
 स्वर्गादिः समुद्रशिवाद्यविषयव्यापारवृत्तौगुमाव ।
 पञ्चाङ्गविधितिगुणपञ्चमगतिः पञ्चाक्षयश्चाव
 लेखः पञ्चमिन्दुवदिविलम्बः पञ्चैन्द्रियार्णो जय ॥
 कर्णस्य सुसुप्ततेनर्षाः सारप्रवातेः पतिवार्तिनाका ।
 पञ्चैन्द्रियार्णोव पाञ्चत्रिन्वा हान् द्वीपेवाव विपुर्गोचराः ॥
 रथरागमजधोगुप्त्यिदितानेभ्रान्तवादिगुणतर्काः ।
 दर्शनगुहगुणभूषणदृष्टव्यजिणु वसुदिह पदसंख्याः ॥ २६४ ॥

वधा—

अन्धोवर्णो सारभूषणा वरभिरुर्णे कस्तुत्तनां पल्लव ।
 कल्पुत्तनामीव विरेहवर्षेभ्रवदृतिशारमन्तरकादि ॥
 विद्याद्वयानालशावचाहगुणदुर्गविसगुह्याः ।
 अथमपञ्चवर्षेपल्लोतोदावर्षेवर्षमी वप ॥ २६५ ॥

यथा—

श्रीलोकपालपससनिर्भयमयप्रच्यमनीलात्रय-

स्वाम्नाद् दुस्तरमसदुर्गतिगुद्वागवोधार्गलाः ।

प्रोतिप्रोक्षितमसतच्चविशिशोवृतनूनाङ्गा-

शोथे ससभुङ्गपुङ्गवश्याः पार्श्वप्रभोः पान्थु वः ॥

दिग्देशकुम्भपालाः कुलपर्वतशम्भुमूर्तिरमयध्व ।

योगाङ्गव्याकरणप्रह्लधुन्यद्विकुलान्यष्टौ ॥ २६६ ॥

यथा—

अथाश्वनीमारमुतीषकार जयतिरेकप्रवतो यथातिः ।

गोतं दिगन्तेषु यशो यदीयं भोतुं द्येऽष्टप्रतिनां विधाता ॥

भूखण्डठतरायणमुण्डसुधाकुण्डजैनपद्मानि ।

श्रीधेयरसःयाप्रोस्ननगुणितानधिप्रहास्तु नयसंख्याः ॥ २६७ ॥

यथा—

ध्याते यत्र नवपदार्त्तित्दर्थं भाषानि तत्त्वानि यो

व्याचक्षयौ न च यम्य वाङ्मवक्षधाकुण्डत्राकारिणी ।

नित्यं यत्पदप्रयुगमपुरतः पद्मानि देवा नव

व्यातेनुनंभवो जिनः स जयति धीपुष्पदन्तप्रभुः ॥

राधणमुत्राङ्गुलीचन्द्रवाहयतिधर्मशम्भुकर्णदिग्गः ।

अङ्गद्वारावस्थादशाः पुनः संख्यया दशैष स्युः ॥ २६८ ॥

यथा—

निजाधुनरैः स्नपिता द्विपद्भिः प्रदीपिता मौलिमणीसृजाभिः ।

दशापि यत्पादनत्वाः समीयुर्दिशां दशानामपि दर्पणत्वम् ॥

रुद्रास्त्रनेत्रायव्यङ्गोपाङ्गकानि जिनमतोक्तानि ।

एकादश ध्रुवाः स्युस्त्वया जिनोपासकप्रतिमाः ॥ २६९ ॥

यथा—

पादवैः सोऽस्तु मुदे न तस्य कण्ठिनः सताम्यचूडामणी-

संक्रान्तः किल योऽष्टमूर्तिरजनि स्पष्टाएकमच्छिन्दे ।

यद्गर्कं दशदिरजनवज्रमभित्रालु तथा मेघिनुं

यं यत्पादनम्वाविशतनुरभूदेकादशाङ्गोऽपि सः ॥

गुहनेत्रराशिमासाः सक्रान्त्यादित्यचक्रराजानः ।

चक्रियदृहस्पतिहस्ताः सभासदो द्वादश भवन्ति ॥ २७० ॥

यथा—

येन द्वादश सद्भवतानि धनिनां ता द्वादशानुक्रमं

भिक्षुणां प्रतिमास्तथा निदधिरे सद्भावतो द्वादशः ।

यत्र द्वादशकल्पनासर्वनिषेध्याद्भिर्भवे द्वादशे-

ऽङ्गानि द्वादश संजयौ जिनपतिः शान्तिः स वोऽस्तु भिये ॥

प्रथमद्विजलयाद्योवा विभवेदयस्त्रयोदश अवेणुः ।

वया—

जायो द्विधा वायु जगति वायुतोदरद्विजलानामवेणुः कल्पेण ॥

जातो अर्धलोपकः वै पुनश्चतसृणां लालयाय प्रवाणाय ७

विद्याद्वयलक्ष्यसुखलक्षणासुख्यास्ययाः ३ ७३१ ३

जीवाजीवायवकण्ठगुणमागण्यसुख्यपूर्वाभावा ।

बुलकवपिण्डप्रसृतिप्रालम्बिण्ययास्तु ३ ७३२ ३

वया—

ओ गधाद्यवने अपूर्वागुण्ययाः अर्धपूर्विका

ओ जगतादिसाहाअपूर्वागुण्ययाः अर्धपूर्विका ॥

कालामिकली अपूर्वा कल्पकृत्याः भावया

ओकाः किं तु अपूर्वाः अिकरति सोऽप्यलक्ष्य कण्ठ ३

पदमाध्यामिष निधयकास्तु ३ ७३३ ३

वया—

तिथि तिथि प्रतिः अर्धलोपककल्पिका ॥

कल मायेणुजाः ३ ७३४ ३

द्वयार्थिका शशिबला विद्याद्वयया यादृशः अर्धलोप ३ ७३५ ३

वया—

विदोः कथंका द्वयार्थिका आकाशा वा (वने विद्यावध ३ ॥

द्वि तिथोकाद्विनिपाठ इत्या द्विती कालाः ३ ७३६ ३

यादृशः अर्धलोपकाः यादृशः विद्याः पुनश्चोपि ॥

द्विपयाः द्वयुतयाः आकाशाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः ३ ७३७ ३

वया—

अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः ३ ७३८ ३

द्विती कल्पे द्वयार्थिका द्वयार्थिकाः अर्धलोपिकाः ३ ७३९ ३

अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः ३ ७४० ३

द्वयार्थिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः ३ ७४१ ३

वया—

विद्याका अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः ३ ७४२ ३

अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः ३ ७४३ ३

अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः ३ ७४४ ३

अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः ३ ७४५ ३

अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः ३ ७४६ ३

वया—

अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः ३ ७४७ ३

अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः अर्धलोपिकाः ३ ७४८ ३

पादाङ्गुलीभिर्युधि केऽपि केऽपि कराङ्गुलीभिः पन्निर्णनीयाः ।

घात्वा द्विषोऽमी शतमित्यमर्थात् कृष्णाद्यनैः पञ्चभिरप्यभापि ॥

अहिपनिमुखगङ्गामुखपद्मजदलरविकरेन्द्रनेत्राणि ॥ २७७ ॥

विश्वामित्राश्रमचर्याङ्गुनभुजसामवेद्शाखाश्च ।

पुण्यनरदृष्टचन्द्राः सहस्रसंख्या अमी ज्ञेयाः ॥ २७८ ॥

यथा—

सहस्रप्रपत्राणां प्रत्येकं स्मेस्ताकृते ।

सहस्रकारविस्तारं किं सहस्रकरोऽकरोः ॥

एवमत्र ग्रन्थगौरवभयाद्सद्बुद्धिः अपि संख्याः काव्योपयोगाय प्रेक्षावन्निः प्रेत्याः ॥

इति श्रीजिनदत्त० अर्थसिद्धिप्रताने चतुर्थे संख्यास्तवकः पष्ठः ॥

अथ समन्याक्रमः—

कल्पादिसिन्धुलघुभिर्गुहता

लघोः पदार्थस्य कल्पादिकालेन सिन्धुना लघुमिश्र गुहता विधेया ।

कल्पादिकल्पना यथा—

कल्पादिकाले गुरदेइदेशा 'पिरीलिका राजति शैलमुल्पा' ।

सस्मिञ्च सत्यं धरणीचरोऽपि विगाहने देवगिरीन्द्रसोभाम् ॥

यतः कल्पादौ सर्वोऽपि पदार्थो गुरततो भवति ततः सर्वत्रापि लघुपदार्थस्यो-
चित्येन कल्पादौ गुरत्वमारोप्यम् ।

सिन्धुना यथा—

अहो पयोराशिबिम्बसिवाद्ः 'पिरीलिका राजति शैलमुल्पा' ।

मदा जनानां महतां निपद्मो दृष्टे लघूनामपि गौरवाणि ॥

याद्यन्तो दृश्यन्ते भरकरितुरगाद्यः स्थले जीयाः ।

ताद्यन्तः सलिलेष्वपि जलपूर्वांस्नेऽपि निर्दिष्टाः ॥ २७९ ॥

ततः समुद्रस्थितानां लघूनामपि जीवानां गुरुत्वमप्येव । लघुभिर्वया—

कृत्युप्रमाणेन महत्तमाङ्गो 'पिरीलिका राजति शैलमुल्पा' ।

वस्माद्बोधः परिदर्शनेन सदा लघूनामपि गौरवाणि ॥

इत्यादि । एवं शीतिप्रथमस्यात् यत्र वा वा शीतशौण्डिक्येन घञ्जे तथा तथा
शीत्या सर्वत्रापि लघुपदार्थस्य गुहताऽऽरोप्या ॥

युगाग्नेदूरावलोकगुहमित्थुना विधेया ।

गुहपदार्थस्य युगाग्नेन दूरावलोकेन गुहमिश्र लघुना विधेया । युगाग्नेन यथा—

कल्पाग्लकालनित्योत्तरेऽदोः 'शौको विमर्ति यामाशुमत्त्वमेवः' ।

पूर्वं युगादिममेवं विमताम्बभूव यो जातकृत्वालोकासन्निभम्बम् ॥

अतः कल्पाग्ने सर्वे पदार्था लघवः सम्भरन्ति, ततः कल्पाग्नेन गुहपदार्थस्य
लघुत्वमारोप्यम् । दूरावलोकेन यथा—

न्युत्थोन्नतोऽपि परमाच्छास्वर्तंशकथावद्विमानवरोवकासिनीनाम् ।

अभ्यागतो जपनप्रार्थने मत्पमेव 'श्रीशो विभर्ति परमाणुवमस्वमेव' ॥

यतो ह्यस्मिन्नः परार्थो गुरापि सुखे इव भावने । गुरुभिर्यथा—

कल्पास्तकालपरिपोषणप्रवृत्तौलाघिताजननुमानविलोकनेन ।

'श्रीशो विभर्ति परमाणुवमस्वमेव' नो कस्य लाघवमहो गुरुमभिधाने ॥

इत्यादिगुरुत्परार्थगुरुत्परार्थत्वं लघुना विधेया । एवं सौत्रवमस्यापत्र वा सीति-

श्रीशिवानु घटने तत्र तथा सीत्या लघुना विधेया ॥

श्रीसादिषु प्रतिशरीरयशेन युग्मम्

शरीरदर्शनमभिभूमिप्रवृत्तियु प्रतिविम्बशयेन एकमपि बन्तु युग्मस्य भवति । यथा—

पश्चिमाद्रेर्मणिगिरःशान्ते पूर्वादिगे रवौ ।

लोकेविस्तृत्यते किं भोः 'समुदेति रविद्वयम्' ॥

हृत्पणेन विम्बितयशेन च येपरोत्थम् ॥ २२० ॥

अधोमुखःकृतकृत्नेन प्रतिविम्बितेन च वैरीरथं कार्यम् । यथा—

कालिवाहिरुग्रहृत्पणे यमुनायां जगन्निधौ ।

अभ्यधाऽधोमुखे जाते विपरीतं जगत्प्रथम् ॥

तद्भागो हर्षणराषत्रकर्मकागितनोऽभवत् ।

जगत्प्रथाकृतः कृत्नप्रासादः कजतोवसि ॥

अन्तादिमन्तकमगिरगुनभ्रनायामादर्शमविमर्शौ प्रतिविम्बिताङ्कः ।

आदाङ्कते दिनमुने चरनेन सोऽधमभ्युद्यतो दिनकाः सन्तु पश्चिमायाम् ॥

भूराल । तत्र बन्तुस्य भूमवतिरथोमुखा ।

पयोभिप्रतिमा भाति अन्नराविम्बितेने ॥

एवं सीतिद्वयमस्यात् यत्र या सीतिश्रीशिवानु घटने तत्र तथा सीत्या निर्वाहणोपम् ।

केनापि प्रयत्नेन विपरीतोऽहनेन दण्डुत्तरतपस्यमभ्यवस्थितः सर्वोऽपि परार्थो विपरीतो

भजनोव । अस्वैव सूत्रकाव्यस्य प्रतिबद्धा ममस्या यथा—

'कल्पादिसमये यस्मिन् कीटिका कुम्भिसन्निभा ।

कुम्भी पुनर्महाशैलस्पर्द्धिदेशाकृतिस्तदा ॥ २८१ ॥

माहात्म्यं तस्य पापेष्वर्थात्प्राप्तुं कुत्र शक्यते ।

सापि यत्र समो तोयकीटिका कुम्भिसन्निभा ।

परमाणुननोरत्रे काटिका कुम्भिसन्निभा ॥ २८२ ॥

कुम्भीन्द्रोऽपि सुवर्णाद्रिमानतः कीटिकायते ।

शुभान्तसमये यस्मिन् वारुणा कीटिकासमः ॥ २८३ ॥

तस्मिन् पिपीलिकामानं लक्ष्यतामिति न क्वचित् ।

महागिरिशिरःस्थानां वारुणा कीटिकायते ॥ २८४ ॥

महापर्वतमानं वारुणा कीटिकायते ।

साधुविज्ञानुमानेन पर्वतः कीटिकायते ॥ २८५ ॥

पूर्वाद्गौ रजमित्यन्तर्जागाद्रिप्रतिविम्वतः ।

शङ्कयते शककान्तामिः किमुदेति रविद्वयम् ॥ २८६ ॥

यमुनाह्रस्वम्पायामधोयक्रे जगन्निधौ ।

तदा सम्भाष्यते नूनं स्वर्गोपरि मही धमौ ॥ २८७ ॥

चन्द्रान्धकाररविकीर्तिकुकीर्तिसन्ध्या-

रागादिसङ्कृतवर्णविपर्ययेण ।

कृष्णरक्तपीतनीलादयो वर्णाश्चन्द्रेण इतेताः क्रियन्ते । यथा—

पगौत्रमहिमघोतघोतिविघोतिनोऽमितः ।

कैलासगिरिलङ्काशः 'काशते विन्ध्यभूधरः' ॥

जगत्पुष्पं जातिहमं छवर्गं रजतप्रभम् ।

छधाकरकरस्पर्शा'न्मयो चन्दनवद्रमौ' ॥

रक्तपीतवेतादयो वर्णा अश्वकारेण कृष्णाः क्रियन्ते । यथा—

कैलासो विन्ध्यमनुशाः कर्पूरः कज्जलप्रभः ।

जया सापिच्छगुच्छधीरन्धकारैर्विनिर्ममे ॥

कृष्णवेतादयो वर्णा बालाकैण सन्ध्याकैण रविणा वा रक्ताः क्रियन्ते । यथा—

कज्जलं कुमुदच्छायं जातीपुष्पं जयाधमम् ।

छवर्गं पद्मरागधि प्रभातार्कप्रभातम् ॥

अजया रीत्या सर्वत्राऽप्यौचित्येन वर्णविपर्ययः क्रियते । यदि पुनश्चन्द्रान्धकार-

रवीणामेव वर्णविपर्ययः क्रियते तदा कीर्तिकुकीर्तिसन्ध्यादिभिरेतेषामेव वर्णविपर्ययः

क्रियते । यदाऽन्यवस्तूनामपि चन्द्रादिभिरेव तैर्कर्णविपर्ययः क्रियते । यथा—

स्वधुर्नोमक्तिमग्निमन्पुरसावहोतनवकीर्तिमण्डपैः ।

विन्धुतैर्विप्रगति क्षमापने । 'शीतारविमरिच बोधयते रविः' ॥

अन्यवस्तूनामपि यथा—

मेदिनोरविच ! तावद्वैश्वेसो सङ्कशः समुद्रवेः समुच्छिन्नैः ।

क्षीरतीरनिधिषोमकोमठैः 'कज्जलं रजतमग्निभं धमौ' ॥

हिमाद्रिमहारां मेरुः कुङ्कुमं शशिमग्निभम् ।

भूमोधव ! अश्वकोत्वां शोमिने भुवमत्रये ॥

यथा—

भूमिगल ! अश्वोवद्विद्विगमेदिनोरनिङ्ककीर्तिरक्तिभिः ।

प्राचुरेण्यत्रयवाहकारिहभिः 'श्वामको अयति कामिनीरनिः'

अन्यवस्तूनामपि यथा—

मेदिनोरविच ! तावद्विद्विगमेदिनोरनिङ्ककीर्तिरक्तिभिः ।

अश्वकोत्वां शोमिने भुवमत्रये

हिमाद्रिमहारां मेरुः कुङ्कुमं शशिमग्निभम्

भूमोधव ! तव द्वैचिकुकीर्तिसन्ध्या

सम्पत्तया वर्णविपर्ययो यथा—

पूर्वभूपरशिरस्तटीगतः साग्न्यरागपटलैः पराकृतः ।
 प्रेष्यतेऽत्र रजनोमुखेऽपुना 'विद्रुमप्रतिमदीभित्तिर्जिपु' ॥

सम्पत्तया वर्णविपर्ययो यथा—

काव्यरागपटलैः वर्णविपर्ययो वर्णविपर्ययो वर्णविपर्ययो ।
 साग्न्यरागपटले सति वर्ण 'कञ्जलं भवति कुङ्कुमोपमम्' ॥

स्वर्णं निद्रुमपूरुधि कर्तुं पञ्चरागम् ।

अपाकुलममनूषीः सम्पत्तयागभरैर्भूम् ॥

अथ वर्णान्तरसङ्काशस्तुर्णा वर्णविपर्ययोः विपत्तेः । यथा—

शशिमुकुटललाटे शैलजामगङ्गासोविगलितसुगन्धाभिष्यक्तधर्मोऽपुसिक्तः ।
 समञ्जसि नरकादिवामलो यामिनीनाः 'अथति मलिनसङ्कारकदमलत्वं न को वा' ॥
 मगुणपुष्पपदुप्रक्रियाप्रापजापरकुचकलनाभिलासैः कञ्जुद्रुमदोऽञ्जवलोऽपि ।
 समरणदर्शनत्वं कामिनोऽङ्गद्वारो 'अगति मयति रागो रागिसङ्कारन कस्य' ॥
 भित्तिभरपतिपुत्रीमौलि कस्यचित्प्रभङ्गो निलयवलयमालाकागित्जालावलीढः ।
 द्विमरचिरचिराभोऽश्लोकवदस्य कण्ठो 'भवति विमलदोगाग्निर्दलत्वं न कस्य' ॥
 एवमनया शोभया सर्वत्राप्युद्यम् ।

धर्मव्यानव्यमनसिक्ता स्पष्टमहाशब्दयोगान्
 केचि बाला पतितदशना पाण्डुरीभूतकेशा ।

अनिष्यक्तजन्तुसाराभूत्यादजापन्ननापे
 उच्योतिर्जातैर्द्विदशतटिनीनोरभिहारधीरैः ॥

रद्वेऽस्मिन् रद्वेऽस्मिन् रद्वेऽस्मिन् रद्वेऽस्मिन् रद्वेऽस्मिन् रद्वेऽस्मिन्—
 उच्योतिर्जातप्रवाता सुतिकरविपुत्रीभूतकोष्ठा विभूतिः ।

कालिन्दोऽकालकान्तिः समञ्जसि रजनोऽजीवितकथाधिनाथो
 'अन्ते को वा कलावागपि न द्वि मलिनसङ्कारः कवमलत्वम्' ॥

अहो हाह्वयह्वयस्तसमस्तोऽङ्गव्यमगदलः ।
 इन्द्रुः कञ्जलविम्बुधार्द्वानिः कस्य न विपत्तेः ॥

एवं सर्वत्रापि सङ्कवशाद्गुणव्यतिक्रमो विप्रेषः ॥
 दृष्टान्तध्वज्यदिशब्दतया

द्वितीयवस्तुनिर्दर्शनं दृष्टान्तः, तद्वस्तुस्वभावाद्गुणव्यतिक्रमं यदिसाब्दे यदिसाब्देन
 संवृण्वते समस्या पूर्वते ।

यथा—

प्रतीर्ष्या यदि मार्तण्डः समुद्रंति स्फुरत्कर ।
 तदा सञ्जायते नून 'मरितन्दुहिनशीतलः' ॥

पुराणीः

एवं सर्वत्र । पुराणमुनिराजवरिणः समस्या पूर्वते । यथा—

अगस्तिमुनिनिर्णयितनिःशेषत्रयमण्डलात् ।

अहर्षतिमहःशुष्कान् 'समुद्रादूर्ध्वरत्विना' ॥

इति चिन्तनीयम् ॥

धारमह्यरोऽमघुघातवियोगमादौः ॥ २८८ ॥
वारमण्येन समस्या पूर्वते । यथा—

प्रतुच्छुत्तवारमण्यपिच्छुत्तोभूतवेतमा ।

शोभमूर्तिः क्षमा व्याग्रे जनन्या मन्यने भूवम् ॥

इत्याद्युद्धम् । शोक्रेण, मधुना, धानेन, दम्भादेन समस्या पूर्वते । यथा—

वियोगमादौर्ध्यासः पुमानघटमानमपि जल्पति ॥

स्वप्नेन्द्रजालिकमतिघ्नमचित्रमाया

मन्त्रौपधीमणितपःपद्मङ्गमायात् ।

शौर्योष्मद्याञ्जितमनोऽगतिपुण्यदैय-

प्रश्नोत्तरक्षयसमासविमित्रसाध्यात् ॥ २८९ ॥

स्वप्नेन समस्या विदधति । घतः स्वप्नेऽघटितमपि सर्वं घटने । यथा—
निद्रामुद्रापरिचयलवान्मुद्रितानन्तचिन्ता

विधे विधे निमृतममृतज्योतिषि म्भानधाम्नि ।

प्रातः स्वप्नेऽरुणकपिशितं प्राग्दशैकोऽथ कस्मा-

दाकाशमर्थं जलवरपदं दृष्टिदोषो दर्शं ॥

'अहो ज्योतिष्कथादृश ! मया स्वप्नेऽमुकं दृष्टं, त्वं विचारये'त्यादि कल्प-
इन्द्रजालेनाऽघटमानमपि सर्वं घटते । तथा मतिभ्रमेणापि सर्वं
विधे विसदृशमपि लिखितं संभवति । 'अहो वित्रकृत् ! ईदृशं वित्रं वित्रये'
रचनीयम् । माघपाऽपि विमदृशं मन्भाव्यम् । मणिमन्त्रौपधिप्रभावेन सर्वं
यस्मादचिन्त्यो हि मणिमन्त्रौपधीनां प्रभावः । तपसाऽपि सर्वं माभवते ।

'यद्दूरं यदुरागाध्यं यच्च दूरे व्यवस्थितम् ।

तत्सर्वं तपसा साध्यं तपो हि दुरतिक्रमम्' ॥

इति, तपसाऽप्यघटमानं सर्वं घटते ; पद्मङ्गमायादपि समस्या पूर्वते ।

'मृगास्मिंहः पलायने' । मृगमत्तोति मृगात् सिंहविशेषणम्, पलाय मांसाय, तं
अर्थं मृगः समायाति 'मृगात् सिंहः पलाय तं' ।

तनो वेगात् उलायस्व त्वरितं त्वरितं, परं, ॥

इत्याद्युद्धम् । शौर्योष्मणा वाञ्छितेन मनोगत्या पुण्येनाऽघटमानमपि
देवप्रसादेनाऽमाध्यमवि साध्यते ।

नि. धाकोऽपि विभो ! विभातममेवे पश्यत्ववश्यं मुदा
यस्ते वप्रममानमाननमसौ स्वादिन्द्रामन्दिरम् ।

धोवामेव ! किमु स्तुमस्तत्र परं वस्य प्रमादाद्भुतै-

'मूर्को जल्पति मंशुगोति बधिरः पद्भुनरो नृत्यति' ॥

इत्यादि ; प्रनेन समस्या पूर्वते । यथा—

ॐ श्रीः ॐ

काव्यकल्पलतावृत्तेः

कारिकाणामनुक्रमणिका ।

पद्यानि	श्लो०	पृ०	पद्यानि	श्लो०	पृ०
अः कृष्ण आ स्वयम्भूतिः	१०३	८७	अनुपमि सनौ नाघात्	९	३
अमा ह्रीं ह्रुं भेमः	४२	९	अन्वर्ग्येऽन्ते स्वोकारे	१७९	९२
अर्धं चिब्रप्रन्धपाद् गौगौ	८९	८२	अण्योऽन्वकारेऽशिद्धौ	१३७	८९
अप ह्रीं हरेरेणे	९०	८३	अपूर्वैश्चाऽऽश्रितोपश्चा-	२६	९०
अर्कं दुःखाघपोरुद्रो	१२४	८९	अप्राण्यद्वयम्बद्धस्या-	३८	१४
अर्वाङ्गीमापशापाघाघा-	४०	९२	अबलिष्ठानि रोगार्त-	१९८	१४०
अमूरानि सिन्धु साधु-	२००	१४०	अबधौ द्वीगादिरत्नोर्मि-	६६	२९
अक्षरद्वयद्वयान्वय-	१४४	३९	अभिर्दोषमालक्षणयो-	१७६	९२
अलिप्तान्पूनात्रया-	४३	९३	अभ्यासः स्याद्भिन्नीता-	३४	१०७
अगम्यगमनायेव-	१९९	१३९	अभ्यासमन्वयान्यता	१००	३८
अद्भुतैषिमुद्गस्योपैः	१९३	१३९	अमद्भुतानि पूषादि-	१७४	१३९
अद्भुतानि वृद्धिद्ये स्तु-	१३०	८९	अमाघववनः कल्पः	६४	२४
अद्भुतवननासा-	१९८	४६	अभ्यानि बीजपूरानि	२३३	१४२
अक्षोऽन्वकारेऽधौ सौम-	१३४	८९	अरण्ये हि वराहभ-	७०	२९
अजयजाये हरे विष्णौ	१३२	८९	अरमहारेर्वराणा	४२	९२
अतः स्वाभिर्देशे पञ्च-	१८१	९२	अदयादण्टकोण-	१९२	३८
अति प्रोक्षप्रक्षर्षे	१६६	९१	अहंप्रवर्द्धसुन्दर-	८३	३७
अथ वर्णानि कल्पन्ते	४९	२४	अलङ्काराभेदरथा-	३७	३४
अथाऽन्वयानि कल्पन्ते	१९०	९०	अलङ्कारगतामर्त्य-	१७७	९२
अयो कथादिके राज-	११८	३९	अलि. मुराणुपलिद्धौ-	१४२	९०
अयोदयनमपत्त्व-	११९	३९	अवधाननिधानधीः	१०८	३८
अद्रोऽऽश्रितोऽधोऽधोऽध्या	४१	९२	अवष्टम्भे वने धानु-	१४९	९०
अद्भ्यो निष्वागवौ राशि-	६४	३६	अविमेषे रवौ भूमि-	१४९	९०
अधिष्ठत्यकम्बकीवक्र-	३	४८	अश्वे स्तरसुरोत्सात-	७७	२६
अभिर्द्वैतविधागुद-	१८७	४६	असतोऽपि निवन्धना-	९४	२७
अनयो मघवा भूयः	१९७	४१	अभिरत्रद्रुपत्राणि	१६९	१३८
अनङ्गवद्भसद्भस्या	१४९	४१	अस्तिपराणि नदीपूर-	१९०	१४०
अनयेनेव नृपति-	६	१०९	अह धेपे नियोगे चा-	१८३	९२
अनये सख्यामावर्षा	१४३	९०	अह्दामरासुराद्या	४४	९३
अनिद्वैतस्तिपगुत्वा-	९९	३९	अहादिम्युने वर्णे	१८	३
अनुप्रासस्य सिद्धवर्ष	७१	३६	आर्हापद्वर्षेऽभिल्लासौ	१९१	९८
अनुलंशगवीप्सेस्थ-	१७०	९१	आदिक्षान्तलिपौ कादि-	१७३	४२
अनुपृष्टामनं छन्दो-	३	१	आदिभ्यनिभ्यमपिता	१	

पद्यानि	श्लो०	पृ०	पद्यानि	श्लो०	पृ०
आदित्यमेरुचन्द्र-	२५०	१४४	उत्प्रेक्षायां पञ्चम्यथं	१८४	९२
आदौ साध्यपदं स्थाप्य-	७	२	उदितं क्रमाच्च कृतो-	२९	५१
आदौ स्युर्गुणो यावत्	१५	३	उदितं भ्रमाद्भरोचित-	२०	४९
आद्यं निर्लाभमिषं	४२	२०९	उद्देशवचनं पूर्वं	१९	३३
आद्याद् गुरोरथो ह्रस्व-	१६	३	उद्याने सरणिः सर्व-	६८	२५
आधाराः स्वर्नमोभृदि-	२४१	१४३	उपकण्ठस्थवज्रोत्र-	१२	१०६
अन्वीक्षिकीत्रयीवार्ता	५५	२४	उपकारग्निपाण्यस्त्री	८३	११३
आमन्त्राणाङ्गानथारौ	१५५	९०	उपमासानुसूत्रा-	१	१०५
आमोऽपक्वे रोगभेद-	१३९	८९	उपमानस्य लान्तु	३	१०५
आरामः सुमनोरामा-	१८३	१३९	उपमानस्येवर्त्त	१३	१०६
आरोप्य वयंवेत्सुनो	१४४	१३०	उपेया समाधास्तु	३६	१०८
आरोप्यासोरत्रिययी	१८२	४५	उपमेव विनेत्रादि	३०	१०९
आरी रीरी शनिर्मीमे	१४१	९०	उपस्य व द्वावा-	१४८	९०
आर्तं मार्तण्डवण्डध्री-	१६२	४२	उषा स्याद्भागदत्तेन्द्र-	१४७	९०
आलम्बने विज्ञाने स्या	१८०	९२	उप्यानि त्रिगिर्विह-	२२२	१४२
आशा ककुभि नृप्याया-	१४६	९०	ऊने तुषान्तयमर-	१०	३
आशादासाहैवद्राणः	१३९	४०	ऊमाधितरात्रितसम-	८५	७९
आधमेऽतिथिपूजैव-	७१	२५	सुद्वैवमूर्त्वाहाही	१०४	८७
आधिनातिथिविप्रादि	१५२	१३४	एकमात्रं कर्तुंस्वो-	१०	३
इः स्यात्सोद प्रकाशका-	१५२	९०	एकस्मिन्नुपमेयं तु	५	१०५
इप् सतिष्मयी रेके	९२	८३	एककनारि धमना-	३३	१०७
इमा ही कर्णवृत्तिभे	९३	८४	एकाऽन्यः केवलः अष्टः	१२५	८९
इतरान्ता नभ्रपूर्वा	१५	३२	एतच्चतुर्विधं वाद्य	२१३	१४१
इति परिवृत्तिवहा ये	१७	३३	एवमथं समाप्त स्या-	१६८	९१
इति शब्दा तुमात्स-	१७०	१२	एत्र पावृत्तिवहानु	१०	३६
इति स्वरूप सानिव्यं	१६७	७१	एत्र भगस्तु समाया	४३	१०९
इत्याद्या लक्षणाशब्दाः	१०३	४७	एवं साधारण. शब्द-	४२	१६
इत. स्वामिनि सूयं स्या	१३८	८९	एषा स्यात्तामभि. इत्येषा	२	४८
इन्द्रियानन्दभूत्वादि	-	११३	आय. प्रवाह. सद्गता-	१३१	८९
इन्द्रेभ्योऽचरात्रा वैन	३३	३५	आयन्वाद्दृष्टजावाध	२७	३४
इन्द्रे सइधनेत्राणि	५१	३४	आयि भायि त्रयि ऋयामि	८८	८१
इष्टका निष्ठकं कतु	१०३	१२४	आचिन्वार्त्तनः सलशा-	२४९	१४३
इष्टयाप्यथै रिपुचिउत्थे	१५२	१२८	क. वारावामि कुम्भावा-	१५६	९०
इ प्रनेऽङ्गाङ्गी शोच-	१२४	९०	ककातुष्टुमनुगमा-	४२	५३
इः प्राधान्य प्रकाशे च	१५३	९०	कटाहमागता कुम्हा	११०	१२४
इच्छदीक्षणागन्धा-	६५	७३	कटुनि रात्रिहा द्विक्-	२३०	१४२
इच्छमप्राप्तने वय-	१४१	१५८	कथ्य. सूयगता मौञ्जी-	१२०	१२५
उच्छर्गुनानेवस्य	१००	१२२	कथोररिषा वृद्ध-	२०७	१४१
उच्छेद्भाषोक्त्या. शब्द	६५	१०९	कथोरानि शिला शीतो	२०६	१४२

वर्णनम्	श्लो०	श्ल०	वर्णनम्	श्लो०	श्ल०
कडारम्भारहासि-	१३	३८	कुमुदी भालभोगुण्य	४	१०५
कण्ठबाहुकरोरु-	५९	३५	कुमां बराहवदबाहु-	७९	११९
कण्ठश्च कन्दुराम्भ	२६	१०६	कृष्णान्त्यज्जाकण्ड-	१०५	१३९
कपापुरादिर्वर्ध-	२९	९	कृष्णकृष्णनालकाल-	९५	३८
कविर्कविनाकविल्हरित-	९४	३८	कृष्णाङ्गनामि गृष्णजालः	६५	७१
कपोलपुण्डले ताल-	१०५	१३४	कृष्णायां गगतर्जिनी-	५५	६७
कपोलपेक्षबाजं नाम-	९९	१३३	केवलाऽपान्तररवणा-	३७	५०
कमलकण्ठरावणाकृत्ति-	२७३	१४०	केसरधनुको लम्भ-	१४०	१२८
कमलाधिराजशा	५६	७१	का म प्रारम्भकागार्क-	१०५	८८
कटाक्षिरवाविन्दु-	१५४	१५६	कामन्याङ्गनाङ्गानि	२२५	१४२
करप्रभिरङ्गादि-	१२८	१२७	कासायको त्रिभुवा काशी	२४३	१४३
करनालाः क्षामर्गु-	२०३	१४७	कमनाऽङ्गुर्वाङ्किना-	२८	५१
कलेवासो बाहुवासा	१२१	१२५	किरा. कठोनित्रमुन्वा-	३	२९
कलमा निवाशरावा	५०५	१४१	कुरासि लामाजोर-	१९९	१४०
कल्पवृक्षात् भङ्गोऽम्भु-	९५	८४	क्षाराणि लवणं सौत्र-	२३१	१४२
कल्पशालमये चस्त्रिम्भु-	२८१	१४९	क्षियाय च क्षुत्र -	२५	५१
कल्प्यादिविष्णुलघुमि-	२८०	१४८	क्षुद्रोत्सापरदुर्ध्व -	२०४	१४२
काकः पिशोळिका दुर्गा-	८०	११९	गङ्गा गौरादतो रवा	१७९	१३९
काकः पाटमीरजिन्धा-	१२६	८९	गङ्गातिवाममेता-	२५९	१४५
काकोला काकनाशाऽथ	१२८	८९	गङ्गे सहस्रशोधित्व-	७८	२६
काको मुद्रस्तथा माल-	८४	१३०	गतापि गते चङ्गरी-	११३	१२५
कामिदन्तपु कुम्भावां	१००	३७	गद्भा मूषको दुर्गा-	९८	१२२
कामे विषमाङ्गानि	५४	३५	गभयकाशयुक्तानि	११८	१२५
कार्यासकाशकपूर्व-	६५	११८	गवकं तालताविष्णु-	७०	११९
कावेरवृत्ती भ्रमणः	१५७	१३६	गवाभ्रमारफल्कं	१०४	१२४
कालिङ्गाभ्य. सोदरास्तु	३३	३४	गस्तु गातरि गन्धर्वं	१०७	८८
किष्कमात्रेषु सिद्धेषु	३१	११	गान्धारगाविना ईमाः	२०४	१४१
किपाहा इत्यवच्छेद्यी	८९	१२१	गिरमाद्गिरस्तथाव-	१००	४२
कुम्भिमिताकृत्तातल्प-	१३७	१२८	गृणात् भिवा युगभाजि-	२१	४
कुण्डं वावा क्षुति कुपां	१०९	१५४	गुणम फालं वय.वार-	११६	१२५
कुन्दरादिमहाजानि	२४	१०६	गुहनेत्रराशिमासाः	२७०	१४६
कुमार्यान्.कवकुपाव-	१८६	१४०	गुडागोते घाटो-	८	४९
कुमारवारतेनानी.	१३२	४०	गापानत्वा रवा वेशा.	१३८	१२८
कुमारं शस्त्रशास्त्रयो-	६०	२५	गारेभ्यः प्रभुपुङ्गाशा.	४८	३५
कुम्भिकुम्भी गिरी चर्का	२८	१०७	गौरागौरासकालोरा	१२७	४०
कुम्भोद्गोऽपि सुवर्णादि-	२८३	१०९	गोशोदिको गारेवाऽयम्	१८१	४४
कुलाम्कारोचितकण-	७	४९	गामोण्यारिवाविष्णु-	२०३	४७
कुशीं प्रातनकं बाहु-	१६३	१२०	ग्रामे घाम्पयतावृश	६३	२५
कुवपुत्राकुशापानि	१६६	१३८	घीमे पाटलमली-	८०	२६

पद्यानि	श्लो०	पृ०	पद्यानि	श्लो०	पृ०
आदित्यमेरुवन्द-	२५०	१४४	उत्प्रेक्षायां पञ्चम्यर्थे	१८४	९२
आदौ साध्यपदे स्थाप्य-	७	२	उदिते क्रमाच्च कृतो-	२९	५१
आदौ स्युर्गुरवो वावत्	१५	३	उदिते भ्रमाद्गरोवित-	२०	४९
आद्यं निर्लाभमिदं	४२	२०९	उद्दंशवचनं पूर्वं	१९	३३
आद्याद् गुरोरथो ह्रस्व-	१६	३	उद्याने सरणिः सर्व-	६८	२५
आधाराः स्वर्गमोभूदि-	२४१	१४३	उपकण्ठस्थवज्जो-	१२	१०६
आन्वीक्षिकीशयीशर्ता	५५	२४	उपकारन्दिवाप्यवर्षा	५३	११३
आमन्त्राणाद्धानपारो	१५५	९०	उपमाघान्तद्वारा-	१	१०५
आमोऽपकरो रोगभेद-	१३९	८९	उपमानस्य लाव तु	३	१०५
आरामः सुमनोरामा-	१८३	१३९	उपमानापमेवत्वं	१३	१०६
आरोप्य वर्यं वस्तुनां	१४१	१३०	उपमेवारमावास्तु	३६	१०८
आरोप्यारोविविधवो	१८२	४५	उपमेव विनेशदि	३०	१०९
आसी रीती शनिर्मोमे	१४१	९०	उपस्य च दृष्टाया-	१४८	९०
आतं मार्तण्डवर्षधी-	१६२	४२	उपस्थाद्वागद्वन्द्व-	१४७	९०
आलम्बने विज्ञाने स्या	१८०	९२	उप्यानि तरणिवेदि-	२२२	१४२
आज्ञा ककुभि नृप्याया-	१४३	९०	ऊर्जे तुपांतयमर-	१०	३
आज्ञाज्ञासाह्वेदज्ञाणः	१३९	४०	ऊर्ध्वाधिनराजितसम-	८५	७९
आश्रमेऽतिथिपूजैव-	७१	२५	सूक्ष्ममूलं वाराहो	१०४	८७
आश्रितातिथिविप्रदि	१५२	१३४	एकमात्रं ऋतुर्द्वयो-	१०	३
इः स्यात्तेऽप्रकाशका-	१५२	९०	एकस्मिन्नुपमेव तु	५	१०५
इष्टं कसिचमौ रेफे	९२	८३	एककनारि धमणा-	३३	१०७
इभो लो क्योऽवृत्तिरे	९३	८४	एकाऽन्य. केवलः शब्दः	१२५	८९
इतरान्तो नभूर्वा	१२	३२	एतच्चतुर्विधं वाद्य	२१३	१४१
इति परिश्रुतिवहा ये	१०	३३	एवमर्थं समाम स्या-	१६८	९१
इति शब्दा नृसामात्य-	१०५	४२	एव परावृत्तिवहात्	७०	३६
इति स्वरूपं सानिज्ये	१३७	७१	एवै नवस्तपुरमाया	४३	१०९
इत्याद्या लक्षणाशब्दा.	१०३	४७	एवं साधारण. शब्द-	४२	१६
इत् स्वामिनि सूर्य स्या	१३८	८०	एषा स्वाध्यामभि. इलेषा	२	४८
इन्द्रियानन्दभूतवादि	-	११०	भाष. प्रसाहः सद्गता-	१३१	८९
इन्द्रेणोऽपरमा वेन	५३	३५	भाष्येवाऽश्रयावाद्य	२७	३४
इन्द्रे महश्चेत्तामि	५१	३४	भाषि भाषि मभि म्वाभि	८८	८१
इष्टका निकर्षं क्तु	१०३	१२४	भाषित्वार्थवत्. सत्तया-	२४९	१४३
इष्ट्याप्ये रित्कित्वाये	१३२	२५८	क. वा शान्ति कुन्मावा-	१५५	९०
उ प्रनेऽङ्गीकृतौ राप-	१२५	९०	कक्राकृत्कृतुगगो-	४५	५३
कः प्राधान्यं प्रकाशे च	१५३	९०	कशाहमागहा कृशा	११०	१२४
कचकेऽश्रयान्प्रधा-	५५	७०	कदुनि शक्तिहा द्वि-	२३०	१४२
कचमप्रामने वत्-	१४१	१०८	कशाः सूत्रगशा मौर्ध्वा-	१२०	१२५
उत्कर्षमुपमेवत्य	१००	१२२	कशोरदिता पूर-	२०७	१४१
उत्प्रेक्षाप्लेगहाः शब्द	८५	१०९	कशोरजि शिवा शीलो	२०६	१४२

पद्यानि	श्लो०	पृ०	पद्यानि	श्लो०	पृ०
कनारत्नकारहारिद्र-	१३	३८	कुमुमे मालनीगुण्ये	४	१०६
कण्ठबाहुकरोरोग-	५९	३६	कुमो वराहखदबाहु-	७९	११९
कण्ठव्य कन्धुरसम्प्य	२६	१०६	कुलम्बान्त्यजराषण्ड-	१०९	१३९
कपापुरादिगर्वाधे-	२९	९	कुप्याङ्गुणपालकाल-	९५	३८
कपिकपिशकपिलहरित-	९४	३८	कुप्याङ्गुणानि गुणजाल-	६५	७१
कपोलकुण्डले ताल-	१०९	१५४	कुप्याधोमगण्टिमो-	५०	६७
कपोलकेशधार्जनाम-	९९	१२२	केवलाध्यातलरस्यना-	३०	५०
कमलशकरावनाहूलि-	२७६	१४७	केसरस्यन्दको लाल-	१४०	१२८
कमलाधिरघेसा	२६	७१	का मप्रालमप्रकाशाङ्क-	१०५	८८
करटाक्षिरवाक्त्रिन्दु-	१२४	१२६	कामप्याङ्गुणानि	३२५	१४४
करपत्रनिरहादि-	१२८	१२०	काशाङ्को त्रिभुज काशी	३४३	१४३
करनालाः भाभर्तु-	३७३	१४७	कमलाध्याङ्गुणाङ्क-	३८	५१
कर्णवागो बाहुवाग-	१२१	१२५	किवा. कोटिप्रगुणा-	३	२९
कलभा निपाशवा	२०५	१४१	कुरानि सर्वमात्रा-	१९९	१४०
कल्यण्यथाप्र भद्रोऽभू-	९५	८४	क्षाराणि लघुणौव-	३३१	१४३
कलशादममवे चस्मिन्	२८१	१४९	क्षिप्राय च क्षुद्र-	३६	५१
कल्पादिविष्णुत्वयुभि-	३८०	१४८	क्षुदीरशापदुर्वाय-	३३४	१४३
काकः पियोलिका दुर्गा-	८०	११९	काका गाशबरो रेवा	१७९	१३९
काकः पाठमोर्णिकावा-	१२६	८९	काजजातिवामनेना-	३५९	१४५
काकोला काकनाशाङ्क	१२८	८९	काजे सहस्रोक्षिप-	७८	७६
काको गुरुस्तथा बाल-।	८४	१२०	कार्तापिगले चद्रो-	११३	१०५
कामिरस्तपु कुन्दार्वा	१००	३०	काश्भा गृधको दुर्गा-	९८	१३३
कामे विषमादशाणि	५४	३५	काभप्रकाशकुलाणि	११८	१३५
कार्पासकाशकपूर्वा-	६५	११८	काकले तालकाविष्णु-	७०	११९
कावेप्रवृत्तौ भ्रमणः	१५७	१३६	काकाक्षारावमर्क-	१०४	१३४
कालिन्दाध्व. सोरशास्तु	३३	३४	कन्दु मातरि गण्डर्व-	१०७	८८
कियमावेपु निवेपु	३१	११	काञ्चनमाविवा इला	३०४	१४१
कियादा इमकपरहमो	८९	१२१	विरमाद्रिसमाध-	१००	४२
कुञ्चमिजाहूलातल्प-	१३०	१३८	कुमा२ शिवा युवभाद्रि-	५१	४
कुण्डे वावा कुनि कुपा	१०९	१०४	कुलम काक कथ-म्वर-	११६	१३५
कुन्दरादिमवात्रानि	२४	१०३	कुहलभारागिमासाः	३०८	१४६
कुभावांन-स्ववकुपाम-	१८६	१४७	कुहाल्ले वाटी-	८	४९
कुमारभारतेवासी	१३५	४०	कापामना रवा वला	१३८	१५८
कुमारो बाहशावधी-	६९	७५	काप-७७ प्रभुवदुशा	४०	३५
कुम्भिकुञ्जो गिरी चको	३८	१०७	कोतयोतनाकाकासा	१२०	४०
कुम्भोद्गोऽपि सुवर्णदि-	३३३	३०९	काशंदिवा मादवाऽवध-	१८१	१३
कुलाङ्करोविषकथ-	७	४०	काश-७२-विषदिह-	३३	३०
कुम्भी प्राञ्जलं वाहू-	१३३	१३०	काये धन्वन्तरीय-	३३	३०
कुम्भकामुद्राचारिणि	१३६	१३८	काये वाःकमना-	८०	५३

पद्यानि	श्लो०	पृ०	पद्यानि	श्लो०	पृ०
घण्टाशिररुक्मचतुर-	११२	१२४	ज्ञाते तस्तस्करक्रीड-	११२	८८
घण्टाशैतवगत्रादीनां	२११	१४१	जानाद्द्वौ टोपचित-	३१	५१
घाटोपचितो घरोचित-	३०	५१	ज्येष्ठमभावत्वये	१८८	४६
घञ्जालविशालश्री-	७९	३७	ज्योत्स्ना नदी विधुकला	५६	११३
घनुरस्त्राणि ष्यञ्जने	१०१	१२३	टुका टक्का इमह-	२१५	१४१
घनुरा घनुरास्वश्रीः	१५२	४१	टोपतिरोद्धितनत-	१०	४९
घनुष्कतद्विताठयात	२५	६	डलयोश्च विरोधो न	१८८	१०१
घनुष्कमण्डवाहंरुदे	१३३	८९	गिनन्तेः स्नाहनेः शम्भू-	८१	७६
घन्वारोऽथ चन्द्रः-	२	१	तज्ज्ञाभिश्शमुषशाः	४	४८
घन्द्वाण्डकाररविकीर्ति-	२८८	१५०	तनं योगादित्राघे स्या-	१३६	८९
घन्द्रे कुण्डाचक्रा-	८५	२६	तने योगाप्रभृतिर्क	२१२	१४१
घन्द्रेभ्यः कान्ते घन्द्रेभ्यो	६३	३६	तत भादौ परिप्रने	१८२	९२
घन्द्रेभ्यस्तनयाः ताड्या	६६	३६	ततिर्भविषतं माला-	८०	३७
घातकः ककुहः केतु-	२०२	१४१	ततो छम्बः प्रलम्बजनः	१४५	४१
घारप्रचारहारि-	८२	३७	तत्प्रवत्तप्रनिर-	१८९	४६
विशेन्द्रज्ञाशुवाष्यदि-	१८३	४५	तथा वमन्त पशन्व-	१०४	२७
चेत्थाद्भृशगजमेघ-	५५	११३	तदर्थाभ्यवर्दः स्वान्व-	३०	१०
चोऽभ्याभ्यार्धममाहारा-	१५७	९१	तद्विज्ञा श्वाहूरावानु-	१५	१०६
चिना मामि उति स्वरे	९१	८३	तथागश्याधिपूमासु	१७५	९२
छः मूर्धं छन्दं छं तु	१०९	८८	तरन्प्रतोचितो भाव-	५०	६५
छत्राव्यमनपालिभ्यो	१०३	१२४	तस्मिन् रिगालिकामानं	२८४	१४९
छन्दस्वनुदृशुमूलयेषु	३९	१४	तार्क्ष्यभ्येभ्याश्वरजा	५७	३५
छविराभिन्नछविलामि-	९	८९	ताम्बूलं गोलवादित्र-	१७२	१३९
छं चण्डे च धा गुण-	११३	८८	ताम्बूलरामा मज्जिष्ठा	७१	१२१
अनुपुनस्व च स्तम्भा	३१	१०७	निकाणि मरिचि कुण्डा-	२३२	१४२
अनितरदेपमरुत्प-	४८	६०	निमित्तस्य तथा मुष्टि-	७६	२७
अन्वादिधागुकरमूक-	-	-	निलप्रवृत्तदृशो वा-	-	१०६
अन्दा. पुत्र्य कार्त्तिक्या च	३०	३६	नादगात्रि प्रतिभाद्यानि	१६४	१३८
अपमालामगिहार	१०७	१८७	नाभ्ये वरदाना काये	११८	८८
अभ्याल्लाहादुलादुना	३०	३६	नामप्रवृत्ताचारज	१९	३
अकृष्टो मर. क्षाम	७१	७७	गुर्वं पुनरुदुहा-	६	२
अकृष्टादिषु पृथग्	१५	३६	गुणवेनापकृष्टने-	१०८	१२४
अकृष्टेभ्यः मुहृणुक्वा	६७	३६	गृह्णन्त्यापो रितायापो	१२३	८९
अकृष्टिभ्यः चण्डु काराज	१०८	८८	नेत्रस्विना विभ्रम्भ-	१३३	१६६
अनोत्तमोत्तमदेवा	१०१	१६१	नवादि न द्वि मन्वादि	१५०	१३३
अनितानि गुणानि	१०३	११९	नाभ्येनेपाचारावय	३०	१०८
अनुवाच्यव्यवस्था दृश्या	-	१२६	त्रिद्योतावय दृग्भाभि-	१०३	१०७
अनोत्तमोत्तम	१००	१६०	त्रिदिग्भ्यः च गुणभ्याः	३७	३६
अनोत्तमोत्तम	११०	८८	त्रिध्यात्रिगुणुदृश्या.	१५५	१४६

पद्यानि	श्लो०	पृ०	पद्यानि	श्लो०	पृ०
मगोमिपतो ध्याय-	४१	१०९	धर्मकर्मकर्मसाक्षी	१६१	४३
त्वमप्रारथयग्रहे	९०	८९	धर्मगतैकरः पुण्य-	१०९	३९
दक्षमक्षत्रनाथधीः	१६९	४३	धर्मोपमावाचक्यो-	३	१०५
दण्डदण्डपरो ध्वान्त-	१६५	४२	धनलप्रवणो ह्यथ-	९०	३७
दधिप्रक्षयवर्णाभ्य-	६६	११८	धामभाषी प्रभास्य	७९	७६
दविद्विनिविद्विहोऽथ	१०४	३८	धार्वस्वोऽशोरेनुमाली	१२	३२
दामधाम्नु विप्रविति-	१०९	३८	धार्यान् ध्वजाध्वराण्यसू-	६	३०
दानिनः कामपुत्रबिस्ता-	२३९	१४३	धीरोचितो धनव्या-	१२	४९
दामनीलुकमुलानि	१३४	१३७	धूर्तानवदने भारे	१२२	८९
दादिप्रपृष्टिपौ मित्रो	९७	८४	ध्वान्ताद्विभ्यो द्विपः कृष्णा-	७०	७२
दिग्देवाकुम्भपाकाः	२६६	१४६	ध्वान्ताद्विपनागाक्षि-	४७	१०९
दिग्भ्यो वासीन्धि ध्यायेभ्य-	३८	३४	ध्वान्तेभ्यो रिपवो गोधु-	४३	३३
दिग्मात्रमेवेदेतः	२०५	४७	जनेन्द्रगोपनघोताः	८८	१२१
दिग्पार्थमण्डलश्रौणो-	१२२	१२५	जत्रोपर्यं साहस्ये	१६१	९१
दीर्घदम्बाक्षरद्रु-	४३	१९	ज पूर्वोत्तरभागमर्थ-	३५	१३
दीर्घाणि वेगीसोमन्त-	१२९	१२७	जनुममनुधमम्पथा	७०	७४
दीर्घादिनास्तारद्वैः	८७	८०	जन्वाक्षेपं परिप्रवने	१७१	९१
दुःखरेतौ च ई शेष-	१६५	९१	जभोदिनेभ्यो रन्तानि	२४	३३
दुर्गोण्यानि वपुःस्येद्	२७०	१४२	जघर्षं काम्यद्वाम-	८६	३७
दुते स्वस्वामिनेज्रधी-	७३	३६	जग्रीतनरतीवधीः	७५	७३
दृष्टं घण्टिका मुष्टम-	११५	१२५	जधीनपीनमटम्क-	११६	३९
दृग्मात्राधरिद्रिद्राद्य-	८७	१२१	जटामिः स्वल्पहालक्षि-	१८४	१४०
दृग्भ्यः कृतयो विवेभ्यः	६८	३६	जामा विनोमयानेका-	१७२	११
द्वेवेदीन्धिनि विद्या-	११३	३८	जाभेरम्भोजमावर्तो	२९	१०७
द्वेषां विज्ञानधामुर्ध-	५७	२४	जाम्ना हनणपया	१३	३
द्वेषे वदुक्तनिद्रव्य-	६२	२६	जानद्रुचूतवसु-	११७	१२६
द्वैत्येभ्योऽरयोऽर्थं सह-	४२	३३	जाराण्यदामोदर-	१०८	२८
देवाऽऽत्रैवानुक्तः सोम-	१६८	४३	जानावपवयो. स्वारी-	१३५	८९
द्वेषावधृतपानोय-	२३४	१४३	जासावञ्जकिनायक-	२५१	१४४
द्वेषास्ररादिमोऽरभा-	२०९	१४२	जिह्वनिवहौ च नियमो	१३	४९
द्वान्शास्मा महास्मासी	१६०	४१	जिह्वेण प्रीतिकरं	७६	३७
द्वान्शानाम्पवर्णां	१०७	२८	जिह्वामरामातिमात्र-	११०	३९
द्विदुसुण्डपुण्डरोकाक्षो	१३७	४०	जिपाहातनद्रव्य-	१५४	१३५
द्वितीयेऽनुदुम् पादे	४१	१५	जिमेपोम्भेषारमना-	१२२	१४०
द्वीपः क्षारावः बंसात्-	१०७	१५४	जिर्वातरपयोऽवा-	२१०	१४१
द्वीपधीपतिदेव्यारि-	१४२	४०	जिर्देशार्थं जिह्वरुपे	१७३	९१
धन्विनः शिवकृष्णेन्द्रा	२४०	१४३	जिर्मात्रधमिर्जिह्वरणी-	१९९	४६
धराधीनानिधानधी-	१२०	३९	जिर्जर्वाभ्यर्जमस्रद-	९८	३८
धर्म.	१८५	१४०	जित्यु नेवति नु स्तुत्या	११४	

पद्यानि	श्लो०	पृ०	पद्यानि	श्लो०
निस्वात् क्षेपे भृशार्थे च	१५९	११	पुत्रोऽग्रे तुमानानां	३
निहितनिवृत्तपरोचिन-	३३	५१	पुत्रेण मन्तुजानेन	७
नीलकृष्णयोर्द्विगितकृष्णयो-	१०६	२८	पुत्रः कर्तुरभिर्मीर-	९
नील्यानि सुषककौटौ	८२	१२०	पुत्रेऽदृष्टपरिवावृत्त-	६
नीलेभ्यो वसन्तप्राया	६३	३६	पुरोधा पेतुरनियिः	१७
नीलोत्पलं च कुमुदं	२२	१०६	पुरोहिते स्मृतिर्वेदा	६
नूतनाकृतसामन्त-	११०	३९	पुत्रोऽमगवती भोगा-	२४
नूतं तर्कं निश्चये वा-	१७८	१०	पुलिर्न पीठच्छक्रे	३०
नृपे विद्या नयः शक्ति-	४७	२४	पुन्यात्रये पुन्या-	९
नेदं मुखं शशी िन्तु	४८	१०९	पुनयायाः शाल्यान् र्क्षय-	४
न्युपमगंशब्दपृष्ठम-	८४	७८	पुरोचिनप्रमोदित-	३
पक्षनदीतटस्थ-	२६३	१४४	पूर्वपदमन्वद्वानां	३
पदापानां मियः स्याम्यं	१६३	१३८	पूर्वं सर्वगुरोः पादा-	११
पद्मनाभो गुरुर्विष्णो-	९३	१२१	पूर्वदिगिरपोऽन्नाज्ञा-	६
पद्मप्रभा वास्तुपूज्यौ	८६	१२६	पूर्वादौ स्तनभित्थयन्त-	२८
परमधार्मिकतिथय-	२७३	१४०	पृथिव्यामधिभ्यो नेमो-	६
परमविशदस्वदशा-	७६	७४	पुत्रुर्वाज्ञतश्चकी	१९
परमेष्ठिमहाकाव्य-	२६२	१४६	प्रजा प्रजापतिघेतां	१६
परायं स्वार्पणं लक्ष-	१८०	४४	प्रतिगामल्लनायक-	१८
परिकल्पोपमेयं तु	११	१०६	प्रत्याख्यातान्तरि-	१९
पलायद्वुपाण्डुरहर-	९१	३७	प्रथमत्रिनवाद्योपा-	२७
पल्लवा दादिमीपुत्रं	९०	१२१	प्रथमेऽनुपमः पादे	४
पल्लवैर्नवगोत्रं	४४	१०९	प्रद्युम्नपुत्रकन्दर्प-	१४
पल्लवोऽम्बुत्रमहुल्याः	२७	१०७	प्रधानमन्धानज्येष्ठ-	८
पवित्रविप्रताभाव-	११६	३९	प्रपन्ननाख्याम-	११
पवित्राणोऽनुद्वारं	१७७	१३९	प्रथमप्रथमप्रकट-	१४
पशोगणेशेभ्यो भूताश्च	३९	३४	प्रभूतभूतं प्रचुर-	८
पादपूरणेऽवर्तौ	१५८	९१	प्रयाणशम्भुगादि	४८
पादान्तेऽपि पदमध्यं-	३४	१३	प्रयाणे भेरिनिम्बान-	७
पादान्ते आद्याक्षर-	३२	१२	प्रत्यक्षचतुरश्रानि	१०
पिण्डिनाकृतिवृत्तानि	११४	११६	प्रयने सुप्तपदायंषु	१७
पितृकारश्च कपालाश्च	४०	३४	प्र काव्यवस्तुवाचिक-	२००
पीतृश्री वसुधरी	७३	७३	प्राकोटकेषु न वनेकाः	१८
पीतृवामौ लोहोत्तम-	६९	७२	प्रापहराणिकदि-	१६
पीतृवपेयो गौर-	६०	७०	प्रासादमौघकैलास-	६४
पीर्ताशुभः कृष्णान्न-	७१	७२	प्रेमभ्यमानिदाक्षिय-	१०
पीतमीनध्वजः काम-	१४८	४१	पुन्यं पुस्तारे निष्कल-	११
पीपूषमिदं मुखादु-	७	१०९	बन्धुदेवयो देवः	१४
पीपूषमिदं मुखादु-	६	४८	बन्धुदेवयो देवः	८

कारिकाणामनुक्रमलिखा ।

पद्यानि	श्लो०	पृ०	पद्यानि	श्लो०	पृ०
बहिष्धानि तिस्रो विष्णु-	१९५	१४०	मन्त्रे यथाकृता शक्तिः	७२	२५
बहिरङ्गोपभृति-	२०१	४१	मन्त्रानि तु शानि. पटु-	१९४	१४०
बहुवाङ्मनसोऽपि	११३	३८	मयोमदसुरावदि-	७५	११९
बाणो हिरण्यकशिपु-	११०	३८	मयोमदासुरधिर-	२३५	१४३
बालत्वे मातृमरुते	१८७	१४०	मधिगुरवो मुखलो-	१२	३
ब्रह्मचरं हरिमन्त्र-	१८०	१३०	महाधीदानवोत्सोपा	१२	४४
ब्रह्मण्यारमत्र- पद्मेभ्यो	४४	३५	महतमानि दिक्काल-	१४७	१३९
ब्रह्ममुक्तेरुदणो	२५८	१४५	महादेव महाशरै	११९	३९
ब्राह्मणानां वर्णो धर्म-	६२	११७	महापर्यतमानेन	२८५	१४९
ब्राह्मणो ब्रह्मस्यो बन्दिभ्यो	४५	३५	महामारये मयः शास्त्रे	६०	२४
सम्मा सङ्ग मरुत-	२१४	१४१	महार्जवमागरथो.	१०६	३८
भयानकरसो वैशय-	१४	१२२	महार्जवमागरथो.	२६३	१४५
भवन्ति यौगिष्ठाः दक्षशः	१८	३३	महात्मनस्तुभ-	२०८	१४१
भवेभ्यः प्रिया मेलाया	४१	३४	महाशब्दा घनेभ्येभ-	१०२	८५
मा कान्तो भृभुवि स्याने	११६	८८	मात्रार्थमात्रयोर्विष्णु-	५४	११३
भामिनभारोचितमा-	१९	४९	मायामीदम्भदुष्यम-	७८	११९
भामिनभीमोदिनमोहित	३६	७१	मारिदुर्वचनलीक-	७१	११८
भास्वदास्वदानुमानः	१६३	४२	मात्तनीमिषिष्ठाकुन्द-	२८०	१४५
भुवदृष्टिर्जगत्-	२६२	१४४	माहयन्बककराङ्गलि-	२८२	१४९
भुवनवल्ग्वद्विविधा-	२८४	१४४	माहात्म्यं तस्य पाशोपे-	७४	७३
मूलगहवृतराज-	४	२९	मित्राणि कोकपद्येभ्यो	७०	११८
भुनेता भूपतिर्भुक्	१८	१०६	मुष्ठाकुमुमनक्षत्र	१०२	२७
भृश्रह्नमसोऽभोज-	६०	३६	मुष्ठास्ताक्षरणादिवो.	३८	१०९
भृङ्गे पुष्पेभ्यो मज्जादे-	७	३०	मुष्ं मुष्मिषेय तु	८७	३७
भोज्याद् भुग्लिदपाध्यान्वो-	१५९	१३६	मुष्पयमेतत्पररुपद्वि	१०७	४३
भ्रमणानवशार्थं च	१-८	१३६	मुष्पाथंकापे मुष्पाया	२८७	१४१
भ्रमात्कार्यं च नैऋत्यो	१-८	१३६	मुद्राप्रणामगौरव	११७	११
भ्रान्तव्यापि भ्रमो य	११	१०६	मू पुनर्बन्धने यन्मु	१०३	४६
भ्रुयो ब्रह्मपुत्रं हि-	१६९	११	मूषकभ्या वाहनानि	४२	३४
भ्रूले मेगवारममा-	१८	२७	मृगपापो यमेधारे	७६	२६
भ्रुङ्गलोऽऽवसोऽद्रेक-	१०१	१४०	मृगाल्यनितान्भोद-	८०	७५
भ्रुव कश्चिज्जो मरुवा	६३	७-	मृगाल्याद्भृन्वि पुण्यभ्यो	१०६	४८
भ्रुवृत्तिमनोहारी	१-१	१४१	मृत्सु मृत्सुतवस्वृति	६१	३६
भ्रुवृत्तवो ह्रम-	१०	१४२	मेतकाया प्रियवमा	६०	१६
भ्रुराणि विदधोन्नि-	१०९	१३९	मेरो स्वर्तिभ्य स्वर्तीभ्य	१६-	११
भ्रुन सन्मतिर्भ्रमर-	१४६	१४३	माध्वन्तभावाऽधाभावे	१०-	१४७
भ्रु काकुत्स्थमगरी	१४६	१४३	मौरो धनु शरप्राम	३३	१५
भ्रुज्जो वाक्यति. छुको	१४८	१४३	धति कुर्वीत्यदान्तस्या	८	१०६
भ्रुया भ्रुो महोभ्याह.	८१	२४	यत्र वात्युपमाकम्ब		

पद्यानि	श्लो०	पृ०	पद्यानि	श्लो०	पृ०
या समुच्चय एवाथै	१६२	९१	अं शुभे शा सास्त्रार्थं शोः	१२०	८८
विचाराचारमन्तोष-	८३	११३	शकटेभ्यो बलिम्बन्ध	५०	३६
विदिशा निरथा कोटी-	५४४	१४३	सप्तवत्पुण्ड्रत-	१५६	४१
विद्वेषुपाः प्रतिष्ठाने	२४७	१४३	सङ्कतारक्षसा-	५६	६७
विनायायाः मूलप्रणु	२५	३४	सालानन्ददृशानन्द-	१५३	१४
विनीतः मूलप्रणुसमा-	५२	३४	साम्भूः स एक एवात्र	३०	२३
विष्णुवाज्रनादिसुमन-	७२	११९	साम्भुव्यापारो निरन्त-	१७८	४४
विपरीतविद्वटमन्त्र-	३५	५१	साम्भुत्व सकलान् सर्वाङ्गान्	१७४	४३
विपरीतविद्वटशुभ-	१७	४९	साम्भुदेशभिरपूर्वाथैः	३९	५२
विभाषया भिन्नमया	९८	३७	साम्भु प्रियञ्जयमादि-	१४	३३
विद्वे तापनिवनाम	८७	३६	साम्भु मुक्तयो लक्षणिको	१७६	४३
विष्णुवाहः स्वरुपाक्ष-	१२४	३९	साम्भुनिद्रुम्भनो रत्न-	१२१	३९
विरोधनरोधनशोः	१६४	४२	साम्पादः पुलिमं भोजी	१६८	१३९
विवाह पातालशास्त्र	३६५	१४५	सार्धोऽग्नुरविपुण्ड्र	८३	३६
विवादे स्नानमुभाङ्ग-	८६	३६	साराङ्गिभ्यो भूमिभ्याः	४३	३५
विशिष्टार्थं वर्णाकारा	३०	३	सारीर्यपुनकेशाङ्ग-	१८२	१३९
विशेषणपरिधिभि-	८३	७६	सारात्कलायाश्छायाया	५६	३४
विश्वरूपम्बरुपभी-	१३४	४०	साला विनाला भौम्ब्यादि	१३३	४०
विश्वामित्राभमवर्षा	३७८	१४८	सार्धोऽग्नौ चकमदाशङ्गा-	४७	३५
विषयाः सनातनसंहर-	८३	७७	सालय कुमुमं जाती	३१९	१४५
विषाणपुच्छतास्नाभि-	५१	६३	सिगिरानि स्वप्नमवध	३५१	१४२
विश्वम्बरपुत्राद्या-	७५	११९	सोभानवलीलपीलोडय	१०६	३८
विष्णुभयत्रयाता-	१९५	४६	सुको नीलोत्पलं दूला	८३	१५०
विष्टरध्वसाविष्टो	१४१	४०	सुषम्बं कीर्तिहासार्थी	९७	३७
विष्णुकोम विष्णुसेन	१६६	४०	सुषम्ब्याम सुषम्बेयवा	३३	११७
विस्तारविमानचितको	१८	४९	सुहोपचारमिधाऽग्नौ	१७९	४४
सुशाङ्गादिअक्षतुर्ना	१४७	१११	सुभानि भारती धर्म-	६१	११७
सुषभा अथ धारावा	३०६	१४१	सुदाना वर्णो धर्म	७४	११९
सुषम्ब सति बाह्ये	११	३२	सुभ्ये सुहृद्वर्षा अत्र-	१११	८८
सुषाव रिपभाशोभी	५९	६९	सुभे मेधोवर्षाधामु	६९	३५
सुषा सुषाव पिः सेनु-	१४०	४०	सुभे सरीर्य भावा-	१५९	८९
सेनीधमिमल्लस्यमञ्ज	५८	३५	सुभेऽग्नौऽप्ययवा अग्ने	१३५	३०
सेनुषीजादिमर्त्री	३०३	१४१	सुभे सार्धोऽग्नौऽप्ययवादि	३६	३४
सेववाः सरोसि सुहाङ्ग	१९	१०६	सोमाकिन्नु इषोऽग्निः	१५४	४१
सेत्पुत्राकटभा	१९३	४६	सोममन्त्रमन्त्रेण	१०१	३२०
सेमात्रेदेवोऽपुन-	३८४	४५	सोमसहस्रपुच्छार्थी	१३५	७०
सेवत्यविष्टादिषो जाति	१६	३५	सोमस्यपुत्राणां	१३८	४०
सेवासिर्दुष्येन दी	१९४	४६	सोमस्यपुत्राणां	१३८	४०
सं व स्यात्ते सुभे अत्र-	१६३	९१	सोमस्यपुत्राणां	३७०	१५४

पद्यानि	श्लो०	पृ०	पद्यानि	श्लो०	पृ०
भेषस्तदान्तौ दोषेऽपि	१९१	१३४	सर्वेभ्योऽरयः पश्चिम्यो	६८	३९
श्लेषञ्जुत्पादने सर्व-	९	२	सर्वेष्वाकारचित्रेषु	१८६	१००
श्लेषार्थोपमश्चूरीते-	१८७	१००	सवेगान्वनितेन्द्रादव-	१९३	१४०
दवपुष्पावकमुनि शङ्क-	१३९	१२८	मनेसामन्त्रियेशधीः	१०१	३८
शरतरयामौ विभुहरिताय-	७३	६७	समदृक्चन्दनमृक्चन्दः	१९८	४१
बह्मभाषामर्भैः शब्दै-	२७	६	ससन्देश्चन्द्रु किंयोगे	३९	१०९
एव्ये द्वितीयलात् परत्वे	२४	६	सहमितसतसमोदित-	३८	७२
समरी कौमुदीचान्तः	१६७	४२	साधोर्ध्वत्तता विद्या	९	१०५
संयुक्तयोः सजातीय-	१८७	१००	सामान्यपदद्वये वारि-	१०३	२७
संयोज्य जनिता ये ते	२८	९	साम्राज्यसिंहनादा-	१९१	४६
संयुक्तव्यक्तौ नेद्वि-	१०३	३८	सारङ्गरङ्गद्वयोः	९६	३८
सत्युः सन्निप्रभृत्तः	८	३१	सा लक्ष्म्यो हो निराते च	१२१	८८
सदुत्पन्नमकलपार्थी-	१४९	४१	सिद्धरत्नवरोऽभोज-	९०	११२
सद्भाष्यदुत्पन्नवेकाङ्गितः	१६२	१३८	निहोष्टद्वयमद्वयः-	२०९	१४१
सप्तमतरुपशोभिर्भाः	७२	७२	सौमन्तस्साध्यद्वयौ च	२०	१०३
सप्तमममर्षादमयोम-	२४	६०	सुगन्धानि तु कर्पूर	२१६	१४१
सप्तकोणदृष्टकपुष्पव-	४९	६३	सुगन्धितैर्ल स्वर्गदु-	२१०	१४१
सदाविभुरमुष्मता	६७	७१	सुदगेने सुरा देवयोः	१९३	१४०
सनादायज्ञैः शब्दैः	८६	८०	सुरते सात्त्विका भावाः	९२	२०
सन्धाहेतुनिशीर्षसाहस-	५१	११३	सुरभी दोला कोकिल	७९	२६
सन्ध्याकृष्णवक्रयो विद्यु-	८६	१२१	सुरादिः काञ्चने काञ्च्य	९५	१२२
सन्धिषाकगुणाषान-	९९	३८	सुरापाने विकल्पता	८९	२६
सन्तदा मेवमात्रा-	२७४	१४७	सुक्या मन्दमन्त्रन्द	२३८	१४३
सन्ध्याविनालो	१८३	४६	सुहृत्तानि भानुम्बो	५८	३९
सन्ध्याश्लेषमयोदा	१०९	३८	सुमरुतानि वृत्तानि	१२५	१२६
सन्ध्याश्लेषमयोदा	२३	६०	सुमरुतानि वृत्तानि	१२५	१२६
सन्ध्याश्लेषमयोदा	११३	३९	सुमरुतानि वृत्तानि	१२५	१२६
सन्ध्याश्लेषमयोदा	१२०	१६	सुमरुतानि वृत्तानि	१२५	१२६
सन्ध्याश्लेषमयोदा	१०६	६	सुमरुतानि वृत्तानि	१२५	१२६
सन्ध्याश्लेषमयोदा	७	३०	सुमरुतानि वृत्तानि	१२५	१२६
सन्ध्याश्लेषमयोदा	३९	१३	सुमरुतानि वृत्तानि	१२५	१२६
सन्ध्याश्लेषमयोदा	१०	३०	सुमरुतानि वृत्तानि	१२५	१२६
सन्ध्याश्लेषमयोदा	१०६	१३०	सुमरुतानि वृत्तानि	१२५	१२६
सन्ध्याश्लेषमयोदा	८९	१०	सुमरुतानि वृत्तानि	१२५	१२६
सन्ध्याश्लेषमयोदा	८५	०६	सुमरुतानि वृत्तानि	१२५	१२६
सन्ध्याश्लेषमयोदा	१०	०६	सुमरुतानि वृत्तानि	१२५	१२६
सन्ध्याश्लेषमयोदा	१३	१११	सुमरुतानि वृत्तानि	१२५	१२६

वर्णन	श्लोक	पृष्ठ	वर्णन	श्लोक	पृष्ठ
शारिका मुद्रिका शिला	१८१	१४८	शरणावली मुद्रिका शिला	१८२	१४९
शरणावली मुद्रिका शिला	१८२	१५०	शरणावली मुद्रिका शिला	१८३	१५१
शरणावली मुद्रिका शिला	१८३	१५२	शरणावली मुद्रिका शिला	१८४	१५३
शरणावली मुद्रिका शिला	१८४	१५४	शरणावली मुद्रिका शिला	१८५	१५५
शरणावली मुद्रिका शिला	१८५	१५६	शरणावली मुद्रिका शिला	१८६	१५७
शरणावली मुद्रिका शिला	१८६	१५८	शरणावली मुद्रिका शिला	१८७	१५९
शरणावली मुद्रिका शिला	१८७	१६०	शरणावली मुद्रिका शिला	१८८	१६१
शरणावली मुद्रिका शिला	१८८	१६२	शरणावली मुद्रिका शिला	१८९	१६३
शरणावली मुद्रिका शिला	१८९	१६४	शरणावली मुद्रिका शिला	१९०	१६५
शरणावली मुद्रिका शिला	१९०	१६६	शरणावली मुद्रिका शिला	१९१	१६७
शरणावली मुद्रिका शिला	१९१	१६८	शरणावली मुद्रिका शिला	१९२	१६९
शरणावली मुद्रिका शिला	१९२	१७०	शरणावली मुद्रिका शिला	१९३	१७१
शरणावली मुद्रिका शिला	१९३	१७२	शरणावली मुद्रिका शिला	१९४	१७३
शरणावली मुद्रिका शिला	१९४	१७४	शरणावली मुद्रिका शिला	१९५	१७५
शरणावली मुद्रिका शिला	१९५	१७६	शरणावली मुद्रिका शिला	१९६	१७७
शरणावली मुद्रिका शिला	१९६	१७८	शरणावली मुद्रिका शिला	१९७	१७९
शरणावली मुद्रिका शिला	१९७	१८०	शरणावली मुद्रिका शिला	१९८	१८१
शरणावली मुद्रिका शिला	१९८	१८२	शरणावली मुद्रिका शिला	१९९	१८३
शरणावली मुद्रिका शिला	१९९	१८४	शरणावली मुद्रिका शिला	२००	१८५

संविद्यमानकृतित्वात्
 जयप्रकाश-दरिद्रास गुप्तः—
 शारिका संस्कृत शारिका आफिस
 विद्यापिठ संस्थान, गोरखपुर के बस स्टेशन,
 बनारस सिटी ।

काव्यकल्पतापृत्तौ वृत्तिकृदुदाहृतानां पद्यानां पद्यांगानां

सूचीपत्रम् ।

पद्यानि	श्लोकाः	पद्यानि
अगस्तिसुनिनिर्घात	१५२	आकाशागतरमंशारि-
अग्रे धन्व म कोऽपि	२३	आदित्यवत्प्रतापी स
अच्छिन्नप्रसरणि भाय	१३	आघो जिनः पागु जगन्नि
अतिलौक्यतः कवलघन	१३८	आगने तत्र पूर्वेन्दु-
अनुच्छमुत्रवारसस्य	१५२	आयुर्धने वताप्रयागो
अतुलघरणिपालधेजि	१०	आरुडवानरो वृक्षः
अदुरितरात्रीनिश्चित	७८	आरुडाः मन्त्रमेपद्रिपु
अत्यद्गतवपु शोभा-	१६	आशिक्रयोशैः सुरगृह-
अथावनीभारसुरीचकार	१४६	आक्षिप्यतामय भुजाग्रि
अधिकप्रथये विभ्र-	६३	इदं पापागदल्पे
अधिकारण्यसंशोभी	६३	इदानीमधुना सद्यः
अनर्घ्यः कोऽप्यन्तस्तत्र	४५	इन्दुमुखा कुमुदाशी
अबद्धर्षापि मधुरा	१४	इन्दुर्वक्त्रस्य घोस्तामदन-
अभिषेयेन सम्बन्धात्	४३	उच्चैःअत्रास्तुरङ्गाणां
अभिनवराविरत्रिम-	१२३	उच्चैस्तरालसकलधमोः
अभ्रैलिहृद्गृह्ण्यह-	१५४	उत्तुङ्गस्ततश्चलशय्या
अभरानिकरपाशा-	१२३	उपकण्ठे स्थिति विभ्रत्
अयं मृगः समायाति	१५२	उल्लासितस्वमीभूत-
अयमुद्यमवान् बाह्वे	९	उमिमद्वैभवोद्गासो
अरिष्टो लघुने निम्बे	६८	उपुरत्र पुरा छात्रा-
अलङ्कुरिष्णुवन्दाह-	६	एकत्र क्वचिदेव
अवनिधवकिरीटस्यस्त	१०	एकदन्तो जयत्येक
अशोभित स भूट्टे-	१०८	एतस्या गण्डतल-
अष्टादशाऽऽवैठ सुधी म	१४७	एते सुपुलिमे विज्जा-
असितस्वमनोहारा	६३	भीषित्यद्रुमकान्तारे
असौ पवित्रमल्लधर्मा-	६५	कककाकडूकाडूका
असौ विभाति वारदेवा	७५	कञ्जले कुमुमच्छाये
अस्ताद्रिमन्तकमणिप्रगुण	१४९	कट्टे करोति दत्तोऽथ
अस्त्वयोऽथा परापौऽथा	९	कण्ठोऽथमस्या मृदु-
अस्या वक्त्राञ्जमव-	१३	कदाविद्यारभेदेन
अहो वन्त्रकसकलधर्मा	६३	कमकमतम्भनि कमने
अहो गौरवमल्लधर्मा	६२	करः कूरः किरिः कीरः
अहो वपोराशिबिम्बानि	१४८	करेण काक्षति कण्ठं
अहो राहुपहप्रस्त-	१५१	करोति कुले निर्ये
अहो वामकतादोषः	६५	करोति तनुने वेलि
अहो मुराचिनदजायः	७६	करोत्य मनुर्वेपगेनधोर-

उदाहरणपद्यसूची ।

पद्यानि	पद्यानि	पद्यानि
एण्डाप्रं सा गता नारी	६	पञ्चेपुत्रिपभेदपञ्चवदनः
दनुतनुजविपक्ष-	१२३	पदमेन रूपधते वक्रत्र
दण्णप्रतिमोहलासि-	१२३	परमन्तरसादोर्ष
दानशायोनिधिक्कीड-	११५	पणोत्रमहिमघोति-
दिङ्गालाघनवच्छिन्न-	१३	पर्यामे तप्तधामीकर-
दिनररिवृद्धपुत्री-	१२३	पश्चिमाद्रेर्मणिशिरः
दुःखे मे प्रक्षिपति	१३	पादाङ्गुलीभियुधि केऽपि
दुर्धरारिधरणीधरो-	१०	पापवः सोऽस्तु मुदे न तल्प
दूरारूढप्रमोदै हसितमिव	१३	पौष्यमाना हृदं तान्वा
दृष्यद्विशोधिधरणीदयिता-	१०	पीयूषमोषधिपु शास्त्रिषु कल्पशाली
देवमक्तिमररकुलवा-	११५	पीवरज्वालयोद्घोती
देशान्तरावृत्तान् भावान्	१०३	पुररूपकुमारमन्त्रि-
द्विजधनवर्जितमेत-	१३८	पुराऽवात्सुरिहृच्छात्रा-
द्विषन्मृगाक्षीनयनाञ्जनानि	१३८	पुष्पाणि पाणिदेशेऽसौ
धर्मध्यानव्यसनरमिका-	१५१	पूणिमेन्दुः सितच्छायाः
धात्री वसुन्धरा भूमिः	७	पूर्वभूषारिशरस्तदी-
धैर्यदस्तावच्छोडा-	११६	पोतः सदाधिकपटः
धैर्यसूर्यपरिम्प्लान-	११६	प्रकाशयन् सदाध्यान-
ध्याते यत्र नवपहाति-	१४६	प्रगमन भववन्धकनेरा-
ध्वस्तपञ्चागतभरे रत्न	९	प्रतापनयनोघोति-
धननाकिमौलिमणिमण्डपौ	१०४	प्रतिशापन्द्रिकाबन्धः
धरोनां जडूतनवा	२१	प्रतिशापन्द्रिकापूर
धर्मोचननदीपीन-	१०२	प्रतिशावाहिनीपूरकोड-
धर्मक्षिण्यरिश्रीनाथ	१०	प्रतिशावाहिनीपूर-
धर्मकारपराधने	९	प्रतिरक्षशमानाथ
धर्मरूपे महादेवा-	१२	प्रतीक्षया यदि मालेङ्गः
धर्मपुत्र गिरभूमि	१२	प्रपनीकावनीकाग्न-
धर्मवामि मदाद्भूत	१२	प्रत्सधिपृथिवीगाल-
धनानन्दनो राम	१६	प्रत्सधिपृथ्वीहृदवाधिनाथ-
धनानि वानमपु-	१३५	प्रत्यादेशारवि च मपुनो
धूमरसादोपु-	१४	प्रयोगनोऽप्युमाना
धूम्रवपुषोघोत-	७९	प्रपुष्पं वपुर्मनोपुष्पं
धुं हव रण्डोऽथ	१००	प्रमावराप्रनोरागो-
धुंकोःवि विभो ? विमान-	१५३	प्रशान्ति पुर कुगता
धुंकोः वि विभो ? विमान-	१५३	प्रविष्टी कुद्वीपेपु
धुंकोः वि विभो ? विमान-	१३०	प्रसन्नः वक्रंको-
धुंकोः वि विभो ? विमान-	१५३	प्रारवपुष्पोऽभ्रिगकृति-
धुंकोः वि विभो ? विमान-	७९	प्रारभे मिहगाहमायनसिद्धि
धुंकोः वि विभो ? विमान-	१६	प्रो निच्छोनिहरीहृ-
धुंकोः वि विभो ? विमान-	७	बाणवा वृषिपोशा
धुंकोः वि विभो ? विमान-	११	बाणवा वृषिपोशा
धुंकोः वि विभो ? विमान-	३०	बाणवा वृषिपोशा

पद्यानि
 शमयित्पुत्रसोः-
 शमयोतयिनीपु-
 शरुनेन चारित्तुवामे-
 शसिमुद्रकवारे शीकत्रा-
 शसिमुद्रानि वाकीर्ति-
 शावरानन्दरुपाय
 शूः श्वितारुद्धार-
 शूले शूले तु गाई
 शौकधोर्मयुतो मानु-
 शौरि श्वाकाकटकुट्ट-
 शौर्यलक्ष्मीशलाभेः
 शौर्यनीलमहोदाव-
 श्यामलपुनिविष्ठाओ
 श्रीकण्ठकण्ठदोर्दण्ड-
 श्रीत्रिशङ्खविनिनित्रय-
 श्रीमद्रावणकण्ठवारिधिविधो-
 श्रीरामरावणरणे कपिमण्डन
 श्रीदृष्टकेश्वरस्वामि-
 श्रेयोमि बहुविघ्नानि
 मञ्जान्ते प्रतिविम्ब
 मंथया सरिया एमा-
 समारिस्फुटरोपरोप-
 मंथृत प्राकृतमैत्रे
 मकाकाचममाराच-
 मङ्गामपाधोनिधि
 म वकार चकोराणा
 मदनं पुनरागत्य
 मदा चतुल्लमल्लक्ष्मी-
 मदा तोत्रवदारोपो
 मदा मञ्जलमल्लक्ष्मी
 मदीचिर्नाल्लताकोर्ति
 मद्रूक्षामोगमेशोर्भा
 मन्थानिजितचाणक्यो
 मन्थामिन्धुयशोम्भोत्र-
 मन्थ्याविस्तारपाथोधि-
 ममरे बन्करवाल
 ममुद्रमथनारम्भे
 मन्मथवेदमनि श्याषो
 मर्त्यवाकरागवन्तरमणि
 मर्वनाष्टमूर्ता राम
 मञ्जीकानमरोविष्णु
 म विपक्षान् प्रविष्णु
 मन्थोममद्रुविघोर्ता
 म मन्थोन् तोषयामास

उद्गाहणः । पद्यानि
 ११३ । मद्रुक्षामपाथो
 ११४ । शारुनेन चारित्तुवामे
 ११५ । शारुनेन चारित्तुवामे
 ११६ । शारुनेन चारित्तुवामे
 ११७ । शारुनेन चारित्तुवामे
 ११८ । शारुनेन चारित्तुवामे
 ११९ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १२० । शारुनेन चारित्तुवामे
 १२१ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १२२ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १२३ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १२४ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १२५ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १२६ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १२७ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १२८ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १२९ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १३० । शारुनेन चारित्तुवामे
 १३१ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १३२ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १३३ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १३४ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १३५ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १३६ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १३७ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १३८ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १३९ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १४० । शारुनेन चारित्तुवामे
 १४१ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १४२ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १४३ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १४४ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १४५ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १४६ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १४७ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १४८ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १४९ । शारुनेन चारित्तुवामे
 १५० । शारुनेन चारित्तुवामे

शुद्धिपत्रम् ।

अशुद्धाः	शुद्धाः	५०	६०	अशुद्धाः	शुद्धाः	५०	६०
पेयं	पेयं	१	६	दग्धुर	दग्धुर	५०	५०
भृपाल	भृपाल	०	३१	शाण	शाणी	५८	११
अद-	अद-	३	१०	भूमि	भूमि	५९	१०
बहोऽर्थ	बहोऽर्थ	६	८	भामो	भामो	५९	३९
बन्धे म	बन्धे म	१०	१	कर्णविक	कर्णविक	६०	१५
गलाभ्यो	गलाभ्यो	११	६	मुद्रम द्रु	मुद्रम द्रु	६६	८
सप्तशरीः	सप्तशरीः	११	३३	वणव	वणव	६०	३०
द्रुवा	द्रुवा	१२	१५	रुपु	रुपु	६६	६
सुमनयो	सुमनयो	१३	१	शुभाभि	शुभाभि	६५	३०
वाछादेशो	वाछादेशो	१३	३०	खड	खड	६४	११
पण्णा	पण्णा	१८	३९	आवागि	आवागि	६६	३९
इतोषा	इतोषा	३१	३१	अवागि	अवागि	६६	१६
प्रावरणो	प्रावरणो	३३	१५	राष	राष	६७	५
स्ववा	स्ववा	३३	३८	कउभयो	कउभयो	६७	१६
वेदा	वेदा	३६	१५	विण्णु	विण्णु	६७	३०
वपका	वपका	३६	३६	दाग	दाग	६७	३५
वपका	वपका	३६	०	विण्णो	विण्णो	६७	३०
भावातो	भावातो	३७	७	विण्णु ना	विण्णु ना	६९	३३
विनाक	विनाक	३७	३३	शिवण	शिवण	७१	११
विनाक	विनाक	३७	१७	कर्मपमा	कर्मपमा	७	१३
रमुदरा	रमुदरा	३१	६	गिगिर	गिगिर	७१	१
बाहविकणो	बाहविकणो	३१	११	वृक्षे	वृक्षे	७१	१६
अथ	अथ	३१	१६	विषु	विषु	७१	१
महाकिमः	महाकिम	३१	१०	दिपु	दिपु	७१	१०
निवास	निवास	३१	३५	वडा	वडा	७५	१६
कविदु	कविदु	३१	१८	कान	कान	७५	३५
वृगाणक.	वृगाणक.	३३	१	वाग्वा	वाग्वा	७५	३५
प्राह-	प्राह-	३३	७	अश्वमे	अश्वमे	७	३०
स्वोवा	स्वोवा	३३	५	मम कनाम	मम कनाम	७७	१
वृहा	वृहा	३३	१५	कम	कम	७७	१५
कापी	कापी	३३	३३	कमडादि	कमडादि	७७	३३
वका	वका	३३	०	कवाग्वा	कवाग्वा	७७	३३
अद्वयम्	अद्वयम्	३३	०	द्वय	द्वय	७७	३३
अनये	अनये	३३	०	कान्त	कान्त	७७	३३
कवा	कवा	३३	३३	विण	विण	७७	३३
देव वाओ	देववाओ	३३	३०	वृक्ष	वृक्ष	७७	३३
वाः वाग्वा	वाः वाग्वा	३३	३५	द्वय	द्वय	७७	३३
द्वि	द्वि	५०	१	आग	आग	७७	३३
कमुवा	कमुवा	५०	५५	द्वय विवाग्वा	द्वय विवाग्वा	७७	३३
अद्वयम्	वा द्वा	५०	३०	वाग्वा	वाग्वा	७७	३३
क	वा द्वा	५०	३३	आग	आग	७७	३३
द्वि	द्वि	५१	३८	वाग्वा	वाग्वा	७७	३३
कवि	कवि	५५	१	वाग्वा	वाग्वा	७७	३३
कवा	कवा	५५	०	वाग्वा	वाग्वा	७७	३३
कवा	कवा	५५	३५	वाग्वा	वाग्वा	७७	३३

